

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΒ'

Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1864
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1741, 1742, 1748, 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1763, 1765, 1767, 1769, 1774, 1778, 1783, 1784, 1786, 1790, 1864

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», σελ. 1739 - 1803

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής: Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Κύρωση κώδικα νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς», σελ. 1787

3. Επιστολές διευκρίνησης ψήφου των Βουλευτών κ.κ Γ. Μουλκιώτη και Κ.Γρηγοριάδη επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», σελ. 1801 - 1802

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ.,	σελ. 1790 - 1864
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν.,	σελ. 1757 - 1766
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ.,	σελ. 1766 - 1790
ΜΠΟΥΡΑΣ Α.,	σελ. 1739 - 1757

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 1790, 1864
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ,	σελ. 1759
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 1757, 1758, 1759, 1760, 1761, 1763, 1765
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 1767, 1769, 1774, 1778, 1783, 1784, 1786, 1790
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 1748
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 1741, 1742, 1748

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 1778
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 1758
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. ,	σελ. 1762
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α. ,	σελ. 1764
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. ,	σελ. 1775
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α. ,	σελ. 1742
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 1757
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 1763
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 1753
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 1763, 1764
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. ,	σελ. 1784
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. ,	σελ. 1745
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 1761

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. ,	σελ. 1774
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,	σελ. 1742
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. ,	σελ. 1740, 1741
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. ,	σελ. 1780, 1789
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 1747
ΚΩΤΣΗΡΑΣ Γ. ,	σελ. 1756, 1768
ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,	σελ. 1784, 1785, 1786, 1788, 1789
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. ,	σελ. 1766
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. ,	σελ. 1775
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 1739
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. ,	σελ. 1741
ΜΑΝΤΑΣ Π. ,	σελ. 1752
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 1761
ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 1748, 1783
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 1749
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 1751
ΜΠΙΑΓΚΗΣ Δ. ,	σελ. 1777
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 1746
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 1767, 1768
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 1755
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ,	σελ. 1768, 1769
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 1750
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,	σελ. 1774
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 1743
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 1759, 1760
ΤΣΑΚΛΟΓΛΟΥ Π. ,	σελ. 1760
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 1744, 1769, 1781, 1787, 1788, 1789
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 1779
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 1765

Γ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 1755, 1756
--------------	-----------------

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΒ'

Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2021

Αθήνα, σήμερα στις 11 Νοεμβρίου 2021, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.11' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλημέρα σας!

Απαλλαγμένος από την ανάγκη να υπακούω σε κάποιους εσωκομματικούς συσχετισμούς, θα κάνω σήμερα μια τοποθέτηση από το ύψιστο Βήμα της δημοκρατίας σχετικά με το παρόν σχέδιο νόμου, για να δώσω και ένα απολύτως δικό μου στοιχείο πολιτικής ταυτότητας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως ελεύθερος άνθρωπος, ως μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας καλούμαι να καταθέσω τις απόψεις μου, σύμφωνα με αυτά που η συνείδησή μου επιβάλλει, χωρίς φόβο και χωρίς πάθος, χωρίς να με δεσμεύει τίποτα.

Σας λέω, κύριε Υπουργέ, ότι παρ' ότι διαφωνώ με κάποια από αυτά που δεν κάνετε ή με κάποια από αυτά που ρυθμίζετε, ψηφίζω «να» και επί της αρχής και επί των άρθρων, όχι όλων, αλλά και επί της αρχής και επί των περισσότερων άρθρων και θα γίνω συγκεκριμένος.

Θεωρώ αδιανόητο η εισηγήτριά μας, η κ. Γιαννακοπούλου, να έχει πει στη Βουλή επανειλημμένα γιατί αργείτε να αυστηροποιήσετε τον Ποινικό Κώδικα, η αείμνηστη Πρόεδρός μας, η κ. Γεννηματά, να σας έχει κάνει κριτική για το ίδιο θέμα, να έρχονται οι αυστηροποιήσεις των ποινών και εμείς να έχουμε ομιλίες πρωτεύοντων Βουλευτών μας επί θεμάτων σοβαρών μεν, αλλά που δεν μπαίνουν στην ουσία του σχεδίου νόμου, το ξεπερνάμε με τη φράση «είμαστε υπέρ της αυστηροποίησης των ποινών» και εξαντλούν το υπόλοιπο της ομιλίας σε άλλα θέματα. Το Βήμα της Βουλής είναι ιερό και ιδιαίτερο. Δεν είναι Βήμα για απαγγελία θεωριών εγκληματολογικής και ποινικής πολιτικής, αλλά είναι το Βήμα του συγκεκριμένου και ως προς το συγκεκριμένο θα τοποθετηθώ.

Συμφωνώ με την κριτική που σας ασκείται για την αχρησία στην οποία έχουν περιπέσει οι εναλλακτικές μορφές έκτισης ποινής. Συμφωνώ με την κριτική που σας έχει ασκηθεί ότι είναι άδειες οι αγροτικές φυλακές και είναι λάθος, είναι λάθος αντεγκληματικής πολιτικής αυτό.

Διαφωνώ, επίσης και με τη διάταξή σας για τα fake news και συμφωνώ με την ΕΣΗΕΑ, αλλά είναι δυνατόν να έχουμε μια σειρά από προβλήματα διαρκώς που αφορούν πληθώρα θεμάτων και κυρίως αυτά που ευαισθητοποιούν περισσότερο κάθε σοβαρό άνθρωπο, κάθε αγνό πολίτη, όπως είναι τα σεξουαλικά εγκλήματα κατά ανηλίκων και να μην υπογραμμίζουμε την καλύτερη ρύθμιση που έρχεται στη Βουλή σήμερα με όλες μας τις δυνάμεις; Το κάνω με όλες μου τις δυνάμεις!

Είναι δυνατόν να υπάρχει Βουλευτής εδώ και να υπάρχει διάταξη στο σχέδιο νόμου που μετατρέπει σε κακούργημα τον βιασμό ανηλίκου μέσα στην οικογένειά του και να λέει άλλα; Και όταν, όμως, στις τηλεοράσεις αποκαλύπτονται εγκλήματα να χύνουμε κροκοδείλια δάκρυα; Είναι ψεύτες αυτοί, δεν κυριολεκτούν όταν κάνουν κριτική δήθεν συγκινημένοι. Τώρα είναι η ώρα της αλήθειας, τι ψηφίζεις.

Σε ό,τι αφορά την προστασία του πολίτη, που μας τη ζητάει - και από τους τριακόσιους τη ζητά - είναι δυνατόν να λέμε «όχι» και να αναζητούμε ψευδοδικαιολογίες σε ψευδοαντεγκληματικές πολιτικές; Δεν θα το κάνω! Δεν θα το κάνω!

Υπάρχει, κύριε Υπουργέ, ένα πρόβλημα, πριν περάσω στην καταγραφή συγκεκριμένων ρυθμίσεων με τις οποίες ταυτίζομαι. Υπάρχει ένα πρόβλημα που το αποκαλούμε με έναν νέο όρο, «γυναικοκτονία». Θεωρώ κακό που δεν έχετε φέρει σχετική ρύθμιση και μάλλον σας πλησιάζω στην τροπολογία σας. Βέβαια, εσείς έχετε αυτή την τροπολογία για τη γυναικοκτονία που μάλλον είναι σωστή, αλλά έχετε και την ευθύνη του Ποινικού Κώδικα που τον αλλάξατε το 2019 και με τον τρόπο που τον αλλάξατε, αλλά δεν γυρίζω πίσω.

Ενημερώνομαι ότι τώρα με τα δύο lockdown αυξήθηκε η κατανάλωση αλκοόλ στα σπίτια και κοκαΐνης και όπως είπε πολύ ωραία η κ. Γιαννακοπούλου, οι γυναικοκτονίες δεν είναι εγκλήματα που γίνονται εν βρασμώ, προετοιμάζονται και όπως με ενημερώνουν ψυχίατροι και ψυχολόγοι, καταφεύγουν στα γραφεία ή στα ιατρεία τους και κάποιοι άνθρωποι και τους εξομολογούνται ότι είναι σε τέτοιο δρόμο.

Η διάταξη γι' αυτά τα θέματα και για την προστασία των γυναικών είναι απαραίτητη και όπως ωραία είπε η Νάντια Γιαννακοπούλου, κακώς δεν υπάρχει στο σχέδιο νόμου σας. Πρέπει να δείτε με προσοχή την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ και ενδεχομένως να τη δεχτείτε, κάνοντας και τις παρεμβάσεις που θεωρείτε εσείς και οι σύμβουλοί σας απαραίτητες.

Πάμε, όμως, να δούμε σε τι συμφωνώ: Συμφωνώ στην αυστηροποίηση των ειδεχθών αδικημάτων -ανθρωποκτονία, θανατηφόρα ληστεία, θανατηφόρος βιασμός, ομαδικός βιασμός, βιασμός ανήλικου- που πλέον θα τιμωρούνται όλα με ισόβια κάθειρξη και θα καταργηθεί η διάζευξη, η διαζευκτική ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης.

Και φυσικά συμφωνώ με τις ρυθμίσεις για την αλλαγή της υφ' όρον απόλυσης. Προφανώς συμφωνώ.

Συμφωνώ με την αναστολή της παραγραφής για γενετήσιες πράξεις κατά ανηλίκων, άρθρο 113.

Συμφωνώ με την αυστηροποίηση της μαστροπείας, άρθρο 349, με την αιμομιξία που την κάνετε κακούργημα από γονείς ή παππούδες, το είπα και στη γενική μου τοποθέτηση.

Συμφωνώ με την αυστηροποίηση της κατάχρησης ανήλικου, δηλαδή όπου ο ενήλικας ενεργεί πράξεις κατά της γενετήσιας ελευθερίας.

Η αλλαγή του άρθρου 342 είναι επιβεβλημένη.

Συμφωνώ με την αυστηροποίηση των ποινών για την εμπορία ανθρώπου, για την πορνογραφία ανηλίκων, για τις γενετήσιες πράξεις κατά ανηλίκου με αμοιβή, για κατάχρηση της γενετήσιας ελευθερίας ανήλικου από γυμναστές, από δασκάλους, από ιερείς. Συμφωνώ -βεβαίως, συμφωνώ- με την αυτεπάγγελτη δίωξη σε θέματα ανηλίκων, για την αυτεπάγγελτη δίωξη προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας σε χώρους δουλειάς. Ποιος διαφωνεί; Και ποιος διαλέγει, αντί να μιλήσει γι' αυτά, να μας κάνει εδώ στη Βουλή θεωρίες αντεγκληματικής πολιτικής;

Κύριε Υπουργέ, προχωρήστε σήμερα, μην το καθυστερείτε, στη θέσπιση της ρύθμισης για τη γενοκτονία. Είναι ζήτημα επίκαιρο. Καθόλου δημοσιογραφικής έντασης, που έρχεται και φεύγει. Παγιώνεται. Και συμβουλευτείτε και ψυχιάτρους και ψυχολόγους για να δείτε τι γίνεται στην χώρα μας και τι προβλήματα έχει επιφέρει το κλείσιμο στα σπίτια, που έσωζε από την πανδημία, αλλά δημιουργούσε άλλα θέματα. Έχω και ενημέρωση από αστυνομικούς της γειτονιάς που καλούνται στα σπίτια ότι τον καιρό που περάσε έπεσε και πολύ ξύλο.

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι σοβαρά και οι ευαίσθητες κεραίες του καθενός και της καθεμιάς στην Αίθουσα αυτή πρέπει να τα πιάνουν. Και ο πρώτος που είστε υποχρεωμένος για ολοκληρωμένη ρύθμιση και στο θέμα αυτό των γυναικοκτονιών είστε εσείς. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Λοβέρδο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως το επεξεργάστηκαν οι αρμόδιες επιτροπές, αποτελεί ένα κομβικό νομοθέτημα. Είδαμε ότι προηγήθηκε μία πολύ παραγωγική και ουσιαστική συζήτηση στην οποία και οι επιστημονικοί φορείς εξέφρασαν τις θέσεις και τις επισημάνσεις τους. Ωστόσο, θεωρώ ότι, παρά τις όποιες διαφωνίες σε ορισμένα σημεία του νομοσχεδίου, έγινε μία πολύ ενδιαφέρουσα και γόνιμη αντιπαράθεση και ότι στις βασικές μεταρρυθμίσεις που επέρχονται στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας είναι εφικτή, αλλά και απαραίτητη μία διακομματική συναίνεση.

Άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή την ομιλία του κ. Λοβέρδου και δεν σας κρύβω την ικανοποίησή μου. Και βεβαίως συμφωνώ απόλυτα με την επισήμανσή του σε ό,τι αφορά το θέμα της γυναικοκτονίας.

Οι παρεμβάσεις που γίνονται με τις προτεινόμενες διατάξεις είναι πολύ προσεκτικές και στοχευμένες. Πρόκειται για παρεμβάσεις στον πολύπαθο χώρο της ποινικής δικαιοσύνης που βρίσκονται σε συνάρτηση με τις ανάγκες της ελληνικής πολιτείας και της κοινωνίας. Και γι' αυτόν τον λόγο θα ήθελα να συγχαρώ την Επιτροπή Παρακολούθησης, αλλά και το Υπουργείο Δικαιοσύνης για την καθοριστική συνεισφορά τους στις αλλαγές αυτές, οι οποίες επιτρέπτε μου να πω ότι κρίνονται πλέον επιβεβλημένες.

Πιστεύω ότι οι αλλαγές αυτές προωθούν ένα σύγχρονο Ποινικό Δίκαιο, το οποίο από τη μία θωρακίζει σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό την προστασία των προσβαλλόμενων εννόμων αγαθών

ενισχύοντας έτσι τα αιτήματα ασφάλειας των πολιτών, χωρίς από την άλλη να παραγνωρίζονται και τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, τα οποία ασφαλώς είναι η κορωνίδα της ποινικής επιστήμης και του δυτικού νομικού πολιτισμού.

Το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας έρχεται να αποκαταστήσει το κλίμα ασφάλειας που η κοινωνία μας και οι πολίτες τους έχουν όσο ποτέ ανάγκη. Κατ' αρχάς, ο στόχος αυτός υπηρετείται κατά την αιτιολογική έκθεση με την αυστηροποίηση των ποινών σε σοβαρά εγκλήματα κακούργηματικής φύσεως, όπως η ανθρωποκτονία, ο βιασμός, η θανατηφόρα ληστεία, αλλά και με την αυστηροποίηση της απόλυσης των καταδίκων υπό όρο.

Και δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς όταν ερχόμαστε αντιμέτωποι σχεδόν σε καθημερινή βάση πλέον με άκρως αποτροπιαστικά φαινόμενα, με συγερτά εγκλήματα που σοκάρουν την κοινή γνώμη, είτε αυτά έχουν τον χαρακτήρα έμφυλης βίας, είτε προσβάλλουν το έννομο αγαθό της γενετήσιας ελευθερίας, είτε στρέφονται σε βάρος ανηλίκων, είτε ακόμα πρόκειται για κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα, όπως είναι ο εμπρησμός.

Συμφωνούμε ότι η αυστηροποίηση των ποινών δεν είναι πανάκεια, ούτε από μόνη της αρκεί για την αποτροπή τέτοιων εγκλημάτων. Σίγουρα, όμως, είναι ένα πρώτο και καίριο βήμα ώστε να θεραπευθεί η εκ των πραγμάτων εσφαλμένη υποβάθμιση μείζονος πολιτικής απαξίας αδικημάτων που επιχειρήθηκε με τους ισχύοντες κώδικες.

Με το σημερινό νομοσχέδιο γίνεται πράξη το αυτονόητο. Παρεμβαίνει δραστικά η πολιτεία ώστε οι δράστες συγγερών εγκλημάτων να μην έρχονται αντιμέτωποι με ποινές «χάδι». Αναπροσαρμόζεται το πλαίσιο των ποινών με τρόπο συνεκτικό και νομικά άρτιο, ενισχύοντας τόσο τον αναλογικό όσο και τον αποτρεπτικό χαρακτήρα των προβλεπόμενων κυρώσεων.

Είναι ευθύνη της πολιτείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επαναπροσδιορίσει τη στάση της. Είναι το χρέος της απέναντι στην κοινωνία και αυτό κάνει σήμερα.

Γιατί τι συμβαίνει σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ο νυν Ποινικός Κώδικας κάνει το ακριβώς αντίθετο απ' αυτό που επιτάσσει η διεθνής πρακτική, αλλά και η αντεγκληματική πολιτική. Από τη μία, τιμωρεί και στέλνει στη φυλακή την ήπια εγκληματικότητα και από την άλλη, μπορεί να χαρακτηριστεί ως ιδιαίτερα επιεικής σε βαθμό παρεξηγήσεως με το βαρύ έγκλημα. Τέτοιου είδους δυσλειτουργίες και εσωτερικές αδυναμίες έρχεται να θεραπεύσει το νομοσχέδιο.

Αυστηροποιείται, λοιπόν, το πλαίσιο ποινών σε βαριά ιδιαζόντως ειδεχθή εγκλήματα, όπως η προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας, η πορνογραφία ανηλίκων, η γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής, αλλά και η κατάχρηση ανηλίκων, δηλαδή η εκμετάλλευση ανήλικου από δασκάλους, γυμναστές, κληρικούς κ.λπ..

Ακόμη, μοναδική ποινή θα είναι πλέον τα ισόβια για τα αδικήματα της εσχάτης προδοσίας, της ανθρωποκτονίας, του ομαδικού βιασμού, του θανατηφόρου βιασμού και της θανατηφόρας ληστείας.

Αυστηροποιούνται οι τυπικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση δυνατότητας απόλυσης υπό όρο. Τι γίνεται δηλαδή; Αυξάνεται ο χρόνος της πραγματικής έκτισης της ποινής εντός του σφραγιστικού καταστήματος. Διότι η αλήθεια είναι πως οι στυγνοί εγκληματίες δεν φοβούνται τι ποινές θα ακούσουν στο δικαστήριο, αλλά φοβούνται το πόσο θα παραμείνουν στη φυλακή. Σε περίπτωση δε της ισόβιας κάθειρξης το κατώτατο όριο πραγματικής έκτισης για τους κατάδικους αυξάνεται πλέον από τα δεκαέξι που είναι σήμερα στα δεκαοκτώ έτη.

Με τις εν λόγω προτεινόμενες ρυθμίσεις, λοιπόν, επιδιώκεται η δημιουργία ενός κλίματος ασφάλειας για τους πολίτες, αλλά και η αποκατάσταση της πεποίθησης ότι κανένα έγκλημα δεν παραμένει ατιμώρητο. Όλοι θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι οι εγκληματίες αυτοί θα πρέπει πραγματικά να παραμείνουν ένα επαρκές διάστημα μέσα στις φυλακές και για τον σφραγισμό τους, αλλά και για την αποτροπή άλλων εν δυνάμει εγκληματιών να τελέσουν ομοειδή ή άλλα ειδεχθή εγκλήματα.

Καταστήσαμε ως κακούργημα την αποπλάνηση ανήλικου και το έγκλημα του βιασμού ανήλικου. Μιλάμε για πολύ ειδεχθή εγκλήματα τα οποία η κοινωνία μουδιασμένη παρακολουθεί να τε-

λούνται σε ανησυχητική συχνότητα. Ως εκ τούτου, για την περίπτωση τέλεσης βιασμού σε βάρος ανηλίκου αποκλειστικά προβλεπόμενη ποινή πλέον είναι η ισόβια κάθειρξη.

Θεσπίζονται, λοιπόν, αυξημένες νομοθετικές δικλίδες ώστε να νιώθουν ασφάλεια και κυρίως να προστατεύονται αποτελεσματικά ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως οι ανήλικοι.

Στο ίδιο πλαίσιο, να υπογραμμίσω ακόμα μία σπουδαία ρύθμιση που προωθείται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Μέχρι σήμερα η προθεσμία παραγραφής για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας που στρέφονται κατά ανηλίκων αναστέλλεται αυστηρά μέχρι την ενηλικίωση του ανήλικου θύματος και μόνο για τα κακουργήματα.

Ωστόσο, είναι πολύ συχνό φαινόμενο, δυστυχώς, να βλέπουμε θύματα εγκλημάτων σεξουαλικής κακοποίησης να χρειάζονται ακόμα και ολόκληρα χρόνια προκειμένου να καταγγείλουν την ειδική αυτή πράξη. Η αδυναμία αυτή είναι ακόμα πιο έντονη στην περίπτωση των ανηλίκων θυμάτων όπου η συνειδητοποίηση της πράξης αργεί και μπορεί να συμβεί πολλά χρόνια μετά. Τα ανήλικα θύματα τις περισσότερες φορές βιώνουν μια τεράστια εσωτερική πάλη, έναν ψυχοφθόρο προσωπικό Γολγοθά μέχρι να καταστούν στο σημείο να γνωστοποιήσουν ή να αναγγείλουν την κακοποιητική συμπεριφορά που έχουν δεχθεί.

Γι' αυτό ακριβώς είναι πολύ θετική η ρύθμιση που αφορά στα αδικήματα αυτά, όπου πλέον θα δίνεται η δυνατότητα να υπάρχει επαρκής χρόνος κατά τον οποίον ο ανήλικος θα μπορεί να καταγγείλει και η πολιτεία να τα διώξει ώστε να μην μείνουν ατιμώρητες τέτοιες αυξημένης απαξίας συμπεριφορές. Η παραγραφή θα ξεκινά πλέον από την ενηλικίωση του ανήλικου με προέκταση ενός επιπλέον έτους, εφόσον η πράξη είναι πλημμέλημα και τριών επιπλέον ετών, εφόσον η πράξη είναι κακούργημα. Είναι κάτι που περιμέναμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ανακεφαλαιώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω τη βεβαιότητα μου ότι με το παρόν σχέδιο νόμου αποκαθίστανται αστοχίες και στρεβλώσεις του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που ψηφίστηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Παράλληλα, από την επισκόπηση των προτεινόμενων διατάξεων είμαι απόλυτα αισιόδοξος ότι ενισχύεται επιτέλους το πλέγμα προστασίας των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως για παράδειγμα των ανηλίκων και των πολιτών τρίτων χωρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους παρακαλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιάννης Λοβέρδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Καλή σας μέρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Θα πρέπει να συμφωνήσω με αυτό που είπε προηγουμένως ο καλός μου φίλος και συνεπώνυμος Ανδρέας Λοβέρδος ότι το Βήμα αυτό στο οποίο ανεβαίνουμε όλοι μας είναι ιερό Βήμα. Όσοι δεν γνωρίζουν την ιστορία του τόπου αυτού, νομίζω το υποτιμούν μερικές φορές. Όταν ανεβαίνω και μιλάω από αυτό εδώ το Βήμα που έχουν μιλήσει όλες οι κορυφαίες πολιτικές φυσιογνωμίες της χώρας, από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου μέχρι σήμερα, όταν έχουν περάσει από δω Γεώργιος και Ανδρέας Παπανδρέου, Κωνσταντίνος Καραμανλής, Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, Ηλίας Ηλιού, Γιάννης Πασαλίδης και τόσο άλλοι, δεν μπορώ παρά να μην νοιώσω δέος.

Αυτό φοβάμαι ότι κάποιοι πρέπει να το διαβάσουν περισσότερο για να το νιώσουν, να το αισθανθούν, ώστε να είμαστε ακόμα πιο υπεύθυνοι όταν ανεβαίνουμε σ' αυτό το Βήμα. Γιατί σήμερα είναι μια σημαντική μέρα, μια πολύ σημαντική μέρα, για το κοινοβουλευτικό έργο.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε και που θα ψηφιστεί -ελπίζω με τη συμμετοχή περισσότερων πέραν των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, μακάρι να συμβεί, αν και δεν το βλέπω- είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο. Γιατί; Γιατί προσαρμόζει τα δεδομένα στη σημερινή πραγματικότητα. Ξέρετε, η κοινωνία εξελίσσεται. Τα πράγματα δεν πάνε όπως πηγαίνανε κάποτε. Τώρα συνεχώς εξελισσόμαστε κι αυτό έχει πολλά θετικά, ότι βλέπουμε τις αλήθειες και δεν τις κρύβουμε πια κάτω από το χαλί. Ξέρετε, επί δεκαετίες -για να είμαστε ρεαλιστές σ' αυτή τη χώρα, όπως και σε άλλες κοινωνίες, δεν συνέβαινε μόνο στην Ελλάδα- εγκλήματα κατά ανηλίκων, κακοποίηση κατά των παιδιών, κατά των γυναικών, κρυβόντουσαν επί δεκαετίες κάτω από το χαλί. Δεν πρέπει να είμαστε περήφανοι ως κοινωνία γι' αυτό το γεγονός.

Ήρθε η ώρα να το αλλάξουμε αυτό. Ήρθαμε να δούμε την αλήθεια κατάματα, να πούμε να σταματήσει η κακοποίηση των γυναικών, να σταματήσει η κακοποίηση των παιδιών, να δούμε αυτά τα φοβερά εγκλήματα που γίνονται εις βάρος τους και να επιβληθούν οι ανάλογες ποινές. Εγώ δεν είμαι νομικός, αλλά κατανόω ότι ο στόχος ενός νομικού συστήματος, ενός ποινικού συστήματος δεν είναι μόνον η αποτροπή, αλλά είναι και η αποτροπή της εγκληματικότητας. Και μέσω της θέσπισης ποινών γίνεται αυτή η αποτροπή σε κάποιον βαθμό.

Σκοπός του συστήματος είναι φυσικά και ο σωφρονισμός. Εκεί, πράγματι, έχουμε μείνει πολύ πίσω, αλλά όχι μόνο σαν Ελλάδα, παγκοσμίως έχουμε μείνει πίσω. Ο σωφρονισμός δεν έχει προχωρήσει αρκετά και δεν έχει γίνει στον βαθμό που θα θέλαμε. Αυτό, όμως, είναι μια άλλη συζήτηση που δεν αφορά το παρόν νομοσχέδιο. Κάποτε ίσως θα έπρεπε να την κάνουμε.

Αυτό που αφορά τη σημερινή συζήτηση είναι το εξής: Υπάρχουν εγκλήματα πολύ σοβαρά που τα είχαμε υποτιμήσει -κακώς, κάκιστα- και που τώρα βγαίνουν στην επιφάνεια ακόμα πιο έντονα και ευτυχώς βγαίνουν στην επιφάνεια και αποκαλύπτονται πιο έντονα. Γι' αυτά τα εγκλήματα δεν μπορούμε να μείνουμε με κλειστό το στόμα. Δεν μπορούμε να σωπάσουμε σ' αυτά. Γι' αυτόν τον λόγο, πολύ πολύ το Υπουργείο Δικαιοσύνης φέρνει αυτό το νομοσχέδιο που αυστηροποιεί τις ποινές σε ό,τι αφορά εγκλήματα όπως ο βιασμός ανηλίκου ή η εσχάτη προδοσία ή εγκλήματα τα οποία επιφέρουν την ισόβια κάθειρξη.

Ποτέ δεν κατάλαβα την αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ στην ισόβια κάθειρξη σε τόσο σοβαρά εγκλήματα. Δεν το κατάλαβα αυτό. Ξέρετε, έχω την εντύπωση ότι κάποιοι συνάδελφοι -καλοπροαίρετα το λέω, εγώ δεν έχω πρόβλημα με κανένα κόμμα, διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις μπορεί να έχουμε, αλλά όλοι εδώ βρισκόμαστε για να υπηρετήσουμε τη χώρα και την κοινωνία- έχετε μείνει κρατημένοι κάπως ιδεοληπτικά σε άλλες εποχές που έχουν ξεπεραστεί.

Εάν έπρεπε να ασκήσετε κριτική στον Ποινικό Κώδικα, για δύο πράγματα έπρεπε να ασκήσετε κριτική. Έπρεπε να ασκήσετε κριτική για τα λάθη που κάνατε όταν φέρατε άρον άρον, λίγο πριν από τις εκλογές του 2019, τον Ποινικό Κώδικα αυτόν, στον οποίο κάνατε πολλά λάθη. Κάνατε και μερικά καλά, δεν μπορώ να πω ότι ήταν όλος για πέταμα, αλλά κάνατε πολλά λάθη. Κι αν έπρεπε να ασκήσετε κάποια κριτική στην Κυβέρνηση τη δική μας θα ήταν -αυτό που είχα πει κι εγώ όταν είχε συζητηθεί η πρώτη αναθεώρηση του Ποινικού Κώδικα- ότι έπρεπε να γίνουν αυστηρότερες οι ποινές από τότε. Αυτό θα ήταν η μόνη κριτική που μπορείτε να ασκήσετε σε αυτό το νομοσχέδιο το οποίο, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα καλό νομοσχέδιο και θα έπρεπε να το υποστηρίξουμε όλοι μας.

Βέβαια, υπάρχει μια τροπολογία η οποία απ' ό,τι την καταλαβαίνω δημιουργεί αντιδράσεις και αφορά την κατοχή βομβών μολότοφ. Θεωρώ ότι πολύ σωστά -έπρεπε από νωρίτερα να είχε συμβεί αυτό- μετατρέπεται η κατοχή της βόμβας μολότοφ σε κακούργημα, ώστε να υπάρχει όχι μόνον ηθική απαξία σ' αυτές τις συμπεριφορές, αλλά και ποινική ευθύνη που οδηγεί στην έκτιση ποινής στη φυλακή.

Δεν μπορώ να καταλάβω τις αντιδράσεις σας. Η βόμβα μολότοφ είναι ένα μέσο καταστροφής, βίας, η οποία χρησιμοποιείται εναντίον όχι μόνον αστυνομικών, αλλά και απλών πολιτών από οργανωμένες συμμορίες, πολλές φορές ενηλίκων και ανηλίκων, που το κάνουν ακόμη και για την πλάκα τους. Αυτό δεν μπορεί

να το επιτρέψει πολιτεία να συνεχίσει να υφίσταται. Η βόμβα μολότοφ είναι ένα έγκλημα και αυτό το έγκλημα πρέπει να τιμωρείται.

Ελπίζω -και για το καλό το δικό σας, για την εικόνα που δώσατε και στον κόσμο δημοσίως και στην κοινωνία- να μην ζητήσετε ονομαστική ψηφοφορία γι' αυτή την τροπολογία. Το ελπίζω για το καλό το δικό σας, γιατί εμείς, σε ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία, σας διαβεβαιώ ότι όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας σαν μια γροθιά όχι μόνον θα την ψηφίσουμε αυτή, θα υπερψηφίσουμε όλο το νομοσχέδιο. Γιατί, επαναλαμβάνω, σε γενικές γραμμές είναι από τα καλύτερα νομοσχέδια που έχει φέρει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη από τότε που ανέλαβε την εξουσία.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Λοβέρδο και για την συνέπεια στο χρόνο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιάννης Κεφαλογιάννης.

Στη συνέχεια, σύμφωνα με τον κατάλογο όπως τον παρέλαβα, θα μιλήσουν ο κ. Αυλωνίτης, ο κ. Σταμενίτης, ο κ. Κατσώτης και η κ. Τζάκρη, που έχει μείνει από χθες. Οι υπόλοιποι συνάδελφοι θα μιλήσουν όπως είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο από χθες. Κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι από εμάς διακονούμε τη νομική επιστήμη, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τόσο τα συστήματα όσο και οι κανόνες απονομής της δικαιοσύνης δεν δημιουργούνται in vitro, δεν δημιουργούνται, δηλαδή, σε κάποιο εργαστήριο αποστειρωμένο από την κοινωνία, για την οποία προορίζονται. Ξέρουμε ότι οι κανόνες δικαίου, που αντέχουν στο χρόνο, είναι εκείνοι για τους οποίους, μεταξύ άλλων, ο νομοθέτης λαμβάνει υπ' όψιν και τη στάση των πολιτών για ένα συγκεκριμένο ζήτημα.

Βέβαια, την ίδια στιγμή γνωρίζουμε, ότι ένας καλός νομοθέτης δεν πρέπει να σύρεται μόνο από την κοινή γνώμη, αλλά έχει υποχρέωση να προσπαθεί να την πείσει για την ορθότητα των επιλογών του και στην ουσία να τη διαπαιδαγωγήσει. Και, φυσικά, γνωρίζουμε ότι σε αυτήν την τρόπον τινά άτυπη συνομιλία με την κοινωνία, πρέπει να θέσει στον εαυτό του δύο ανυπέβλητα όρια. Το πρώτο όριο, βεβαίως, είναι το Σύνταγμα και το δεύτερο είναι το Διεθνές Δίκαιο και πιο συγκεκριμένα η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων για τον Άνθρωπο.

Η νομοθετική πρωτοβουλία που συζητούμε σήμερα, έχει θέσει έναν πολύ δύσκολο στόχο: Επιχειρεί να συνομιλήσει και να λάβει υπ' όψιν της όλες αυτές τις πηγές.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση μέμφεται την Κυβέρνηση, γιατί, κατ' αυτή, νομοθετεί με βάση την επικαιρότητα και τις επιθυμίες της κοινής γνώμης, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα εκείνο της αυστηροποίησης των ποινών.

Θα μπορούσε κάποιος να λάβει, πράγματι, υπ' όψιν αυτές τις παρατηρήσεις, αν η επίκληση του κράτους δικαίου από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ δεν γινόταν αλά καρτ. Αρκεί να θυμηθούμε τι δήλωναν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και ο τότε Πρωθυπουργός για τη γνωστή ιστορία των ενεχυροδανειστών το 2018. Έλεγε τότε, η κοινή γνώμη δεν μπορεί να πιστέψει ότι δεν υπάρχει αδικία. Να θυμηθούμε, για παράδειγμα, ότι υπήρχε πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης, ο οποίος έξω από το Μέγαρο Μαξίμου προανήγγειλε τη συγκεκριμένη υπόθεση ως το μεγαλύτερο σκάνδαλο από τη σύσταση του ελληνικού κράτους. Και λυπάμαι που θα το πω, ειδικά ως προς την παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας ή ως προς τα όρια της προσωρινής κράτησης, την οποία πολλοί αντιμετωπίζουν ως την προκαταβολή της ποινικής καταδίκης, υπάρχουν πολιτικά κόμματα και πρόσωπα που έχουν αναγάγει το χάδεμα της κοινής γνώμης σε επιστήμη.

Πάμε, όμως, στην ουσία του ζητήματος.

Πιστεύω ότι κάποια στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συμφωνήσουμε στην ταξινόμηση του βαθμού της ηθικής απαξίας που δείχνουμε στα διάφορα αδικήματα. Είναι ή όχι ανθρωποκτονία το αδικήμα στο οποίο πρέπει και ως κοινωνία, αλλά και ως πρόσωπα, να αποδίδουμε την μέγιστη ηθική απαξία;

Εκτός κι αν φαίνεται ηθικά σωστό το να προβλέπονται στην Ελλάδα, παραδείγματος χάριν, ποινές για οικονομικά εγκλήματα πολύ πιο αυστηρές από τα πιο ειδεχθή εγκλήματα, τα οποία είναι κατά της ζωής ή ακόμα και κατά της γενετήσιας ελευθερίας και αξιοπρέπειας.

Όταν λέμε ότι η ανθρωποκτονία θα επιφέρει ισόβια κάθειρξη, εκείνη τη στιγμή δείχνουμε ως πολιτεία τη μέγιστη ηθική απαξία μας για μία τέτοια πράξη. Και, βεβαίως, δεν υπάρχει κάποιος άλλος τρόπος να το κάνουμε παρά μέσω αυτού.

Επικαλούνται κυρίως οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης -και, μάλιστα, συνάδελφοι νομικοί- την καταστρατήγηση της αρχής της αναλογικότητας. Εγώ σέβομαι ειλικρινά την ευαισθησία τους. Παραγνωρίζουν, όμως -και, μάλιστα, ηθελήμενα- ότι η πρόβλεψη περί ισόβιου καθειρέξεως ως μοναδικής ποινής, δεν στερεί τη δυνατότητα του δικαστηρίου να επιβάλει μειωμένη ποινή και αυτό γιατί οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 του Ποινικού Κώδικα εξακολουθούν να ισχύουν.

Υπάρχει, λοιπόν -και σωστά- ουσιαστικός χώρος για ευελιξία του δικαστηρίου και εφαρμογή της αρχής αναλογικότητας.

Δύο λόγια και για τα θέματα της τροποποίησης του άρθρου 191 περί διασποράς ψευδών ειδήσεων. Ακούστηκαν πολλά σ' αυτή την Αίθουσα -και, βεβαίως, και κατά τις συνεδριάσεις των επιτροπών- για κυβερνητική αυθαιρεσία, ποινικοποίηση της αντίθετης γνώμης, για περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης και θεσμικό στραγγαλισμό της κυκλοφορίας των απόψεων, μέχρι και για καταστρατήγηση του Συντάγματος. Όλα αυτά, όμως, συμβαίνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, γιατί πράγματι προστέθηκε η δημόσια υγεία στη διατύπωση της διάταξης; Πραγματικά προσπαθώ να καταλάβω τι ακριβώς και ποιον υπερασπίζετε.

Η ελευθερία του λόγου είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη στη χώρα μας -νομίζω ότι δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση σε αυτό- και, βεβαίως, προϋποθέτει την τήρηση των νόμων του κράτους. Δεν πρέπει, όμως, κάποιος να σταθμίσει το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης όταν διακυβεύονται άλλα δικαιώματα, όπως, για παράδειγμα, εκείνο της υγείας, το οποίο βρίσκεται στο στενό πυρήνα, μάλιστα, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Η επιστημονική γνώση της ιατρικής κοινότητας, η οποία υπακούει σε αυστηρούς κανόνες ελέγχου και η οποία καθοδηγεί τις αποφάσεις του κράτους για την προστασία της υγείας των πολιτών, δεν έχει για εσάς μεγαλύτερη βαρύτητα σε σχέση με τις απόψεις του κάθε συνωμοσιολόγου;

Καλό είναι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν επικλείστε φιλελεύθερες αρχές, να μην το κάνετε αποσπασματικά, γιατί είναι γνωστό ότι ήδη από την εποχή του John Stuart Mill και του John Rawls η ελευθερία της έκφρασης μπορεί να περιορίζεται εφόσον ο περιορισμός της μεγιστοποιεί τη συνολική ελευθερία. Και συνολική ελευθερία με χιλιάδες νεκρούς και εκατοντάδες διασωληνωμένους νομίζω ότι δεν μπορούμε να έχουμε, πόσω μάλλον όταν, δυστυχώς, πολλοί από αυτούς τους συμπολίτες μας παρακινήθηκαν από ορδές διαδικτυακών τσαρλατάνων, που κυριολεκτικά καταχράστηκαν το κορυφαίο, πράγματι, δικαίωμα στην ελευθερία του λόγου, οδηγώντας πολλούς στις εντατικές ή ακόμα και στο θάνατο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία ο κ. Αυλωνίτης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να μην επαναλάβω ό,τι ειπώθηκε από πλευράς του εισηγητή μας και του τομεάρχη μας του κ. Λάππα και του κ. Θεόφιλου Ξανθόπουλου. Ομολογώ ότι ήταν εξαιρετικοί οι συνάδελφοι μου και δημοσίως τους συγχαίρω. Και είναι διπλή η συναδελφική μας ιδιότητα ως νομικοί, δικηγόροι της μαχόμενης δικηγορίας.

Θα πω με υπαρχής, ότι πολλά έχουν ειπωθεί για την πανδημία, ακούστε μια φορά και την Αντιπολίτευση σε σχέση με την πρόταση που κάνουμε ότι η πανδημία θέλει συνεργασία, θέλει επι-

στημοσύνη, θέλει κοινή αποδοχή των ενεργειών. Μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση που είναι εκεί έξω και όχι με επικοινωνιακές προϋποθέσεις και κριτήρια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολούθησα σχεδόν όλες τις ομιλίες. Από το σπίτι μου, δεν το κρύβω. Παρακολουθώ την εξέλιξη του Ποινικού Δικαίου, όπως και οι περισσότεροι από εσάς, επί πάρα πολλά χρόνια, όπως παρακολουθούμε και την κεντρική πολιτική ζωή. Νομίζω, όμως, ότι μπορώ να πω το εξής με το δικαίωμα που μου δίνει η ενασχόλησή μου επί πολλά χρόνια με την ποινική δικηγορία: Πιο απαράδεκτη, κατά τη γνώμη μου, νομοθέτηση, πιο ωμή παρέμβαση, πιο αντιεπιστημονική επιχειρηματολογία στο σύνολο της θεσμοθέτησης της ποινικής νομοθεσίας δεν έχω ξαναδεί. Και θα εξηγηθώ.

Το ανησυχητικό δεν είναι ότι ο καθένας από εμάς προωθεί εδώ πέρα τα επιχειρήματά του κόμματός του. Το ανησυχητικό είναι ότι επανέρχεται η κοινωνία μας σε πρωτόγονες καταστάσεις. Και, δυστυχώς, το βλέπω αυτό σε πολλές ομιλίες των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Διακρίνω -και ζητώ την κατανόησή σας για τις εκφράσεις που χρησιμοποιώ- έναν νομικό και πολιτικό πρωτογονισμό. Δεν φαίνεται καθαρά ο πρωτογονισμός των επιχειρημάτων, γιατί αυτά καλύπτονται με επιστημονικούς όρους, διανθίζονται με πολιτικούς όρους και δεν το καταλαβαίνει κανένας.

Άκουσα προηγουμένως τον κ. Λοβέρδο να λέει: Διαφωνεί ο ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με την ισόβια κάθειρξη στο αδίκημα της εσχάτης προδοσίας; Μα, είναι πράγματα αυτά; Είναι πράγματα αυτά; Νομοθετείτε εκ του μηδενός;

Δεν μπορεί να αντιληφθεί κάποιος τα επιχειρήματά σας εύκολα -αυτός που παρακολουθεί τη συζήτηση- γιατί είναι παπαλισμένα με μπλόκια συναισθηματική σκόνη: Γλυκά Νερά, βιτριόλι, βιασμοί, απάνθρωπα εγκλήματα κ.λπ.. Όλα αυτά ενεργοποιούν τα ευαίσθητα αντανάκλαστικά του λαού. Και είναι δικαιολογημένο αυτό. Και από την άλλη είναι ο κακός ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή είναι η μόνιμη επωδός των επιχειρημάτων σας. Αυτό λέω εγώ «νομοθετικό πρωτογονισμό».

Όσον αφορά τη λέξη «ειδεχθές εγκλημα», σας το έχω πει κύριε Υπουργέ επανειλημμένα, δεν διαχωρίζουμε τα αδικήματα του Ποινικού Κώδικα με τον τρόπο αυτό. Δεν διακρίνονται σε πολύ ή σε λιγότερο ειδεχθές, σε απάνθρωπα, σε στυγερά και τα λοιπά. Αυτοί είναι χαρακτηρισμοί που θα τους πούμε έξω από εδώ. Εδώ εκφράζουμε πολιτικό και θα έλεγα επιστημονικό λόγο.

Η διάκριση αυτή γίνεται αλλού και όχι μέσα στη Βουλή. Αλλά όλοι σας πιθανόν και όλοι μας, το κάνουμε σκοπίμως ή από άγνοια για να συμβαδίσουμε δήθεν με το λεγόμενο κοινό περί δικαίου αίσθημα. Το κοινό περί δικαίου αίσθημα στην προκειμένη περίπτωση ειδικά για το κόμμα σας το κάνετε ουσιαστικά περί του κόμματός σας αίσθημα. Δεν ψηφίζουμε εδώ μέσα σύμφωνα με το κοινό περί δικαίου αίσθημα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αν ψηφίζαμε έτσι, αν ψήφιζε η Βουλή τόσα χρόνια έτσι, θα επανέλθουμε από άποψη ποινικού δικαίου σε δημόσιες εκτελέσεις και σε γκιλοτίνες άλλων εποχών. Είναι μια έκφραση, ως την πούμε θεωρητική. Δεν είναι έκφραση όταν ψηφίζουμε Ποινικό Κώδικα και Ποινική Δικονομία. Επιστρέφουμε θα έλεγα στην εκδικητική βαρβαρότητα.

Σας παρακολουθεί ο λαός, κύριε Υπουργέ. Πολλές φορές σε τηλεοπτικούς σταθμούς ειδικά όταν έχει διαπραχθεί ένα στυγερό αδίκημα, πηγαίνετε και λέτε τα ίδια πράγματα -σας το έχω πει και άλλες φορές εδώ- και λέτε διάφορα για ισόβια κάθειρξη και τα λοιπά. Δεν νομοθετούμε στη Βουλή. Μιλάμε για Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Βεβαίως να νομοθετήσετε. Βεβαίως και τούτο το νομοσχέδιο έχει και θετικές διατάξεις -αλίμονο- όπως το κομμάτι που αφορά τα σεξουαλικά εγκλήματα κατά των παιδιών. Βεβαίως! Εμείς όμως ως Βουλευτές κι ως επιστήμονες βλέπουμε το όλον. Ο Ποινικός Κώδικας και η ποινική δικονομία είναι κώδικες που αφορούν την κοινωνική μας ζωή. Είναι προϊόν βαθιάς επιστημοσύνης δεκαετιών. Είναι η ζωή της κοινωνίας πριν από εμάς και από εσάς και μετά από εσάς και από εμάς θα είναι αυτοί οι κώδικες και θα συνεχίζουν να ρυθμίζουν την κοινωνική μας ζωή.

Κύριε Υπουργέ υπάρχει νομική επιστήμη, υπάρχει δικαστική εξουσία. Ξέρετε ποιοι ογκόλιθοι - τα είπε ο συνάδελφός μου, ο

Σπύρος Λάππας- νομικής σκέψης έχουν διαμορφώσει το ποινικό μας σύστημα; Γι' αυτό και ψηφίζουμε τους κώδικες στο σύνολό τους. Η νομοπαρασκευαστική επιτροπή το δίνει στην κυβέρνηση και η κυβέρνηση έχει τη διακριτική ευχέρεια να το φέρει ή να μην το φέρει στη Βουλή. Κι εδώ μέσα στη Βουλή δεν μπορούμε να τροποποιήσουμε το πόρισμα της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Τόσο πολύ μεγάλη σημασία δίνει στην επιστημοσύνη του πορίσματος για τους κώδικες το Σύνταγμά μας και ο Κανονισμός της Βουλής.

Ο Ποινικός Κώδικας του 2019 που τόσο λοιδορήθηκε, υπήρξε επιστέγασμα μιας βαθιάς μελέτης. Και εσείς τον λοιδορείτε συνεχώς. Σας έχω πει και άλλη φορά κύριε Υπουργέ -το είπατε τρεις φορές εδώ για το θέμα της δωροδοκίας, τρεις φορές!- ότι εργαλειοποιείτε τον Ποινικό Κώδικα. Είπατε ότι όταν ψηφίστηκε ο Κώδικας από τον ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούνιο του 2019 ήταν το πόρισμα επιστημονικής επιτροπής και είχε παραδοθεί στην τελευταία επιτροπή η διάταξη που αφορά τη δωροδοκία, όπως ακριβώς ψηφίστηκε από την προηγούμενη. Γιατί το εργαλειοποιείτε; Γιατί σώνει και καλά μας βάζετε σε μια τέτοια αντιπαράθεση κοινωνική; Για να κερδίσετε πολιτικά!

Εγώ λέω ότι ένας Ποινικός Κώδικας, ένας Κώδικας Ποινικής Δικονομίας δεν εργαλειοποιείται. Μπολιάζεται από επιστημοσύνη μέσα στο ιδεολογικό και πολιτικό πλαίσιο αυτού του συστήματος ακόμα και εσάς του δικού σας κόμματος.

Υπάρχουν θετικές διατάξεις. Δεν λέω. Όμως το να μην δίνετε την ευκαιρία στον δικαστή όταν είναι πόρισμα διεθνούς επιστημοσύνης, τη διακριτική ευχέρεια μέσα στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού του ρόλου, το δικαστήριο να έχει πλαίσιο ποινής και λέτε «ισόβια», σημαίνει ότι πρωτογονίζουμε. Είναι προσβολή στο δικαστικό Σώμα αυτό το οποίο κάνετε. Αυστηροποιείτε τις ποινές, δεν λέω. Δώστε όμως το νομικό πλαίσιο.

Σας προκαλώ ευθέως, κύριε Υπουργέ. Πείτε μου έναν επιστήμονα της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής της δικιά σας που λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχει στην επιβολή, στην πρόβλεψη της ποινής πλαίσιο μέσα στο οποίο θα λειτουργήσει το δικαστήριο. Πέστε μου. Και φέρτε εδώ το πόρισμα να το δούμε.

Κλείνω γιατί δεν έχω χρόνο και έχω φτάσει τα οκτώ λεπτά. Αν θέλετε να κουβεντιάσουμε σε τούτο το Κοινοβούλιο με επιστημονικούς όρους για Ποινικούς Κώδικες και προσαρμοσμένους στην επικαιρότητα, δεχτείτε την τροπολογία που σας εγχαίρει οι συνάδελφοί μου, ο εισηγητής και τομεάρχης μου, που αφορά τη γυναικοκτονία. Η έμφυλη βία έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις παγκόσμια. Υπό αυτή λοιπόν την έννοια χρειάζεται ένα ιδιώνυμο αδίκημα, ένα αδίκημα το οποίο να προσδιορίζει ακριβώς αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Δεν σας έχω ακούσει να απαντήσετε.

Κλείνω λοιπόν την τοποθέτησή μου και σας ρωτώ ευθέως. Πέστε μας στην ομιλία σας εάν δέχστε την τροπολογία αυτή έτσι ώστε να συμπεριληφθεί στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, στο νομοσχέδιό σας αυτό το αδίκημα της γυναικοκτονίας που τόσο αιτιολογημένα να ανέφεραν οι συνάδελφοί μου.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Αυλωνίτη.

Τον λόγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαμέσου του Υπουργείου Δικαιοσύνης προχωράει σε αλλαγές και τροποποιήσεις του ποινικού κώδικα με στόχο τη διόρθωση των λαθών του παρελθόντος και τον συγχρονισμό του με νέα δεδομένα με τη σημερινή πραγματικότητα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αυτό της τροποποίησης του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας έχει ιδιαίτερη σημασία. Πρόκειται για μια νομοθετική πρωτοβουλία για την οποία εργάστηκαν συστηματικά και με ιδιαίτερη προσήλωση τόσο η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης όσο και η αρμόδια επιστημονική ομάδα.

Πού στοχεύει όμως το σχέδιο νόμου και γιατί έρχεται τώρα; Θα απαντήσω ξεκινώντας με το δεύτερο ερώτημα λέγοντας ότι το χρονικό σημείο, ο χρόνος δηλαδή των αλλαγών και τροποποι-

ήσεων προκύπτει από την άποψη που έχουμε στη Νέα Δημοκρατία ότι ο Ποινικός Κώδικας είναι απαραίτητο να απαντά στις προκλήσεις των καιρών και να ανταποκρίνεται στις νέες διαμορφωμένες ανάγκες της κοινωνίας.

Ως εκ τούτου στοχεύει πρώτον να αυστηροποιήσει το πλαίσιο των ποινών για συγκεκριμένα εγκλήματα, όπως τονίσθηκε, ιδιαίτερης ποινικής απαξίας και μάλιστα αυτό το κάνει, κρατώντας την ισορροπία που εξαρτάται από το είδος της αξιόποινης πράξης και το μέγεθος και όχι οριζόντια. Όπως πολύ χαρακτηριστικά ανέφερε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο συνάδελφός μου κ. Καραγκούνης, το νομοσχέδιο στοχεύει στο να αντιμετωπίσει την ήπια παραβατικότητα με έναν πολύ ισορροπημένο τρόπο, με ήπιο τρόπο και τη βαριά εγκληματικότητα επίσης με πολύ ισορροπημένο τρόπο, όχι οριζόντια, όχι άκριτα, αλλά με έναν αυστηρό τρόπο.

Δεύτερον, στοχεύει στην αυστηροποίηση του πλαισίου απόλυσης των καταδίκων υπό όρους καθώς επίσης και της άρσης απόλυσης εγκληματιών που τελούν κατ' επανάληψη σοβαρά κακουργήματα. Εξήγησε αναλυτικά ο Υπουργός στις συνεδριάσεις της επιτροπής το σκεπτικό που εδράζονται αυτές οι αλλαγές.

Τρίτον, κύριος τόπος είναι η επαναφορά και η διεύρυνση αξιόποινου στα κοινώς επικίνδυνα αδικήματα. Και εδώ μιλάμε για αδικήματα όπως η έκρηξη, ο εμπρησμός και άλλα, επίσης για το είδος των αδικημάτων σχετικά με την ισοθεσία, αλλά και στην αναμόρφωση του πλαισίου ποινών για τα αδικήματα της κλοπής και της υπεξαίρεσης.

Και τέλος στοχεύει στην απόλυτη προτεραιότητα διεξαγωγής της ανάκρισης και την εισαγωγή στο ακροατήριο υποθέσεων εξαιρετικής φύσης επί κακουργημάτων που αφορούν εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε προαναγγείλει και είχαμε καταστήσει σαφές ότι η πολιτική μας βούληση είναι να προχωρήσουμε σε αλλαγές του Ποινικού Κώδικα πρώτα και πάνω απ' όλα για να αποκατασταθούν οι σοβαρές, όπως θα λέγαμε, αστοχίες του ποινικού κώδικα που ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση λίγο βιαστικά, λίγο στο πόδι λίγες μέρες πριν τις εθνικές εκλογές του 2019. Αυτή τη θέση μας την υλοποιούμε σε συνδυασμό και με ζητήματα που αναδεικνύουν τα τελευταία χρόνια και τα οποία χρζήζουν ρυθμίσεως και συγκεκριμένου πλαισίου.

Με το σχέδιο νόμου λοιπόν που καλούμαστε να ψηφίσουμε αναβαθμίζονται σε κακουργήματα μείζονος ποινικής απαξίας παραδοσιακά αδικήματα, που είχαν υποβαθμιστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση με τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα που εισήγαγε και ψήφισε. Υπάρχει αναπροσαρμογή του πλαισίου των ποινών, που φιλοδοξεί να επιτύχει την ενίσχυση τόσο του αναλογικού όσο και το αποτρεπτικού χαρακτήρα των προβλεπόμενων κυρώσεων. Ακόμα πρέπει να τονίσουμε ότι με τις αλλαγές επιτυγχάνεται ο εκσυγχρονισμός του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας και ο εναρμονισμός των ευρωπαϊκών συμβάσεων που ρυθμίζουν δικαιώματα προστασίας των ανηλίκων και ενηλίκων, θυμάτων εγκληματικής δραστηριότητας.

Για να επιτευχθούν όλα τα παραπάνω, το σχέδιο νόμου χωρίζεται σε τέσσερις κατηγορίες, στις οποίες γίνονται τροποποιήσεις που αφορούν -επαναλαμβάνω- τα εγκλήματα μείζονος ποινικής απαξίας, εγκλήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή, εγκλήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας, γενετήσιας ελευθερίας, οικονομικής εκμετάλλευσης, της γενετήσιας ζωής και τέλος εγκλήματα σε βάρος ανηλίκων.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ακόμα μια νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έρχεται να προστεθεί στο σύνολο των αποδείξεων της συνέπειας μεταξύ λόγων και έργων της παράταξής μας. Από την πρώτη μέρα, χωρίς καθυστερήσεις και βασιζόμενοι πάνω σε έναν συγκεκριμένο και ολοκληρωμένο πολιτικό σχεδιασμό, κινούμαστε στην υλοποίηση των δεσμεύσεων και όσων είχαμε παρουσιάσει στον ελληνικό λαό προεκλογικά. Στόχος βέβαια δεν είναι άλλος από τη διόρθωση των στρεβλώσεων και των αδυναμιών που υπήρχαν σε κάθε τομέα της δημόσιας ζωής και λειτουργίας.

Σε αυτή την περίπτωση λοιπόν, μετά από ένα εύλογο χρονικό

διάστημα και τηρώντας το απαραίτητο πλαίσιο ωρίμανσης, που απαιτούν τέτοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες όπως η σημερινή, διορθώνουμε τις αστοχίες της νομοθέτησης της προηγούμενης κυβέρνησης και το κάνουμε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα, μέσα από τον διάλογο και προφανώς την επιστημονική συμβουλή.

Πολλοί στέκονται στην αυστηροποίηση των ποινών. Και πράγματι ένα μεγάλο μέρος των παρεμβάσεων αυτών ακριβώς τον στόχο εξυπηρετεί. Όμως πέραν της κριτικής, που είναι καλοδεχούμενη και απαραίτητη, εξίσου απαραίτητη είναι και η τοποθέτηση και η απάντηση σε συγκεκριμένα ερωτήματα. Ποια πρέπει να είναι η αντιμετώπιση των εγκλημάτων ανθρωποκτονίας και της ληστείας μετά φόνου; Δεν συμφωνούμε όλοι στη μετατροπή της ποινής μόνο σε ισόβια; Τι απαντάμε για τα εγκλήματα βιασμού ανηλίκων; Η τοποθέτησή μας σε κρίσιμα ερωτήματα δείχνει και σε μεγάλο βαθμό τον δρόμο της νομοθέτησης.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία παίρνουμε καθαρή θέση και την εξηγούμε στον ελληνικό λαό. Το ίδιο πιστεύω ότι θα πρέπει να κάνουν και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Είναι σημαντικό να μην επιχειρούμε να θολώνουμε τα νερά, αλλά μέσα από τον διάλογο είτε να συμφωνούμε είτε να διαφωνούμε, πέρα και πάνω από πολιτικές σκοπιμότητες.

Γι' αυτό κι εγώ με τη σειρά μου καλώ τους συναδέλφους να στηρίξουν το παρόν σχέδιο νόμου, που επαναλαμβάνω πως είναι μια σοβαρή και υπεύθυνη προσπάθεια, ώστε να θεραπευτούμε τα προβλήματα που ήρθαν ως αποτέλεσμα της προηγούμενης νομοθέτησης.

Πριν κλείσω όμως θα ήθελα να πω δυο λόγια για την τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας, η οποία είναι η υλοποίηση μιας σημαντικής δέσμευσης του Πρωθυπουργού για το «πρώτο εν-σημο,» μια εξαιρετικής σημασίας ρύθμιση, που αποδεικνύει την ιδιαίτερη σημασία που δίνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο ζήτημα της εργασίας των νέων και της αντιμετώπισης της ανεργίας σε αυτές τις ηλικιακές ομάδες, ενώ έχουμε και την υλοποίηση των εξαγγελιών για το εγγυημένο εισόδημα, την αύξηση των επιδοτούμενων θέσεων εργασίας, καθώς επίσης και τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της ήδη ισχύουσας διάταξης της ρύθμισης σε εβδομήντα δύο δόσεις των οφειλών που δημιουργήθηκαν την περίοδο της πανδημίας.

Όλες αυτές οι ρυθμίσεις ουσιαστικά στηρίζουν τους συμπολίτες μας που είναι περισσότερο ευάλωτοι και που δοκιμάστηκαν κατά την περίοδο της πανδημίας και καλώ κι εσάς της Αντιπολίτευσης αυτές τις τροπολογίες να τις υποστηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σταμενίτη.

Τον λόγο ζήτησε ο Υπουργός κ. Τσιάρας για κάποια παρέμβαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ενημερώσω το Σώμα αναφορικά με το άρθρο 30 του νομοσχεδίου, που τροποποιεί το 133 του Ποινικού Κώδικα, που αφορά την κατάργηση της δυνατότητας περιορισμού του νεαρού δράστη, ηλικίας δεκαοκτώ έως είκοσι πέντε ετών, που είναι πρόταση της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και αποτέλεσε αντικείμενο κριτικής. Εγώ άκουσα και τον κ. Λάππα και τον κ. Ξανθόπουλο, την κ. Αδαμοπούλου και νομίζω και την κ. Γιαννακοπούλου. Κρίνουμε σκόπιμη την απόσυρσή του. Και το λέω γιατί θέλουμε να υπάρξει εναρμόνιση με τον Σωφρονιστικό Κώδικα, ο οποίος όπως ξέρετε αναμορφώνεται. Είμαστε πολύ κοντά στην πρόταση η οποία θα αναμορφώνει συνολικά τον Σωφρονιστικό Κώδικα. Και βεβαίως με την κατάθεση του πορίσματος της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής θέλουμε να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε και τις κατάλληλες συνθήκες κράτησης για τους νεαρούς ενήλικες, ούτως ώστε αυτό να μπαίνει σε έναν κανόνα και σε μια προσοχή που πρέπει.

Βλέπετε και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι οτιδήποτε ακούγεται και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης με μεγάλη υπευθυνότητα, με μεγάλη σοβαρότητα προσπαθούμε να εξετάσουμε όλες προτάσεις. Ήταν σωστή η παρατήρηση, αποσύρεται και θα το δούμε με τον Σωφρονιστικό Κώδικα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Σας τιμά, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι βασικοί στόχοι των τροποποιήσεων του Ποινικού Κώδικα, όπως ανέδειξε η ειδική αγορήτρια του ΚΚΕ, κ. Μαρία Κομνηνάκα και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Γιάννης Γκιόκας, είναι η παραπέρα ένταση της καταστολής του εργατικού λαϊκού κινήματος και η στοχοποίηση κάθε φωνής που αμφισβητεί αυτή την πολιτική που υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Διατηρείτε και αυξάνετε τις ποινές σε μια σειρά από αδικήματα που στρέφονται κατά των λαϊκών ελευθεριών, της ελεύθερης γνώμης, ενάντια τις εργατικές λαϊκές κινητοποιήσεις, σε βάρος ουσιαστικά του εχθρού λαού, όπως το άρθρο 191 και η τροποποίηση του άρθρου 272, που ανοίγει το δρόμο να τυλίγονται σε μια κόλλα χαρτί οι άνθρωποι και να ενισχύονται οι προβοκάτσιες ενάντια στο εργατικό λαϊκό κίνημα. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή την τροποποίηση τη φέρατε στα μουλωχτά μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης στην επιτροπή.

Κύριοι Βουλευτές, το εργατικό κίνημα, που αγωνίζεται ακόμα και ενάντια στα εργοδοτικά εγκλήματα, όπως πρόσφατα στην «COSCO» με τη μεγάλη απεργία, βλέπει την εργοδοσία να μένει ατιμώρητη και οι κινητοποιήσεις για την προστασία της ζωής να κρίνονται παράνομες. Αυτή τη βαρβαρότητα έρχεστε να θεωρήσετε με τις αντιδραστικές τροποποιήσεις.

Τοποθετούμαστε για τις τροπολογίες με αριθμό 1126/91 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και τη με αριθμό 1131/96 του Υπουργείου Εργασίας. Η πρώτη αφορά την παράταση του χρονοδιαγράμματος κατασκευής ναυπήγησης ταχέως πυροβολικού κατευθυνόμενων βλημάτων του πολεμικού ναυτικού για τρεις μήνες στο ναυπηγείο της Ελευσίνας, καθώς και την ολοκλήρωση των εργασιών σε υποβρύχια, όπως ο «Πιπίνος», ο «Ματρώζος», ο «Κατώνης» και ο «Ωκεανός», του Πολεμικού Ναυτικού στο ναυπηγείο Σκαραμαγκά.

Έχουμε τοποθετηθεί εδώ αρκετές φορές για τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά και Ελευσίνας και την πολιτική της Κυβέρνησης απέναντι στους εργαζόμενους, οι οποίοι κάθε χρόνο βρίσκονται σε χειρότερη θέση. Η δεινή θέση είναι απότοκο αυτής της μορφής οργάνωσης της οικονομίας, στην οποία σιδερένιος νόμος είναι το κέρδος και όχι οι ανάγκες των εργαζομένων και του λαού συνολικά. Αποστερείτε από τους εργαζόμενους τα δεδουλευμένα αρκετών χρόνων.

Οι επιλογές της Κυβέρνησης και για τα δύο ναυπηγεία δεν έχουν καμμία σχέση με την ανάγκη για ναυπηγική βιομηχανία που θα υπηρετεί τις ανάγκες του λαού της χώρας μας. Η συνέχεια στη λειτουργία τους κρίνεται από τους στρατηγικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των μονοπωλιακών ομίλων.

Η θέση του ΚΚΕ για τα ναυπηγεία, την οποία έχουμε καταθέσει εδώ, αλλά κυρίως στους εργαζόμενους, είναι αυτή που μπορεί να αποτελέσει την ισχυρή βάση παραγωγής μέσω παραγωγής και τα ναυπηγεία κάτω απ' αυτή τη μορφή οργάνωσης της οικονομίας να αποτελέσουν σημαντική βάση ανάπτυξης.

Θα ψηφίσουμε «παρών» στην τροπολογία, προκειμένου να πληρωθούν οι εργαζόμενοι των ναυπηγείων.

Όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας, τα προγράμματα απασχόλησης του ΟΑΕΔ, ανεξαρτήτως του περιεχομένου τους, των ιδιαίτερων όρων που έχουν και ανεξαρτήτως του τμήματος των εργαζομένων που απευθύνονται, αποτελούν στο σύνολό τους προγράμματα ανακύκλωσης της ανεργίας, με ταυτόχρονη ενίσχυση της εργοδοσίας με ζεστό χρήμα.

Στην ίδια αντιδραστική ρότα κινείται και το πρόγραμμα για το «πρώτο ένσημο», που παρά την επικοινωνιακή καταϊγίδα που το συνόδεψε για επιπλέον 600 ευρώ για τον κάθε εργαζόμενο στον μισθό, πολύ γρήγορα έφυγε αυτή η σκόνη των αριθμών, γιατί αποκαλύφθηκε ποια είναι αυτή η ενίσχυση.

Το πρόβλημα φυσικά για εμάς δεν είναι το μισθολογικό και ό,τι το συνοδεύει. Το πρόβλημα είναι πως τέτοια προγράμματα έρ-

χονται για να καλύψουν βραχυπρόθεσμα κενά των επιχειρήσεων που επιδοτούνται με το ίδιο ποσό για να έχουν έναν εργαζόμενο που να αμείβεται με τον βασικό μισθό. Είναι προγράμματα που οι ρήτρες τους είναι από ανύπαρκτες έως για τα μάτια του κόσμου, όπως λέει ο λαός μας. Εδώ και αρκετά χρόνια οι χρονικές ρήτρες διατήρησης θέσης δεν υπάρχουν ή δεν ζητούνται καν ενώ αντίστοιχα οι ρήτρες που εξέταζαν στο παρελθόν για το αν η επιχείρηση έχει απολύσει ή έχει μεταβάλει το προσωπικό της έχουν ουσιαστικά απαλειφθεί.

Το νέο κίνητρο που δίνει το συγκεκριμένο πρόγραμμα στους άνεργους νέους είναι μια εξαμήνη απασχόληση με μηνιαία προσαύξηση των 100 ευρώ ή 50 ευρώ για μερική απασχόληση, η οποία θα περιέχεται στην ατομική σύμβαση εργασίας του κάθε εργαζομένου. Το ίδιο ποσό επιδότησης του εργατικού κόστους προβλέπεται να έχει και ο εργοδότης.

Στη συνέντευξη της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης ο Πρωθυπουργός εστίασε στο συγκεκριμένο πρόγραμμα. Είχε πει πως η ανεργία των νέων που δεν έχουν προϋπηρεσία οφείλεται στο γεγονός πως είναι πιο ακριβοί και άρα ανεβάζουν το μισθολογικό κόστος των επιχειρήσεων οπότε γι' αυτό δίνεται πριμ στις επιχειρήσεις. Βέβαια όλοι γνωρίζουμε πως οι νεοεισερχόμενοι στην παραγωγή στη συντριπτική πλειοψηφία τους είναι κακοπληρωμένοι και εργάζονται με πανσπερμία ευέλικτων εργασιακών σχέσεων που μειώνει ακόμα παραπέρα τις αποδοχές τους. Οι νόμοι όλης αυτής της δεκαετίας και από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαχώρισαν μισθολογικά τους νέους, οδήγησαν σε ειδικό κατώτερο μισθό και σε υποκατώτατο, μην ξεχνάμε τη μείωση 32% για τους νέους. Την ίδια στιγμή οι ασφαλιστικές εισφορές που αναλογούν στους νέους έως είκοσι πέντε ετών είναι μικρότερες καθώς βρίσκεται σε ισχύ από το 2019 πρόγραμμα επιδότησης των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών των μισθωτών του ιδιωτικού τομέα με τις εργοδοτικές εισφορές για κύρια σύνταξη να βρίσκονται σε ποσοστό 6,66% επί των μικτών αποδοχών των εργαζομένων αυτής της ηλικιακής κατηγορίας περίπου δηλαδή για εκατόν πενήντα χιλιάδες νέους. Το νέο πρόγραμμα με τη σειρά του χρηματοδοτεί τις επιχειρήσεις για να παρέχουν θέσεις εργασίας χωρίς ρήτρες πριν και μετά το εξάμηνο και για μισθό που θα ακουμπά τον κατώτατο μισθό.

Το όψιμο ενδιαφέρον για τη νέα γενιά αποτυπώνεται φυσικά όταν στην ίδια περίοδο οι νέοι εργαζόμενοι γίνονται λάστιχο στα δεκάωρα του νόμου Χατζηδάκη, όταν γίνονται βορά της μαύρης εργασίας, που θεριεύει απέναντι στην απουσία των ελεγκτικών μηχανισμών, όταν το διευθυντικό δικαίωμα είναι η ανώτερη αρχή. Τα όνειρα των νέων εργαζομένων δεν χωράνε ούτε στις λίστες του ΟΑΕΔ ούτε στη μετατροπή τους σε καύσιμη ύλη στις επιχειρήσεις με μισθούς πείνας και με φιλοδωρήματα ή GB, που προσπαθούν να ξεγελάσουν ή να κρύψουν την επίθεση στα δικαιώματα και τη ζωή τους.

Ο διπλασιασμός του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για τον Δεκέμβριο δεν λύνει τα μεγάλα αδιέξοδα όσων η πολιτική σας οδηγεί στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Το λεγόμενο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα των 150 έως 200 ευρώ είναι η απάντηση των κυβερνήσεων του κεφαλαίου απέναντι στη διευρυμένη φτώχεια και εξαθλίωση των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων που γεννά η πολιτική σας.

Διαιώνιζετε και ανακυκλώνετε τη φτώχεια για πλατιά λαϊκά στρώματα που στερούνται ακόμα και τα στοιχειώδη για την επιβίωσή τους. Καθιερώνετε ως κανονικότητα τη ζωή με τα ελάχιστα και με όρους εξαθλίωσης για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Παρουσιάζετε ως κοινωνική πολιτική το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και έχετε μειώσει παροχές, μισθούς, συντάξεις και άλλα δικαιώματα. Είναι μια συνειδητή απόπειρα εξαπάτησης.

Για τις καθαρίστριες η πανδημία είναι ο φάρος που ανέδειξε ακόμα περισσότερο τον αναντικατάστατο ρόλο τους μέσα στα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τα μέσα μαζικής μεταφοράς, τους χώρους δουλειάς. Κι όμως αυτό το πολυάριθμο κομμάτι εργαζομένων βρίσκεται σταθερά όμηρος με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο. Αλλού με συμβάσεις ενός χρόνου, αλλού με συμβάσεις ολιγόμηνες, αλλού με προγράμματα, αλλού εν δυνάμει άνεργοι μπροστά σε νέες εργολαβίες. Στους εργαζόμενους της καθαριότητας όχι

μόνο στον ΕΦΚΑ, αλλά σε όλες τις υπηρεσίες, όπως στο Υπουργείο Οικονομικών, που πριν από λίγο ήταν πάλι σε διαδήλωση, πρέπει όχι απλά να παραταθούν οι συμβάσεις τους, αλλά να εργάζονται με πλήρη και σταθερή εργασία. Αυτή είναι η δικαίωσή τους. Αυτό είναι ένα αίτημα που καλύπτει τις ανάγκες τους.

Αν ήταν χωριστά, δεν θα μπαίναμε εμπόδιο έστω και σε αυτό το ένα επιπλέον γλίσχρο ποσό, το λεγόμενο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, για τον Δεκέμβριο ούτε στην ανανέωση των συμβάσεων των καθαριστριών του ΕΦΚΑ. Συνολικά όμως την τροπολογία την καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κατσώτη.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι μια πολύ σοβαρή και σύνθετη διαδικασία που προϋποθέτει επαρκή προετοιμασία και εμπειριστά μελέτη των αναγκών της κοινωνίας και της λειτουργίας των ήδη υφιστάμενων διατάξεων. Γι' αυτό είχε ήδη συσταθεί η νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την παρακολούθηση της εφαρμογής των προηγούμενων διατάξεων με σκοπό να διαπιστωθούν τα αποτελέσματά τους, αλλά και να γίνουν τροποποιήσεις που θα υπηρέσουν μια γενικότερη φιλοσοφία για τη λειτουργία του Ποινικού Δικαίου.

Και αυτό έχει σημασία να το επισημάνουμε διότι η τροποποίηση που είχε κάνει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούνιο του 2019, λίγες μέρες πριν από τη διάλυση της Βουλής για τη διεξαγωγή εθνικών εκλογών, είχε προκαλέσει πολλά ερωτηματικά. Έχουμε ακούσει για πολλές μεταρρυθμίσεις που δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Τη συγκεκριμένη τροποποίηση έσπευσε όμως να την κάνει μία εβδομάδα πριν από την προκήρυξη εκλογών. Πού οφείλεται λοιπόν αυτή η βιαστική τροποποίηση; Πού οφείλεται η τροποποίηση του άρθρου 236 παράγραφος 2 για τη μετατροπή της ενεργητικής δωροδοκίας, δηλαδή για αυτόν που δωροδοκεί, από κακούργημα σε πλημμέλημα ενώ παρέμεινε κακούργημα η πράξη για αυτόν που δωροδοκείται;

Δεν ξέρω αν πρέπει να υιοθετήσω αυτά που καταγγέλλει ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης Σταύρος Κοντονής, που μιλά ξεκάθαρα για μια διάταξη με ταξικό πρόσημο υπέρ των οικονομικά ισχυρών αφήνοντας μάλιστα και διάφορα υπονοούμενα. Αλλά ας μας πει σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση αν απευθυνόταν στους λίγους ή στους πολλούς η συγκεκριμένη τροποποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις με το παρόν σχέδιο νόμου έχουν στόχο την ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών και την άσκηση μιας αποτελεσματικής αντεγκληματικής πολιτικής. Έχουν στόχο στην απόλυτη και αποτελεσματική προστασία όλων των πολιτών και ιδίως των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Θα ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα σε ορισμένες διατάξεις καθώς λόγω του χρόνου που έχω στη διάθεσή μου δεν έχω τη δυνατότητα να αναφερθώ εκτενέστερα σε πολλές από τις σημαντικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στο παρόν σχέδιο νόμου. Θα μου επιτρέψετε όμως, επειδή εκπροσωπώ έναν νομό ο οποίος έχει πληγεί επανειλημμένως από πυρκαγιές οι περισσότερες από τις οποίες και προέρχονται από εμπρησμούς, να ξεκινήσω από την τροποποίηση του άρθρου 265 του Ποινικού Κώδικα που αναφέρεται στον εμπρησμό δασών.

Με την εσπευσμένη τροποποίηση ΣΥΡΙΖΑ ο εμπρησμός δασών έγινε πλημμέλημα στη βασική του μορφή με πλαίσιο ποινής τρία έως πέντε έτη και με δυνατότητα αναστολής ενώ στον παλιό Ποινικό Κώδικα ο εμπρησμός δασών θεωρούνταν απευθείας κακούργημα και τιμωρούνταν με κάθειρξη πέντε έως δέκα έτη χωρίς αναστολή. Φαίνεται ότι αυτή η τροποποίηση από τον ΣΥΡΙΖΑ οφειλόταν στη φιλοπεριβαλλοντική πολιτική του που θεώρησε ήσσονος σημασίας το αδίκημα του εμπρησμού δασών.

Με το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο ότι όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί

δασωτά ή αναδασωτά τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή. Αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Δηλαδή χωρίς επιβαρυντικές περιστάσεις, που προβλέπονται στις επόμενες παραγράφους, το αδίκημα στη βασική του πλέον μορφή ξαναγίνεται κακούργημα ενώ τιμωρείται πλέον ως έγκλημα διακινδύνευσης με μόνο το ενδεχόμενο επέλευσης του κινδύνου που να συνδέεται αιτιωδώς με την αξιόποινη συμπεριφορά και όχι μόνο με την επέλευση του κινδύνου.

Επιτρέψτε μου να πω ότι θεωρώ αυτήν την τροποποίηση ιδιαίτερα σημαντική στην προσπάθεια αντιμετώπισης των φαινομένων εμπρησμού. Και θα πρέπει να θυμίσω ότι στις πυρκαγιές του περασμένου Αυγούστου υπήρχαν σαράντα έξι συλλήψεις για εμπρησμό, ενώ είναι βέβαιο ότι υπήρξαν πολλές περιπτώσεις που δεν κατέστη εφικτό να συλληφθούν οι δράστες.

Ιδιαίτερη μνεία, επίσης, θα ήθελα να κάνω και σε σχέση με τα αδικήματα που στρέφονται κατά ανηλίκων και καθώς και κατά ευάλωτων κοινωνικών ομάδων για τα οποία το παρόν σχέδιο νόμου αυστηροποιεί τις ποινές.

Πρόθεσή μας είναι η απόλυτη προστασία του έννομου αγαθού της ζωής, της γενετήσιας ελευθερίας της ανηλικότητας και η προστασία των θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης. Αυτό προκύπτει από μία σειρά από τροποποιήσεις που φέρνει το παρόν σχέδιο νόμου και θα αναφερθώ σε μερικές από αυτές.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 336 απαλείφεται η διαζευκτικότητα των ποινών ισόβιας και πρόσκαιρης κάθειρξης στην περίπτωση του ομαδικού βιασμού και του βιασμού σε βάρος ανηλίκου. Και νομίζω όλοι θα συμφωνήσουμε ότι γι' αυτά τα αδικήματα η μόνη κατάλληλη ποινή, είναι η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

Σε περίπτωση του αδικήματος των γενετήσιων πράξεων με ανήλικους ή ενώπιόν τους, που προβλέπεται στο άρθρο 339 του Ποινικού Κώδικα, το αδίκημα στη βασική του μορφή, τιμωρείται πλέον μόνο ως κακούργημα. Απαλείφεται, δηλαδή, πλήρως η περίπτωση της πλημμεληματικής τιμώρησης.

Επανερχεται η γενική διάταξη του άρθρου 340 του Ποινικού Κώδικα, η οποία είχε καταργηθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με την οποία αν κάποια από τις πράξεις των άρθρων 338 που αναφέρονται στην κατάχρηση ασέλγεια και 339 που αναφέρεται στην αποπλάνηση παιδιών, είχε ως συνέπεια τον θάνατο παθόντος, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη. Κι εδώ προκαλείται εύλογη απορία για τη σκοπιμότητα ή την αιτιολόγηση μιας τέτοιας κατάργησης της ισόβιας κάθειρξης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Σε γενικές γραμμές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ποινές για μια σειρά από τέτοιες φύσεως αδικήματα, δεν θα έλεγα μόνο ότι αυστηροποιούνται, αλλά εξορθολογίζονται. Όχι μόνο γιατί το απαιτεί το λαϊκό αίσθημα, το απαιτεί η ίδια η απαξία των πράξεων, το απαιτεί η λογική.

Θα πρέπει να προσθέσουμε ότι σε σχέση με τους ανήλικους, η παραγραφή αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και συγκεκριμένα, προβλέπεται παραγραφή ένα χρόνο μετά την ενηλικίωση του θύματος για πλημμελήματα και τρία χρόνια για κακούργηματα, ενώ παράλληλα προβλέπεται ότι οι συγκεκριμένες υποθέσεις θα εκδικάζονται κατά προτεραιότητα.

Επίσης, προβλέπεται η δημιουργία της πύλης metoo.gov.gr, ώστε να υποβάλλονται καταγγελίες σε πραγματικό χρόνο, καθώς και η θέσπιση μητρώου για όλους τους επαγγελματίες, οι οποίοι έρχονται σε επαφή με παιδιά και εφήβους, με αυστηρές προϋποθέσεις εγγραφής, για παράδειγμα, για προπονητές ή εργαζόμενους σε κατασκηνώσεις ή προσφυγικές δομές. Είναι ένας ακόμα τρόπος να προστατεύσουμε τα παιδιά μας.

Θα ήθελα, τέλος, να κάνω μια αναφορά στην τροπολογία που κατατέθηκε σε σχέση με τη χρήση, κατοχή και κατασκευή εκρηκτικών υλών, αδίκημα για το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο τώρα, αλλά και στο παρελθόν δείχνει μια ιδιαίτερη ανεκτικότητα, αφού το είχε μετατρέψει σε πλημμέλημα. Πλέον η κατασκευή και χρήση μολότοφ και εκρηκτικών υλών σε πορείες ή σε μεγάλες ποσότητες, κρίνονται κακούργημα. Ο καθένας εδώ ας πάρει θέση και ας κριθούμε όλοι από τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου επι-

χειρούμε να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών, συναποτελεσματικότητα της ποινικής δικαιοσύνης, επιχειρούμε να ενισχύσουμε το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών, να αποτρέψουμε την τέλεση νέων αδικημάτων ιδιαίτερης ποινικής απαξίας. Επιχειρούμε να διορθώσουμε ανεξήγητες, ανορθολογικές και εσπευσμένες αλλαγές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, γιατί η ποινική νομοθεσία έχει και ιδεολογικό πρόσημο. Κάποιοι προτάσσουν την ασφάλεια των πολιτών, την κοινωνική ειρήνη και δικαιοσύνη και κάποιοι είναι ανεκτικοί και επιεικείς σε απαράδεκτες και ιδιαίτερες κοινωνικής, ηθικής και ποινικής απαξίωσης συμπεριφορές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Νικολακόπουλο.

Τον λόγο έχει -αφού τακτοποιηθεί το Βήμα- ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη θέση της αντιπολίτευσης ακόμα, η Νέα Δημοκρατία διατύπωνε τη σταθερή αντίθεσή της στην εκπτωτική αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ για την εγκληματικότητα και το ποινικό φαινόμενο, που άλλοτε εκδηλώνονταν ως δικαιολόγηση παραβατικών συμπεριφορών, με δήθεν ιδεολογικό πρόσημο και άλλοτε με την αναντίστοιχη, προς την απαξία κάποιων πράξεων, ελάφρυνση των απειλούμενων κυρώσεων ή την προκλητική χαλάρωση της διαδικασίας έκτισης ακόμα και για βαρυποινίτες.

Ευθέως είχε εναντιωθεί, εξάλλου, η σημερινή Κυβέρνηση και κατά την κύρωση των νέων κωδίκων του ουσιαστικού και Δικονομικού Ποινικού Δικαίου, όχι γιατί δεν αναγνώριζε την αναγκαιότητα αναθεώρησης και εκσυγχρονισμού των παλαιών, που είχαν ολοκληρώσει τον κύκλο τους, αλλά επειδή είχε ουσιώδεις ενστάσεις σε διάφορες διατάξεις και κυρίως, διότι ήταν πολιτικά και νομοθετικά ανάρμοστο μία απερχόμενη Κυβέρνηση, κατά κυριολεξία στην πόρτα της εξόδου από την εξουσία, να δεσμεύει την πολιτεία με τις δικές της επιλογές για την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης. Και ενώ για πολλά άλλα νομοθετήματα αυτό δε θα είχε σημασία, αφού κάθε νέα κυβέρνηση μπορεί απλά να καταργήσει τη νομοθέτηση που κληρονόμησε, στον χώρο του Ποινικού Δικαίου κάτι τέτοιο δεν ισχύει, αφού ακόμα και ο βραχύβιος νόμος τυγχάνει εφαρμογής, παράγει δικαιώματα για τον κατηγορούμενο, λόγω της εφαρμογής της ηπιότερης διάταξης. Ίσως τελικά, αυτή να είναι και η εξήγηση για τη σπουδή που επέδειξε ο ΣΥΡΙΖΑ, να ισχύσουν, δηλαδή, έστω και για λίγο οι νέες ρυθμίσεις, ώστε να παράξουν αποτελέσματα. Κι αυτό, δεν το λέω εγώ, δεν το λέει κάποιο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, άλλα ένας Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, και μάλιστα Υπουργός της Δικαιοσύνης, ο κ. Κοντονής, ο οποίος μίλησε για σκόπιμη μετάθεση κατά μία εβδομάδα των νέων Ποινικού Κώδικα από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τέσσερις ημέρες πριν διαλυθεί η Βουλή και αναφέρεται στις «ανάξιες ηγεσίες που τελικά γίνονται αδιάσπαστες».

Προσκομίζω σχετικά δημοσιεύματα στα οποία ήδη από τον Απρίλιο του 2021 ο κ. Κοντονής αναφέρεται, σε στίγμα και όνειδος, για την κυβερνητική απόφαση να ψηφιστούν οι ποινικοί κώδικες παραμονές των εκλογών, από μία Κυβέρνηση, που όπως τόνισε, επαγγέλθηκε την κάθαρση. Και σε επόμενο δημοσίευσμά του, μόλις πριν από λίγες ημέρες, ο κ. Κοντονής μιλάει για μεθόδευση ψήφισης του νέου Ποινικού Κώδικα από τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, τέσσερις ημέρες πριν διαλυθεί η Βουλή και αναφέρεται στις «ανάξιες ηγεσίες που τελικά γίνονται αδιάσπαστες».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, τα οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είχε, λοιπόν, δεσμευτεί από τότε η σημερινή Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι για τις επικείμενες αλλαγές, ενώ από την αρχή της θητείας του ο σημερινός Υπουργός Δικαιοσύνης είχε εξαγγείλει τη σύσταση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για την επεξεργασία των κωδίκων. Συνεπώς, καμμία σπουδή και κα-

νένας αιφνιδιασμός δεν υπήρξε.

Περαιτέρω, από την κοινοβουλευτική συζήτηση κατέστη νομίζω σαφές ότι πολλές από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις θα τύχουν ευρύτερης αποδοχής, σε αρκετές μάλιστα θα αναγκαστεί να συνηγορήσει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, γεγονός που επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα και ορθότητα του νομοθετήματος. Ένα νομοθέτημα που πέρα από τις αναμενόμενες ακαδημαϊκές αντιγνώμεις ανταποκρίνεται στην κοινωνική πραγματικότητα, για να έρθουμε και στο περιβόητο περί δικαίου αίσθημα. Είπε προηγουμένως συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ «μα, θα νομοθετούμε με το κοινό περί δικαίου αίσθημα;». Μα, ψηφίζομαστε με το κοινό περί δικαίου αίσθημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Δυστυχώς, στον κρίσιμο αυτόν τομέα η άποψη των πολιτών δεν είναι θετική, υπάρχει πεποίθηση ατιμωρησίας. Επικαλούμαι τα στοιχεία γνωστής έρευνας, όπου ένα συντριπτικό ποσοστό της τάξεως 80-82% δεν είναι ικανοποιημένο όσον αφορά την αυστηρότητα των επιβαλλόμενων ποινών. Είναι πρόσφατη έρευνα της «MRB», περίπου του καλοκαιριού, 31 Μαΐου 2021.

Και ενώ πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι τέτοιου είδους μετρήσεις μπορεί να επηρεάζονται από την επικαιρότητα, δύσκολα θα πει κάποιος ότι το παραπάνω συμπέρασμα δεν εκφράζει τη σταθερή άποψη των Ελλήνων. Εξίσου δύσκολα και πάντως αβάσιμα θα υποστηρίξει κανείς ότι αυτό το μέγεθος μπορεί ή πρέπει να αγνοηθεί από τον Έλληνα νομοθέτη και αυτό, όχι χάριν της ικανοποίησης κάποιας εκλογικής πελατείας, όπως αυθαίρετα μας καταλογίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, αφού το 65,6% των αριστερών και το 74,6% των κεντροαριστερών στην ίδια έρευνα καταγράφεται ότι για το ίδιο ερώτημα απάντησαν ότι, επίσης, δεν είναι ικανοποιημένοι από την αυστηρότητα των ποινών.

Καταλάβετε το, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αυτός που χάνει έναν συγγενή του σε ένα έγκλημα ανθρωποκτονίας, αυτός που χάνει το βίος του σε μια ληστεία, αυτός που πέφτει θύμα σεξουαλικής κακοποίησης δεν είναι αριστερός, κεντρώος ή δεξιός. Είναι ένας καθημερινός άνθρωπος που θέλει να ζει τη ζωή του σε συνθήκες ασφάλειας και ειρήνης. Συνεπώς ενώ το κοινό περί δικαίου αίσθημα δεν πρέπει να επηρεάζει την απονομή της δικαιοσύνης σε συγκεκριμένες υποθέσεις, το νομοθετικό πλαίσιο δεν μπορεί να βρίσκεται σε πλήρη διάσταση από την κοινωνική αντίληψη για το έγκλημα και την τιμωρία του.

Δεν ισχυρίζεται κανείς βεβαίως ότι η αυστηροποίηση των ποινών από μόνη της θα εξαλείψει άμεσα τη βαριά ή μέση εγκληματικότητα. Ο εγκληματίας κατά κανόνα πιστεύει ότι δεν θα συλληφθεί. Θυμάμαι, όμως, περιπτώσεις δραστών ανθρωποκτονίας στην Αμερική όπου ο υπαίτιος, ο δράστης, μετέφερε το θύμα του σε άλλη πολιτεία όπου δεν ίσχυε η θανατική ποινή για να τελέσει εκεί την πράξη του και έτσι να γλιτώσει από την αυστηρότερη καταδίκη. Μπορεί, λοιπόν, να λάβει υπ' όψιν του, κυρίες ο εκ προμελέτης δράστης, το ισχύον πλαίσιο κατά την τέλεση της πράξης του. Γνωρίζουν εξάλλου, ιδίως οι εξοικειωμένοι με τις φυλακές δικηγόροι, το πόσο ενημερωμένοι είναι κάποιοι έγκλειστοι για τα ποινικά ισχύοντα.

Απαιτείται, λοιπόν, σίγουρα συνολική αναβάθμιση της αντεγκληματικής λειτουργίας του κράτους για την ουσιαστική βελτίωση του αισθήματος της ασφάλειας των πολιτών. Όμως καλό είναι και οι επίδοξοι παραβάτες, ιδίως μιας σφαίρας δικαιωμάτων που χρήζει αυξημένης προστασίας, να γνωρίζουν ότι η επιφυλασσόμενη ποινή θα είναι βαρύτερη. Θα φοβάται, λοιπόν, ο νοικοκύρης που θα συμβεί να ξυπνήσει κατά την τέλεση μιας κλοπής ή μιας ληστείας, αλλά να φοβάται και ο δράστης από το μοναδικό όπλο που έχει στη διάθεσή του το θύμα και αυτό είναι ο νόμος και τίποτε άλλο.

Με τις προτεινόμενες, λοιπόν, ρυθμίσεις ενισχύεται η προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, ανηλίκων, εργαζομένων, πολιτών τρίτων χωρών, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης και trafficking. Αυστηροποιούνται οι προϋποθέσεις της υπ' όρον απόλυσης καταδίκων, ιδίως για σοβαρά αδικήματα, διευρύνεται το αξιόποινο στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα και ιδιαίτερος στον εμπρησμό δασών, ρυθμίζεται η κατ' απόλυτη προτεραιότητα διαδικασία για υποθέσεις εξαιρετικής φύσης ή για κακουργήματα που αφορούν εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και

επιτέλους αντιμετωπίζεται το ζήτημα των fake news, των συστημάτων ψευδών ειδήσεων που διασπείρονται στον χώρο της υγείας και που παράγουν πολύ σημαντική βλάβη για την κοινωνία, ενώ επαναφέρονται και δικονομικά δικαιώματα στους διαδίκους.

Συνεπώς αδικούμε το συζητούμενο σχέδιο νόμου όταν περιορίζουμε τη συζήτηση στην αυστηροποίηση του ποινικοδικονομικού μας συστήματος, αφού με τις διατάξεις του ρυθμίζονται αποτυχίες και κενά αναφορικά με τη δίωξη αξιόποινων συμπεριφορών, εξορθολογίζεται το κυρωτικό πλαίσιο στα μείζονος αξίας αδικήματα και το πλαίσιο έκτισης της ποινής, αντιμετωπίζονται ειδικά ζητήματα παραγραφής και συνολικά επέρχεται βελτίωση στο ποινικό οπλοστάσιο για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας και την εμπέδωση αισθήματος δικαιοσύνης στην κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνιδη.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Γιώργος Μουλκιώτης, μετά ο κ. Μπάρκας, ο κ. Μπαρτζώκας, ο κ. Μαντάς και η κ. Αλεξοπούλου. Σας βλέπω όλους παρόντες εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Και παρούσες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και παρούσες, ναι. Δεν είμαι του χώρου των θεωρητικών επιστημών. Κάνω κάνα λάθος. Αλλά το «παρόντες» νομίζω είναι γενικότερο.

Κύριε Μουλκιώτη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν από τους τυχερούς που στη Νομική Σχολή είχα καθηγητές τον Γεώργιο Αλέξανδρο Μαγκάκη, τον Νικόλαο Ανδρουλάκη και τον Γιάννη Μανωλεδάκη. Ήμουν από τους τυχερούς γιατί είχα ακούσει τι σημαίνει Ποινικός Κώδικας και Κώδικας Ποινικής Δικονομίας και ιδιαίτερα τι σημαίνει η διάρκεια ισχύος αυτών των κωδίκων. Αυτό το έλεγα με έμφαση. Όταν άκουγες τον Γεώργιο Αλέξανδρο Μαγκάκη να σου μιλάει για ποινικούς κώδικες -με τον χαρακτηριστικό τρόπο τον οποίο μιλούσε- και αναφερόταν στη διάρκεια ισχύος και το τι σημαίνει σε σχέση με την εμπέδωση εμπιστοσύνης των πολιτών σ' αυτούς τους κώδικες αλλά και των δικαστικών λειτουργιών ακόμα, πλέον σήμερα εκφράζω έκπληξη και δεν θέλω να πω απόγνωση.

Ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας δεν μπορούν να τροποποιούνται κάθε χρόνο υπό την πίεση μιας πρόσκαιρης επικαιρότητας και σαν μέσο βεβαίως άσκησης επικοινωνιακής πολιτικής από την εκάστοτε κυβέρνηση. Με τον ν.4619 και τον ν.4620 του 2019 ψηφίστηκε ο νέος Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας που από 1-7-2019 τέθηκαν σε ισχύ.

Οι εφαρμοστές του δικαίου κλήθηκαν να εφαρμόσουν αυτούς τους νέους κώδικες συγκρίνοντας πάντα βέβαια με το άρθρο 2 του νέου Ποινικού Κώδικα τις διατάξεις του παλαιού Ποινικού Κώδικα με τον νέο Ποινικό Κώδικα, ώστε να εφαρμόσουν αυτές που είναι ευμενέστερες σε κάθε περίπτωση για τον κατηγορούμενο από την τέλεση της πράξης μέχρι την αμετάκλητη εκδίκαση τους. Κάποιες, όμως, διατάξεις του νέου Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επίσης τροποποιήθηκαν με τον ν.4623/2019 που τέθηκε σε ισχύ στις 9 Αυγούστου του 2019, μετά από έναν μήνα και εννέα μέρες.

Καταλαβαίνετε τους θεωρητικούς του δικαίου και της ποινικής επιστήμης τι έλεγαν και πώς η νομοθετική εξουσία άσκησε τα δικαιώματα της στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Με το παρόν νομοσχέδιο επέρχονται για ακόμα μια φορά εκτεταμένες αλλαγές στον νέο Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που θα μπουν σε ισχύ από την ημερομηνία ψήφισής τους. Θα πρέπει να εφαρμοστούν άμεσα με όσα θέματα ανακύβουν εξαρχής στα δικαστήρια, να συγκρίνουν δηλαδή τις διατάξεις τοπικών κωδίκων του κώδικα του 2019, του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα, των τροποποιήσεων των οποίων έχουν γίνει και του Ποινικού Κώδικα, όπως θα ψηφιστεί με τις τροποποιήσεις και τις τροπολογίες που εισάγει σήμερα και εισιγείται σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και οι έχοντες άμεση σχέση με τη δικαστική πρακτική ότι θα θέτουν πλείστα ζητήματα ως προς την εφαρμογή της ευμενέστερης διάταξης σε κάθε περίπτωση από τη σύγκριση αυτών των κωδίκων και των τροποποιήσεων που έχουν γίνει μέχρι σήμερα και βεβαίως του παρόντος νομοσχεδίου.

Θεωρούμε ότι η νομοθετική εξουσία δεν μπορεί να μην βλέπει και δεν μπορεί -αφού δεν βλέπει- να παραβλέψει ότι οφείλει να προβλέπει και να λαμβάνει υπ' όψιν της προκαλούμενες ανασφάλειες στο δίκαιο. Πλείστες ανασφάλειες. Το πενταμελές εφετείο κακουρηγμάτων προχθές δίκασε και τέθηκαν τέτοια ζητήματα. Αυτά δημιουργούν καταστάσεις που είναι όχι σοβαρές για ένα σύστημα δικαίου.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα σε κάποια επιμέρους θέματα. Θα αναφερθώ στο άρθρο 191. Ήταν λίαν σημαντικές οι παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και διαβάζω τι έλεγε: «Εν προκειμένω γεννάται προβληματισμός αν το εύρος της απαγορευτικής διάταξης καλύπτει οπωσδήποτε τις ανωτέρω προϋποθέσεις κατά το μέρος που η θεμελίωση αξιοποίησης αρκεί σε δυναμική διακινδύνευση έννομων αγαθών ή σε εσωτερικά γεγονότα του ψυχικού κόσμου -δηλαδή ανησυχίες ή φόβους- χωρίς αυτά να συνδέονται με αντικειμενικά διαγνωσμένες συνέπειες σε έννομα αγαθά, η αποφυγή των οποίων δημιουργεί πιεστική κοινωνική ανάγκη. Πιεστική κοινωνική ανάγκη είναι η έκφραση που αποδέχεται και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να διασφαλίζεται ένα επαρκές πεδίο ελευθερίας για τη συμμετοχή στον δημόσιο διάλογο στον οποίο τίθενται προς εξέταση γεγονότα χωρίς βέβαια γνώση εκείνου ο οποίος τα επικαλείται ενδεχομένως να αποβούν αυτά τα γεγονότα ανακριβή.

Με την προωθούμενη διατύπωση του άρθρου 191, όσον αφορά τη διασπορά ψευδών ειδήσεων, εισάγονται πλέον έντονα φρονηματικά στοιχεία τα οποία μετουσιώνονται σε αξιοποίηση συμπεριφορά, χωρίς όμως να αιτιολογείται ή έστω να αναφέρεται κατά ποιον τρόπο μπορεί να βλαφθούν τα έννομα αγαθά που προστίθενται στους όρους της αντικειμενικής υπόστασης του οικείου εγκλήματος και ειδικότερα καθίσταται αξιοποίηση η εκφορά απόψεων δημοσίων ή μέσω του διαδικτύου οι οποίες μπορούν να χαρακτηριστούν σαν ψευδείς ειδήσεις ή φήμες, ικανές όμως να επιφέρουν ανησυχίες ή να ταραξουν τη δημόσια πίστη ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, στη δημόσια υγεία ή την αμυντική ικανότητα της χώρας, τομείς που κατ' εξοχήν αποτελούν αντικείμενο του δημοσίου διαλόγου.

Και μάλιστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκφορά των απόψεων αυτών ενδεδειγμένων ως ψευδών ειδήσεων υπ' υμών θα μπορούσε να αποτελέσει ή έντονη και μη αρεστή προδήλως σε πολιτικούς πολέμους της νομοθετικής επικαιρότητας αρνητική κριτική στην εθνική οικονομία, τη δημόσια υγεία ή την αμυντική ικανότητα της χώρας. Η παράθεση άρα μιας επιστημονικής θέσης ως γεγονότος έχοντας τον χαρακτήρα της φήμης σχετικά με την αποτελεσματικότητα της υποχρεωτικότητας του εμβολιασμού εν προκειμένω, δύναται να συνιστά διασπορά ψευδών ειδήσεων και να συνεφέλκεται η παραγγελία προκαταρκτικής εξέτασης για τη διερεύνηση πράξης με συνέπεια τον διασυρμό αυτού που επικαλέστηκε τη θέση αυτή; Και το ίδιο θα μπορούσε να υποστηριχθεί για την κριτική στην εθνική οικονομία ή την αμυντική ικανότητα της χώρας. Γι' αυτό και η συγκεκριμένη διάταξη, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή όπως είναι λόγω προφανούς δικαίου πολιτικού ελλείμματος την οποία χαρακτηρίζει.

Σε σχέση με διατάξεις νομοσχεδίου που αφορά τη μόνη ποινή της ισόβιας κάθειρξης, η επιλογή της διαζευκτικότητας που έχει, όπως ορθά έχει ειπωθεί, εκφράζει την ελαστικότητα που πρέπει να χαρακτηρίζει την νομοθετική οριοθέτηση της απειλούμενης ποινής. Η πρόβλεψη σε νομοσχέδιο ανελαστικών ποινών όπως η ποινή της ισόβιας κάθειρξης δηλώνει δυσπιστία της νομοθετικής απέναντι στη δικαστική εξουσία. Δηλαδή, υποδηλώνει αδυναμία προσαρμογής της ποινής στα δεδομένα της κάθε περίπτωσης. Η επιλογή του νομοσχεδίου να επαναφέρει ορισμένα κακουρηγήματα -την ποινή της ισόβιας κάθειρξης- σαν μόνη απειλούμενη

ποινή δεν έχει να προσφέρει τίποτα στη γενική πρόληψη. Και βεβαίως η δυσπιστία στον δικαστή είναι εμφανέστατη.

Όσον αφορά στην κοινωφελή εργασία δύο κουβέντες να πω, κύριε Πρόεδρε. Δυστυχώς οι εξαιρετικά καινοτόμες μεταρρυθμίσεις του νομοθέτη δεν εφαρμόστηκαν στην πράξη διότι ανεστάλησαν με τον ν.4623/2019, άρθρο 98. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι αυτή η ρύθμιση αποφασίστηκε λόγω αδυναμίας της διοίκησης να εφαρμόσει διοικητικά το μέτρο της παροχής κοινωφελούς εργασίας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν αποτελεί οπισθοδρόμηση του ποινικοδογματικού συστήματος. Δεν μπορεί να ασκείται η αντεγκληματική πολιτική με ρυθμίσεις πήγαινε-έλα διότι έτσι θα αντιδρά αντίστοιχα και η κατανόηση της κοινότητας. Πήγαινε-έλα θα είναι ο νομοθέτης, πήγαινε-έλα και η κοινωνία. Η τελευταία βεβαίως, η κοινωνία, ανυπαίτως. Τριάντα χρόνια όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την εφαρμογή του θεσμού της κοινωφελούς εργασίας από το 1991, είναι η πρώτη φορά που δυστυχώς τέθηκε σε αναστολή ο συγκεκριμένος θεσμός χωρίς διαφανόμενη προοπτική.

Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε. Να αναφέρω σε όλους μας ότι δεν μας τιμά η έκθεση του World Economic Forum του έτους 2018 που κατατάσσει τη χώρα μας στην εβδομηκοστή πρώτη θέση ως προς το θέμα της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης μετά τη Ρουάντα που είναι στην εικοστή τρίτη θέση, τη Ναμίμπια που είναι στην εικοστή ένατη θέση, τη Γκάνα στην τεσσαρακοστή τρίτη θέση, την Κένυα στην πενηκοστή πέμπτη θέση, τη Μποτσουάνα στην πενηκοστή έβδομη θέση, την Τανζανία στην εξηκοστή όγδοη θέση, την Τυνησία στην εβδομηκοστή θέση. Αυτό το θέμα που αναφέρω αναδείχθηκε στο συνέδριο του Ινστιτούτου Ευρωπαϊκού Δικαίου στις 3-2-2019. Όπως λέει ο καθηγητής κ. Μυλωνόπουλος αποτελεί τη λυδία λίθο για την κατανόηση μερικών από τις παραμέτρους που προσιδιάζουν τη λειτουργία της ποινικής δικαιοσύνης στην εποχή μας. Αυτό δεν μπορεί να μείνει απαρατήρητο.

Κύριε Υπουργέ, ωφέλιμη υπέρβαση στην αντεγκληματική πολιτική θα είναι όταν η έννοια της ασφάλειας θα αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο και η απονομή της δικαιοσύνης θα έχει ελπίδα να εισέλθει επιτυχώς στον εικοστό πρώτο αιώνα. Μόνο όμως αν υπάρξει σωστή καταγραφή των προβλημάτων, πραγματική αξιολόγηση και ιεράρχηση σοβαρές προτάσεις λύσεων και αναπροσαρμογή με βάση τα αποτελέσματα. Μόνο τότε όλοι θα έχουν να κερδίσουν. Η εκτελεστική εξουσία θα κερδίσει γιατί θα έχει διασφαλίσει ένα υψηλό επίπεδο κράτους δικαίου για τους πολίτες. Αλλά και οι δικαστικοί λειτουργοί γιατί θα πάψουν να γίνονται οι κυματοθραύστες της κοινωνικής αγανάκτησης. Αλλά πάνω απ' όλα θα κερδίσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες γιατί θα μπορούν να ζουν και να αναπτύσσονται σε μια πραγματική δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μουλικιώτη.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας.

Κύριε Μπάρκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, στο πρώτο έτος της νομικής μαθαίνουν οι φοιτητές ότι ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, οι νόμοι στη χώρα μας, δεν είναι εκδικητικοί. Δεν προσπαθούν να εκδικηθούν τον άνθρωπο ο οποίος έχει υποπέσει στο οποιοδήποτε σφάλμα. Το σωφρονιστικό σύστημα προσπαθεί όντως να σωφρονίσει τους ανθρώπους οι οποίοι έχουν κάνει το όποιο αδίκημα.

Η σημερινή συζήτηση για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας γίνεται υπό το πρίσμα της ιδεολογικής, θεωρητικής αλλά και μικροπολιτικής συζήτησης που βάζει η Νέα Δημοκρατία. Αυτές οι τροποποιήσεις έτσι όπως αποτυπώνονται στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης θα επιφέρουν περαιτέρω προβλήματα και αδιέξοδα στην ποινική δικαιοσύνη. Όσοι και όσες διαχρονικά δικαστές δικηγόροι, άνθρωποι του νόμου ασχολούνται με τις αλλαγές που πρέπει να γίνονται στους κώδικες ποινικής δικονομίας αναφέρουν πως πρέπει να έχουν μία διαχρονικότητα. Δεν μπορεί κανένας νόμος να υπόκειται στην μικροπολιτική συζήτηση την οποία κάθε εξουσία

φέρει στην Βουλή. Δεν μπορεί να έχουν κομματικές ιδεολογικές προσωπικές θέσεις τα κόμματα όσον αφορά τον σωφρονισμό στη χώρα μας. Δεν είναι σωφρονισμός κόμματος αυτό το οποίο έχετε φέρει αυτή τη στιγμή προς συζήτηση στην ελληνική Βουλή.

Κύριε Υπουργέ, δυστυχώς από τις αλλαγές τις οποίες φέρνετε αλλά και από τη συζήτηση που τα στελέχη σας κάνουν από το βήμα της Βουλής, φαίνεται ότι ο Διαφωτισμός δεν έχει περάσει από τη χώρα. Και δυστυχώς ο Διαφωτισμός δεν έχει ακουμπήσει το δικό σας κόμμα. Μιλάτε εδώ για αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα οι οποίες θα βοηθήσουν, αν θέλετε, τη διασπορά ψευδών ειδήσεων τη στιγμή που εσείς οι ίδιοι κάνετε διασπορά ειδήσεων από αυτό εδώ το βήμα.

Λέτε ότι αυτός ο εκσυγχρονισμός θα βοηθήσει στην ανάδειξη της αλήθειας στην ελληνική κοινωνία. Το πρόβλημα είναι ότι εσείς πραγματικά αποκρύπτετε την αλήθεια όσον αφορά την ιστορία των τροποποιήσεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αλλά και του Ποινικού Κώδικα στη χώρα μας. Ο παλαιότερος κώδικας ίσχυε από το 1950. Είχαν γίνει κάποιες αλλαγές αλλά η ουσία του παλιότερου Ποινικού Κώδικα ίσχυε από το 1950. Και οι αλλαγές οι οποίες συνέβησαν και ψηφίστηκαν το 2019 δεν έγιναν μέσα σε μια ημερήσια διαδικασία, ούτε μηνιαία διαδικασία, ούτε καν ετήσια διαδικασία. Έγιναν μετά από προσπάθεια ετών νομοπαρασκευαστικών επιτροπών όπου συμμετείχαν δικαστικοί, καθηγητές της νομικής, έγκριτοι νομικοί. Και μετά από μεγάλη, πολύ μεγάλη συζήτηση αυτή η επιτροπή κατέθεσε τις αλλαγές τις οποίες η ίδια πρότεινε στην ελληνική Βουλή. Έγιναν οι αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στον Ποινικό Κώδικα πράγμα που οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν είχαν το θάρρος και το θάρρος να κάνουν στη χώρα μας. Δυστυχώς, λοιπόν, αυτό που γίνεται αυτή τη στιγμή σήμερα στη Βουλή είναι να κομματικοποιείτε αν θέλετε τη διαδικασία της άσκησης των νομικών διαδικασιών στη χώρα μας.

Λέτε ότι στόχος αυτού του νομοθετήματος είναι η ενίσχυση της αντεγκληματικής πολιτικής. Αλήθεια; Δεν υπάρχουν άλλα Υπουργεία τα οποία να έχουν την ευθύνη αυτής της άσκησης, την ενίσχυση της ασφάλειας των πολιτών; Το γεγονός δηλαδή ότι με τη δική σας έχει καταρρεύσει το αίσθημα ασφάλειας στη χώρα θεωρείτε ότι αυτό μπορείτε να το τροποποιήσετε, να το αλλάξετε, αλλάζοντας τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, τον Ποινικό Κώδικα στη χώρα μας; Εσείς, κύριε Υπουργέ, ως νέος δικηγόρος και Βουλευτής γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, επειδή είστε και νομικός του πεδίου, ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα, ο συγκεκριμένος νόμος που συζητείται σήμερα στη Βουλή και που θα ψηφιστεί από την κυβερνητική πλειοψηφία δεν έχει τη χαρά να υποστηρίζεται από κανένα συλλογικό όργανο, από κανένα συλλογικό φορέα που αφορά το δικό σας Υπουργείο.

Δικαστές, νομικοί, καθηγητές αντιτίθενται στην αλλαγή των νόμων των Ποινικών Κωδίκων τον οποίο φέρνετε σήμερα στην ελληνική Βουλή λέγοντας ότι ο παλαιότερος Ποινικός Κώδικας: Πρώτον, δεν έχει εφαρμοστεί και χρειάζεται ένα χρονικό διάστημα για να δούμε τον τρόπο με τον οποίον μπορούν να λειτουργήσουν οι κώδικες και, δεύτερον, οι αλλαγές αυτές έγιναν μέσα από τη συζήτηση και την εργασία ετών θεωρητικών της νομικής.

Επιτρέψτε μου γρήγορα-γρήγορα να κάνω αναφορά σε δύο τροπολογίες.

Θα αναφερθώ στην τροπολογία για την προσθήκη του Υπουργείου Εργασίας για το πρώτο ένημο. Ακούστε, αυτό το αφήγημα που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός από το βήμα της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, ότι τάχα θα επιδοτήσετε με 1.200 ευρώ τους ανέργους στη χώρα μας, καταρρέει μόνο και μόνο διαβάζοντας την αρχή της συγκεκριμένης τροπολογίας.

Και επειδή, κύριε Υπουργέ, έχω περάσει από το Υπουργείο Εργασίας και γνωρίζω γιατί είχα στο δικό μου χαρτοφυλάκιο τον ΟΑΕΔ και τα προγράμματα του ΟΑΕΔ -και ο κ. Βρούτσος ως πρώην Υπουργός το γνωρίζει πάρα πολύ καλά- αυτού του είδους η τροπολογία είναι η μέγιστη κοροϊδία την οποία μπορείτε να κάνετε στους ανέργους στη χώρα μας. Τα προγράμματα τα οποία εμείς είχαμε σχεδιάσει είχαν αύξηση των απολαβών των ανθρών οι οποίοι έμπαιναν στα προγράμματα αυτά και είχαμε δημιουργήσει προγράμματα επιστημόνων οι οποίοι βοηθούσαν στο

να βγαίνουν οι συντάξεις. Δυστυχώς, ο κ. Βρούτσης με δική του απόφαση έκλεισε αυτό το πρόγραμμα του ΟΑΕΔ και βρισκόμαστε αυτή στιγμή στη διόγκωση των συντάξεων που δεν έχουν αποδοθεί στους δικαιούχους. Νομίζω ότι θα πρέπει να επανεξετάσετε: Πρώτον, τον ρόλο των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ, και δεύτερον, να μην κάνετε τέτοιου είδους μικροπολιτική στους ανέργους της χώρας μας.

Η δεύτερη τροπολογία στην οποία θα ήθελα να αναφερθώ είναι η τροπολογία που κατέθεσε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ όσον αφορά την καθιέρωση στην ελληνική ποινική νομοθεσία του εγκλήματος με σεξιστικά χαρακτηριστικά και την αναγνώριση του όρου «γυναικοκτονία».

Είναι μια συζήτηση η οποία έχει λάβει μεγάλη δημοσιότητα και όλος ο κόσμος πλέον αγανακτεί από το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία, ακολουθώντας τα πλέον συντηρητικά της ιδεώδη, δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα των γυναικών να προστατεύονται από τον νόμο. Σε άλλους είστε πολύ ανοιχτοί. Σε αυτή τη διαδικασία δεν είστε ανοιχτοί. Νομίζω ότι θα πρέπει να αλλάξετε αυτή τη λογική σας. Είναι και η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και οι υπόλοιπες κυρίες Βουλευτές. Νομίζω ότι όλοι εμείς θα πρέπει να πιέσουμε και πλέον να αναγνωριστεί αυτός ο όρος από το Ποινικό Δίκαιο και από την ελληνική νομοθεσία, έτσι ώστε να προστατεύουμε παραπάνω από το πεδίο που τώρα προστατεύεται και το οποίο, κατά την άποψή μου, δεν είναι επαρκές, η ζωή των γυναικών από τα όποια σεξιστικά εγκλήματα γίνονται στη χώρα μας.

Κύριε Υπουργέ, αντιλαμβάνομαι τους μεγαλύτερους σε ηλικία της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι όντως είναι ακραία συντηρητικοί. Όμως, εσείς ως νέος άνθρωπος, ως νέος νομικός και ως ένα νέο ηλικιακά παιδί θα πρέπει να καταλάβετε ότι γι' αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας -και δεν είναι μόνο η χώρα μας, παντού συμβαίνει, δυστυχώς, γινόμαστε γνώστες αδικημάτων εναντίον των γυναικών σε όλο τον κόσμο- όμως, γι' αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας νομίζω ότι είναι η ώρα να κάνουμε το παραπάνω βήμα και όντως οι γυναίκες να είναι ίσες -για να μην σας πω παραπάνω, γιατί η δική μου άποψη είναι πιο ακραία, πιστεύω πως το γυναικείο φύλο είναι πιο ισχυρό-, αλλά τουλάχιστον σε νομικό επίπεδο οι γυναίκες να γίνουν ίσες και να προστατευτούν από το όποιο αδίκημα γίνεται εναντίον τους από τον ανδρικό πληθυσμό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Μπάρκα.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

Κύριε Σκανδαλίδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω από ένα συναίσθημα που ένιωσα χθες. Όταν μιλούσε ο εισηγητής μας, ο Υπουργός, τον οποίο ξέρω και εκτιμώ πολλά χρόνια για το ήθος του, τη συγκρότησή του και τη σοβαρότητά του, απευθύνθηκε ειρωνικά στον εισηγητή μας και με γέλια πως η στάση μας είναι αντιφατική και πως άλλα λέει ο ένας, άλλα λέει ο άλλος κ.ο.κ.. Εγώ δεν πιστεύω ότι είναι για γέλια η δική μας στάση. Είναι για γέλια ο απαράδεκτος τρόπος που νομοθετεί η Κυβέρνηση και θα εξηγηθώ.

Αντί να αναζητήσετε σε αυτά που κάνετε την αιτία, θα πρέπει να τα αποδίδετε στην Αντιπολίτευση. Ομολογούμε βεβαίως πως φέρατε την Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματός μας για άλλη μια φορά σε δύσκολη θέση, γιατί για ζητήματα υπαρκτά, που χρήζουν σοβαρής ρύθμισης, για άλλη μια φορά κινείστε στο συγκεκριμένο όριο ανάμεσα στη δημοκρατία και τον αυταρχισμό, ανάμεσα στον τιμωρητικό και σφραγιστικό χαρακτήρα του δικαστικού συστήματος, ανάμεσα στην κακώς εννοούμενη επικοινωνιακή σας ανάγκη που πρυτανεύει σε κάθε επιλογή.

Τσουβαλιάζετε, στο ίδιο νομοθέτημα, αναγκαίες και θετικές ρυθμίσεις με απαράδεκτες ρυθμίσεις που αλλοιώνουν τον χαρακτήρα και το περιεχόμενο κρίσιμων θεσμών ή με παραλείψεις που το κάνουν αυτό για τη συνταγματική και θεσμική συγκρότηση της δημοκρατίας.

Το ίδιο ακριβώς πράξατε στα πανεπιστήμια και μας φέρατε κι

εκεί σε δύσκολη θέση με το άσυλο, στα εργασιακά δικαιώματα, στο ασφαλιστικό σύστημα και σε μια σειρά από θέματα, τα οποία θεωρήσατε μεταρρυθμιστικά σας κατορθώματα. Στην ουσία αποτελούν μνημεία αντι-μεταρρυθμιστικού οίστρου.

Η κριτική που άσκησε η εισηγήτριά μας στην επιτροπή και ο εισηγητής μας στην Ολομέλεια είναι ταυτόσημη στο σύνολο σχεδόν των τοποθετήσεών τους. Και οι δύο κατέληξαν να επιφυλαχθούν για την Ολομέλεια ελπίζοντας να αλλάξετε όσα απαράδεκτα έχετε ενσωματώσει και τα οποία αλλοιώνουν τις αρχές.

Οι αποχωρήσεις, λοιπόν, ανάμεσα στο «ναί», στο «παρών» και στο «όχι» επί της αρχής απορρέουν από μια ζυγαριά που εσείς βάζετε τα βαρίδια και δεν αντιλαμβάνεστε ότι εσείς οι ίδιοι είστε τα βαρίδια και όχι μια Κοινοβουλευτική Ομάδα που περνάει διά πυρός και σιδήρου αγωνιζόμενη να κρατήσει τα θετικά και να αποδοκιμάσει τα αρνητικά, γιατί δεν κάνει αντιπολίτευση της πλάκας και θέλει να είναι εποικοδομητική όπου πρέπει και να υψώνει αναχώματα όποτε πρέπει.

Μακάρι κι εσείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας στη δική σας Κοινοβουλευτική Ομάδα να κάνετε αυτόν τον εξονυχιστικό διάλογο προτού αποφασίσετε να φέρεται στη Βουλή τα «γονατογραφήματα» που συνήθως φέρνεται σαν μεταρρυθμιστικές πολιτικές. Θα ήταν συμβολή στην καλύτερη λειτουργία του Κοινοβουλίου και της δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκα στον τρόπο που νομοθετείτε. Θεσμικά νομοθετείτε όπως ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας δεν μπορούν να τροποποιούνται υπό την πίεση της πρόσκαιρης επικαιρότητας και ως μέσο άσκησης επικοινωνιακής πολιτικής από την εκάστοτε κυβέρνηση. Τις αλλαγές που επιχειρήθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες στον χώρο της δικαιοσύνης και κυρίως τις κρίσιμες αλλαγές κωδικοποίησης των κανόνων δικαίου τις εισηγήθηκαν στις κυβερνήσεις νομικοί και δικαστικοί παράγοντες υψηλού κύρους, άμεμπτου ήθους και αδιαμφισβήτητης γνωστικής επάρκειας. Να σας θυμίσω κατά σειρά τους επικεφαλής παρόμοιων επιτροπών: Μανωλεδάκης, Συμεωνίδου - Καστανίδου, Μαρκής, Αργυρόπουλος.

Το πνεύμα του Συντάγματος, που θέλει την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και την απεμπλοκή της από πολιτικές σκοπιμότητες, είναι η αποδοχή και ψήφιση της πρότασης της κάθε φορά επιτροπής χωρίς παρεμβάσεις εννοείται και κατ' οικονομία οι κυβερνήσεις κάνουν παρεμβάσεις στα πορίσματα της επιτροπής. Η εκτελεστική νομοθετική εξουσία θα έπρεπε είτε να αποδεχτούν είτε να απορρίψουν συνολικά την πρόταση μιας επιτροπής.

Παραμονές εκλογών του '19 η πρόταση της Επιτροπής Χριστόφορου Αργυρόπουλου έρχεται από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ άρον - άρον στη Βουλή με αλλαγές που γίνονται στο πόδι και τροποποιήσεις που αλλάζουν κατά τη γνώμη μας την ουσία της πρότασης. Και εσείς πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις στο μεταρρυθμιστικό σας οίστρο συνεχίζετε και νομοθετείτε πάνω σε πραγματικά προβλήματα κρίσιμης σημασίας για τις κοινωνικές συνέπειες με αφάνταστη ελαφρότητα και επιλεκτικές πολιτικές με αποκλειστικά επικοινωνιακά κριτήρια.

Και επειδή επιλέξατε σε μια πολιτική συζήτηση να εμπλέξετε ακόμη και τη Φώφη Γεννηματά, όπως άκουσα χθες, η Φώφη Γεννηματά, όπως άλλωστε και κάθε προοδευτικός πολίτης, πράγματι επιθυμούσε την αυστηροποίηση των ποινών -και εμείς την επιθυμούμε- στα σεξουαλικά εγκλήματα και απαιτούσε, όπως και εμείς απαιτούμε σήμερα, την πραγματική έκτιση των ποινών αυτών και γι' αυτό σήμερα υπερψηφίζουμε τις σχετικές διατάξεις.

Υπάρχει, όμως, πολύ μεγάλη απόσταση ανάμεσα σε αυτό και σε μια τυφλή ποινική καταστολή, σε μια γενικευμένη συντηρητική αντίδραση που δεν συνοδεύεται από αναμόρφωση του σφραγιστικού συστήματος, δεν ενεργοποιεί την κοινωφελή εργασία, δεν φροντίζει για την πρόληψη της εγκληματικότητας, που δεν έχει αρχή ούτε κεντρική φιλοσοφία αλλά απαντά απλώς στα κελεύσματα της επικαιρότητας.

Να σας πω την αλήθεια, κύριε Υπουργέ, είχατε τη δυνατότητα να μην πάτε τόσο γρήγορα σε αυτό προτού κάνετε άλλα πράγματα στο Υπουργείο σας, που είναι πάρα πολύ κρίσιμα και πρέπει να έχουν γίνει ήδη, για παράδειγμα η χωροθέτηση των δικαστηρίων που να δίνει τη δυνατότητα να αποκεντρωθούν οι διαδικα-

σιες, για παράδειγμα η ενεργοποίηση του θεσμού της δικαστικής μεσολάβησης που θα έφερνε λιγότερες υποθέσεις, για παράδειγμα η αποσυμφόρηση των τριών πρωτοδικείων της χώρας, όπου μαζεύεται όλη η Ελλάδα. Πολλά πράγματα θα μπορούσατε να κάνετε μαζί με αυτό που φέρνεται σήμερα και πριν από αυτό που φέρνεται σήμερα για να μπορούμε να μιλήσουμε μετά για την πράξη της διοίκησης, την απόφαση των δικαστηρίων.

Νομίζω ότι είχατε αυτή τη δυνατότητα, όμως, τρέξατε στο όνομα της σημερινής πραγματικότητας, της δύσκολης, με την αύξηση της εγκληματικότητας, με όλα αυτά να ανταποκριθείτε στο κοινό περί δικαίου αίσθημα και να φέρετε, άρον-άρον, μόνο την αυστηροποίηση των ποινών και κάποιες σωστές επιλογές, τις οποίες -επαναλαμβάνω- εμείς θα ψηφίσουμε.

Από μόνη της η αυστηροποίηση, βέβαια, δεν είναι καμμία μεταρρύθμιση. Αν η επανένταξη των υπαγομένων στη διάταξη της υπ' όρον απόλυσης δεν συνοδεύεται με συγκεκριμένες δικαστικές εγγυήσεις, που δεν συνοδεύεται, δεν έχει τόσο μεγάλο νόημα, αν συνδέεται με επιπλέον ασφυκτική πίεση για πρόσθετα βάρη σε φυλακές που ήδη στοιβάζουν υπεράριθμους κρατούμενους δεν αποτελεί λύση. Αυτά δεν τα σκεφθήκατε πριν φέρετε τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

Πιο συγκεκριμένα με τη διατύπωση του άρθρου 151 που αφορά τη διασπορά ψευδών ειδήσεων, για παράδειγμα εισάγονται έντονα φρονηματικά στοιχεία τα οποία μετουσιώνονται σε αξιοποίηση συμπεριφοράς χωρίς να αιτιολογείται με ποιον τρόπο μπορεί να βλαφτούν τα έννομα αγαθά, ότι δεν είναι αρκετό μόνο να προσβληθεί η διάταξη που χαρακτηρίζεται από πρωτοφανές δικαιολογητικό έλλειμμα.

Είναι αξιοποίηση, παραδείγματος χάριν, η εκφορά απόψεων που αφορούν τα διαδίκτυα, που αφορούν τη δημόσια πίστη, που κλονίζουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, τη δημόσια υγεία, την αμυντική ικανότητα της χώρας; Αυτά είναι θέματα πολιτικού διαλόγου. Είναι θέματα που συζητούνται καθημερινά. Έχετε βάλει την ασπίδα, την νομική προστασία σε αυτή τη συζήτηση, που δεν μπορείτε να την απαγορεύσετε σε αυτή τη συζήτηση ώστε να μην πηγαίνει για ψύλλου πήδημα ο καθένας στο δικαστήριο;

Και εμείς είμαστε πρόσωπα που έχουμε δεχθεί προσβλητικές επιθέσεις κατά καιρούς και μάλιστα με ανοίκειο τρόπο και πρέπει να προστατευτούμε. Είναι, όμως, η προστασία που εσείς προτείνετε η κατάλληλη; Είναι ολοκληρωμένη; Δεν είναι κατά τη γνώμη μου.

Με την κατάργηση του άρθρου 95 του ν.4623 θέλετε σωστά να επαναφέρετε σε εφαρμογή τον θεσμό της κοινωνικής εργασίας ως εναλλακτική της ποινής φυλάκισης. Δεν διαφωνούμε. Δεν προβλέπετε, όμως, τίποτε για την οργάνωση των υποστηρικτικών δομών της διοίκησης που την υλοποιούν. Ουσιαστικά εξακολουθείτε να την αφήνετε ανενεργή.

Η εμπειρία, όμως, μας έχει δείξει ότι τα θέματα της κοινωνικής εργασίας ενός ανθρώπου που βγαίνει από τη φυλακή είναι θέματα που πρέπει να συνδέονται με μια σειρά από δικαστικές εγγυήσεις και παράλληλα από έναν σχεδιασμό που θα πάει, που θα μείνει, τι θα κάνει για να μπορεί να υπάρξει μια κοινωνική επανένταξη και όχι να υπάρχει η επιπλέον αίσθηση ότι τον φέρνεται στο αδιέξοδο να ξανακάνει μια παραβατική πράξη.

Οι εμβληματικές λύσεις, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τη μετατροπή σε κακούργημα του εμπρησμού ασχέτως του αν θα προκληθεί πυρκαγιά. Δηλαδή, βάζει κάποιος φωτιά σε ένα πουρνάρι, μπορεί να θεωρηθεί ότι κάνει κακούργημα. Νομίζω ότι αυτές είναι υπερβολές που δεν βοηθούν στην πραγματική αντιμετώπιση του προβλήματος και της δίωξης αυτών που πραγματικά προκαλούν τις πυρκαγιές. Μοιάζει περισσότερο ότι τη δική σας ανεπάρκεια για αντιπυρική προστασία, για την αδυναμία των προϋποθέσεων να δώσετε τα μέσα και τη δυνατότητα να μην ξαναγίνουν ή να ελαττωθούν οι φυσικές καταστροφές που κάθε χρόνο πολλαπλασιάζονται. Ουσιαστικά την μεταφέρετε σε μια ποινική δίωξη, η οποία θα βάλει τους συμπολίτες να λειτουργούν σαν κλέφτες και αστυνόμοι. Δεν είναι σωστό. Δεν είναι σωστό για τη δημοκρατία κατ' αρχάς.

Επίσης, θα αναφερθώ στο θέμα της ανθρωποκτονίας. Εδώ συμφωνούμε ότι όταν πρέπει η ποινή να είναι ισόβια, να είναι ισό-

βια, αλλά να αφήσετε το δικαίωμα στο δικαστήριο να αποφασίζει. Αυστηροποιήστε, αν θέλετε, τον χρόνο της έκτισης, αλλά μην αφαιρείτε τη δυνατότητα από το δικαστήριο να αποφασίσει και να υποχρεώσετε το δικαστήριο να αποφασίζει αν θα είναι κάθειρξη, αν θα είναι προσωρινή κάθειρξη ή αν θα είναι ισόβια. Ισόβια όταν λέμε εννοούμε ισόβια. Αυτά είναι κατά τη γνώμη μου εμβληματικές ουσιαστικές λύσεις.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι στη συνολική κριτική της πρότασής σας. Το δίλημμα δεν είναι: ή αυστηροποίηση ποινών ή συνέχιση της απαράδεκτης και πολλαπλασιαζόμενης καθημερινά εγκληματικότητας που πρέπει να αντιμετωπιστεί από την ελληνική πολιτεία. Το ζητούμενο είναι όπου χρειάζεται να υπάρξει αυστηροποίηση ιδίως στα σεξουαλικά εγκλήματα, στους βιασμούς, στις ανθρωποκτονίες των γυναικών, στους βιασμούς ανηλίκων, στην οικογενειακή βία, στη ληστεία μετά φόνου, σας λέμε μια σειρά από τέτοια, να υπάρξει αυστηροποίηση και τα οποία θα τα υπερψηφίσουμε προφανώς.

Να υπάρξει αυστηροποίηση, όμως, σε ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό πλαίσιο αντεγκληματικής πολιτικής με έμφαση στην πρόληψη, στην κοινωνική συνοχή, στην εκπαίδευση, αλλά κυρίως χωρίς ευθεία ή έμμεση κατάργηση δικαιωμάτων που μετατρέπουν το δικαίωμά μας σύστημα από σωφρονιστικό σε τιμωρητικό. Όταν την αντεγκληματική πολιτική την παίρνεις από τη δικαιοσύνη σαν πρώτη πράξη της κυβέρνησης και την μεταφέρεεις στην αστυνομία, ουσιαστικά κάνεις το πρώτο βήμα αναιρέσης θεμελιωδών παραδοχών του κράτους δικαίου. Και αυτή δυστυχώς ήταν η πρώτη πράξη του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Κυβέρνησής σας.

Το νομοσχέδιο σας, λοιπόν, δεν εμφορείται από μια συνεκτική φιλοσοφία, ένα ολοκληρωμένο μεταρρυθμιστικό πνεύμα για μια σύγχρονη αντεγκληματική πολιτική και γι' αυτό δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε επί της αρχής. Δεν κάνουμε νομικό ακτιβισμό, δεν κρυβόμαστε πίσω από νομικές, δογματικές θεωρίες. Σταθμίζουμε τα πράγματα και αποφασίζουμε, γι' αυτό θα ψηφίσουμε «παρών» επί της αρχής και θα δώσουμε το βάρος στα άρθρα επί της ουσίας της πολιτικής και όχι επί τηλεοπτικωνιακών ή μικροπολιτικών συμφερόντων που είναι η πάγια πρακτική σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΚΙΝΑΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σκανδαλίδη.

Και τον λόγο έχει, αφού τακτοποιηθεί το Βήμα, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Μπαρτζώκας.

Ορίστε, κύριε Μπαρτζώκα, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, αξιότιμε κύριε Υφυπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ο Ποινικός Κώδικας αποτελεί τη ραχοκοκαλιά, τη βάση, τον πυλώνα του Ποινικού Δικαίου. Ως εκ τούτου, κάθε νομοθετική παρέμβαση επί αυτού ενέχει εξαρχής μεγάλη σπουδαιότητα. Κατ' επέκταση, η επεξεργασία των εκάστοτε νομοθετικών παρεμβάσεων απαιτεί μεγάλη σοβαρότητα και απαιτεί οπωσδήποτε και κλίμα πολιτικής συναίνεσης.

Το έγκλημα και η ποινή, τα κατ' εξοχήν αντικείμενα του Ποινικού Κώδικα, δεν έχουν ούτε χρώματα ούτε κόμματα και οπωσδήποτε -χωρίς να επιδιώκω να ξύσω πληγές του παρελθόντος- κάθε αλλαγή επί του Ποινικού Κώδικα οφείλει να γίνεται σε ανύποπτο πολιτικό χρόνο, όχι εν μία νυκτί, γιατί αλλιώς εγείρονται βάσιμες ανησυχίες περί της σκοπιμότητας των αλλαγών.

Όλοι γνωρίζουμε ότι το Ποινικό Δίκαιο είναι ο κατ' εξοχήν χώρος που έχει ως επίκεντρο την εξισορρόπηση βασικών αρχών και αξιών του κράτους δικαίου. Από τη μια πλευρά, η άσκηση και η εφαρμογή των ποινικών κανόνων είναι πρωτίτως μια άσκηση ισορροπίας μεταξύ της πρόληψης του εγκλήματος, συνεπώς της ασφάλειας των πολιτών. Από την άλλη μεριά, η άσκηση του Ποινικού Δικαίου είναι το προπύλαιο του σωφρονισμού και της ομαλής ένταξης του σωφρονισμένου στην κοινωνία. Αυτή η άσκηση ισορροπίας δεν γίνεται εν κενώ, αλλά αντίθετα πλαισιώνεται από τις αρχές του κράτους δικαίου, την προστασία της ζωής, της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και της αρχής της αναλογικότητας.

Ανεξάρτητα από το ουσιαστικό αντικείμενο του Ποινικού Δι-

καίου πρέπει να γίνει από όλους μας αποδεκτό ότι η ίδια η ποινική νομοθεσία επιδιώκει πάνω από όλα να ρυθμίζει τους όρους της κοινωνικής ζωής και της ανθρώπινης συνύπαρξης. Και υπό αυτή την οπτική το ίδιο το Ποινικό Δίκαιο είναι άρρηκτα συνυφασμένο με την κοινωνία και την κοινωνική πραγματικότητα.

Κατά συνέπεια το Ποινικό Δίκαιο και η αναμόρφωσή του οφείλει να μη χάνει την επαφή της με την κοινωνία. Ειδήλλως η ποινική νομοθεσία αποστειρώνεται και χάνει τον σκοπό της. Εξυπακούεται ότι κάθε ποινική αναμόρφωση από τον νομοθέτη δεν πρέπει να καθοδηγείται και να απαγορεύεται από την πρόσκαιρη ικανοποίηση του λαϊκού αισθήματος και των λαϊκίστικων τάσεων. Πρέπει να παραμένει σταθερά προσηλωμένη στις αρχές της δημοκρατικής πολιτείας και στα θεμέλιά της. Και υπό αυτή την οπτική, οι υπό συζήτηση νομοθετικές παρεμβάσεις αναβαθμίζουν την ποινική μας νομοθεσία, γιατί αποδεικνύουν ότι βρισκόμαστε σε διαρκή επαφή με την κοινωνία. Δεν μπορούμε να αφήσουμε την πραγματικότητα να μας ξεπερνάει. Δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι απέναντι στη βαριά εγκληματικότητα ή θεατές μπροστά στις νέες μορφές εγκλημάτων, όπως για παράδειγμα αυτά που σχετίζονται με το περιβάλλον και την κλιματική κρίση.

Με τόλμη, λοιπόν, κάνουμε το επόμενο βήμα εκσυγχρονισμού της ποινικής νομοθεσίας μας.

Συνοψίζοντας επιμέρους ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα λέγαμε ότι οι τροποποιήσεις σχηματοποιούνται σε τέσσερις δέσμες, οι οποίες επιδιώκουν να ικανοποιήσουν έναν διπλό στόχο. Σε ένα πρώτο επίπεδο διορθώνουν αστοχίες του παρελθόντος, καλύπτοντας κενά και παράθυρα είτε ευνοϊκής μεταχείρισης της βαριάς εγκληματικότητας είτε θεσπίζοντας πιο επεικείς ποινές για το ελαφρύ έγκλημα. Σε δεύτερο επίπεδο έρχονται να δημιουργήσουν ένα ισχυρό πλαίσιο θωράκισης του ποινικού οπλοστασίου, προσαρμόζοντάς τις ποινές στις σύγχρονες μορφές εγκληματικότητας, όπως για παράδειγμα τα εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος.

Έχουμε, κατ' αρχάς, την αυστηροποίηση των ποινών για συγκεκριμένα εγκλήματα ιδιαίτερης ποινικής απαξίας, όπως για παράδειγμα τις ανθρωποκτονίες, τον βιασμό ανηλίκων ή τη θανατηφόρα ληστεία. Η ποιή της πρόσκαιρης κάθειρξης απαλείφεται και προβλέπεται ως μοναδική ποινή η ισόβια κάθειρξη.

Εντός των τροποποιούμενων διατάξεων προβλέπεται και αυστηροποίηση ποινής για σκοπούμενη βαριά σωματική βλάβη, ενώ στην έννοια της βαριάς σωματικής βλάβης προστίθεται η αναπηρία και η μόνιμη παραμόρφωση.

Εκτός από την αυστηροποίηση των ποινών επί συγκεκριμένων εγκλημάτων, το παρόν σχέδιο νόμου ενσωματώνει πρόνοιες για αναμόρφωση του πλαισίου των προϋποθέσεων χορήγησης της υπ' όρον απόλυσης. Η νέα νομοθεσία αυξάνει την πραγματική έκταση της ποινής, προκειμένου να μην έχουμε φαινόμενα κατά τα οποία καταδικασθέντες για σοβαρά εγκλήματα βρίσκονται εκτός φυλακής σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Η δεύτερη δέσμη ρυθμίσεων εστιάζει στις νέες διακινδυνεύσεις και στις μορφές σύγχρονης εγκληματικότητας. Εγκλήματα, όπως παραδείγματος χάριν, το αδίκημα του εμπρησμού, όπως και αυτό του εμπρησμού δασών, αλλά και όλων των κοινώς επικινδύνων εγκλημάτων μετατρέπονται σε εγκλήματα αφηρημένης διακινδύνευσης. Δεν χρειάζεται, δηλαδή, να επέλθει βλάβη για να καταλογιστεί ποινή. Ο καταλογισμός μπορεί να συμβεί με την επίκληση και στοιχειοθέτηση του κινδύνου. Αντίστοιχα, για έγκλημα διακινδύνευσης προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής ποινής ισόβιου καθειρξως σε περίπτωση θανάτου ακόμα και ενός ατόμου. Με αυτή τη δέσμη διατάξεων το Ποινικό Δίκαιο επιδιώκει να ενισχύσει με άρτιο και συνεκτικό τρόπο τον αποτρεπτικό χαρακτήρα του Ποινικού Δικαίου, αναφορικά με εγκλήματα που σχετίζονται τόσο με το περιβάλλον όσο και με την ανθρώπινη ζωή και την ατομική περιουσία.

Η τρίτη δέσμη αναφέρεται σε εγκλήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας, της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής. Εγκλήματα που είχαν υποβαθμιστεί σε πλημμελήματα, όπως η αιμομιξία, μετατρέπονται σε κακούργηματα. Αυστηροποιούνται οι ποινές στο αδίκημα της εμπορίας ανθρώπων, ενώ η δίωξη για την προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας στον εργασιακό χώρο καθίσταται αυτεπάγγελτη.

Επιδίωξη των εν λόγω ρυθμίσεων είναι η διασφάλιση της αποτελεσματικής τιμωρίας αυτών που εκμεταλλεύονται ευάλωτες ομάδες, οι οποίες απαιτούν την αυξημένη προστασία από το θεσμικό πλαίσιο.

Η τέταρτη δέσμη εστιάζει στα εγκλήματα σε βάρος ανηλίκων. Στοχεύει στην επέκταση του χρόνου παραγραφής των αδικημάτων, προκειμένου τα θύματα να έχουν επαρκή χρόνο να καταγγείλουν στις αρχές τα αδικήματα, στην αυστηροποίηση των ποινών για αδικήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας των ανηλίκων και παρέχει εφεξής τη δυνατότητα για αυτεπάγγελτη δίωξη των αδικημάτων από τον εισαγγελέα.

Για όλα τα παραπάνω, λοιπόν, η ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου είναι πράξη ευθύνης απέναντι στην ελληνική κοινωνία, γιατί της δικαιοσύνης ο ήλιος πρέπει να είναι νοητός και να μην αφήνει καμιά σκιά, να μην αφήνει κανέναν πολίτη απροστάτευτο από τις ακτίνες του. Το ίδιο νοητός και ξεκάθαρος, όμως, οφείλουν να είναι και οι πολιτικές θέσεις όλων μας. Η θετική ψήφος στις ρυθμίσεις νομοσχεδίου είναι μια ξεκάθαρη πολιτική θέση και είναι μια θετική ψήφος όχι στην κυβερνητική πρωτοβουλία, αλλά μια θετική ψήφος στην ασφάλεια, στην ελευθερία και στην αναβάθμιση της δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μπαρτζώκα.

Τον λόγο έχει, αφού τακτοποιηθεί το Βήμα, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Περικλής Μαντάς.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο τεκμηριώνει με τον καλύτερο τρόπο ότι η Κυβέρνηση ακούει, κατανοεί και καταλαβαίνει την ανάγκη και την προτεραιότητα της ελληνικής κοινωνίας για ουσιαστική και αποτελεσματική πάταξη του εγκλήματος σε κάθε του μορφή. Διότι στην πραγματικότητα αποτελεί μονόδρομο για εμάς, εφόσον αποζητούμε να ζούμε σε μια σύγχρονη κοινωνία, σε μια δημοκρατική, ανοιχτή και δίκαιη χώρα, σε μια πατρίδα όπου οι νόμοι και το κράτος δικαίου τηρούνται και εφαρμόζονται ανελλιπώς, εφόσον, λοιπόν, επιλέγουμε να ζούμε σε μια τέτοια κοινωνία, τότε είναι απαραίτητο οι κανόνες μας να τηρούνται και να επιβάλλονται με ισότητα και ισονομία, αλλά και οι ποινές μας να μην είναι άστοχες και αναποτελεσματικές, αλλά να αντιστοιχούν στη βαρύτητα και τις επιπτώσεις που προκαλεί η τέλεση κάθε αδικήματος. Διότι τελικά έτσι υπηρετείται το κοινό αίσθημα για κάθε πολίτη που θέλει να νιώθει ότι η δικαιοσύνη λειτουργεί, ότι το έγκλημα τιμωρείται και ότι η παραβατικότητα και η εγκληματικότητα απλά δεν μπορούν να γίνονται ανεκτές.

Με το σημερινό νομοσχέδιο, λοιπόν, επιτυγχάνεται ένας βασικός και κύριος στόχος: Θεσμοθετείται η αυστηροποίηση των ποινών για τα ιδιαίτερα ειδηχθή εγκλήματα και τα εγκλήματα μεγάλων ποινικής απαξίας.

Ποια είναι, λοιπόν, τα εγκλήματα αυτά και σε ποιες κατηγορίες αναφερόμαστε; Και, εν τέλει, ποιος λογικός άνθρωπος θα μπορούσε να διαφωνήσει; Μιλάμε για την εσχάτη προδοσία, την ανθρωποκτονία, τον ομαδικό βιασμό, τον θανατηφόρο βιασμό, τη θανατηφόρα ληστεία. Εγκλήματα, δηλαδή, που είναι ιδιαίτερα ειδηχθή, εγκλήματα που καταστρέφουν ζωές και διαλύουν οικογένειες, εγκλήματα για τα οποία η αυστηρότητα οφείλεται και πρέπει να εξαντλείται. Και τι προβλέπεται πλέον για αυτά; Μόνο μία ποινή. Για όλες και για κάθε περίπτωση, η ισόβια κάθειρξη, όπως βέβαια την εφαρμόζει το δικό μας κράτος δικαίου.

Παράλληλα, αυστηροποιούνται οι ποινές για τις βαριές σωματικές βλάβες. Έτσι, ειδικά για τη σκοπούμενη βαριά σωματική βλάβη, για τις ενέργειες εκείνες, δηλαδή, που σκοπός είναι η πρόκληση αναπηρίας και η μόνιμη παραμόρφωση του θύματος ο νέος νόμος προβλέπει αύξηση της ποινής, η οποία πλέον μπορεί να φτάσει και τα δεκαπέντε χρόνια.

Αυστηροποιούνται ακόμα οι δυνατότητες που παρέχει ο νόμος για απόλυση υπό όρους, διότι δεν είναι δυνατόν άνθρωποι καταδικασμένοι για εμπόριο ναρκωτικών, για εγκληματικές οργανώσεις, για τρομοκρατικές πράξεις και ληστείες, για εκβίαση και εμπορία ανθρώπων, για αρπαγή ανηλίκων να εκτίουν μικρές ποι-

νές και να απολύονται υπό όρους πριν την ώρα τους, κυκλοφορώντας κανονικά και φορώντας μόνο κάποιο ηλεκτρονικό μέσο επιτήρησης.

Οι ποινές, λοιπόν, οφείλουν και πρέπει να είναι μεγαλύτερες και οι χρόνοι παραμονής σε σωφρονιστικά ιδρύματα να είναι επαρκείς ώστε όσοι εγκληματούν να τιμωρούνται δίκαια και η κοινωνία να προστατεύεται ικανοποιητικά από την παραβατικότητα και το έγκλημα.

Αυστηρότερο γίνεται, επίσης, το πλαίσιο για τα εγκλήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και την κλιματική κρίση. Ο εμπρησμός δασών πλέον τιμωρείται ως θέση σε κίνδυνο ανεξάρτητα από το αν τελικά επήλθε κάποια βλάβη, έτσι ώστε να μπορεί να διωχθεί και η απόπειρα, χωρίς απαραίτητα να συνδέεται με το αποτέλεσμα. Ταυτόχρονα, μετατρέπεται από πλημμέλημα σε κακούργημα και σχετίζεται με την πρόκληση οικολογικής καταστροφής. Γιατί, όπως όλοι μας είδαμε το προηγούμενο καλοκαίρι στη βόρεια Εύβοια, παρά την αποτελεσματική προστασία των ανθρώπινων ζωών, η οικολογική καταστροφή ήταν πραγματικά τεράστια και παρά την κυβερνητική εγρήγορση θα πάρει χρόνια η αποκατάσταση των ζημιών, η επανόρθωση του φυσικού περιβάλλοντος και η επιστροφή της περιοχής μας σε ομαλές συνθήκες και σε φυσιολογικότητα.

Εκσυγχρονίζεται, επίσης, το πλαίσιο για τα εγκλήματα γενετήσιας ελευθερίας και αξιοπρέπειας με τη δίωξη για προσβολή σε χώρο εργασίας να γίνεται πλέον αυτεπάγγελτα και χωρίς απαίτηση για προηγούμενη καταγγελία. Η αιμομειξία γίνεται πλέον κακούργημα και η εμπορία ανθρώπων, ένα έγκλημα δηλαδή που στερεί από τους ανθρώπους την ίδια τη φυσική τους υπόσταση και που βρίσκει θύματα ανάμεσα στις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι ανήλικοι, οι πολύτες τρίτων χωρών και τα θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης, τιμωρείται πλέον αυστηρότερα και αποτελεσματικότερα.

Τέλος, τα εγκλήματα των ανήλικων αντιμετωπίζονται πλέον με μεγαλύτερη αυστηρότητα, αλλά και περισσότερη ευελιξία προς όφελος πάντα των θυμάτων τους και με στόχο την ανάδειξη κάθε εγκλήματος και την παραδειγματική τιμωρία του εκάστοτε θύτη. Ποιος θα μπορούσε άραγε να διαφωνήσει με όλα αυτά;

Αγαπητοί συνάδελφοι, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι με το σημερινό νομοσχέδιο οδηγησάστε σε ένα ορθότερο, δικαιότερο και αποτελεσματικότερο θεσμικό πλαίσιο κατά της εγκληματικότητας που μαστίζει την ελληνική κοινωνία.

Ήταν απαραίτητο να γίνει αυτό; Ξεκάθαρα, ναι. Διότι αντανάκλα ένα διαχρονικό αίτημα της ελληνικής κοινωνίας, η οποία ζητά περιορισμό του εγκλήματος και πιο αντιπροσωπευτική απόδοση της δικαιοσύνης.

Είναι το πλαίσιο υπερβολικά αυστηρό; Ξεκάθαρα όχι. Διότι διασφαλίζει ότι όσοι εγκληματούν -και δεν μιλάμε για πταίσματα και μικροπαραβατικότητα, αλλά για μεγάλα και σοβαρά εγκλήματα που διαλύουν προοπτικές και καταστρέφουν ζωές-, όλοι αυτοί οι θύτες θα βρεθούν απέναντι στον νόμο και μέσα από μια δίκαιη και αδιάβλητη διαδικασία, όπως αρμόζει σε μια δημοκρατική κοινωνία, θα οδηγηθούν στην απόδοση της δικαιοσύνης.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, και με δεδομένο ότι σήμερα συζητάμε για ένα νομοσχέδιο για το δίκαιο στην πατρίδα μας, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στην ιδιαίτερα προβληματική και υποτιμητική λεκτική επίθεση που δέχθηκε προχθές ο Πρωθυπουργός μας και μέσω αυτού η ίδια μας η χώρα. Γιατί αμφισβητήθηκε το κράτος δικαίου της πατρίδας μας και η δημοκρατικότητα των θεσμών μας, ενώ τέθηκαν εν αμφιβόλω τα κυρίαρχά μας δικαιώματα μέσα από μια άκριτη και ανιστόρητη υιοθέτηση της τουρκικής προπαγάνδας.

Ας είναι, λοιπόν, διπλά προσεκτικοί όσοι εντός χώρας αναμεταδίδουν άστοχα το τουρκικό αφήγημα και τις ανθελληνικές τους θέσεις. Γιατί η Ελλάδα είναι κράτος δικαίου και έχει θεσμούς και νόμους και κανόνες και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να μας προσβάλλει ή να μας διαβάλλει εκμεταλλευόμενος την ελευθερία του λόγου που όλοι μας απλόχερα απολαμβάνουμε σε τούτη εδώ τη χώρα. Αν θέλουν, ας ψάξουν να βρουν ευθύνες στη γείτονα ανάμεσα στα κυκλώματα των διακινητών και την ανυπαρξία των δημοκρατικών τους θεσμών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Καί εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαντά.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Κλέων Γρηγοριάδης.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τον λόγο που μου δίνετε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κ. Αδαμοπούλου ενδελεχέστατα αναφέρθηκε στα προβλήματα που έχει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Δεν θα φάω τον χρόνο σας με αυτά, καθώς υπάρχουν θέματα της επικαιρότητας και είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Θα πω μόνο το εξής, κύριε Υπουργέ, αγαπητέ κύριε Τσιάρα. Πράγματι, σε κάποιους τομείς χρειαζόταν αυστηροποίηση των ποινών. Όλη η ελληνική κοινωνία συμφωνεί σε αυτό, δεν υπάρχει αμφιβολία. Αν αυστηροποιούμε τις ποινές χωρίς να φροντίζουμε να χτίζουμε τις υποδομές που θα δεχθούν το προϊόν της αυστηροποίησης, δημιουργούμε, κύριε Υπουργέ, ένα μελλοντικό πρόβλημα πολύ σοβαρό.

Ξέρετε, το πρόβλημα είναι σύνθετο. Αφ' ενός ξέρουμε ήδη ότι ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα στις φυλακές μας είναι ο συνωστισμός. Και το λέω, κύριε Υπουργέ, γιατί ο συνωστισμός, δηλαδή οι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης, δημιουργεί ανακύκλωση στο έγκλημα. Δηλαδή, οι άνθρωποι που είναι στοιβαγμένοι και περνάνε απάνθρωπα την ποινή τους γίνονται συνήθως χειρότεροι εγκληματίες απ' ό,τι μπήκαν.

Λέμε, λοιπόν, ότι πρώτα μία κυβέρνηση νουεχής πρέπει να φτιάχνει τις υποδομές και μετά πρέπει να αυστηροποιεί το νομικό πλαίσιο που θα οδηγήσει πολλές παραπάνω εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στις φυλακές.

Επίσης, έχετε μια κακή μαρτυρία. Όχι εσείς προσωπικά, αλλά η Κυβέρνηση της «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.», όπως μας αρέσει να την αποκαλούμε στο ΜέΡΑ25. Έχετε την κακή μαρτυρία του παρελθόντος, καθώς είστε ακραία νεοφιλελεύθεροι και θα έλεγε κανείς κι ιδεοληπτικά «ιδιωτικομανείς» να μας δημιουργείτε την ανησυχία μήπως τυχόν αυτή η αυστηροποίηση κρύβει από πίσω της και τη διάθεση να ιδιωτικοποιήσετε μέρος των μελλοντικών φυλακών. Και το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, γιατί, όπως ξέρουμε ήδη, οι φυλακές που σχεδιάζονται από την Κυβέρνησή σας να κατασκευαστούν στον Ασπρόπυργο είναι ΣΔΙΤ, δηλαδή είναι φυλακές σύμπραξης δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Επιχειρήθηκε αυτό το μοντέλο στην Αμερική με πάρα πολύ κακά αποτελέσματα. Θέλετε να μάθετε ένα αποτέλεσμα; Το ένα είναι ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής αυτή τη στιγμή, κύριε Υπουργέ, φιλοξενούν το 25% παγκοσμίως των φυλακισμένων, ενώ βεβαίως είναι πολύ μικρότερη η αναλογία που έχουν σαν έκταση και σαν πληθυσμός. Φιλοξενούν το ένα τέταρτο των φυλακισμένων της Γης. Και αυτό έγινε απ' όταν έγιναν ιδιωτικές οι φυλακές τους, καθώς εκεί πρέπει να ξέρετε ότι οι διάφοροι φοβεροί επιχειρηματίες εισπράττουν ένα ποσό συγκεκριμένο ανά κεφάλι κρατούμενου, ο οποίος συνήθως είναι μαύρος κρατούμενος ή, εν πάση περιπτώσει, είναι περιθωριακός. Και έτσι, κύριε Υπουργέ, έχουμε φτάσει στο επίπεδο της παραδοσιακής, απλής, κανονικής, της γνωστής σε όλους μας δουλείας, μια και σε πολλές περιπτώσεις στις ιδιωτικές και ομοσπονδιακές αυτές φυλακές οι κρατούμενοι περνούν τη μέρα τους δουλεύοντας σχεδόν αμισθί, αυξάνοντας την κερδοφορία των σύγχρονων δουλοκτητών, οι οποίοι βέβαια γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο πρόθυμα αναλαμβάνουν τις εργολαβίες.

Δεν σας κατηγορούμε ακόμα γι' αυτό, γιατί δεν το έχετε πράξει. Σας λέμε, όμως, και κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου ότι ανησυχούμε πολύ σοβαρά ότι μπορεί να υπάρχει και τέτοιος σχεδιασμός από πίσω, καθώς οι επόμενες φυλακές που θα φτιάχνουν στην Ελλάδα στον Ασπρόπυργο θα είναι σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Είναι γνωστή η μανία σας για ιδιωτικοποιήσεις. Τις είδαμε στην παιδεία. Με το άρθρο 16 προσπαθήσατε να το κάνετε στη συνταγματική Αναθεώρηση. Δεν το καταφέρατε. Το έκανε η κ. Κεραμέως από το παράθυρο, όσο μπορεί, όσο την αφήνει η εκπαιδευτική κοινότητα και οι μαθητές και οι φοιτητές. Το βλέπουμε και στην υγεία και εκεί είναι που θέλω να φτάσω.

Κοιτάξτε. Είστε Υπουργοί άλλου Υπουργείου, είστε όμως εκ- πρόσωποι της Κυβέρνησης και θέλω να μιλήσουμε -και αυτό θα είναι το κύριο μέρος της ομιλίας μου σήμερα, κύριε Πρόεδρε- για τη δραματική τροπή που παίρνει σιγά-σιγά η πανδημία ξανά στην πατρίδα μας.

Κατ' αρχάς ο Κυριάκος Μητσοτάκης προσωπικά έχει εκτεθεί, τουλάχιστον τρεις φορές, καθώς εγώ τον έχω ακούσει τρεις φορές να αναγγέλλει σε πανελλήνιο δίκτυο σε διάγγελμά του τη λήξη της πανδημίας. Η Κυβέρνησή σας έχει κηρύξει, με άλλα λόγια, κύριε Υπουργέ, τρεις φορές ή τέσσερις ήδη τη λήξη μιας πανδημίας, η οποία αποδεικνύεται ότι ποτέ δεν ήταν ισχυρότερη. Ποτέ δεν ήταν χειρότερη η κατάσταση αυτής της πανδημίας από σήμερα. Άρα οι επικοινωνιακές κηρύξεις της λήξεως της είναι μπουμεραγκ. Οδηγούν σε εξευτελισμό.

Κοιτάξτε τι έχει συμβεί. Ξέρετε, εμείς δεν μπορούμε να κατηγορηθούμε από κανέναν σ' αυτή την Αίθουσα για λαϊκισμό, καθώς είμαστε εμείς -κι αν εσείς το έχετε ξεχάσει, ο ελληνικός λαός το θυμάται- που πριν από ενάμιση χρόνο και κάτι παραπάνω, από αυτό το Βήμα, εγώ ο ίδιος, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25, όλοι οι Βουλευτές μας όταν επικρασαν τον λόγο, ο Γραμματέας μας, ο Γιάννης Βαρουφάκης, σας δίναμε συγχαρητήρια τον Φλεβάρη του 2020 και τον Μάρτη του 2020 για τη διαχείριση της πανδημίας και για το επίτευγμα να έχουμε σαφώς τους λιγότερους νεκρούς και το λιγότερο πρόβλημα από όλες τις ευρωπαϊκές και τις γειτονικές μας τουλάχιστον χώρες.

Είμαστε, λοιπόν, εμείς οι ίδιοι που σας δίναμε συγχαρητήρια και έτσι δεν μπορούμε να κατηγορηθούμε τώρα ως λαϊκιστές ή ως ψηφοθήρες όταν σας λέμε ότι η κατάσταση έχει ξεφύγει συνολικά. Κοιτάξτε, κύριοι Υπουργοί. Οι νεκροί μέχρι χθες ήταν δεκαέξι χιλιάδες τετρακόσιοι εβδομήντα τρεις και αυτό είναι ένα συντριπτικό νούμερο. Χθες συγκεκριμένα, κύριοι Υπουργοί, χάσαμε εβδομήντα εννιά συνανθρώπους μας. Και εβδομήντα εννιά συνανθρώποι μας είναι πάρα πολλοί για να έχουν χαθεί.

Θα αναρωτηθεί κανείς εύλογα, τι να μεσολάβησε άραγε, τι έγινε και από τα συγχαρητήρια που δίναμε έχουμε φτάσει σχεδόν στο ανάθεμα που πρέπει να σας δώσουμε; Πρέπει να σας εγκалέσουμε αυτή τη στιγμή. Έγινε, κύριοι Υπουργοί, κάτι πολύ συγκεκριμένο. Έγινε ο προϋπολογισμός του 2020 και του 2021. Δηλαδή, φτιάξατε έναν προϋπολογισμό του 2021 εν μέσω πανδημίας, εν μέσω της χειρότερης της πανδημίας, ο οποίος αφαιρούσε 600 ολόκληρα εκατομμύρια από την υγεία σε σχέση με το 2020 και ειδικά για τις δαπάνες που προβλέπονταν για τον COVID αφαιρούσε 300 εκατομμύρια. Τα 300 εκατομμύρια είναι ένα εξωφρενικό ποσό για να το αφαιρέσει κανείς. Πότε, κύριε Πρόεδρε; Την εποχή που η πανδημία είναι στο πικ της. Αυτό ακριβώς κάνατε και αυτό ακριβώς το αποτέλεσμα είναι που ζούμε σήμερα.

Θα σας δώσω μερικά νούμερα τα οποία είναι ανατριχιαστικά. Έχουμε τρειςήμισι χιλιάδες νοσηλευόμενους ασθενείς με COVID και έχουμε κανένα κενό κρεβάτι ΜΕΘ εδώ και μέρες σε ολόκληρη τη βόρεια Ελλάδα. Τέσσερις διασωληνωμένοι ασθενείς χθες, κύριοι Υπουργοί, ήταν εκτός ΜΕΘ στο «Παπανικολάου», δύο διασωληνωμένοι ασθενείς ήταν εκτός ΜΕΘ χθες στο «ΑΧΕΠΑ», τέσσερις συνανθρώποι μας, συμπολίτες μας ασθενείς ήταν διασωληνωμένοι εκτός ΜΕΘ στο «Ιπποκράτειο» και πέντε επίσης συμπολίτες μας ήταν διασωληνωμένοι χθες στο «Παπαγεωργίου».

Ακούστε τι δήλωσε ο κ. Πλεύρης, ο Υπουργός Υγείας. Έχω ξαναπεί -τι παράξενο- έφυγε ο κ. Κικιλίας ως κακός Υπουργός Υγείας και ήρθε ο κ. Πλεύρης ως καλύτερος Υπουργός Υγείας. Τουλάχιστον ο προηγούμενος ήταν γιατρός. Αυτός είναι δικηγόρος και μάλιστα είναι δικηγόρος που η βασική του στόχευση στην πολιτική είναι να εξαφανίσει τον λαό των Εξαρχείων. Είναι, δηλαδή, ένας καθόλου κατάλληλος, κατά τη γνώμη μας, Υπουργός Υγείας. Ακούστε, λοιπόν, τη δήλωσή του τη χθεσινή ή προχθεσινή. Είπε ο Υπουργός σας: «Ακόμα δεν έχουν γίνει επιτάξεις σε ιδιώτες γιατρούς». Προχθές, όμως, στις 9 Νοεμβρίου, ο κ. Πλεύρης μιλώντας «ΣΚΑΙ» είπε ότι «αν εντός της εβδομάδας ο ιδιωτικός τομέας δεν ανταποκριθεί στην πρόσκληση, το Υπουργείο θα αναγκαστεί να προχωρήσει σε επίταξη υπηρεσιών».

Και σας ρωτώ, γιατί πια πραγματικά είναι προκλητικό. Είναι

προκλητική η δήλωση αυτή. Σας ανέφερα πόσο συνάνθρωποι μας βρίσκονται διασωληνωμένοι σε κοινές κλίνες ή σε ράντζα, δηλαδή εκτός ΜΕΘ και ο αρμόδιος Υπουργός λέει ότι αν συνεχιστεί η κατάσταση σε μία βδομάδα θα προχωρήσει σε επιτάξεις; Είναι απαράδεκτο, κύριοι Υπουργοί! Είναι εγκληματικά απαράδεκτο ο κ. Πλεύρης να λέει ότι δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα, όταν έντεκα συνάνθρωποι μας χτες στη βόρεια Ελλάδα θα πέθαιναν εκτός ΜΕΘ γιατί δεν υπήρχαν ΜΕΘ. Υπάρχουν όμως ΜΕΘ άδειες στον ιδιωτικό τομέα.

Επίσης, τι να εννοεί άραγε ο κ. Πλεύρης με τον όρο «επίταξη»; Εννοεί τις επιτάξεις που καμαρώσαμε να κάνετε πέρυσι; Αυτές δηλαδή που πληρώνατε διπλά και τριπλά τις εντατικές που επιτάσσετε από τον ιδιωτικό τομέα, που τους δίνετε τα διπλάσια χρήματα απ' όσο κοστίζει στο ΕΣΥ μας; Αυτές δεν είναι επιτάξεις. Έχει πει ο κ. Βαρουφάκης από πέρυσι από αυτό το Βήμα ότι εμείς ξέρουμε πώς όταν θες να επιτάξεις ένα καμiónι γιατί έρχεται ο κατακτητής να καταλάβει τη χώρα σου με πόλεμο, τότε δεν σταματάς τον οδηγό και του λες θα πάρω το καμiónι σου γιατί το χρειάζομαι να πολεμήσουμε για την πατρίδα, αλλά πάρε κι ένα μίσθωμα για το καμiónι καλού κακού, μην μπεις μέσα. Λες: Το επιτάσσω! Εδώ έχουμε έναν πόλεμο, έναν κανονικό πόλεμο, όπως σας είπα με δεκαέξι χιλιάδες τετρακόσιους εβδομήντα τρεις νεκρούς έως χθες. Αυτό, λοιπόν, δεν σηκώνει επιτάξεις που τις πληρώνεις, δεν σηκώνει συμφωνίες. Αυτά δεν είναι επιτάξεις. Απαιτούμε πια επιτάξεις και απαιτούμε να τελειώσει όλη αυτή η κοροϊδία! Στο 90% είναι η πληρότητα στις ΜΕΘ όλης της επικράτειας.

Από τη στιγμή που άρχισε η εφαρμογή των νέων μέτρων σας, κύριοι Υπουργοί, των μέτρων δηλαδή της Κυβέρνησης για την πανδημία εδώ και μία εβδομάδα, όλοι επιχειρηματίες της εστίασης στην επικράτεια αναφέρουν πώση του τζίρου τους στο 50%. Ξέρετε τι θα συμβεί τελικά; Θα συμβεί το εξής καταπληκτικό. Δεν θα υπάρχει lockdown στη χώρα, αλλά ο λαός θα συμπεριφέρεται σαν να υπάρχει lockdown, καθώς του είναι τελειώς αδύνατο να βγει.

Έχουμε ξαναπεί κατ' επανάληψη και θα το επαναλαμβάνουμε όσο κι αν μας κοστίζει ότι όσο και αν θα μπορούσαμε να αλιεύουμε σε θαλά νερά -των ανεμβολίαστων εννοώ, που αγγίζουν το 45% στην πατρίδα και είναι μια τεράστια δεξαμενή για ένα κόμμα του 3,6%, το καταλαβαίνετε- δεν θα δεχθούμε να το κάνουμε. Θα συνεχίσουμε πεισματικά να λέμε σε όλους τους τόπους ότι είμαστε φανατικά υπέρ των εμβολιασμών, καθώς τα εμβόλια είναι η μεγαλύτερη εφεύρεση μέχρι τώρα της ιατρικής επιστήμης. Τα εμπιστευόμαστε και βλέπουμε εμφανέστατα ότι είναι αποτελεσματικά.

Είμαστε, όμως, δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, εδώ κι έναν χρόνο φανατικά και υπέρ των εμβολίων. Ξέρετε τι θαυμάσιο έχει κάνει η Κυβέρνησή σας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο κ. Πλεύρης; Εγώ είμαι εμβολιασμένος με δύο δόσεις εμβολίου και όταν θα έρθει η ώρα, κύριοι Υπουργοί, θα κάνω και την τρίτη, γιατί θέλω να το κάνω για να προστατεύομαι, για λόγους προσωπικής επιβίωσης. Ωστόσο, ξέρετε τι έχω δικαίωμα να κάνω χωρίς κανένα τεστ; Έχω δικαίωμα να πάω σε συναυλίες, έχω δικαίωμα να πάω σε θέατρα, έχω δικαίωμα να πάω σε εστιατόρια, έχω δικαίωμα να πάω -με λίγα λόγια για να το καταλάβει ο ελληνικός λαός- όπου μου καπνίσει, κύριε Πρόεδρε, χωρίς κανένα τεστ, ενώ γνωρίζουμε, είναι γνωστό τοις πάσι, παγκοσμίως, ότι εγώ μεταδίδω αυτή τη στιγμή.

Κι αφήστε με εμένα. Εγώ μπορεί να είμαι υπεύθυνος και σοβαρός πολίτης και να μην πηγαίνω να μεταδίδω. Όλοι οι χειρουργοί μας που χειρουργούν είναι εμβολιασμένοι, αλλιώς είναι εκτός συστήματος. Τους έχετε πετάξει χωρίς μισθό εκτός συστήματος φερόμενοι απάνθρωπα. Όλοι οι χειρουργοί μας, λοιπόν, που είναι εμβολιασμένοι, επιστημονικά τεκμηριωμένα μπορούν να μολύνουν τον ασθενή που χειρουργούν. Δεν τους αναγκάζετε να κάνουν κανένα τεστ. Αναφέρω, κύριοι Υπουργοί, αυτόν τον ακρότατο παραλογισμό. Είναι ακραίος αυτός ο παραλογισμός. Είμαστε φανατικά υπέρ των εμβολίων, αλλά φανατικότερα υπέρ των τεστ χωρίς εξαιρέσεις των εμβολιασμένων και των ανεμβολίαστων.

Κοιτάξτε τι έχει συμβεί τώρα. Θα τελειώσω πολύ γρήγορα,

κύριε Υπουργέ. Οι δαμιονοποιημένοι υγειονομικοί και γιατροί που δεν έχουν εμβολιαστεί, οι περίπου έξι χιλιάδες εκατό αυτοί συνάνθρωποί μας, σας θυμίζω -και πρέπει να το θυμίσω γιατί είμαι φιλότιμος και έντιμος άνθρωπος- ότι είναι οι ίδιοι αυτοί άνθρωποι που επί ένα συναπτό έτος που δεν είχαν εφευρεθεί εμβόλια, που δεν υπήρχαν εμβόλια, δεν έκαναν την πάπια, δεν λουφάρανε, δεν κρύφτηκαν, δεν δήλωσαν ψεύτικη ασθένεια μαϊμού. Πήγαν στις θέσεις τους, χωρίς καμμία κάλυψη και πάλεψαν επί ένα συναπτό έτος για να σώσουν συνανθρώπους μας και έσωσαν δεκάδες, εκατοντάδες ή χιλιάδες, ρισκάροντας τις ζωές τους.

Σε αυτούς τους ανθρώπους έχετε κάνει το εξής. Τους έχετε απομακρύνει από τη δουλειά τους, με το οποίο συμφωνούμε, χωρίς να τους δίνετε έναν τρόπο να επιβιώνουν, με το οποίο διαφωνούμε. Έχουμε προτείνει από την αρχή να τους δίνετε τουλάχιστον τον μισό μισθό τους για να μπορούν να διατηρούν τη ζωή τους σε αξιοπρέπεια, κύριε Πρόεδρε. Είναι το στοιχειώδες.

Δεν είναι τυχαία άνθρωποι. Είναι αυτοί οι άνθρωποι που στήριξαν το Εθνικό Σύστημα Υγείας, το οποίο εσείς όλοι μαζί δεν στηρίζατε. Και ξέρετε γιατί λέω ότι δεν το στηρίζατε; Και σας το λέω πρόσωπο με πρόσωπο. Δεν έχετε προσλάβει -είναι εθνική, είναι παγκόσμια, είναι κοσμοϊστορική ντροπή- ούτε έναν μόνιμο γιατρό στο Εθνικό Σύστημα Υγείας μας ενάμιση χρόνο και δεκάξι χιλιάδες επτακόσιους, αν δεν κάνω λάθος, νεκρούς μετά.

Ξέρετε τι μου απάντησε ο κ. Πέτσας; Προχθές τον εγκάλεσα γι' αυτό. Μου είπε: Κύριε Γρηγοριάδη, έχουμε προσλάβει με σύμβαση ενός ή δύο ετών έντεκα χιλιάδες εξακόσιους γιατρούς και υγειονομικούς και θα κρίνουμε πόσους και ποιους από αυτούς θα μονιμοποιήσουμε σε κατάλληλο χρόνο.

Κοροϊδεύετε την κοινωνία, κύριε Υπουργοί! Κοροϊδεύετε την κοινωνία, «Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε.». Γιατί την κοροϊδεύετε; Γιατί αν τώρα, με την κοινωνική πίεση των δεκαεξίμισι χιλιάδων νεκρών, δεν προσλαμβάνετε κανέναν, σιγά μην καταδεχθείτε να προσλάβετε έστω και μισό όταν αυτό θα έχει περάσει και θα έχει ξεφουσκώσει.

Είναι προφανές, κύριε Πρόεδρε -και θα ολοκληρώσω με αυτό- ότι στην προσπάθεια την εμμονική της Νέας Δημοκρατίας να ιδιωτικοποιηθεί ένα μέρος ή και, τελικά, ολόκληρη η υγεία μας, είναι αναγκαία συνθήκη και επιταγή να κατασκευαστεί το ΕΣΥ. Και πώς μπορεί να κατασκευαστεί ένα εθνικό σύστημα υγείας; Όταν το ξεδοντιάζεις.

Καθώς, λοιπόν, χρόνια τώρα -όλα τα χρόνια των μνημονίων- όλοι οι άνθρωποι που συνταξιοδοτούνται, δεν αντικαθίστανται από κανέναν. Ξεδοντιάζετε το ΕΣΥ. Γνωρίζω, καθώς είμαι από ιατρική οικογένεια με τρεις γιατρούς στο σπίτι μου, ότι η Ιατρική είναι εμπειρική επιστήμη. Ο παλαιότερος παίρνει από το χέρι το νεότερο μαθητούδι και το μαθαίνει. Έχετε ξεδοντιάζει το ΕΣΥ από όλους τους παλαιούς, καθώς έχετε ξεφτιλίσει τους μισθούς και καθώς δεν προσλαμβάνετε κανέναν πιο ώριμο. Όλοι οι καινούργιοι δεν έχουν κανέναν έμπειρο να τους πάρει και να τους δείξει πώς γίνεται αυτή η εγχείρηση, πώς γίνεται η άλλη εγχείρηση, πώς γίνεται μια διασωλήνωση. Δεν έχουν κανέναν! Και δεν τα μαθαίνει στο εγχειρίδιο, τα μαθαίνει στην πράξη.

Σας λέω, λοιπόν, ότι μειώνοντας τις δαπάνες για την υγεία με σκανδαλώδη τρόπο κατά 600.000.000 όταν πεθαίνουν κάθε μέρα εβδομήντα συμπολίτες μας ότι μη προσλαμβάνοντας ανευθρίαστα, χωρίς να ντρέπεστε και να κοκκινίζετε από ντροπή, ούτε έναν γιατρό σχεδόν δύο χρόνια μετά και δεκαεξίμισι χιλιάδες νεκρούς, θα είστε άξιοι της μοίρας σας όταν ο ελληνικός λαός θα σας πάρει κάποια στιγμή στο κυνήγι.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πριν δώσω τον λόγο στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Νίκο Παναγιωτόπουλο, προκειμένου να τοποθετηθεί επί της με γενικό αριθμό 1126 και ειδικό 91 τροπολογία που αναφέρεται στα θέματα των Ναυπηγείων Ελευσίνας, θέλω -όπως το κάνω κάθε φορά και για πολλά χρόνια- με την ευκαιρία αυτή και ως Βουλευτής της Δυτικής Αττικής να τον ευχαριστήσω για μια ακόμη φορά, γιατί πρώτος -και το γνωρίζω καλά, γιατί τον πίεζα από μερες- αυτός προώθησε αυτή την τροπολογία -όπως το κάνει πάντα-, προκειμένου να πληρωθούν οι εργαζόμενοι στα Ναυπηγεία Ελευσίνας, πιστεύοντας ότι

-όπως ανακοίνωσε προ ημερών, προ εβδομάδων και ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Γεωργιάδης- βρισκόμαστε στην τελική ευθεία που τα Ναυπηγεία Ελευσίνας θα αποκτήσουν νέα, δυναμική εργοδοσία. Έτσι, θα σταματήσει η επί πολλά χρόνια ομηρία των εργαζομένων και θα μπουν αυτά τα σημαντικά Ναυπηγεία της Ελευσίνας σε φάση ανάπτυξης για το καλό πριν και πάνω απ' όλα της Δυτικής Αττικής και των εργαζομένων στην περιοχή, αλλά και της χώρας γενικότερα. Διότι η ναυπηγική βιομηχανία για τη χώρα μας έχει τέτοια δυναμική που μπορεί να δώσει πάρα πολύ σημαντικό κεφάλαιο στην ανάπτυξη της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ πολύ σύντομα, εκτρέποντας τη συζήτηση από την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα. Δεν αντιλαμβάνομαι αν ο αγώνας της Κυβέρνησης κατά της πανδημίας ποινικοποιείται και αυτός στο πλαίσιο αυτής της τροποποίησης, με βάση αυτά που άκουσα. Όμως, δεν είναι δικό μου θέμα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εγώ απλά προσέρχομαι για να υποστηρίξω την τροπολογία 1126/91/8-11-2021 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, που περιλαμβάνει δύο διατάξεις οι οποίες αφορούν τη συνέχιση της υποστήριξης του ναυπηγικού έργου που πραγματοποιείται στα Ναυπηγεία της Ελευσίνας, προκειμένου να ολοκληρωθεί η ναυπήγηση του εναπομείναντος Ταχέως Περιπολικού Κατευθυνόμενου Βλημάτων υπ' αριθμ. 7, καθώς και τη συνέχιση των εργασιών στα τέσσερα υποβρύχια του Πολεμικού Ναυτικού στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά.

Εκφράζω τη βάσιμη ελπίδα ότι θα είναι η τελευταία φορά που η Κυβέρνηση θα πρέπει να προωθήσει παράταση της σύμβασης ανάμεσα στο Πολεμικό Ναυτικό και τους εργαζόμενους των ναυπηγείων, προκειμένου να ολοκληρωθεί αυτό το ναυπηγικό έργο, αφού είναι σε εξέλιξη οι επενδυτικές απόπειρες και στα δύο αυτά ναυπηγεία. Εξ όσον γνωρίζετε, στον Σκαραμαγκά ήδη έχει εξερευνηθεί επενδυτής. Υπάρχει κάποια, θα έλεγα, καθυστέρηση λόγω νομικών επιπλοκών, λόγω προσφυγών που έχουν κατατεθεί. Αυτές θεωρώ ότι θα επιλυθούν κατά το ταχύτερο -εύχομαι- δυνατόν, προκειμένου να εγκατασταθεί ο επενδυτής και να υλοποιηθεί το επενδυτικό του έργο στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά.

Όσον αφορά τα Ναυπηγεία Ελευσίνας υπάρχει και εκεί μία προσπάθεια εξεύρεσης επενδυτή, που βρίσκεται στην τελική της φάση, αφού ήδη έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον γι' αυτό.

Εκτιμώ, λοιπόν, ότι οι αλληπάλληλες τροπολογίες - τρίμηνες παρατάσεις στις συμβάσεις μεταξύ του Πολεμικού Ναυτικού και των εργαζομένων, προκειμένου αυτοί να συνεχίσουν να εργάζονται -και να αμείβονται, βέβαια- για να ολοκληρωθεί το ναυπηγικό έργο στα δύο αυτά ναυπηγεία, δεδομένου ότι η σημασία τους για την υποστήριξη μονάδων του Πολεμικού Ναυτικού είναι δεδομένη και αναγνωρίζεται από όλους -όχι μόνο από την Κυβέρνηση-, προχωράμε σε αυτή τη διευθέτηση.

Έτσι, λοιπόν, με την παρούσα τροπολογία όσον αφορά τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, θα πω τα εξής: Πρώτα, όμως, οφείλω να αναγνωρίσω και το δικό σας ενδιαφέρον, κύριε Αντιπρόεδρε, και το ενδιαφέρον του Υφυπουργού Δικαιοσύνης που παρευρίσκεται στη συζήτηση, διότι η περιοχή της Ελευσίνας είναι η οικεία εκλογική σας περιφέρεια. Επομένως και εσείς κάνετε τον δικό σας αγώνα προκειμένου να επικοινωνήσετε τις αγωνίες των εργαζομένων. Να σημειώσουμε ότι εδώ το ζητούμενο στη διάρκεια αυτής της διετίας, όπου κάθε τρίμηνο ερχόμασταν και παρατείναμε με τροπολογίες τις ισχύουσες συμβάσεις, είχε να κάνει και με την υποστήριξη των εργαζομένων. Δεν είχε να κάνει τόσο με την ολοκλήρωση ή την επιτάχυνση του ναυπηγικού έργου, είχε να κάνει κυρίως με το γεγονός ότι η Κυβέρνηση αυτή αναγνωρίζει ότι δεν έπρεπε να βρεθούν αυτοί οι εργαζόμενοι σε κενό αέρος. Και το υποστήριξε και εμπράκτως. Και, μάλιστα, το Σώμα, νομίζω καθ' ολοκληρίαν, στο σύνολό του, υποστήριξε αυτή την προσέγγιση.

Έτσι, λοιπόν, όσον αφορά τα Ναυπηγεία Ελευσίνας παρατείνεται για τρεις επιπλέον μήνες, μέχρι 31-12-2021, η σύμβαση αυτή, ώστε και η ΤΠΚ Νο7 να αποδοθεί το συντομότερο δυνατόν στο Πολεμικό Ναυτικό. Εκτιμούμε ότι αυτό θα γίνει μέσα στο επόμενο έτος, δεδομένου ότι η πορεία των εργασιών είναι σχετικά

αργή. Όμως, βάσιμα θεωρούμε ότι μέσα στο επόμενο έτος θα παραδοθεί και η τελευταία πυραυλάκατος από αυτές που είχαν ανατεθεί ως προς τη ναυπήγηση τους στα ναυπηγεία Ελευσίνας.

Το ίδιο ισχύει και για τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Ως γνωστόν, το προσωπικό των ναυπηγείων Σκαραμαγκά υποστηρίζει τις εργασίες συντήρησης στα τέσσερα υποβρύχια του Πολεμικού Ναυτικού. Έχει αποκτήσει αυτή την τεχνογνωσία εδώ και αρκετά χρόνια και κάνει καλά τη δουλειά του. Ως εκ τούτου, θεωρούμε σκόπιμο να παραταθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους η σύμβαση αυτή διά της τροπολογίας που εισάγουμε, δεδομένου ότι μέχρι τότε εκτιμούμε ότι θα έχουν επιλυθεί και οι νομικές εκκρεμότητες και θα έχει εγκατασταθεί ο επενδυτής στα ναυπηγεία Σκαραμαγκά, ώστε να περάσουμε στη νέα φάση, στη νέα εποχή λειτουργίας αυτών των ναυπηγείων.

Γνωρίζετε ότι και για τις δύο συμβάσεις η τροπολογία αυτή και η επιπλέον χρηματοδότηση αφορά σε κάλυψη μισθοδοσίας, ασφαλιστικών εισφορών εργαζομένων, σε λειτουργικά έξοδα και υπηρεσίες μετακίνησης προσωπικού και σε υλικά και υπηρεσίες για την ολοκλήρωση των προγραμμάτων. Ξέρετε τη διαδικασία. Την έχετε εγκρίνει και τον παρελθόν. Δεν χρειάζεται να πω περισσότερα. Απλά επαναλαμβάνω την εκτίμησή μας και τη βásiμη ελπίδα μας ότι θα είναι η τελευταία φορά που θα χρειαστεί να περάσουμε από το Σώμα μία τέτοια τροπολογία. Χρηματοδοτήθηκε μέχρι τώρα η συνέχιση του εργασιακού βίου των εργαζομένων και στα δύο ναυπηγεία. Ει δυνατόν, αυτό προσπαθήσαμε να συνδυαστεί και με την παραγωγή ναυπηγικού έργου με τα προβλήματα που υπάρχουν. Θεωρώ, όμως, ότι εφόσον ευδοθούν και οι δύο αυτές προσπάθειες και εγκατασταθούν οι επενδυτές στα ναυπηγεία Ελευσίνας και Σκαραμαγκά, η κατάσταση θα μεταβληθεί προς το καλύτερο παρά πολύ γρήγορα και στην ουσία από το επόμενο έτος και τα δύο αυτά ναυπηγεία θα λειτουργούν με εντελώς διαφορετικό τρόπο. Θα είναι μια νέα εποχή, με ό,τι ωφέλιμο αυτό συνεπάγεται για την εθνική αμυντική μας βιομηχανία και τις δυνατότητες υποστήριξης του Πολεμικού Ναυτικού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Και πράγματι αυτό είναι το σημαντικό ότι όλα αυτά τα χρόνια κρατούνται σε λειτουργία, έτσι ώστε να δίδεται η δυνατότητα από εδώ και πέρα να αποκτήσουν τη δυναμική που μπορεί να αποκτηθεί.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Κώστηρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΗΡΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Χαιρετίζω και εγώ με τη σειρά μου την τροπολογία που εισήχθη προ ολίγου ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιωτόπουλος για τα ναυπηγεία Ελευσίνας, τα οποία πράγματι βιώνουν μια δύσκολη περίοδο και η προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι ενισχυτική και της διασφάλισης της πληρωμής των εργαζομένων. Όλο αυτό το διάστημα φουγκράζεται την αγωνία. Και ευελπιστούμε όλοι σε μια μόνιμη λύση η οποία θα αναβαθμίσει το ευρύτερο πεδίο των ναυπηγείων Ελευσίνας επ' ωφελεία και της εθνικής οικονομίας και της τοπικής οικονομίας.

Τοποθετήθηκα χθες στην ομιλία μου για τα βασικότερα σημεία του νομοσχεδίου, αλλά θα το ξανακάνω. Είμαι υποχρεωμένος να το ξανακάνω γιατί άκουσα προηγουμένως τον κ. Μπάρκα να αναφέρεται -ο κ. Λάππας ήταν παρών- για τους επιστημονικούς φορείς. Μάλλον δεν παρακολούθησε ούτε τη χθεσινή συζήτηση ούτε τις συζητήσεις της επιτροπής. Το ξαναλέω, λοιπόν, για τρίτη φορά. Τα θέματα του Ποινικού Δικαίου είναι σύνθετα, δύσκολα, τεχνικά, νομικά υπάρχουν πάμπολλες διαφοροποιήσεις. Η πλειοψηφία των επιστημονικών φορέων που ήρθε στην Βουλή και τοποθετήθηκε, αναφέρθηκε ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου είναι προς τη σωστή κατεύθυνση με τις επιμέρους τροποποιήσεις που πρότειναν και έγινε μια αναλυτική συζήτηση.

Δεν σημαίνει -όπως ανέφερα και χθες- ότι για να διορθώσουμε αλλαγές ποινικών κωδίκων πρέπει να περάσουν αιώνες για να διαπιστώσουμε σοβαρά λάθη που αφορούν την προστασία της ανηλικότητας, σοβαρά λάθη που αφορούν την προστασία των θυμάτων, σοβαρά λάθη που αφορούν αδικήματα μείζονος ποινικής απαξίας στα οποία πρέπει να παρέμβει ο νομοθέτης και δεν

μπορεί να είναι κλεισμένος σε μια γυάλα να λειτουργεί αποστειρωμένα και εκτός κοινωνικής πραγματικότητας.

Επίσης αναφέρθηκε ο κ. Μπάρκας τι θα έπρεπε ή τι μαθαίνουμε στο πρώτο έτος της Νομικής, κύριε Λάππα. Και επειδή είστε και εσείς έγκριτος νομικός, φαντάζομαι ότι κι εσείς συμφωνείτε ότι δεν μαθαίνουμε στο πρώτο έτος της Νομικής ότι κάποιος ο οποίος τελεί το αδίκημα του βιασμού, του ομαδικού βιασμού, της θανατηφόρου ληστείας, της ανθρωποκτονίας, όλων των υπολοίπων αδικημάτων που αφορούν ευαίσθητες και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες πρέπει να τιμωρείται με πρόσκαιρη κάθειρξη και να βγαίνει στα δύο πέμπτα της ποινής, δηλαδή στα έξι χρόνια. Δεν νομίζω ότι αυτό συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας. Διότι είναι άλλο η αρχή της αναλογικότητας και άλλο η τάση προς ατιμωρησία.

Σεβόμαστε απολύτως την αρχή της αναλογικότητας, σεβόμαστε απολύτως την κορωνίδα της ποινικής επιστήμης, τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, αλλά δεν μπορούμε να βγάλουμε εκτός συζήτησης τα δικαιώματα των θυμάτων και την προστασία τους. Και δεν προστατεύεται κανένα θύμα, όταν η συμπεριφορά της πολιτείας και της ποινικής επιστήμης έναντι του δράστη έχει αυτή την κατεύθυνση.

Και σας ανέφερα συγκεκριμένα αδικήματα τα οποία, δυστυχώς, δεν αναφέρει σε καμία τοποθέτησή του κανένας Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και να μας εξηγήσει για ποιον λόγο διαφωνεί στην αυστηροποίηση αυτού του πλαισίου, πλην αυτών που ανέφερα, όπως τη γενετήσια πράξη με ανήλικο αν επέλθει θάνατος, την αποπλάνηση ανηλίκων, την κατάχρηση ανηλίκων. Τα ανέφερα και χθες. Ακόμει μια γενικευμένη θέση περί δήθεν αυστηροποίησης, χωρίς να αναφέρεστε σε ποια συγκεκριμένα από αυτά έχετε διαφοροποιήσει.

Θα ήθελα να αναφερθώ, γιατί το λησμόνησα χθες, σε δύο ειδικής φύσης αδικήματα όπως είναι η μαστροπεία ανηλίκων του άρθρου 349 η οποία επανέρχεται στον ποινικό κώδικα -είχε καταργηθεί με τον ποινικό κώδικα του 2019- και τη συνδυάζω μαζί με την εμπορία ανθρώπων -όπου αυστηροποιείται το πλαίσιο των ποινών, δηλαδή εάν από την πράξη επέλθει θάνατος, προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης, ενώ προστίθεται στα αδικήματα για τα οποία αυξάνεται το όριο της έκτισης ποινής ευεργετικά ή με πραγματική έκτιση- διότι οφείλουμε να ενημερώσουμε την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι στο Υπουργείο Δικαιοσύνης έχουμε μεταξύ άλλων συστήσει μία σημαντική ομάδα εργασίας που αναφέρεται στα ζητήματα της εμπορίας ανθρώπων και επειδή υπάρχει και ειδική υποεπιτροπή στη Βουλή για την εμπορία ανθρώπων είναι από τα βασικά αιτήματα που πάντα έβεταν όσοι ασχολούνται, δηλαδή τον συνδυασμό της μαστροπείας ανηλίκων μαζί με την αυστηροποίηση της εμπορίας ανθρώπων για τη συνολική αντιμετώπιση ενός πολύ σοβαρού ζητήματος οργανωμένου εγκλήματος.

Και -όπως προείπα- δεν χρειάζεται να περάσουν αιώνες για να διορθώσουμε λάθη. Και θα περίμενα να το τονίσετε αυτό, κύριε Λάππα και κύριε Ξανθόπουλε που ασχολείστε με τη νομική επιστήμη, ότι υπάρχει κενό στο Δίκαιο σε αυτά τα αδικήματα. Όπως επίσης και την προσθήκη στο άρθρο 228 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας πρόβλεψης για εξέταση των ενήλικων θυμάτων σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης παρουσία ψυχολόγου. Διότι έτσι βοηθάμε και στα ενήλικα θύματα με τις δικονομικές τροποποιήσεις που θα υπάρξουν και στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που θα υπάρξουν, μια προστασία των θυμάτων τέτοιων πράξεων.

Κλείνω γιατί δεν θέλω να καταχραστώ τον χρόνο. Τοποθετήθηκα και χθες. Και πήρα τον λόγο για συγκεκριμένα τρία αδικήματα που λησμόνησα χθες γιατί είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους και έχουν μείζονα σημασία. Όσον αφορά το οργανωμένο έγκλημα, προστίθεται στον κατάλογο για τα αδικήματα που προβλέπεται η άρση του απορρήτου και η περιπτώση βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης και ο εμπρησμός δάσους. Κακώς, άκουσα και τον κ. Σκανδαλίδη να αναφέρεται ότι για τον εμπρησμό δάσους στη βασική του διάσταση υπάρχει κακουργηματική πρόβλεψη. Είναι βασικό ειδικό αδικήμα ιδιαίτερης απαξίας με περιβαλλοντική βλάβη για τη χώρα, για οποιαδήποτε χώρα και θεωρώ ότι ο νομοθέτης δεν κλείνει τα μάτια και πρέπει

να το αντιμετωπίζει με τον τρόπο που το αντιμετωπίζουμε σε αυτή την πρόβλεψη.

Οφείλω μία απάντηση στην κ. Αδαμοπούλου. Το είπα στον κ. Λάππα. Όταν είπα ότι αυτό κάνουμε τώρα στις επιτροπές, εννοώ ότι ο ποινικός νομοθέτης είναι ένας κρίκος μιας αλυσίδας για την αντιμετώπιση του εγκλήματος. Δεν είναι ο μόνος, αλλά είναι ένας βασικός κρίκος. Οπότε αυτό που εμείς κάνουμε, είναι σε συγκεκριμένη κατεύθυνση και σε συγκεκριμένα αδικήματα και με συγκεκριμένο τρόπο να προστατεύουμε τα θύματα εγκληματικών ενεργειών. Τα υπόλοιπα είναι μια μεγάλη συζήτηση που αφορά την εκπαίδευση, την αστυνόμευση, τις δομές -τα είπαμε και χθες- και είναι πράγματι ένα σημείο. Γι' αυτό αναφέρθηκα ότι εμείς αυτό κάνουμε τώρα, αυτό μας αναλογεί σαν ποινική διάσταση του προβλήματος.

Και θα ήθελα πραγματικά για αυτού του είδους τα αδικήματα τα οποία πράγματι τα αντιμετωπίζουμε με ένα πιο αυστηρό τρόπο, να στηρίζετε αυτή την επιλογή. Και να μη κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και να λέμε για μια αυστηροποίηση γενικότερης φύσεως η οποία δήθεν είναι συντηρητική, οπισθοδρομική. Είναι αμιγώς προοδευτική η πρόβλεψη να προστατεύονται ευάλωτοι πολίτες, αδύναμοι πολίτες, θύματα εμπορίας ανθρώπων, θύματα trafficking, ανήλικοι. Είναι βασικοί πυλώνες της κοινωνικής ευαισθησίας που πρέπει να δείχνει η πολιτεία μέσα από το ποινικό πλαίσιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Οπότε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνω αναφέροντας ότι είναι μια ευκαιρία, αν μη τι άλλο σε αυτά να συμφωνήσουμε. Και το να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας για να παρουσιάσουμε δήθεν ως συντηρητική και οπισθοδρομική μια στροφή η οποία είναι υπέρ των θυμάτων των εγκληματικών ενεργειών και στέλνει ένα σαφέστατο μήνυμα προστασίας τους στην ελληνική κοινωνία, θεωρώ ότι είναι σφάλμα από την Αντιπολίτευση.

Εμείς έχουμε μια καθαρή θέση υπέρ αυτών των προσώπων και για αυτόν τον λόγο θέλουμε να το καταλάβει η ελληνική κοινωνία και να της πείτε ότι διαφωνείτε με τις συγκεκριμένες διατάξεις μια προς μία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα οδεύσουμε ως εξής. Θα δώσω τώρα τον λόγο στον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, κ. Βούτση. Μετά θα μιλήσει η κ. Αναστασία - Αικατερίνη Αλεξοπούλου από την Ελληνική Λύση. Μετά έχει από χθες ένα υπόλοιπο η κ. Τζάκρη. Και μετά θα συνεχίσουμε. Αλλά οι τρεις επόμενοι τώρα είναι όπως τους ακούσατε.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ γενικότερα στο νομοσχέδιο και όχι στις λεπτομέρειές του, που έχουν τη σημασία τους και για τις οποίες υπήρξαν, κατά τη γνώμη μου, έξοχες εισηγήσεις και στην επιτροπή και εδώ από τον εισηγητή μας, από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, από τους Βουλευτές, και από άλλους Βουλευτές και έχουν διαφανεί οι διαφοροποιήσεις, πριν να μιλήσω λοιπόν γενικότερα για την επιχειρούμενη, κατά τη γνώμη μου, βαθιά συντηρητική αναδίπλωση του νομικού μας πολιτισμού με αυτή τη νομοθετική προσπάθεια που γίνεται σήμερα από πλευράς της Κυβέρνησης θέλω να αναφερθώ σαφώς στο ζήτημα των γυναικοκτονιών.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι, και σας καλώ, θα πρέπει μετά και από τη δημόσια συζήτηση που έχει γίνει γύρω από αυτό το θέμα, αλλά και σε αυτή την Αίθουσα να προχωρήσετε στο βήμα της αποδοχής της τροπολογίας η οποία έχει κατατεθεί εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και θα αναμένουμε αυτή την κίνηση από την πλευρά σας παρ' ότι τα δημόσια σήματα προς ώρας δεν κατατείνουν δυστυχώς σε αυτή την κατεύθυνση.

Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ σαφείς. Η επιμονή διεθνώς και μέσω τώρα του ψηφίσματος που έχει προετοιμαστεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο εσωτερικό της χώρας με την εξαιρετική εγκύκλιο του Εισαγγελέα κ. Πλιώτα πριν από μία βδομάδα-δέκα μέρες, η επιμονή που υπάρχει για αυτό το ζήτημα δεν είναι γιατί ανέκυψε τώρα και γι' αυτό δεν έχει κομματικό ή

πολιτικό πρόσημο, σας το λέω ευθύτατα. Αλλά λόγω της πανδημίας, όπου αυξήθηκαν και διεθνώς και στη χώρα μας σαφώς τα κρούσματα ενδοοικογενειακής βίας, δόθηκε η ευκαιρία να σπάσει η σιωπή. Αυτή είναι η συγκυρία την οποία καλούμαστε εμείς να αξιοποιήσουμε και να νομοθετήσουμε πάνω σε αυτό το ζήτημα. Έσπασε μια σιωπή πολύχρονη μέσα σε κοινωνίες οι οποίες σιωπούν, σιωπούσαν σε βάρος χιλιάδων γυναικών.

Τα φαινόμενα τώρα και η καταμέτρηση που γίνεται στη χώρα μας και σε άλλες χώρες είναι ένα υποπλαπλάσιο των χιλιάδων γυναικών που έχουν υποστεί την ενδοοικογενειακή βία ή και έχουν δολοφονηθεί και έχει αποκρυσθεί το αίτιο της δολοφονίας τους με συναιέσεις, με την κακή έννοια, του κλειστού πυρήνα κοινωνιών. Το γνωρίζετε, το γνωρίζουμε και το γνώριζε και το δικαίό μας σύστημα παρ' όλα αυτά επί δεκαετίες ακούγαμε για εγκλήματα τιμής ή εγκλήματα πάθους. Ακούγαμε δηλαδή για υποκριτικές και προσχηματικές αιτιάσεις, που δεν βέβαια δεν έφταναν στον πυρήνα της πράξης.

Είναι σαφές ότι υπάρχουν, και ανάλογα με τις κρίσεις τις ιστορικές που διαμορφώνονται μέσα στις κοινωνίες, μόνιμες και οριζόντιες πατριαρχικές και δομές, ανδροκρατικές δομές. Υπάρχει μία αντίληψη, δυστυχώς, λόγω ακριβώς αυτών των δομών και των συστημικών συντηρητικών προτύπων που υπάρχουν σε ορισμένες κοινωνίες ή πλαίσια ότι πέραν της μητέρας μας ή της αδελφής μας η γυναίκα μας, η συμβία μας, η σύντροφός μας ενδεχομένως, για κάποιους λίγους, αλλά υπάρχει η αντίληψη ότι είναι κτήμα και με αυτή την έννοια μπορεί και να είναι υποκείμενο της όποιος αντιμετώπισης, της όποιος συμπεριφοράς που φτάνει μέχρι και την δολοφονία. Κι αυτό έρχεται μέσα, επαναλαμβάνω, από κοινωνικές καταστάσεις, μέσα από ανοχές.

Έχει σπάσει αυτή η σιωπή και διεθνώς και στη χώρα μας, το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά, και θα πρέπει πάνω σε αυτό να υπάρξει μία ομόθυμη στάση. Από την πλευρά μας και από την πλευρά και άλλων πολιτικών δυνάμεων εγκαίρως έχουμε πει και έχουμε θέσει αυτά τα ζητήματα. Έχει σημασία να εισαχθεί αυτή η ορολογία και να εισαχθεί και στο εύρος του κολασμού και στην αυστηροποίηση των ποινών όλο το πόλυ σύνθετο ζήτημα που κατατείνει στην εμφάνιση αυτών των εγκληματικών πράξεων των γυναικοκτονιών.

Όπως επίσης να τηρούνται οι διατάξεις που αφορούν στα εγκλήματα απέναντι στο διαφορετικό, στο διακριτό, στον διαφορετικό σε σχέση με τις σεξουαλικές προτιμήσεις ή οτιδήποτε άλλο μέσα στο κοινωνικό μας σύνολο. Τώρα διεξάγεται μετά από χρόνια και διεξάγεται με δυσκολίες και η δίκη για την δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου και το γνωρίζουμε όλοι μας.

Άρα λοιπόν από την πλευρά μας είμαστε πάρα πολύ σαφείς. Σας το λέμε ότι θα πρέπει να εναρμονιστείτε διά της αποδοχής της προτάσεως στη συζήτηση που γίνεται στο Ευρωκοινοβούλιο, στη συζήτηση που γίνεται μέσα στην ελληνική κοινωνία για να βάλουμε όσο μπορούμε, διότι δεν είναι εύκολο αυτό, ένα στοπ.

Εάν δεν το δεχθείτε, θέλω να είμαι ευθύς, εσείς το καθιστάτε, εσείς το αναγάγετε και κακώς σε πολιτικό και κομματικό ζήτημα. Δηλαδή σε μία πολιτική σύγκρουση όπου πολλές πολιτικές δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου έχουν θέσει το ζήτημα, γυναικείες οργανώσεις, διεθνείς οργανισμοί, έχει τεθεί στην κοινωνία και εσείς για λόγους πολιτικούς, για λόγους κομματικούς, για λόγους ιδεολογίας ή οτιδήποτε άλλο δεν το αποδέχεστε. Και δεν θα πρέπει ένα τέτοιο ζήτημα να το βάλουμε σε αυτή την διεκυστήριδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι έρχονται στην επιφάνεια οι διαφορετικές ματιές αλλά και πολιτικές, όπου η Αριστερά ή η Δεξιά και γενικότερα αυτοί οι πόλοι, θα έλεγε κανείς, των προοδευτικών και των συντηρητικών δυνάμεων που βλέπουμε την πανδημία -τα λέγαμε από τους πρώτους μήνες, πόσο μάλλον τώρα ενάμιση χρόνο μετά- δηλαδή για τον κόσμο και την κοινωνία μας πριν και μετά την πανδημία έρχεται στην επιφάνεια δραματικά το εξής ζήτημα. Τι ανάγνωση κάνετε εσείς στις βαριές συνέπειες που υπάρχουν στην πλειονότητα του κοινωνικού συνόλου, για αυτές τις καταστάσεις που βιώσαμε, και βιώνουμε, και μπορεί να βιώσουμε για αρκετό ακόμα μέσα στην κοινωνία και μιλάμε για την πλειονότητα της κοινωνίας;

Η Αριστερά και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις λένε ενίσχυση

του ΕΣΥ, ενίσχυση των δημόσιων υποδομών, ενίσχυση των δομών στήριξης, των εγγυήσεων για ελευθερίες, για δικαιώματα, για τη νέα γενιά δικαιωμάτων που αναφέρονται μέσα από τα επίδικα αυτών των κρίσεων, ενίσχυση των διαύλων ενημέρωσης, επικοινωνίας, διεύρυνσης της δημόσιας σφαίρας. Αυτές είναι οι ανάγκες για μία κοινωνία που υπέστη, υφίσταται και θα υποστεί από εδώ και πέρα τις δραματικές συνέπειες της ίδιας της πανδημίας, πέραν βέβαια και των χιλιάδων θανάτων.

Εσείς πώς απαντάτε εδώ και δυόμισι χρόνια; Τι ανάγνωση κάνετε; Η ανάγνωσή σας είναι ότι μετατρέπετε σε τιμωρητικό το δικαίωμά μας σύστημα, κάνετε νομοθετικές ρυθμίσεις επιλεκτικές για τα λευκά κολάρα, όπως αναφέρθηκε χθες από εισηγητές, γίνονται ατιμωρητή πάρτι κατευθείαν αναθέσεων και χαρακτηριστικών προνομιακών ρυθμίσεων ενώ την ίδια ώρα -και γι' αυτό θεωρώ ότι είναι κατευθείαν πολιτικό το ζήτημα τού ότι έχει έρθει για συζήτηση αυτή η νομοθετική σας πρόταση- ενώ την ίδια ώρα σε διάφορους τομείς, και το ζήσαμε δυόμισι χρόνια, τι κάνετε;

Ενισχύετε αντί όλων αυτών που είπαμε προηγούμενα τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και το νομικό οπλοστάσιο στο όνομα μιας αναλογικοποίησης, που είναι καθαυτό αυστηροποίηση για λάθος πράγματα -για μερικά εξ αυτών διότι έχει γίνει η νομική συζήτηση για άλλες πλευρές- για να αντιμετωπιστούν τώρα και στο μέλλον οι κοινωνικές αντιδράσεις. Γι' αυτό το κάνετε.

Το μόνο σας μέλημα δεν είναι απλά να ανταποκριθείτε σε κάποια πρωτοσέλιδα εφημερίδων της Δεξιάς, είναι βαθύτερο, να υπάρχει αυτό το οπλοστάσιο και αυτοί οι μηχανισμοί σε βάρος άλλων προτεραιοτήτων της χώρας, για να αντιμετωπιστούν οι αντιδράσεις από τον κόσμο. Και κάνετε και κάτι ακόμα προς τη δικαιοσύνη και απορρώ, κύριε Υπουργέ, γιατί ούτε εσείς είστε νομικός ούτε εγώ είμαι νομικός, αλλά είναι σίγουρο ότι αντιλαμβάνεστε ότι περιορίζετε και την ίδια τη δικαιοσύνη -τους άξιους δικαστές μας- να έχουν το εύρος της δικιάς τους συμπεριφοράς και κατανομή ευθυνών ανάλογα και με την ακροαματική διαδικασία. Το συρρικνώνετε απίστευτα, με αποτέλεσμα τι να γίνει; Αντί οι ποινικοί κώδικες να είναι το ενδιάμεσο ανάμεσο σε τολμηρές μεταρρυθμίσεις για την πρόληψη της εγκληματικότητας, για τον σωφρονισμό, για την εναλλακτική έκτιση ποινών και κυρίως, για τον σχεδιασμό της κοινωνικής επανένταξης -παίρνω τα λόγια και του κ. Σκανδαλίδη, προηγούμενα- αντί όλες αυτές οι ανάγκες συμπεριληπτικά να ανταποκρίνονται στα μείζονα ζητήματα που συζητάμε, αυστηροποιείτε, παίρνετε το ενδιάμεσο και διά της καταστολής δίνετε τα σήματά σας.

Σας δίνω ένα τελευταίο παράδειγμα μήπως πειστείτε για το θέμα της ποινικοποίησης του πολιτικού διαλόγου, έτσι όπως εμφανίζεται στη συζήτηση και που βεβαίως δεν είναι προστασία του κοινωνικού συνόλου διά της περίφημης διασποράς των ψευδών ειδήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κατεβαίνω από το Βήμα, κύριε Πρόεδρε, με αυτό, αλλά κρατείστε το παράδειγμα.

Πόσοι από εσάς ή και από άλλους δημοσιολογούντες θα είχαν κατηγορηθεί για κακοουργηματικές πράξεις και για ψευδείς ειδήσεις, σε σχέση με τον νόμο Παρασκευόπουλου; Θα ήθελα να το πω από αυτό το Βήμα. Θυμηθείτε ότι για μήνες ολόκληρους στο οπλοστάσιο της παράταξής σας, απέναντι στην τότε Κυβέρνηση και μετά, ήταν το εξής: Οποιοσδήποτε έκανε οποιαδήποτε εγκληματική πράξη και προσφάτως ή παλαιότερα είχε αποφυλακιστεί, το αποδίδετε στον νόμο Παρασκευόπουλου. Και μετά από μία μέρα, μία εβδομάδα, ένα μήνα αποδεικνύονταν ότι έρχονταν στην επιφάνεια τα ζητήματα -διότι αυτά δεν κρύβονται- ότι στις πλείστες των περιπτώσεων δεν είχε καμμία σχέση με τον νόμο Παρασκευόπουλου. Και το κάνατε εν γνώσει σας. Αν αυτό δεν είναι ψευδής είδηση στο πολιτικό οπλοστάσιο απέναντι στον πολιτικό αντίπαλο και έγινε πάνω στην ύλη του Υπουργείου σας, τι είναι; Γι' αυτό, να είμαστε πολύ συγκρατημένοι και όχι στα παραδείγματα που ο συμπαθής και νομικά πάντως, ο κ. Καραγκούνης, έφερε στην εισήγησή του γι' αυτό το ζήτημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφού πρώτα καθα-

ριστεί υγειονομικά το Βήμα, θα προχωρήσουμε, όπως είπα, με τις δύο συναδέλφους, την κ. Αλεξοπούλου και την κ. Τζάκρη, και μετά θα δώσω τον λόγο στον Υφυπουργό κ. Τσακλόγλου, να παρουσιάσει την τροπολογία του.

Ορίστε, κυρία Αλεξοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελληνική Λύση, ο Κυριάκος Βελόπουλος, έχει επισημάνει εδώ και καιρό το προφανές. Ότι είναι επιτακτική ανάγκη η άμεση αλλαγή του Ποινικού Κώδικα, όχι όμως, όπως το εννοούν μερικοί με ποινές χάρδια στους εγκληματίες, αλλά με αφαίρεση των ευεργετικών διατάξεων, καθώς και οποιουδήποτε ελαφρυντικού για την έκτιση της ποινής. Ό,τι ποινή ορίζει, δηλαδή, ο κείμενος νόμος, αυτό και να ισχύει.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τους βιαστές μικρών παιδιών, τους παιδοβιαστές. Θέση μας ήταν και είναι, να ισχύει η αυστηρότερα των ποινών, χωρίς βεβαίως τα αβύσσια ελαφρυντικά, που δυστυχώς, ισχύουν σήμερα. Γιατί; Ξέρετε τι συμβαίνει στην πραγματικότητα; Να βγαίνουν σε λίγο καιρό έξω οι βιαστές αθών ψυχών, αντί να εκτίουν ως το τέλος την ποινή που τους επέβαλλε η δικαιοσύνη και να ξανακάνουν τα ίδια με πριν και ακόμα χειρότερα. Και ερωτώ: Είναι κάτι τέτοιο λογικό, είναι δίκαιο, είναι ανθρώπινο; Γιατί αυτό δείχνει, δυστυχώς, η ιστορική εμπειρία. Γι' αυτό η Ελληνική Λύση εμμένει: Όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια. Ισχυρίζονται, βέβαια, μερικοί ότι δεν πρέπει ο Ποινικός μας Κώδικας να έχει την έννοια την τιμωρητική και αυτό επειδή λένε οι όποιες ποινές δεν έχουν ως σκοπό την εξόντωση του δράστη, αλλά τη μεταμέλειά τους. Μα, δεν είπαμε εμείς το αντίθετο. Ίσα-ίσα, η έκτιση της ποινής είναι που λειτουργεί παραδειγματικά για τους υπόλοιπους. Και έτσι, πέραν του σωφρονισμού του θύτη, υπάρχει και ο σωφρονισμός όλων των άλλων. Και αυτό, διότι βλέποντας ότι ο νόμος εννοεί πραγματικά αυτό που λέει και δεν αποφυλακίζει τον δολοφόνο σε μερικά χρόνια, τότε ο κάθε πολίτης είναι ευνόητο ότι θα αποφεύγει τις εγκληματικές συμπεριφορές. Πολύ απλά, δεν θα συμφέρει σε κανέναν να γίνει εγκληματίας και να τιμωρηθεί σκληρά, ίσως και για το υπόλοιπο της ζωής του. Αυτό είναι το νόημα του σωφρονισμού και εξάλλου όλοι οι φοιτητές των νομικών σπουδών γνωρίζουν το κεντρικό αξίωμα ότι θεμελιώδης σκοπός του Ποινικού Δικαίου είναι η διασφάλιση του κοινωνικού συμφέροντος.

Θέλω τώρα να πω μερικά λόγια για το άρθρο 36 περί διασποράς ψευδών ειδήσεων που αντικαθιστά το άρθρο 191 του Ποινικού Κώδικα. Διαβάζουμε, λοιπόν, ότι όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις, που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή στη δημόσια υγεία, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή.

Με αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, εισάγεται κάτι το ασύλληπτο. Ό,τι αποτελεί φρόνημα του ατόμου, μεταβάλλεται σε αξιόποινη συμπεριφορά. Πάμε, δηλαδή, σε αυτό που ο Όργουελ είχε αποκαλέσει «αστυνομία σκέψης» ή, όπως πολλοί σήμερα φοβούνται, σε ένα καθεστώς ιδιότυπου ελέγχου του νου, χωρίς ο πολίτης να το αντιλαμβάνεται άμεσα.

Επίσης, θυμόμαστε τον θαυμαστό καινούργιο κόσμο του Χάξλεϊ, που προδιαγράφει έναν απίστευτο εφιάλτη για την ανθρωπότητα. Υπάρχει, δηλαδή, ο φόβος ότι παρόμοια σημεία του Ποινικού Κώδικα που ποινικοποιούν τα φρονήματα, θα μπορούσαν μελλοντικά να μεταβληθούν σε νόμους τέρατα, οι οποίοι θα απαγορεύουν την έκφραση της βούλησης του ανθρώπου, κάτι μεταξύ Χίτλερ και Στάλιν σε σύγχρονη έκδοση. Είναι ποτέ δυνατόν σε ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου να υπάρχει υπόνοια, έστω, τιμωρίας για το οποιοδήποτε φρόνημα; Ποιος θα κρίνει τι αποτελεί διασπορά ψευδών ειδήσεων και αν μια άποψη, που εκφράστηκε μέσω του διαδικτύου βλάπτει το δημόσιο συμφέρον;

Η Ελληνική Λύση, ο Κυριάκος Βελόπουλος, αντέδρασε αμέσως στο έκτρομμα που πάει να γεννηθεί, γιατί εδώ θυμόμαστε τη «Δίκη» του Κάφκα, όπου ο κατηγορούμενος είχε μπει σε περιορισμό, αλλά δεν γνώριζε γιατί ακριβώς πράγμα κατηγορείται και

ως το τέλος της ζωής του υπέστη μια παράλογη ταλαιπωρία, χωρίς να βρει το δίκιο του. Κάτι τέτοιο φαίνεται να είναι η ποινικοποίηση της σκέψης και της άποψης που επιχειρείται. Είναι δε κρίμα, που με αφορμή την τραγωδία του κορωνοϊού, πάμε για φήμωση του ελεύθερου λόγου.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ορισμένες παρατηρήσεις μου σε ό,τι αφορά την προστασία ανηλίκων τέκνων από τον νόμο.

Είδα σε πολλά σημεία ότι πολύς λόγος γίνεται, αλλά για το τίποτα. Και δεν το λέω αυτό ρητορικά. Πολύ είναι αλήθεια η προστασία των παιδιών μας, για παράδειγμα, σε ό,τι σχετίζεται με γενετήσιες πράξεις; Γιατί το άρθρο 71 δεν συμπληρώθηκε με τη φράση που ισχύει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή ότι το αδίκημα του βιασμού ανηλίκου είναι απαράγραπτο; Δεν είναι άραγε αυτές οι χώρες πολιτισμένες και δημοκρατικές; Επιτέλους πρέπει να βάλουμε πάνω από όλα την προστασία των ανηλίκων, αυτών των ευαίσθητων ψυχών, όχι να προσπαθεί ο Ποινικός Κώδικας να ελαφρύνει τη θέση του θύτη.

Θα ήθελα κύριοι της Κυβέρνησης να είχατε λάβει υπ' όψιν τουλάχιστον τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού που σαφώς ορίζει και το συμφέρον του ανηλίκου είναι υπεράνω όλων, ότι ο απλός εκφοβισμός -πόσο μάλιστα ο βιασμός- πρέπει να τιμωρείται σκληρά, γιατί η παιδική ψυχή πλήττεται κατά κάποιο τρόπο ανιάτο.

Αλλά όχι, το σχέδιο νόμου εμμένει να προστατεύει τον βιαστή. Γιατί πώς αλλιώς να ερμηνευτεί αυτή η τάση όλων των κυβερνήσεων -νυν και προηγούμενων- που να θέτουν προτεραιότητα πάντα στον θύτη, ποτέ στο θύμα, έστω και αν πρόκειται για τα παιδιά μας.

Πιστεύω από όλα αυτά να γίνεται αντιληπτό γιατί η Ελληνική Λύση λέει «όχι» στο νομοσχέδιο. Γιατί επιτέλους στην Ελλάδα ο Ποινικός Κώδικας πρέπει να υπερασπίζεται το θύμα και όχι τον θύτη, όπως επιβάλλει ο νομικός μας πολιτισμός, όπως επιβάλλει η κοινή λογική, αλλά και το συμφέρον της κοινωνίας, κάτι όμως που δεν συμβαίνει με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η κ. Τζάκρη.

Βλέπω τώρα ευθεία μπροστά μου -δεν την είχα δει να την καλωσορίσω στη Βουλή- την κ. Αντωνίου. Καλορίζικη.

ΑΝΤΩΝΙΑ (ΤΟΝΙΑ) ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε για τους κώδικες, όμως το μεγάλο έγκλημα που συντελείται στην ελληνική κοινωνία -και μάλιστα αυτό είναι και διαρκές και αυτόφωρο και μπροστά στα μάτια της κοινής γνώμης- δεν καταγράφεται σε κανέναν κώδικα.

Φανταστείτε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι θα συνέβαινε αν κυβέρνηση ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ με αυτό το αρνητικό ρεκόρ θανάτων και κρουσμάτων που καταγράφει η χώρα μας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Εδώ, όμως, το έγκλημα συγκαλύπτεται. Η ατζέντα αλλάζει από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Από τους ογδόντα θανάτους και τα εννιά χιλιάδες κρούσματα στην ερώτηση μιας Ολλανδής δημοσιογράφου και στους ψευτολεονταρισμούς του Πρωθυπουργού μέσα στο Μέγαρο Μαξίμου. Όπως όμως γνωρίζουμε ο κ. Μητσοτάκης, όντας το καλό παιδί της διαπλοκής, έχει αυτή την ευχέρεια να κινείται από τον μικροπολιτικό κλεισμό του ματιού στους κάθε είδους ψεκασμένους μέχρι τα όρια ενός νέου lockdown, το οποίο όπως αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρίσκεται επί θύραις.

Ο κ. Τσιάρας όμως -βλέπω ότι έφυγε από την Αίθουσα- ουδόλως πτοείται. Δεν πτοείται καθόλου από το στοίβαγμα, κύριε Υπουργέ των φέρετρων εξαιτίας της ανικανότητάς σας να διαχειριστείτε την πανδημία, αλλά την ίδια στιγμή φλέγεται από επιθυμία να νταραβεριστεί με τη δικαιοσύνη, καταστρατηγώντας το Σύνταγμα και σπάζοντας -θα έλεγα- το ρεκόρ της πολιτικής αθλιότητας με την τροπολογία που έφερε για την απόσπαση δικαστών και εισαγγελέων στα πολιτικά γραφεία. Αυτό κι αν είναι παγκόσμια πρωτοτυπία! Μετά από αυτό νομίζω ότι μπορούμε

κάλλιστα να περιμένουμε η επόμενη τροπολογία που θα φέρετε να αφορά τη μετάθεση αρμοδιοτήτων για τη διερεύνηση της ποινικής υπόθεσης του κ. Άδωνι στον ίδιο, δηλαδή να είναι ο ίδιος Υπουργός και εισαγγελέας του εαυτού του.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Τσιάρα, τι караγκιοζιλίκια είναι αυτά; Εσείς που υποτίθεται ότι υπερασπίζεστε το κράτος δικαίου, σε ποια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα έχετε δει όλα αυτά; Σε ποια χώρα νομίζετε ότι ζείτε, σε αφρικανική μπανανία; Επειδή έχετε πέντε καναλάρχες και δεκάδες δημοσιογράφους να σας υποστηρίζουν όταν περνούν ελέφαντες μπροστά από τα μάτια του ελληνικού λαού πιστεύετε ότι έχετε το δικαίωμα να κάνετε ό,τι θέλετε; Και να σας πω και κάτι άλλο. Τι χώρα πιστεύετε θα παραδώσετε όταν σε κάνα χρόνο φύγετε από την εξουσία, μία χρεοκοπημένη, άθλια, διεφθαρμένη Κολομβία; Αυτή τη χώρα θέλετε να παραδώσετε;

Κύριε Υπουργέ, σας καλώ, επειδή δεν έχουν καμιά δουλειά να κάνουν οι δικαστές και οι εισαγγελείς στα γραφεία των Υπουργών, να πάρете πίσω την τροπολογία. Έτσι δεν προστατεύετε ούτε το κύρος της δικαιοσύνης ούτε την αξιοπιστία της πολιτικής;

Το νομοσχέδιο που συζητούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα επικοινωνιακό τρικ προκειμένου η Νέα Δημοκρατία να συγκρατήσει τους ακροδεξιούς ψηφοφόρους. Φέρνει αλλαγές που γυρίζουν το Ποινικό Δίκαιο στην δεκαετία του '50. Είναι ρυθμίσεις αναχρονιστικές που δεν έχουν κανένα έρεισμα ούτε στις σύγχρονες θεωρίες ούτε στις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Φέρνει μια αντιμεταρρύθμιση επί της ουσίας. Ακολουθεί δηλαδή οπισθοδρομικά μονοπάτια που γυρίζουν τη χώρα πίσω και την οδηγούν σε σκοτεινά ατραπούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κώδικες εν γένει -γι' αυτό και νομοθετούνται με ειδική διαδικασία- αποτελούν τον κορμό του δικαίου. Είναι νομοθετήματα που πρέπει να έχουν διάρκεια και διαχρονικότητα, πέρα και μακριά από τις σειρήνες της επικαιρότητας και της ικανοποίησης της κοινής γνώμης εδώ και τώρα. Και εσείς φέρνοντας την τρίτη κατά σειρά τροποποίηση σήμερα απαξιώνετε την τοπική ισχύ τους, δημιουργώντας ταυτόχρονα ανασφάλεια δικαίου. Το Ποινικό Δίκαιο, η αντεγκληματική και σωφρονιστική πολιτική πρέπει να γεννούν ασφάλεια στους πολίτες και να αποτρέπουν τους επιδοξους εγκληματίες. Και αυτό δεν επιτυγχάνεται επ' ουδενί με τις συνεχείς αλλαγές.

Το τμήμα του νομοσχεδίου που αφορά τα άρθρα του Ποινικού Κώδικα είναι προβληματικό. Επιχειρούνται αποσπασματικές παρεμβάσεις στο όνομα της δήθεν ασφάλειας των πολιτών, με αποτέλεσμα να διαρρηγνύεται η συνοχή του Ποινικού Κώδικα και να υπονομεύεται ο εξορθολογισμός και ο εκσυγχρονισμός του συστήματος των κυρώσεων που προβλέπεται από αυτόν. Προβαίνετε στην οριζόντια αυστηροποίηση των ποινών και του τρόπου έκτισής τους, ενώ θα έπρεπε να εστιάζετε αφ' ενός στην πολιτική της πρόληψης του εγκλήματος και αφ' ετέρου στην αντιμετώπιση της μικρής και μεσαίας εγκληματικότητας, του βασικού δηλαδή παράγοντα της ανασφάλειας στην καθημερινή ζωή των πολιτών.

Την ίδια στιγμή, κύριε Υπουργέ, δεν σας είδαμε να επαναφέρετε τη διάταξη του άρθρου 290 του Ποινικού Κώδικα που αφορά την κακουργηματική απιστία των τραπεζιτών, που την έχουν -αν θέλετε- καταγγείλει όλοι οι δικαστές με δικαστικές αποφάσεις και αναμένεται μάλιστα επί του συγκεκριμένου θέματος να αποφανθεί και η ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Οι διατάξεις που διέπουν δε την αναστολή και την έκταση των ποινών σε ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων όπως τις εισάγετε, μετατρέπουν πολύτιμους σωφρονιστικούς θεσμούς, όπως η απόλυση υπ' όρου, σε εργαλεία τιμωρίας, εξουδετερώνοντας την ειδική πρόληψη και την κοινωνική επανένταξη των καταδικασθέντων ως πρωταρχικούς σκοπούς της έκτισής των ποινών. Ορισμένες δε από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου υπηρετούν πολιτικούς και επικοινωνιακούς στόχους σαφώς πιο περιορισμένους από τις πολυσυζητημένες υποθέσεις επικαιρότητας είτε από τις πρόσφατες φυσικές καταστροφές.

Τέλος το νομοσχέδιο εκφράζει μια αδικαιολόγητη δυσπιστία προς τους ίδιους τους δικαστές, επιλέγοντας τον υπέρμετρο πε-

ριορισμό της αυτονόητης σε ένα σύγχρονο φιλελεύθερο Ποινικό Κώδικα, δυνατότητα ώστε να εξατομικεύουν την ποινή. Καταργείται η διαζευκτική πρόβλεψη της ισόβιας και πρόσκαιρης κάθειρξης ή φυλάκισης και χρηματικής ποινής και αποκλείεται η κατ' οίκον έκτιση του υπολοίπου της ποινής για ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων. Ο νομοθέτης έτσι σφετερίζεται αρμοδιότητες που σε ένα σύγχρονο δημοκρατικό και φιλελεύθερο κράτος δεν του ανήκουν.

Θέλω να κάνω τώρα μια ιδιαίτερη μνεία στο άρθρο 36. Η διάταξη όπως τη φέρνετε καταλαμβάνει πλέον και ψευδείς ειδήσεις ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες στους πολίτες γενικώς, χωρίς να απαιτείται να προκληθεί φόβος σε αόριστο αριθμό προσώπων που αναγκάζονται να προβούν σε μη προγραμματισμένες πράξεις ή σε μεταίωσή τους. Η διάταξη είναι ασύμβατη με την ελευθερία της πληροφορίας, της ενημέρωσης του λαού και της ελεύθερης άσκησης αντιπολιτευτικής κριτικής. Επιπλέον προστίθεται νέο εδάφιο σύμφωνα με το οποίο με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο πραγματικός ιδιοκτήτης ή εκδότης του μέσου με τον οποίον τελέστηκαν οι πράξεις που περιγράφονται στο άρθρο αυτό. Σε μια σύγχρονη δημοκρατία η ελευθερία του λόγου είναι εγγυημένη και κατοχυρώνεται συνταγματικά. Ο περιορισμός της και πολύ περισσότερο η ποινικοποίηση του λόγου επιτρέπονται μόνο κατ' εξαίρεση και κάτω από πολύ αυστηρές προϋποθέσεις.

Η προσθήκη δε της διατύπωσης για τις ειδήσεις που εκτός από ανησυχία και φόβο μπορεί να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία στην αμυντική ικανότητα της χώρας και τη δημόσια υγεία ανοίγει αυτομάτως και διάπλατα την πόρτα στην επιχειρούμενη λογοκρισία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα κλείσω την ομιλία μου με μία αναφορά στην τροπολογία που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ για την καθιέρωση στην ελληνική ποινική νομοθεσία του εγκλήματος με σεξιστικά χαρακτηριστικά, της γυναικοκτονίας όπως ονομάζεται. Τα περιστατικά έμφυλης βίας στην Ελλάδα έχουν τελευταία λάβει διαστάσεις επιδημίας και διεθνώς σύμφωνα με τα στοιχεία έχουν λάβει χαρακτηρισμό ανθρωπιστικής κρίσης. Η γυναικοκτονία δεν ταυτίζεται με την ανθρωποκτονία του άρθρου 299 του Ποινικού Κώδικα, όπως είθισται να λέγεται αφού συνιστά κάτι επιπλέον απ' αυτή. Ειδικότερα στην περίπτωση της γυναικοκτονίας συναρτώνται δύο άκρα: η ακραία εγκληματική συμπεριφορά με τη βίαιη αφαίρεση της ζωής ενός ανθρώπου και η ακραία θανατογόνος μορφή εκείνης της βίας που ονομάζεται έμφυλη, σεξιστική βία, δηλαδή πρόκειται για το γεγονός της δολοφονίας γυναικών εξαιτίας του φύλου τους εξαιτίας, δηλαδή, του ότι είναι γυναίκες.

Το φαινόμενο έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις και στη χώρα μας. Έχουμε ήδη αυτή τη χρονιά δεκατρείς γυναικοκτονίες, και το ίδιο συμβαίνει σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης και ιδίως σε χώρες με πλουσιότερη τη νομική και πολιτιστική παράδοση της ισότητας των φύλων, όπως για παράδειγμα στη Σουηδία, χώρα υπόδειγμα για τη νομική κατοχύρωση της ισότητας των φύλων σε όλες της εκφάνσεις της πολιτικής, της κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελειώνετε, κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ο ΟΗΕ σε έρευνα του το 2017 αναφέρει ότι συνέβησαν ογδόντα επτά χιλιάδες γυναικοκτονίες, δηλαδή εκατόν τριάντα επτά γυναίκες κάθε μέρα και το 58% των περιπτώσεων αυτών συνιστούσαν φόνους που διαπράχθηκαν από τον σύντροφο, τον σύζυγο ή το μέλος οικογένειας τους. Εκτός όμως από τη νομοθετική ρύθμιση που είναι αναγκαία, όπως αντιλαμβάνεστε είναι σημαντικό να ασχοληθούμε με την πρόληψη των φαινομένων έμφυλης βίας, με τη διαπαιδαγώγηση μέσω εκπαιδευτικών προγραμμάτων απευθυνόμενο σε κορίτσια και αγόρια, την εκπαίδευση των γονέων στη σωστή διαπαιδαγώγηση των παιδιών και την εκπαίδευση των ενηλίκων ώστε να αλλάξουμε βαθιά εμπεδωμένες κοινωνικές αντιλήψεις και έμφυλα στερεότυπα σύμφωνα με τα οποία οι γυναίκες είναι κατώτερες, υποτελείς στην ανδρική εξουσία και δυνητικά μπορούν να τιμωρηθούν, να ελεγχθούν, να σωφρονιστούν μέσω της έμφυλης βίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Τζάκρη, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κατ' εξαίρεση σας δώσαμε τον λόγο και έχετε παραβιάσει τον χρόνο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Είναι κρίμα. Σας καλώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να υπερψηφίσετε την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τσακλόγλου, έχετε τον λόγο. Από το θέση σας για τρία λεπτά. Μετά θα πάρει τον λόγο η κ. Μιχαηλίδου γιατί είναι συναφές το αντικείμενο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΚΛΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εισηγούμαι για την τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας. Είναι επτά άρθρα. Ένα θα το παρουσιάσει η κ. Μιχαηλίδου που είναι στις αρμοδιότητές της.

Στο πρώτο άρθρο της προτεινόμενης τροπολογίας θεσπίζεται το πρόγραμμα που αφορά το «Πρώτο Ένσημο» και έχει ως στόχο την ενίσχυση της απασχόλησης μέσω της δημιουργίας επιδοτούμενων θέσεων εργασίας για νέους ηλικίας από δεκαοκτώ έως είκοσι εννέα ετών οι οποίοι δεν έχουν προηγούμενη εμπειρία. Είναι γνωστό ότι εδώ και αρκετά χρόνια η χώρα μας και η Ισπανία έχουν τον μη επίτλο τίτλο της υψηλότερης νεανικής ανεργίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Διάφορες μελέτες δείχνουν ότι ένα από τα πράγματα που επιζητούν οι επιχειρήσεις είναι προύπρεια. Αυτό είναι που δεν διαθέτουν οι νέοι και γι' αυτό καταθέτουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Στο πλαίσιο του προγράμματος που ξεκινά τη νέα χρονιά, κάθε πρόσληψη νέου χωρίς εργασιακή εμπειρία με σύμβαση εργασίας πλήρους απασχόλησης επιδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό για έξι μήνες με το συνολικό ποσό των χιλίων διακοσίων ευρώ. Εκató ευρώ κάθε μήνα για τον νεοπροσλαμβανόμενο και 100 για την επιχείρησή τους. Το «Πρώτο Ένσημο» αφορά και σε θέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης όπως η επιδότηση μειώνεται κατά το ήμισυ. Αν η σύμβαση έχει διάρκεια μικρότερη των έξι μηνών η νέα θέση εργασίας επιδοτείται αναλογικά με τον χρόνο απασχόλησης και το είδος της σύμβασης. Τέλος το πρόγραμμα συνοδεύεται από ρήτρα διατήρησης των θέσεων εργασίας.

Το δεύτερο άρθρο επεκτείνει το πρόγραμμα των εκατό χιλιάδων επιδοτούμενων θέσεων εργασίας. Μάλιστα η επιδότηση αυτή γίνεται με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους που θεσπίστηκαν το 2020. Είναι πρόγραμμα το οποίο έχει ήδη πάρα πολύ μεγάλη ζήτηση. Μέχρι τις αρχές Οκτωβρίου είχαν ήδη επωφεληθεί από το πρόγραμμα αυτό ενενήντα τρεις χιλιάδες εργαζόμενοι και η τάση των αιτήσεων είναι ανοδική. Προφανώς και αυτό περιλαμβάνεται στα μέτρα στήριξης που απαιτούνται για την αγορά εργασίας.

Ανέφερα προηγουμένως ότι το τρίτο άρθρο θα το υποστηρίξει η κ. Μιχαηλίδου.

Το τέταρτο άρθρο προβλέπει ότι οι ασφαλιστικές εισφορές μπορούν μετά τη λήξη της παράτασης προθεσμίας καταβολής τους να καλυφθούν σε ειδική ρύθμιση τμηματικής καταβολής έως εβδομήντα δύο δόσεων. Στόχος είναι να αντιμετωπιστεί πληρέστερα η αδυναμία καταβολής οφειλών λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού. Η διάταξη αφορά σε οφειλές που δημιουργήθηκαν κατά την περίοδο της πανδημίας, δηλαδή από τον Φεβρουάριο του 2020 έως τον Ιούνιο του 2021. Το μέτρο αυτό κρίθηκε απαραίτητο για τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων που έχουν κάνει αντίστοιχα αιτήματα στο ΚΕΑΟ του e-ΕΦΚΑ.

Στο πέμπτο άρθρο δίνεται η δυνατότητα παράτασης των συμβάσεων καθαριότητας που συνήφθησαν από τον ΕΦΚΑ προκειμένου να καλυφθούν οι σχετικές ανάγκες για το διάστημα από τη λήξη των συμβάσεων μέχρι την ολοκλήρωση των διαγωνιστικών διαδικασιών καθώς υπάρχει επιτακτική ανάγκη για αδιάλειπτη παροχή των εν λόγω υπηρεσιών και την τήρηση των μέτρων υγιεινής και ασφάλειας εν μέσω πανδημίας στα κτίρια του e-ΕΦΚΑ.

Στο έκτο άρθρο θεσπίζονται έκτακτα και επείγοντα μέτρα για την προστασία των θέσεων απασχόλησης των εργαζομένων σε επιχειρήσεις οι οποίες επλήγησαν από τον σεισμό της 27^{ης} Σεπτεμβρίου στην Περιφέρεια Κρήτης ανεξαρτήτως κλάδου και επιχειρηματικής δραστηριότητας. Πιο συγκεκριμένα, δίνεται η δυνατότητα σε επιχειρήσεις εφόσον αυτές αποδεδειγμένα έχουν

υποστεί υλικές ζημιές να θέτουν σε αναστολή τις συμβάσεις εργασίας μέρους ή και όλων των εργαζομένων μέχρι το διάστημα των τριών μηνών. Στο διάστημα αυτό οι επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να μη μειώσουν το προσωπικό τους, σύμφωνα με παρόμοιες ρυθμίσεις που έχουμε κάνει σε άλλες αντίστοιχες περιπτώσεις φυσικών καταστροφών. Οι επιχειρήσεις εργοδότες που κάνουν χρήση της ρύθμισης μετά το τέλος της υποχρεούνται να διατηρήσουν τους εργαζόμενους για άλλο τόσο διάστημα όσο αυτό που ίσχυε η ρύθμιση. Τέλος, οι εργαζόμενοι λαμβάνουν το επίδομα των 534 ευρώ τον μήνα και για την κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών τους στο ύψος του ονομαστικού τους μισθού.

Τέλος, στο έβδομο άρθρο λαμβάνεται μέριμνα ώστε να διευκολύνεται η πρόσβαση των κωφών και βαρήκων ατόμων στο ενημερωτικό περιεχόμενο των ραδιοηλεκτρονικών προγραμμάτων χωρίς αποκλεισμούς λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ανάγκες ιδιαίτερων κοινωνικών ομάδων. Για την επίτευξη αυτού του στόχου η παραγωγή και διάθεση υπηρεσιών ψηφιακού περιεχομένου διασφαλίζει την ηλεκτρονική προσβασιμότητα σε άτομα με αναπηρία και προφανώς το μέτρο αυτό προωθεί τις αρχές της κάθετης ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Μιχαηλίδου, έχετε τον λόγο.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα παρουσιάσω το άρθρο 3 της τροπολογίας που παρουσιάσαμε μαζί με τον Υφυπουργό, το οποίο αφορά στον διπλασιασμό του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για τη δόση του Δεκεμβρίου. Η δόση του Δεκεμβρίου θα πληρωθεί κανονικά όπως έχουμε νομοθετήσει, στο τέλος του μηνός, αλλά η ενίσχυση στις 15 Δεκεμβρίου. Τι κάνουμε; Στοχεύουμε στην ανακούφιση και την ενίσχυση των πλέον ευάλωτων. Είναι ένα μέτρο το οποίο είχε εξαγγείλει ο Πρωθυπουργός από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Είναι ένα μέτρο το οποίο ακολουθήσαμε πέρυσι, ακολουθούμε και φέτος, εξαιρετικά στοχευμένο έτσι ώστε να μειώσουμε την ακραία φτώχεια αλλά και τον κοινωνικό αποκλεισμό διακοσίων εβδομήντα χιλιάδων νοικοκυριών και πάνω από πεντακοσίων χιλιάδων συμπολιτών μας. Τι κάνουμε λοιπόν με αυτό; Μειώνουμε την ακραία φτώχεια, μειώνουμε τον κοινωνικό αποκλεισμό και έτσι βοηθούμε όλους όσοι οι αντοχές τους δοκιμάστηκαν τόσο σε υγειονομικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο.

Πιστεύουμε στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ως μέτρο το οποίο εμείς οι ίδιοι εισαγάγαμε το 2014 αλλά και που έχουμε ισχυροποιήσει. Όλοι θυμάστε στην τελευταία συνταγματική Αναθεώρηση, σχεδόν δύο χρόνια πριν, στις 25 Νοεμβρίου ότι το θεσμοθετήσαμε σαν συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του πολίτη στη χώρα μας αλλά και την διεύρυνση, που πρωτογενώς εδώ ψηφίσατε στο Κοινοβούλιο, της δεξαμενής των δικαιούχων του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος στους πλέον ευάλωτους. Ποιοι ήταν αυτοί; Οι άστεγοι και οι κακοποιημένες γυναίκες που διαμένουν σε δομές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Απ' ό,τι ενημερώθηκα ο κ. Ζαχαριάδης και η κ. Αντωνίου έχουν συμφωνήσει να προηγηθεί ο κ. Κεγκέρογλου για ευλόγους λόγους. Ας μην τους αναφέρουμε. Μήπως και η κ. Αλεξοπούλου συμφωνεί για τον κ. Κεγκέρογλου;

Ορίστε, κύριε Κεγκέρογλου. Έχετε τον λόγο.

Μετά τον κ. Κεγκέρογλου θα μιλήσει η κ. Αλεξοπούλου και μετά ο κ. Γεωργαντάς για την τροπολογία του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και τις συναδέλφισσες και τον συνάδελφο. Να πω χρόνια πολλά λόγω της εορτής του πολιούχου του Ηρακλείου, του Αγίου Μηνά. Να ευχηθούμε τα πράγματα να πάνε καλύτερα και με την πανδημία. Δεν χρειάζονται βέβαια μόνο οι ευχές. Χρειάζονται κι άλλα πράγματα. Άλλη ώρα θα τα πούμε.

Σε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητάμε θέλω να θυμίσω ότι το 2009, λίγο πριν από τις εκλογές, ίσως ήταν το τελευταίο νομοσχέδιο, τροποποιήθηκε βιαστικά ο Ποινικός Κώδικας με βάση όμως μια επεξεργασία η οποία είχε γίνει επί μακρόν. Αυτή ήταν

μια μεγάλη αντίφαση. Ενώ συζητούσαν δηλαδή για πολλά χρόνια οι ειδήμονες, η κυβέρνηση τότε επέλεξε να αποφασίσει η Βουλή άρον-άρον σε χρόνο dt χωρίς πολιτική διαβούλευση. Υπήρξε επισημονική διαβούλευση, αλλά όχι πολιτική. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν συμμετείχαμε στην τελική διαδικασία τότε. Η συνέπεια ήταν βέβαια από ορισμένες διατάξεις να προκύψουν αρνητικά αποτελέσματα. Η ετερογονία των σκοπών αποδείχθηκε στην πράξη. Μπορεί να υπήρχαν καλοί σκοποί για κάποιες τροποποιήσεις, αλλά δυστυχώς τα αποτελέσματα έδειξαν άλλα πράγματα.

Γίνεται και σήμερα πολλή συζήτηση για την επί της αρχής τοποθέτηση, όταν είναι γνωστό ότι η ουσία είναι η τοποθέτηση σε κάθε άρθρο χωριστά. Τα δικαστήρια και όλα τα θεσμικά όργανα της δικαιοσύνης αποφασίζουν με βάση τις διατάξεις που ψηφίζονται και όχι την επί της αρχής τοποθέτηση που είναι περισσότερο πολιτική. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό γιατί γίνεται σπέκουλα και προπαγάνδα προφανώς για να εξυπηρετήσει συγκεκριμένους σκοπούς.

Ερχόμαστε λοιπόν να δούμε ότι για την επί της αρχής τοποθέτηση εμείς είπαμε «παρών» για συγκεκριμένους λόγους. Πρώτα από όλα, τεχνικά δεν είναι ενιαία η αρχή του νομοσχεδίου. Άρα για ποια αρχή να ψηφίσουμε; Δεύτερον, πολιτικά περνά το μήνυμα η Κυβέρνηση ότι μόνο η αυστηροποίηση των ποινών μπορεί να φέρει καλό αποτέλεσμα. Δεν ισχύει. Χρειαζόταν μια μεταρρύθμιση και αναβάθμιση του σωφρονιστικού συστήματος με βάση την αρχή ότι ο σωφρονισμός στις σύγχρονες πολιτείες είναι το μέσο που παράλληλα βεβαιώνει περιλαμβάνει και την ποινή και έρχεται στη συνέχεια η κοινωνική επανένταξη, αντί της τιμωρίας και της περιθωριοποίησης. Αυτά είναι πράγματα που τα έχουν λύσει οι πολιτισμένες χώρες, ο δυτικός ευρωπαϊκός πολιτισμός, η ευρωπαϊκή κουλτούρα για τα οποία κόπτεστε. Το ευρωπαϊκό θεσμικό νομικό κεκτημένο πού είναι;

Εδώ, λοιπόν, λέμε συγκεκριμένα για τα άρθρα τις θέσεις μας οι οποίες είναι ξεκάθαρες. Θέλω να σας πω το εξής, επειδή έκανα τον αριθμητική. Από τα εκατόν εβδομήντα τρία άρθρα ψηφίσαμε τα εκατόν πενήντα οκτώ. Και λέμε ότι νομικά και σε σχέση με τα συγκεκριμένα ψηφίζουμε για παράδειγμα την αυστηροποίηση των ποινών για όλα τα σεξουαλικά αδικήματα, όπως τον βιασμό των ανηλίκων, την αιμομιξία, τον ομαδικό βιασμό και όλες τις πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Είμαστε υπέρ της αυστηροποίησης για τα εγκλήματα κατά των εργαζομένων εν ώρα εργασίας, αλλά και τη σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία. Είμαστε υπέρ της αύξησης του ορίου αποφυλάκισης από 2/5 σε 3/5 της ποινής. Ψηφίζουμε ακόμα και τη διάταξη, παρ' ό,τι είναι αμφίσημη, που αφορά την κατοχή εμπρηστικών μηχανισμών και που μπορεί αυτή η αμφισημία να διαταράξει την ασφάλεια δικαίου. Δεν ψηφίζουμε όμως τη συλλήβδην απαγγελία κακουρηματικών πράξεων για τις περιπτώσεις ανάρτησης fake news σε μια σειρά από πρόσωπα όπως είναι ο αρθρογράφος, ο διευθυντής και ο εκδότης. Αν υπήρχε και η παλιά τεχνολογία του λιθογράφου, θα πηγαίνατε και τον λιθογράφο μέσα. Δεν γίνεται. Πρέπει να ξεχωρίζετε τα πράγματα και αυτός ο οποίος εγκλείται να είναι αυτός ο οποίος προέβη στην πράξη και όχι όλοι.

Σχετικά με την αποσυμφόρηση των φυλακών, θα ήθελα να πω πως, δυστυχώς, υπάρχει μια στρεβλή άποψη ότι δεν έχουμε χώρους και επομένως μειώνουμε οριζόντια τις ποινές σε όλους και βγαίνουν έξω για να έχουμε χώρο να βάλουμε τους επόμενους. Δεν είναι έτσι. Χρειάζεται μεταρρύθμιση με ποιοτικά χαρακτηριστικά, να δούμε εναλλακτικούς τρόπους έκτισης ποινών και ιδιαίτερα για χαμηλής απαξίας αδικήματα, να δούμε πώς ενισχύουμε το κομμάτι των αγροτικών φυλακών, να δούμε την κοινωνική εργασία. Γιατί αρνείστε να φέρετε αναβάθμιση και θωράκιση της κοινωνικού εργασιού ούτως ώστε να υπάρχει πραγματική αποσυμφόρηση για χαμηλής απαξίας αδικήματα μέσω αυτής; Δηλαδή να δουλέψουν ακόμη και στην καθαριότητα των δήμων, να δουλέψουν σε υπηρεσίες υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Είναι πράγματα τα οποία κάνουν στη Δύση. Και λέω ξανά και ξανά για τη Δύση γιατί θέλω να σας θυμίσω το «ανήκομεν εις την Δύσιν». Τα κάνουν λοιπόν στη Δύση εδώ και πολλά χρόνια. Και εσείς αρνείστε να τα συζητήσουμε. Η Ελλάδα ανήκει σ' αυτές τις χώρες, όπως είπα και πριν, με τα σωφρονιστικά συστήματα

και τα συστήματα κοινωνικής επανένταξης και όχι τα τιμωρητικά συστήματα και της περιθωριοποίησης.

Δυστυχώς από την πρώτη σας επιλογή μόλις γίνετε Κυβέρνηση φάνηκε το τι αντιλήψεις θέλετε να φέρετε με τη μεταφορά της αντεγκληματικής πολιτικής πίσω στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Βέβαια δεν πήραν και τους κώδικες. Αυτό δείχνει ότι περισσότερο θέλετε αστυνομική αντίληψη και λιγότερο δικαιοσύνη και δικαστικό σφραγισμό.

Σχετικά με την τροπολογία του Υπουργείου Άμυνας να πω πως είναι δεδομένο ότι στηρίζουμε αυτή την τροπολογία. Θυμίζω όμως στον Υπουργό Νίκο Παναγιωτόπουλο ότι είναι η δέκατη τροπολογία για το συγκεκριμένο θέμα. Κάθε φορά λέμε: «γιατί πάλι μια μικρή παράταση και όχι ένα συνολικό σχέδιο μέχρι την ολοκλήρωση των τορπιλακάτων»; Έλεος. Δεν μπορεί η ελληνική πολιτεία να κάνει έναν συνολικό σχεδιασμό; Αυτό δείχνει βέβαια και το πρόβλημα που υπάρχει με την έλλειψη σχεδίου για την αναβάθμιση των ναυπηγείων του Σκαραμαγκά και της Ελευσίνας και την αξιοποίησή τους. Την ψηφίζουμε.

Περνάω τώρα στην τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας η οποία είναι θετική με την έννοια ότι ανοίγει δρόμο στη δημιουργία θέσεων εργασίας και ως προς τη διάταξη που αναφέρεται - και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε - για τους σεισμόπληκτους, όπου είναι και η περιοχή μου. Δυστυχώς έχουν πάρα πολλά προβλήματα γραφειοκρατίας και έχουν εγκλωβιστεί οι διαδικασίες. Η δυνατότητα αναστολής της εργασίας είναι θετική, αλλά οι τρεις μήνες ήδη έχουν εξαντληθεί. Πρέπει να γίνει για έξι μήνες.

Και γι' αυτό παρακαλώ τον κ. Τσακλόγλου, αν μας παρακολουθεί, οι τρεις μήνες να γίνουν τουλάχιστον πέντε-έξι γιατί θα αναγκαστεί να κάνει τροποποιήσεις μετά από λίγο καιρό. Επίσης, να δούμε και την αποζημίωση για την επιβίωση των επαγγελματιών. Οι επαγγελματίες που θα χρειαστούν τα καταστήματά τους έξι μήνες για να φτιαχτούν δεν έχουν χρήματα.

Τελειώνω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, με μια αναφορά στους κωφούς. Η τροπολογία περιλαμβάνει και ρύθμιση για τους κωφούς και η οποία δεν είναι θετική, είναι αρνητική, διότι τα επτά λεπτά είναι λέντε από τη μία το μεσημέρι μέχρι τις εννέα το βράδυ. Προφανώς θα μπουν σε ζώνες χαμηλής τηλεθέασης. Δεν γίνεται.

Εμείς καταθέσαμε μια τροπολογία -δείτε αν θα την κάνετε δεκτή- και λέμε αντί για επτά λεπτά να είναι δεκατέσσερα λεπτά μεταξύ πέντε το απόγευμα και έντεκα το βράδυ. Η ΕΡΤ μπορεί να πραγματοποιήσει αυτό που έχει ζητήσει η Ομοσπονδία Κωφών, δηλαδή ένα κεντρικό δελτίο ειδήσεων εξήντα λεπτών στη νοηματική αργά το βράδυ, αλλά και άλλα που έχουν να κάνουν με την ενημέρωσή τους.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Αλεξοπούλου και μετά ο κ. Γεωργαντάς για τρία λεπτά και συνεχίζουμε.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ακόμα μια φορά σε αυτήν εδώ την Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχειρεί να δημιουργήσει συζήτηση επί του αυτονόητου και προσπαθεί ως συνήθως να το επιτύχει ασκώντας κριτική με όρους λαϊκισμού, διαστρέβλωσης και μιας περιέργης υπεραπλοστέωσης.

Ο πρώτος άξονας της κριτικής που ασκείται έχει ως βασικό του σημείο τον λαϊκισμό, δηλαδή τις κενές περιεχομένου ωραιολογίες και αερολογίες. Προσπαθούν να γίνουν συμπάθειες επικαλούμενοι τη δικαιοσύνη της ανεκτικότητας και της επείκειας, ωσάν η δίκαιη τιμωρία των εγκλημάτων από την ανεξάρτητη δικαιοσύνη να αντιστρατεύεται τις αρχές αυτές.

«Σας ενδιαφέρει μόνο η ασφάλεια των πολιτών και η τιμωρία των εγκληματιών», αυτό μας κατηγορήσαν ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής. Ναι, δεν ακούσατε λάθος, η Αξιωματική Αντιπολίτευση θεωρεί αιτία φόγου το ενδιαφέρον για ασφάλεια και δικαιοσύνη.

Μας προσάπτουν ότι σαλπίασε αυστηρότητα, ενώ, κατά την άποψή τους, στα εγκλήματα που οι ίδιοι χαρακτηρίζουν ως μεσαιάς βαρύτητας, στα πλημμελήματα, προσήκει επείκεια.

Ας είμαστε, λοιπόν, επεικείς στους αιμομίκτης και όσους απο-

πλανούν ανήλικους δεκαεσσάρων έως δεκαπέντε ετών, δηλαδή στους δράστες ειδικών εγκλημάτων, τα οποία σύμφωνα με τις τροποποιούμενες διατάξεις τιμωρούνται σε βαθμό πλημμελήματος κατατασσόμενα έτσι στην εγκληματικότητα μεσαιάς βαρύτητας έναντι της οποίας απαιτείται ανοχή σύμφωνα με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ας μην αυξήσουμε το πλαίσιο ποινής για τους εμπρηστές των δασών και ας εξακολουθήσουμε να επιτρέπουμε σε βιαστές να βγαίνουν από την φυλακή μετά από τρία χρόνια. Απαράδεκτα πράγματα για εμάς!

Ο δεύτερος άξονας βασίζεται στη διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Μας επισημαίνουν ότι δεν είναι σωστό να αλλάξει ο Ποινικός Κώδικας σε σύντομο χρονικό διάστημα από την ψήφισή του και προτείνουν να αναμείνουμε αρκετά χρόνια για να παρατηρήσουμε την αποδοτικότητα των αλλαγών στις οποίες αυτοί προέβησαν και να διορθώσουμε τα πρόδηλα σφάλματα στα οποία αυτοί υπέπεσαν.

Παραλείπουν, όμως, να επισημάνουν τις συνθήκες ψήφισης των διατάξεων που τροποποιούνται δύο ημέρες πριν τις εκλογές σε μία άδεια Αίθουσα και απύουσα της Αντιπολίτευσης χωρίς ουσιαστικό διάλογο. Μου θυμίζουν τον ανέκδοτο του πατροκτόνου που ζητούσε να τον λυπηθούν επειδή είναι ορφανός.

Παραλείπουν, επίσης, να λάβουν υπ' όψιν τους ότι οι εγκληματίες δεν αναμένουν τα πορίσματα των διαφόρων επιτροπών. Ας ρωτήσουν σχετικά, λοιπόν, τα θύματα του καθεστώτος της ιδιότυπης ατιμωρησίας που επέβαλαν ή τουλάχιστον όσα εξ αυτών βρίσκονται ακόμα στη ζωή.

Τέλος, ο τρίτος άξονας συνίσταται στην υπεραπλοστέωση. Μας αποδίδουν ότι νομοθετούμε με βάση την επικαιρότητα. Η κοινωνία, όμως, εξελίσσεται και, δυστυχώς, μαζί της εξελίσσεται και η εγκληματικότητα. Συνεπώς, η προσαρμογή της νομοθεσίας στα πραγματικά δεδομένα δεν μπορεί να αποτελεί ανάθεμα. Σε διαφορετική περίπτωση θα έπρεπε να αγνοήσουμε τις νέες μορφές και μεθόδους του εγκλήματος και να μείνουμε προσκολλημένοι στον Ποινικό Κώδικα που προέβλεπε και τιμωρούσε τη μονομαχία. Θα έπρεπε να παραμείνουμε απαθείς απέναντι στους τσαρλατάνους που χρησιμοποιώντας τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας ναρκοθετούν τη δημόσια υγεία.

Συνεπώς, όσο άδικη είναι η κριτική που ασκείται τόσο επιβεβλημένες είναι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις. Δεν είμαι νομικός και ως εκ τούτου δηλώνω αναρμόδια να τοποθετηθώ επί των κατ' ιδίαν ρυθμίσεων, οι οποίες -όπως διαβεβαίωσε το Σώμα ο κύριος Υπουργός- έτυχαν διεξοδικής προετοιμασίας από τους ειδικούς.

Δεν ανθίσταμαι, όμως στον πειρασμό να πω ότι έβαλα κι εγώ ένα μικρό λιθαράκι στην προσπάθεια εξορθολογισμού του Ποινικού μας Δικαίου με αφορμή, κύριε Υπουργέ, θυμάστε, το τραγικό δυστύχημα που συνέβη στο Αίγιο τον Αύγουστο του 2019 που είχε ως αποτέλεσμα την παράσυρση και το θάνατο βρέφους και της γιαγιάς του από όχημα που οδηγούσε μεθυσμένος τότε, αλλά και εγώ ως έχουσα θρηγήσει το 2015 τον τραγικό χαμό του πρώτου μου εξαδέλφου Νικόλαου Καραπάνου, τελειόφοιτου τότε της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, ο οποίος επίσης έχασε τη ζωή του επειδή κάποιος θεώρησε καλό να οδηγήσει έχοντας καταναλώσει τεράστια ποσότητα αλκοόλ υπέβαλα ερώτηση ζητώντας βελτιώσεις του άρθρου 290α.

Διαπιστώνω με ευχαρίστηση και ιδιαίτερη ικανοποίηση και ακόμα μεγαλύτερη ανακούφιση ότι πλέον η διάταξη αυτή τελειοποιείται και εκλείπει κάθε περιθώριο ασαφούς που στοιχίζει ζωές. Τίθεται οριστικά τέλος στην ατιμωρησία θέλοντας ναβάλουμε τέλος στις κηδείες αυτές κοινωνικά, δεν θέλω να τρέμω από φόβο για εγκλήματα που δεν τα χωρά ο ανθρώπινος νους της ψυχής και του σώματος. Όταν μια γυναίκα βρίσκεται σε ανάγκη, όταν μια σύζυγος καταγγέλλει, όταν μια σύντροφος κακοποιείται η πολιτεία και η δικαιοσύνη πρέπει να στέκονται στο ύψος τους. Τέλος στην ατιμωρησία, ισόβια σε περίπτωση βιασμού σε βάρος ανηλικού, κακούρηγμα το αδίκημα γενετήσιων πράξεων, η απο-

πλάνηση τους και μάλιστα όταν αυτοί ως ενήλικες θα πατούν καλά στα πόδια τους.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο επιχειρεί με κάθε τρόπο να πιθανεύσει την ασυδοσία των δραστηρίων του ελληνικού Με Τοο. Οι κλειστές πόρτες θα ανοίγουν και οι βασανισμένοι πρωταγωνιστές θα ευγνωμονούν τους Βουλευτές που ψήφισαν σήμερα αυτό το νομοθέτημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε, κυρία Αλεξοπούλου.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στον κ. Γεωργαντά και μετά έχουμε τρεις συναδέλφους με ζωντανή παρουσία, τον κ. Ζαχαριάδη, την κ. Αντωνίου, τον κ. Ψυχογιό και άλλους τρεις, τέσσερις Webex.

Ορίστε, κύριε Γεωργαντά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, με τη συγκεκριμένη τροπολογία με γενικό αριθμό 1129 και ειδικό αριθμό 94 υπάρχουν κάποιες παρεμβάσεις, οι οποίες κρίνονται αναγκαίες από την πλευρά και του Υπουργείου μας αλλά και των άλλων συναρμόδιων Υπουργείων, προκειμένου να αντιμετωπιστεί καλύτερα και αποτελεσματικότερα όλο το ζήτημα της πανδημίας.

Θα αναφέρω τις εξής παρεμβάσεις. Υπήρξε η αναγκαιότητα να δημιουργηθεί ένα μητρώο άλλων εμβολιασμένων του εξωτερικού. Ακριβώς επειδή γίνεται κατανοητό σε όλους ότι πάρα πολλά φυσικά πρόσωπα που βρίσκονται στη χώρα έχουν εμβολιαστεί στο εξωτερικό πλην όμως επειδή ο εμβολιασμός τους μπορεί να γίνει εκτός χωρών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αυτή τη στιγμή δεν έχουν την δυνατότητα και την διευκόλυνση, η οποία παρέχεται με την κατοχή του ευρωπαϊκού πιστοποιητικού, αλλά ταυτόχρονα δεν έχουν και την δυνατότητα να πραγματοποιήσουν και την λεγόμενη τρίτη αναμνηστική δόση.

Έπρεπε, λοιπόν, να δημιουργηθεί ένα μητρώο στο οποίο θα υπάρχει η διάκριση ανάμεσα σε αυτούς οι οποίοι έχουν εμβολιαστεί σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στις δεκαοκτώ χώρες οι οποίες έχουν εμβολιαστικά προγράμματα τα οποία είναι συμβατά με το πρόγραμμα το οποίο εξελίσσεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν ουσιαστικά συνενωθεί με αυτό και ταυτόχρονα να γίνει μια διάκριση με όποιους άλλους έχουν εμβολιαστεί με εμβόλια τα οποία είναι αποδεκτά στη χώρα μας σε μια τρίτη χώρα.

Με αυτόν τον τρόπο θα δοθεί η δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους μετά από αίτημα το οποίο θα κάνουν μέσα από το gov.gr ή στα ΚΕΠ για να μπορέσουν εντασσόμενοι στο συγκεκριμένο αυτό μητρώο να μπορούν στη συνέχεια να έχουν τα προνόμια τα οποία έχουν και οι εμβολιασθέντες στη χώρα, όσοι δηλαδή συμμετείχαν στο εμβολιαστικό πρόγραμμα το δικό μας, αλλά και ταυτόχρονα να μπορούν να κάνουν και την τρίτη αναμνηστική δόση. Η ίδια ακριβώς διαδικασία προβλέπεται και για όσους έχουν νοσήσει στο εξωτερικό και έχουν βεβαιώσεις νόσησης από ιδρύματα του εξωτερικού.

Βεβαίως, θα υπάρξουν οι κοινές υπουργικές αποφάσεις στη συνέχεια, οι οποίες θα διευκρινίζουν τους όρους και τις προϋποθέσεις με τους οποίους όταν δεν μπορεί να είναι ψηφιακά πιστοποιημένο ένα από τα δικαιολογητικά αυτά να έχουμε δικλίδες ασφαλείας, οι οποίες μέσα από μία επεξεργασία που υποχρεωτικά θα γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις των τρίτων χωρών από μια ειδική επιτροπή να μπορέσουν να γίνει στη συνέχεια η εγγραφή στο μητρώο.

Υπάρχουν, δηλαδή, δύο, ουσιαστικά, κατηγορίες αυτοί που έχουν ευρωπαϊκό πιστοποιητικό ή που είναι σε μία από τις δεκαοκτώ χώρες που συνεργάζονται με το ίδιο σύστημα αυτή τη στιγμή με την εφαρμογή που έχουμε εμείς και οι άλλοι από τρίτες χώρες.

Είναι απολύτως αναγκαίο αυτό να γίνει καθώς με αυτόν τον τρόπο και οι Έλληνες και οι ξένοι πολίτες που βρίσκονται στη χώρα θα μπορέσουν να εξυπηρετηθούν αλλά και ταυτόχρονα θα μπορέσει να τους δοθεί η δυνατότητα να κάνουν και την αναμνηστική δόση.

Ταυτόχρονα δημιουργούμε και μια υπηρεσία, η οποία όσο διαρκεί η πανδημία θα μπορεί να ενημερώνει για την πρόληψη

κατά του κορωνοϊού. Ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι αναγκαίο να συμβεί αυτό είτε ως μία απλή ενημέρωση είτε ως μία υπόμνηση. Θα γίνεται μόνο στα φυσικά πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στην άυλη συνταγογράφηση και μάλιστα σε κάθε φυσικό πρόσωπο που είναι εγγεγραμμένο στην άυλη συνταγογράφηση όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο από το Υπουργείο Υγείας. Η ενημέρωση αυτή δεν θα επέχει καμμία άλλη επεξεργασία. Θα είναι μία απλή ενημέρωση, μία απλή πληροφόρηση, μία απλή υπόμνηση η οποία θα γίνεται σε όσους έχουν εγγραφεί στην άυλη συνταγογράφηση.

Και επίσης, ένα ακόμα σημείο που νομίζω ότι αξίζει να αναφέρω από την τροπολογία, είναι η δυνατότητα που δίνουμε στην Κοινωνία της Πληροφορίας για επιπλέον επιχορήγηση, για πρόσθετη επιχορήγηση, καθώς είναι αυτή η οποία διαχειρίζεται τα χρηματικά ποσά τα οποία αντιστοιχούν σε όσους νέους συμμετέχουν στο Freedom Pass. Είμαστε στην ευχάριστη θέση να αναφέρουμε ότι ήδη έχουν κάνει χρήση του Freedom Pass τετρακόσιες πενήντα εννιά χιλιάδες ελληνόπουλα δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών και άλλα φυσικά πρόσωπα τα οποία συμμετείχαν σε αυτή τη διαδικασία. Και βεβαίως, το ποσό το οποίο είχε διατεθεί αρχικώς χρειάζεται να αυξηθεί, ακριβώς επειδή βλέπουμε ότι υπάρχει ένα ενδιαφέρον και μία κινητικότητα σε αυτό το ζήτημα των εμβολιασμών.

Αυτές είναι ουσιαστικά οι παρεμβάσεις οι οποίες προβλέπονται στη συγκεκριμένη τροπολογία. Νομίζουμε ότι όλες κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση και ζητώ από το Σώμα σας να υπερψηφιστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Ζαχαριάδης Κωνσταντίνος, συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Ζαχαριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Εδώ έχουμε ένα νομοθέτημα που διακρίνει τις προοδευτικές από τις συντηρητικές πολιτικές, τον συντηρητισμό από τον φιλελευθερισμό.

Κύριοι Υπουργοί, αυτό το οποίο φέρνετε είναι ευρωπαϊκό πλαίσιο; Είναι φιλελευθερισμός στον νομικό πολιτισμό; Είναι αυτές προοδευτικές πολιτικές, όπως καμώνεται ο κ. Μητσοτάκης; Μπορείτε να πάτε στη Δυτική Ευρώπη, σε χώρες που έχουν δεξιές κυβερνήσεις και να πείτε «να, ένα σύγχρονο πλαίσιο!»; Αυτό που φέρνετε είναι Βαλκάνια. Αυτό που φέρνετε είναι Ανατολική Ευρώπη. Γιατί; Γιατί αυτό είστε, μία υπερσυντηρητική, αναχρονιστική Δεξιά. Και είναι για λύτωση όσοι μιλούν για πρόοδο στη Νέα Δημοκρατία του κ. Μητσοτάκη και σιωπούν σε ένα τέτοιο νομοθέτημα, οι λεγόμενοι «φιλελεύθεροι», οι λεγόμενοι «κεντρώοι».

Άκουσα τον εισηγητή του Κινήματος Αλλαγής. Συμφωνώ σε πάρα πολλά. Άκουσα και την εισηγήτρια του ΜέΡΑ25. Επίσης, συμφωνώ.

Κύριε Τσιάρα, κύριε Κώτσρα, μείνατε μόνοι σας. Η Αντιπολίτευση, η προοδευτική Αντιπολίτευση και στη Βουλή και στην κοινωνία απορρίπτει την αντιμεταρρύθμισή σας. Ο συντηρητισμός και η αυταρχικότητα που αποπνέει αυτό το νομοσχέδιο θα απορριφθεί. Αυταρχισμός και σκληρότητα, όμως, όχι για όλους. Τα «λευκά κολάρα», οι τραπεζίτες, βεβαίως, πέφτουν στα μαλακά. Οι αλλαγές που φέρνετε θα δημιουργήσουν προβλήματα και αδιέξοδα στην ποινική δικαιοσύνη και στο σωφρονιστικό σύστημα. Πολλές από τις ρυθμίσεις εξυπηρετούν μόνο επικοινωνιακούς στόχους.

Εγώ δεν είμαι νομικός, βιολόγος είμαι, αλλά εδώ κάνει μπαμ ο κοινικός λαϊκισμός, η αντίληψη ότι δικάζουν τα τηλεπαράθυρα. Η Κυβέρνηση συνδέει την αντιμετώπιση του εγκλήματος με την αυστηρότητα των ποινών, αγνοώντας ότι σε όλη τη νομικά προηγμένη Ευρώπη το βάρος πέφτει στην πρόληψη. Οι κώδικες είναι ραχοκοκαλιά του δικαίου και ο νομικός κόσμος της χώρας με βάση την επιστημονική, την ιδέα περί κοινωνικής προόδου μπορεί και πρέπει να αντισταθεί. Ο κώδικας που φέρνετε μας γυρνάει στην Ελλάδα του 1950!

Φέρνετε, όμως και μία τροπολογία η οποία είναι λίγο περίεργη και δεν την ακούω στη δημόσια συζήτηση. Εν ενεργεία δικαστικοί -λέει- μπορούν να αποσπώνται στον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης. Αυτή δεν είναι μια κραυγαλέα παρέμβαση στη διάκριση των εξουσιών;

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων -που εξ όσων γνωρίζω δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Καραγκούνη- τη χαρακτηρίζει καινοφανή και αδιανόητη και λέει ότι θα ενημερώσει τη Διεθνή Ένωση Δικαστών.

Θυμάστε τι λέγατε εσείς; Λέγατε: «Η Νέα Δημοκρατία δεν θα ανεχτεί παιχνίδια με τη δικαιοσύνη, η ανεξαρτησία της δεν είναι υπό διαπραγμάτευση, την επιτάσσει το Σύνταγμα και κανείς δεν έχει δικαίωμα να χρησιμοποιεί ή να παρεμβαίνει στη λειτουργία της». Ο κ. Μητσοτάκης τα έλεγε αυτά, όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση.

Επόμενο ζήτημα είναι το ζήτημα του «Me Too», το ζήτημα των γυναικοκτονιών. Το έχετε και το λέτε -όσοι το λέτε- μόνο για τα μίντια. Πού είναι οι θεσμοί; Πού είναι το δίκαιο; Κάναμε αμάν να σας πείσουμε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, προβεβλημένους, κορυφαίους Υπουργούς, αναγνωρισίμους μετακλητούς ότι υπάρχει ο όρος γυναικοκτονία. Δεν θέλω να μιλήσω για τα τρoλ του διαδικτύου που παίρνουν και δίνουν γραμμή μέσα από το Μέγαρο Μαξίμου ή μέσα από τα κεντρικά γραφεία της Νέας Δημοκρατίας. Ίδου η τροπολογία, ιδού και οι αποφάσεις! Υιοθετήστε τη! Γιατί δεν το κάνετε αυτό;

Επίσης, όσον αφορά αυτή την τροπολογία, κύριε Τσιάρα, με τους προστατευόμενους μάρτυρες την οποία την αποσύρατε, τι είναι αυτό που αποσύρατε; Για να είμαι σαφής, τι είναι αυτό που σκέφτεστε; Ποιοι σας συμβουλευούν; Ποιοι σας εισηγούνται; Αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι νομοθετείτε με αλλότριες παρεμβάσεις και όχι με νομικές εισηγήσεις. Τι πάτε να κάνετε με το ειδικό δικαστήριο; Πάτε να κάνετε το ειδικό δικαστήριο σόου για επικοινωνιακή κατανάλωση; Οι θεσμοί είναι σοβαρές υποθέσεις για να παίζετε με αυτόν τον τρόπο.

Θέλω να αξιοποιήσω τη σημερινή ομιλία για να μπορέσω να απαντήσω από Βήματος Βουλής στις προχθεσινές δηλώσεις του κ. Βορίδη, του Υπουργού των Εσωτερικών. Έχουμε πανδημία σε έξαρση, εκτός ελέγχου. Ζούμε ξανά έναν «μαύρο» Νοέμβριο, το τελευταίο μίλι έγινε μαραθώνιος. Προχθές με βάση την ειδησεογραφία, έφυγε εβδομηταετήριος εκτός ΜΕΘ. Στο Νοσοκομείο του Βόλου δεν υπάρχει ΜΕΘ για τριαντάχρονο διανομέα με βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις σε τροχαίο.

Κανείς σε αυτή τη χώρα δεν πιστεύει -πέρα από τον Πρωθυπουργό- ότι δεν μας έχει ξεφύγει η πανδημία, όπως είπε σε πρόσφατη συνέντευξή του. Λέει η Συμπολίτευση ότι η Αντιπολίτευση κάνει μόνο κριτική και δεν έχει προτάσεις. Λέει ότι είμαστε υγειονομικοί, κοινωνικοί και εθνικοί σαμποτέρ, ότι είμαστε μεταπράτες του ανθρώπινου πόνου.

Την προηγούμενη Πέμπτη, λοιπόν, εκ μέρους του Τομέα Εσωτερικών του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσα μία συγκεκριμένη πρόταση: «Επαναφέρετε την τηλεργασία στον δημόσιο τομέα για εμβολιασμένους, ανεμβολίαστους, ευπαθείς ομάδες!». Απαντά ο κ. Βορίδης ότι είμαστε φαιδρόι -λέει- και ότι δεν ξέρουμε τι μας γίνεται. Εντάξει, εμείς δεν ξέρουμε τι μας γίνεται, η «APPLE» δεν ξέρει τι της γίνεται; Η «GOOGLE» δεν ξέρει τι της γίνεται; Η Facebook δεν ξέρει τι της γίνεται; Μόνο ο Βορίδης ξέρει τι γίνεται; Τι κάνουν οι άλλες χώρες; Γιατί νομοθετήσαμε την τηλεργασία; Ας εξηγήσει κάποιος από τις δεκάδες μετακλητών που έχει ο κ. Βορίδης ότι εμβολιασμός, κοινωνική αποστασιοποίηση, μάσκες, απολυμαντικά είναι ο συνδυασμός της αντιμετώπισης της πανδημίας. Στα μέσα μαζικής μεταφοράς με τα οποία πάνε αυτοί οι άνθρωποι στη δουλειά τους κολλάει. Δυστυχώς, κολλάνε και οι εμβολιασμένοι.

Φαιδρόι, λοιπόν, δεν είμαστε εμείς, φαιδρός είναι ο τρόπος με τον οποίο πολτεύεται η Νέα Δημοκρατία, διότι της ξέφυγε η πανδημία, διότι σας κάνουμε προτάσεις και λέτε ότι δεν σας κάνουμε, γιατί όταν επιμένουμε και ακούγεται η φωνή μας, δεν συζητάτε, δεν απαντάτε, δεν βουλεύεστε και επιλέγετε την πόλωση, τον διχασμό, τη λάσπη και το σαμποτάζ.

Μιλάτε για εθνικό σαμποτάζ, που ο νυν Πρωθυπουργός, όντας Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έλεγε από αυτό το Βήμα ότι ανταλλάξαμε το Μακεδονικό με τις συντάξεις; Γιατί δεν το είπε και προχθές που ήταν εδώ πέρα η κ. Μέρκελ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε;

Μιλάτε εσείς για κοινωνικό σαμποτάζ, που η ακρίβεια εξοντώνει καθημερινά τη μεσαία τάξη, την επιχειρηματικότητα και τους μισθωτούς και εσείς παρακολουθείτε παθητικά;

Μιλάτε για μεταπράτες του ανθρώπινου πόνου εσείς; Κύριε Μητσοτάκη, πρέπει να κοιταχτείτε στον καθρέφτη, σας γνέφει καταφατικά το ειδωλό σας, ο παλιός, ο σημερινός και ο αυριανός σας εαυτός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κάθε μέρα που περνά πιο πεισμένος και πιο αυταρχικός, πιο αλαζονικός και κατώτερος των περιστάσεων, διχαστικός και πολωτικός, εκτός τόπου και χρόνου!

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Τον λόγο θα πάρει τώρα η κ. Τόνια Αντωνίου, Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής.

Ορίστε, κυρία Αντωνίου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΑ (ΤΟΝΙΑ) ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για το καλωσόρισμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω την πρώτη ομιλία μου κατά τη νέα μου θητεία ως Βουλευτής με τη δέσμευση ότι θα τιμήσω την πολιτική παρακαταθήκη της Προέδρου μας Φώφης Γεννηματά, καθώς, βέβαια, και την εμπιστοσύνη που μου έδειξαν οι πολίτες του Νότιου Τομέα της Αθήνας με την ψήφο τους.

Διότι η κοινοβουλευτική δράση θα πρέπει να έχει ως επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, το δημόσιο και το κοινωνικό συμφέρον και τα συμφέροντα της πατρίδας μας. Αυτά είναι και τα κριτήρια της προσέγγισης που έχουμε ως Κίνημα Αλλαγής και στην περίπτωση του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Θα ήθελα, λοιπόν, από θέση αρχής να επιστημάνω ότι για μας δεν αποτελεί φετίχ η αυστηροποίηση των διατάξεων του Ποινικού Δικαίου που προωθεί η Κυβέρνηση. Είναι, βεβαίως, σαφές ότι στις περιπτώσεις εγκλημάτων όπως ο βιασμός, τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας γενικότερα, τα εγκλήματα που σχετίζονται με την ενδοοικογενειακή βία, τα εγκλήματα κατά των εργαζομένων και σε μια σειρά από άλλα αδικήματα συμφωνούμε με την αυστηροποίηση των ποινών και θα την ψηφίσουμε. Συμφωνούμε, δηλαδή, με την αυστηροποίηση των ποινών για πράξεις αυξημένης ηθικοκοινωνικής και ποινικής απαξίας.

Ωστόσο, έχουμε υπογραμμίσει ότι η νομοθέτηση στο πεδίο του Ποινικού Δικαίου χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, σύνεση, αλλά και συναισθηση του τυπικού και ουσιαστικού βάρους δύο θεμελιωδών κωδίκων, δηλαδή του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Κύριοι της Κυβέρνησης, είμαστε και εμείς ως παράταξη αποδέκτες του αισθήματος ανασφάλειας που βιώνουν οι συμπολίτες μας. Ιδιαίτερα στις περιοχές που εμφανίζουν τα υψηλότερα επίπεδα παραβατικότητας η ανασφάλεια που νιώθουν οι πολίτες υποβιβάζει την ποιότητα της ζωής τους. Αλλά, εμείς δεν κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας όπως η Κυβέρνηση. Είναι επισημολογημένα τεκμηριωμένο ότι αυτό που λειτουργεί αποτρεπτικά είναι ο φόβος του ελέγχου και όχι η βαρύτητα της ποινής.

Άρα, ναι, πρέπει να είμαστε σκληροί και αποφασιστικοί ως κοινωνία στην αντιμετώπιση του εγκλήματος, αλλά όχι μόνο μέσα από τις προβλεπόμενες ποινές. Χρειαζόμαστε σοβαρούς και αποτελεσματικούς μηχανισμούς αστυνόμευσης και αντεγκληματικής πολιτικής, οργανωμένους με επαγγελματισμό. Η έμφαση πρέπει πάντοτε να δίνεται στην πρόληψη, την κοινωνική συνοχή και την παιδεία. Χρειαζόμαστε ένα σωφρονιστικό σύστημα που να μπορεί να εκτελέσει αποτελεσματικά τον ρόλο του και όχι να αποτελεί χώρο τέλεσης νέων εγκλημάτων, χώρο μεταπτυχιακών σπουδών στην παραβατικότητα και χώρο ανάπτυξης του οργανωμένου εγκλήματος.

Για μας δεν είναι όλες οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στο παρόν σχέδιο νόμου σκόπιμες και επαρκείς. Γιατί η γενική αυστηροποίηση των ποινών δεν έχει σαν σκοπό την πραγματική αποτροπή, αλλά να προσφέρει ένα «φύλλο συκής» στην Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν βλέπουμε να υπάρχει σοβαρή τεκμηρίωση των επιλογών του νομοσχεδίου. Είναι αλήθεια ότι κατά την περίοδο των περιοριστικών μέτρων της πανδημίας κάποιες μορφές εγκληματικότητας παρουσίασαν μείωση, ωστόσο άλλες παρουσίασαν έξαρση. Για παράδειγμα, οι βιασμοί. Καταγράφηκαν διακόσιοι σαράντα δύο βιασμοί μέσα στο 2020 εμφανίζοντας μια αύξηση 45% σε σχέση με το 2019, σύμφωνα, βέβαια με τα στοιχεία της Αστυνομίας. Γι' αυτό σε αυτό το θέμα σας λέμε να στην αυστηροποίηση. Από την άλλη πλευρά, βλέπουμε θετικά την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ για τη γυναικοκτονία και για όλες τις ανθρωποκτονίες που έχουν στοιχεία έμφυλης βίας και κυρίως κατά της γυναίκας.

Κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να σας ζητήσουμε να μελετήσετε προσεκτικά αυτή την τροπολογία, να κάνετε προσαρμογές που εσείς κρίνετε και να τις συζητήσουμε και να την ψηφίσουμε.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, δεν προχωρήσατε σε τεκμηρίωση ποσοτική και ποιοτική για να μας πείσετε για όλα τα επίπεδα της εγκληματικότητας, πόσω μάλλον όταν ο νομικός κόσμος της χώρας στη συντριπτική του πλειονότητα διατύπωσε πολύ σοβαρές επιφυλάξεις και μίλησε για πολιτικούς και επικοινωνιακούς στόχους του νομοσχεδίου.

Με άλλα λόγια, τα μέτρα που προτείνετε είναι πρόχειρα και αποσπασματικά, έχουν γνώμονα την επικαιρότητα και το θυμικό της κοινής γνώμης, θέλετε να πουλήσετε νόμο και τάξη στην κοινωνία, δεν σας ενδιαφέρει η αξιολόγηση του ισχύοντος Δικαίου ως προς το περιεχόμενό και την εφαρμοσιμότητά του.

Έχουμε, όμως, και ακόμα μία ένσταση από κοινού με τον νομικό κόσμο της χώρας. Η διάταξη στο άρθρο 36 του νομοσχεδίου που αφορά την τροποποίηση του άρθρου 191 του Ποινικού Κώδικα για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων είναι απαράδεκτη και στην πράξη νομιμοποιεί τη λογοκρισία. Όλοι γνωρίζουμε τη ζημιά που έχουν κάνει όλα αυτά τα αντιεπισημονικά και συνωμοσιολογικά άρθρα στην προσπάθεια αντιμετώπισης της πανδημίας, αλλά η απάντηση στο ψέμα είναι η παιδεία και η ενημέρωση, όχι η καταστολή, γιατί αυτό οδηγεί τη συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία του λόγου σε πολύ επικίνδυνες ατραπούς.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, αρνείστε να αντιμετωπίσετε στρατηγικά το πρόβλημα της εγκληματικότητας και της έλλειψης ασφάλειας. Αρνείστε να εγκύψετε με σοβαρότητα στις ελλείψεις ενός σωφρονιστικού συστήματος που νοσεί, θυσιάζετε την εξυπηρέτηση του λόγου και την αρχή της αναλογικότητας για να εξυπηρετήσετε τους επικοινωνιακούς σας σκοπούς. Βεβαίως, μας έχετε συνηθίσει σε τέτοιες προσεγγίσεις, όχι μόνο στη δικαιοσύνη αλλά σχεδόν σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής.

Κύριοι της Κυβέρνησης, σε αυτές τις πλευρές της πολιτικής σας δεν θα βρείτε συνενόχους στη δική μας παράταξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ψυχογιός. Προσετέθη, διότι ενώ ήταν γραμμένος για τηλεδιάσκεψη, είναι παρών και θα μιλήσει. Επίσης, θα προηγηθεί και ο κ. Λεονταρίδης και μετά θα πάμε στους ομιλητές με τηλεδιάσκεψη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω με την ουσία των διατάξεων του νομοσχεδίου, θα πω το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κληθεί να εφαρμοστεί. Όσον αφορά τους συλλειτουργούς της δικαιοσύνης, θα ξεκινήσω από τους δικηγόρους, οι οποίοι υπέστησαν έναν εμπαιγμό και μία απαξίωση το προηγούμενο διάστημα από την Κυβέρνηση, τόσο σε επίπεδο στήριξης μέσα στην πανδημία όσο και σε άλλα αιτήματά τους, με τις υποχρεώσεις τους να τρέχουν. Δεν πρέπει να τα ξεχνάμε αυτά. Επίσης, οι δικαστικοί υπάλληλοι επανήλθαν λιγότεροι στις θέσεις τους, διότι δεν ενισχύθηκαν σε προσωπικό, κάποιοι συνταξιοδοτήθηκαν. Κι έτσι έχουμε πρόβλημα όπως και στα κτήρια τα οποία υποβαθμίζονται, καθώς και στις φυλακές όπου ο αριθμός έχει πολλαπλασιαστεί. Υπάρχει υπερσυμφόρηση, χωρίς μαζικό εμβολιασμό, χωρίς μαζική επιδημιολογική επιτήρηση όπως πρέπει, με δυσανάλογη περικοπή σε επισκεπτήρια και άλλα, αλλά και με δύσκολες συνθήκες σε σχέση και με τους κρατούμενους και με τους σωφρονιστικούς. Αυτό είναι, λοιπόν, το πλαίσιο και

ξεκινώ αμέσως την τοποθέτησή μου.

Αναφέρθηκε σε πολλές παρεμβάσεις το τι έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τα προηγούμενα χρόνια στο κομμάτι αυτό. Εκείνο, λοιπόν, το οποίο πρέπει να επισημάνουμε, είναι ότι μέχρι το 2019 πολλά νομοσχέδια αναβάθμισαν τη χώρα στο επίπεδο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την έφεραν να παίρνει συγχαρητήρια από διεθνείς οργανισμούς, από το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους. Όταν πηγαίναμε ήμασταν περήφανοι γι' αυτό.

Επίσης, και ο ν.4619/2019 ήταν ένας νόμος ο οποίος αντικατέστησε ένα χωρίς συνοχή στην ουσία και ενιαίο αξιακό προσανατολισμό κείμενο με έναν Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που να ανταποκρίνεται στην σύγχρονη πραγματικότητα, ένα δικαιοκρατικό νομοθέτημα που δεν αφήνει περιθώρια για παρεκκλίσεις από την αρχή της δίκαιης δίκης. Και, μάλιστα, από μία νομοπαρασκευαστική ετών και πολυσυλλεκτική, με σημαντικές προσωπικότητες της νομικής επιστήμης να την απαρτίζουν.

Έτσι, λοιπόν, φροντίσατε και συνεχίζετε με το παρόν νομοσχέδιο να μην αφήνετε να εφαρμοστούν αυτές οι διατάξεις στην πράξη, παρά το γεγονός ότι αφήνετε ανέπαφη την ουσία του υπόλοιπου κώδικα, δείχνοντας ότι και σε αυτό το κομμάτι προεκλογικά επενδύσατε στη μικροπολιτική και τον λαϊκισμό.

Και, βέβαια, είναι η τρίτη φορά που έρχεστε να κάνετε τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέσα σε λιγότερο από δύομισι χρόνια, χωρίς να έχουν επαναλαμβάνει προλάβει να εφαρμοστούν και να δοκιμαστούν οι διατάξεις και, μάλιστα, με τέτοια προχειρότητα ώστε αυτές οι σημερινές διατάξεις να αλλάζουν κάποιες απ' αυτές τις οποίες είχατε κάνει το προηγούμενο διάστημα.

Έχοντας στο μυαλό μου, βέβαια, και πρόσφατες νομοθεσίες - όχι δικές σας, τύπου αγροτικής ανάπτυξης- με δεκαέξι υπουργικές αποφάσεις που θα ρυθμίζουν το νόμο, καταλαβαίνετε πόση αριστεία υπάρχει στη νομοθέτησή σας.

Οι ισχυρές διαφωνίες, λοιπόν, οι επιφυλάξεις, αλλά και οι παρατηρήσεις στις τροποποιήσεις που φέρνετε αναπτύχθηκαν επαρκέστατα και από τον εισηγητή μας τον κ. Λάππα και από άλλους ομιλητές, που πήραμε τον λόγο κυρίως ως δικηγόροι της πράξης και ως νομικοί, γνωρίζοντας καλά το Ποινικό Δίκαιο και εγκληματολογία, έχουν ακόμα μεγαλύτερη αναφορά στους κοινωνικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς και ταξικούς συσχετισμούς μιας κοινωνίας.

Το Ποινικό Δίκαιο πρέπει να είναι ανθρωποκεντρικό, να συνδυάζει την προστασία και την τιμωρία για πράξεις απαξίας με την ισορροπία δικαιωμάτων, την πρόληψη των αιτιών που οδηγούν στις πράξεις, την αρχή ότι ο κατηγορούμενος στερείται μόνο την ελευθερία του και τίποτε άλλο και με βασικό στόχο την επανένταξη. Αυτά, δηλαδή, που διδαχθήκαμε από καθηγητές όλων των απόψεων και αποχρώσεων, όπως ο Μπέκας, οι αείμνηστοι Καρύδης και Σαρέλη, ο Κωστάρας, ο Παρασκευόπουλος και άλλοι.

Οι Ποινικοί Κώδικες, λοιπόν, πρέπει να διαπνέονται από ανθρωπισμό και φιλελεύθερη σκέψη. Αντί γι' αυτό φέρνετε τροποποιήσεις που διαπνέονται από πνεύμα αυστηροποίησης, συντήρησης και οπισθοδρόμησης, όπως ακούστηκε σχεδόν από όλη την Αντιπολίτευση. Η ποιινή επί εγκλήματος που επιβάλλει το Ποινικό Δίκαιο πρέπει να έχει κατ' εξοχήν σκοπό την προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Δεν μπορεί να συνιστά αυτοσκοπό και να γίνεται συγκυριακά και για επικοινωνιακούς και άλλους λόγους. Πρέπει να περιορίζεται στο έπακρον ο ανορθολογισμός, η αυθαιρεσία και ο αυτοσχεδιασμός και από τη νομοθετική εξουσία, από εμάς αλλά και από την εκτελεστική εξουσία και τα ποινικά δικαστήρια, βέβαια, ώστε να διασφαλίζεται το κύρος των ποινικών κανόνων.

Αντί αυτού, έρχεστε και απαξιώνετε τη δουλειά των διαπρεπών μελών των νομοπαρασκευαστικών και επενδύετε στο δόγμα νόμος και τάξη μέσα από το παρόν νομοσχέδιο. Είναι ένα δόγμα το οποίο έχει ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα, με τη βαριά εγκληματικότητα να έχει πολλαπλασιαστεί, με περιστατικά αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας σε ειρηνικές διαδηλώσεις να είναι καθημερινότητα, με τη ρητορική μίσους και τα στερεότυπα να έχουν επανέλθει ακόμα και σε χείλη Βουλευτών και Υπουργών της Κυβέρνησης, δηλητηριάζοντας την κοινωνία και βέτοντας στο περιθώριο χιλιάδες ανθρώπους κυρίως πιο ευάλωτους, με

την ασφάλεια των πολιτών στους οποίους μεταθέτετε όλες τις ευθύνες από την πανδημία μέχρι τις υπόλοιπες επιλογές τους, χωρίς τίποτα να κάνετε για το κοινωνικό κράτος που έχει μετατραπεί σε μια ατέρμονη ανασφάλεια. Φέρνετε και διατάξεις οι οποίες διώκουν και καλλιεργούν τον φόβο γι' αυτούς οι οποίοι συμμετέχουν στις ειρηνικές λαϊκές κινητοποιήσεις.

Την ίδια στιγμή εδώ και δύο χρόνια έχετε αφήσει τη χώρα χωρίς καμμία απολύτως ποιήν εναλλακτική του εγκλεισμού. Το έχουμε πει πολλές φορές, κύριε Υπουργέ, και εμείς και διεθνείς οργανισμοί, και για την κοινωφελή εργασία και για άλλες και πρέπει να επανέλθει άμεσα, διότι είναι δυσφήμιση για τη χώρα.

Πρέπει, επίσης, να απαντήσετε γιατί η χώρα εξακολουθεί να είναι συνεχώς υπόλογος των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και τώρα και παλιότερα. Περιμένουμε, όμως, αυτό το ένδικο βοήθημα να έρθει -που υπάρχει κοινή συναίνεση να το ψηφίσουμε- για τις παραβιάσεις των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Γιατί δεν το φέρνετε;

Επαναφέρετε, επίσης, την αυστηροποίηση των ποινών θέτοντας ασφυκτικούς περιορισμούς στο ευεργετικό και σωφρονιστικό μέτρο της υπ' όρον απόλυσης και επαναφέρετε την αδιανόητη τιμωρία της απρόσφορης απόπειρας. Πού ακριβώς είδατε ότι με την αυστηροποίηση των ποινών και μόνο, σε μια χώρα που σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει από τις υψηλότερες ποινές στον κόσμο, θα μειώσετε την εγκληματικότητα; Από πού προκύπτει αυτό;

Όσο για τη γυναικοκτονία υπάρχει η τροπολογία μας που κατατέθηκε και ελπίζω να την κάνετε δεκτή, αλλά δεν αρκεί μόνο, προφανώς, η αυστηροποίηση. Γι' αυτό τη φέρνουμε. Γιατί θέλει και το πλαίσιο αλλά θέλει και κάτι άλλο. Θέλει υποδομές, αρωγή, στήριξη των υποδομών που προβλέπει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και πολλά άλλα.

Το νομοσχέδιο, επίσης, εκδηλώνει μια αδικαιολόγητη δυσπιστία προς τους δικαστές, επιλέγοντας τον υπέρμετρο περιορισμό της αυτονομίας σε ένα σύγχρονο φιλελεύθερο Ποινικό Δίκαιο δυνατότητας του να εξατομικεύουν την ποινική μεταχείριση. Πρέπει, λοιπόν, η τιμωρία να διέπεται από την αρχή της αναλογικότητας, να λαμβάνει υπ' όψιν τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές ευρωπαϊκών και άλλων χωρών -και όχι προφανώς των χωρών του Βίζεγκραντ, με τους οποίους ταυτίζεστε σχεδόν σε όλα το τελευταίο διάστημα- και η προστασία να είναι στεγανοποιημένη χωρίς περιθώρια καταστρατήγησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, επειδή άκουσα και κάποιους να λένε ότι «μία από τα ίδια ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία στους Ποινικούς Κώδικες και το Ποινικό Δίκαιο και τις φυλακές», να πω ότι και στις αρχές και στη νομοθέτηση και στην πράξη διαφέρουμε παρασάγγας. Να θυμίσω μόνο την κατάργηση άθλιων διατάξεων οι οποίες ποινικοποιούσαν οφειλές στα ασφαλιστικά ταμεία και την εφορία, με εικόνας ανθρώπων να οδηγούνται στα αστυνομικά τμήματα για 800 ευρώ και πηγαίναμε να τους βγάλουμε, τον εκσυγχρονισμό και βελτίωση της κατάστασης στις φυλακές, τα σχολεία δευτέρας ευκαιρίας, τα προγράμματα επανένταξης και άλλα, αλλά και ένα πολύ σημαντικό κομμάτι, τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, που για σας είναι νομοτέλεια, αλλά για εμάς είναι πυλώνας καταπολέμησης του εγκλήματος.

Με απλά λόγια, είμαστε δύο κόσμοι και μαζί με ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που έχει ωριμάσει και κατακτήσει επί χρόνια τις βασικές αρχές του Ποινικού και Συνταγματικού Δικαίου, θα προχωρήσουμε και ως επόμενη κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να έρθει ο τελευταίος εκ των παρόντων συναδέλφων, ο κ. Λεονταρίδης Θεόφιλος, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που έχουμε σήμερα ενώπιόν μας προς ψήφιση διαχωρίζεται σε τρεις θεματικές ενότητες: Πρώτον τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, δεύτερον τις τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και τρίτον τις λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Η γενική αίσθηση που αποκομίζει κάποιος που διαβάζει το νομοσχέδιο είναι ότι διαπνέεται από μία τάση αυστηροποίησης του

πλαίσιο ποινών, ώστε να θεραπευτούν οι αδυναμίες στην αντιμετώπιση ειδεχθών εγκλημάτων. Υπάρχει, όμως, η γενική αντίληψη ότι οι ποινές που επιβάλλονται από τη δικαιοσύνη σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία, ιδίως για ειδεχθή εγκλήματα, είναι ποινές που δεν πείθουν το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Δεν υπάρχει, δηλαδή, αναλογικότητα μεταξύ πράξης και μεγέθους ποινής. Όλοι θυμόμαστε πόσο απασχόλησαν την κοινή γνώμη τα τελευταία αλλά και προηγούμενα περιστατικά άτυχων μητέρων και γυναικών που έχασαν τη ζωή τους με αποτρόπαιο τρόπο και διαμόρφωσαν την αντίληψη ότι πρέπει να αλλάξουμε και τη νομοθεσία.

Περνώντας τώρα στην ουσία του νομοσχεδίου, συνοπτικά θα ήταν δυνατόν να πούμε ότι όσον αφορά τον Ποινικό Κώδικα, αποκαθίστανται αστοχίες του Κώδικα που ψηφίστηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ, αναβαθμίζονται σε κακουργήματα μειζονος ποινικής απαξίας αδικήματα που είχαν υποβαθμιστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, αναπροσαρμόζεται το πλαίσιο των ποινών, εκσυγχρονίζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και εναρμονίζονται με τις ευρωπαϊκές συμβάσεις που ρυθμίζουν τα δικαιώματα προστασίας των ανηλίκων και ενήλικων θυμάτων εγκληματικής δραστηριότητας.

Αυστηροποιούνται, επίσης, οι ποινές για τα ειδεχθή εγκλήματα όπως η ανθρωποκτονία, ο βιασμός σε βάρος ανηλίκου, ο ομαδικός βιασμός και η εσχάτη προδοσία, που θα τιμωρούνται μόνο με ισόβια κάθειρξη. Αυστηροποιούνται ακόμα οι προϋποθέσεις αποφυλάκισης με τους καταδικασθέντες για σκληρά εγκλήματα, όπως τρομοκρατικές πράξεις, εμπορία ανθρώπων και άλλα όπως είναι ληστεία, νόμου περί ναρκωτικών, ώστε να μπορούν να αποφυλακιστούν έχοντας εκτίσει τα 4/5 της ποινής από τα 3/5 που ίσχυε μέχρι σήμερα.

Πιο αναλυτικά και αναφορικά με τα εγκλήματα μειζονος ποινικής απαξίας, δηλαδή τα ειδεχθή εγκλήματα, προβλέπεται ως μοναδική πλέον ποινή η ισόβια κάθειρξη για τα αδικήματα της εσχάτης προδοσίας, της ανθρωποκτονίας, του ομαδικού βιασμού, το βιασμό σε βάρος του ανηλίκου, του θανατηφόρου βιασμού και της θανατηφόρας ληστείας. Τα ανωτέρω αδικήματα με τον ισχύοντα ποινικό κώδικα τιμωρούνται διαζευκτικά με την ποινή είτε της ισόβιας είτε της πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Αυστηροποιείται, επίσης, η διάταξη για τη βαριά σωματική βλάβη με την κάλυψη όλων των μορφών υπαιτιότητας, αμέλεια, ενδεχόμενος δόλος και επιδίωξη, με την επαναφορά και αυστηροποίηση της παλιάς διάταξης.

Επιπλέον, προστίθεται στην έννοια της βαριάς σωματικής βλάβης η αναπηρία και η μόνιμη παραμόρφωση.

Επιβαρυντική πλέον περίπτωση αποτελεί η τέλεση σωματικής βλάβης σε βάρος υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της εργασίας του.

Για τα εγκλήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και την κλιματική κρίση το αδίκημα του εμπρησμού, όπως και αυτό του εμπρησμού δασών αλλά και όλων των κοινώς επικινδύνων εγκλημάτων, μετατρέπονται από εγκλήματα αποτελέσματος σε εγκλήματα αφηρημένης διακινδύνευσης. Με άλλα λόγια, για να τιμωρείται η πράξη δεν χρειάζεται να επέλθει η βλάβη αλλά αρκεί να μπορεί να προκύψει κίνδυνος.

Περαιτέρω, για την επιβολή ποινής ισόβιου καθείρξεως αρκεί ο θάνατος ενός ανθρώπου, χωρίς να απαιτείται μεγάλος αριθμός προσώπων όπως ισχύει σήμερα.

Το αδίκημα του εμπρησμού δασών τυποποιείται πλέον μόνο ως κακούργημα και στη βασική του μορφή, με προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή.

Όσον αφορά τα εγκλήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας, της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής προβλέπεται η αυτεπάγγελτη δίωξη για την προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας στον εργασιακό χώρο.

Σχετικά με το αδίκημα της εμπορίας ανθρώπων προβλέπεται αυστηροποίηση των ποινών. Αν από την πράξη επέλθει ο θάνατος, επιβάλλεται ποινή ισόβιας κάθειρξης.

Ειδικά για τα εγκλήματα σε βάρος ανηλίκων, με τη σημερινή

ισχύουσα πρόβλεψη, η έναρξη της παραγραφής για αδικήματα σε βάρος ανηλίκων αφορά μόνο κακουργήματα και ξεκινά από την ενηλικίωση, δηλαδή από τη συμπλήρωση των δεκαοκτώ ετών. Πλέον προβλέπεται αλλαγή του χρόνου έναρξης της παραγραφής των αδικημάτων της εμπορίας ανθρώπων, της αρπαγής ανηλίκου και των αδικημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας.

Με το νέο νομοσχέδιο προβλέπεται ακόμα η αυτεπάγγελτη δίωξη των αδικημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας όταν στρέφονται σε βάρος ανηλίκων. Σήμερα οι πράξεις αυτές διώκονται κατόπιν εγκλήσεως, δηλαδή εντός προθεσμίας τριών μηνών, με αποτέλεσμα η προθεσμία αυτή να κρίνεται ως ασφυκτική για την καταγγελία των ανωτέρω πράξεων. Με την προτεινόμενη αλλαγή ο χρόνος καταγγελίας του αδικήματος είναι πλέον έτη και ο εισαγγελέας ασκεί δίωξη κατόπιν αναφοράς, μήνυσης ή άλλης πληροφορίας ότι διαπράχθηκε το αδίκημα.

Τυποποιούνται, ακόμη, ως κακούργημα οι γενετήσιες πράξεις με ανηλικούς, δηλαδή η αποπλάνηση ανηλίκων. Σήμερα η αποπλάνηση τιμωρείται ανάλογα με την ηλικία του ανηλίκου.

Η αλλαγή του Ποινικού Κώδικα θα πρέπει, όμως, να συνδυαστεί με την ενίσχυση των αστυνομικών, εισαγγελικών και δικαστικών αρχών, την επιτάχυνση των εκδικάσεων των ποινικών αδικημάτων, ώστε οι νέες ρυθμίσεις που ψηφίζονται, να έχουν και ουσιαστικό αποτέλεσμα στην καθημερινότητα του πολίτη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως προείπα, κάποιες φορές ο νομοθετικό Σώμα οδηγεί την κοινωνία, κάποιες φορές οφείλει να την ακούει. Έτσι συντελείται η πρόοδος. Είναι αμφίδρομη η σχέση και ειλικρινά πιστεύω ότι δεν υπάρχει κάτι μεμπτό σε αυτό. Άλλωστε, τι κάνουμε καθημερινά εμείς εδώ στη Βουλή όταν νομοθετούμε αλλά και με τον κοινοβουλευτικό έλεγχο; Δεν ακούμε τις απόψεις των φορέων; Δεν προωθούμε τα ζητήματα διαφόρων κοινωνικών ομάδων; Δεν αφουγκραζόμαστε την κοινωνία; Ως τι θα πρέπει να τα εκλάβουμε όλα αυτά; Ως υποχώρηση σε πιέσεις και λαϊκισμό ή ως αυθεντική διαδικασία αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας;

Ως σύζυγος, ως γονέας και ως Βουλευτής αντιλαμβάνομαι την αναγκαιότητα προσαρμογής της νομοθεσίας στα νέα δεδομένα για μια αναλογικότερη και δικαιότερη απονομή της δικαιοσύνης. Γι' αυτό και προτείνω την ψήφισή του.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, επειδή τελειώνει και ο χρόνος, θα αναφερθώ στο διπλασιασμό του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για το μήνα Δεκέμβριο του Υπουργείου Εργασίας και τη θέσπιση ανοιχτού προγράμματος του Υπουργείου Εργασίας για τη δημιουργία εκατό χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας.

Όσον αφορά την τροπολογία για το επίδομα θέρμανσης, από την πρώτη στιγμή που συνομίλησα με τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Σκυλακάκη, είδε θετικά την εισήγησή μου να ενταχθούν τα νοικοκυριά που χρησιμοποιούν τηλεθέρμανση στο επίδομα θέρμανσης. Και τώρα, με την τροπολογία του Υπουργού Περιβάλλοντος κ. Σκρέκα, θα απονεμηθεί δικαιοσύνη και σε αυτή την κατηγορία των συμπολιτών μας με την κοινή υπουργική απόφαση, όπου θα καθοριστούν και τα κριτήρια ένταξής τους. Έτσι, θα λάβουν και αυτοί το επίδομα θέρμανσης.

Από αυτό το Βήμα θέλω να ευχαριστήσω τους κυρίους Υπουργούς, τον κ. Σκυλακάκη, τον κ. Σταϊκούρα, τον κ. Σκρέκα και τον Γενικό Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής, για τη γενναία αυτή απόφασή τους, που με τα αυξημένα όρια χρηματοδότησης του επιδόματος θέρμανσης τη φετινή χρονιά ενισχύονται οικονομικά τα νοικοκυριά για να αντεπεξέλθουν στις δύσκολες χειμερινές συνθήκες. Η Κυβέρνηση δείχνει την αλληλεγγύη της στους πολίτες με την επιδότηση αυτή, όπως, φυσικά, και με τη στήριξη των νοικοκυριών στο ηλεκτρικό ρεύμα και με άλλα μέτρα που θα ανακοινωθούν λόγω των επιπτώσεων της αύξησης του κόστους ενέργειας και καυσίμων στην καθημερινή μας ζωή.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Ολοκληρώθηκε ο κύκλος ομιλητών με φυσική παρουσία. Πριν περάσουμε στους ομιλητές μέσω Webex, έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Ξανθόπουλος, για τη δευτερολογία του. Μετά τον κ. Ξανθόπουλο θα πε-

ράσουμε στους υπόλοιπους ομιλητές μέσω Webex.

Ορίστε, κύριε Ξανθόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ολοκληρώνεται πια η διαδικασία και νομίζω ότι μπορούν να εξαχθούν μερικά ασφαλή συμπεράσματα, κυρίως, πολιτικού χαρακτήρα.

Έχουμε ζητήσει από τη στιγμή που μπήκε στις επιτροπές το σχέδιο νόμου να κατατεθεί το πόρισμα, το οποίο, προφανώς, δεν υπάρχει, αλλιώς ο κύριος Υπουργός -είναι δεδομένη η ευαισθησία του- θα το είχε καταθέσει. Καταθέσαμε μία ερώτηση με τον κ. Λάππα τον Μάρτιο, την επαναφέραμε τον επόμενο μήνα, το θέσαμε στην επιτροπή. Άρα, δικαιούμαι να ισχυριστώ ότι συζητάμε χωρίς πόρισμα.

Έχω δύο ερωτήματα, τα οποία ενισχύουν αυτή μου την εκτίμηση. Απέσυρε ο κύριος Υπουργός -και το πιστώνεται- το άρθρο 133. Υπήρχε στο πόρισμα της επιτροπής η οικεία βουλήσει το έβαλε και οικεία βουλήσει το έβγαλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): ... (δεν ακούστηκε)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Το αντίστροφο.

Γίνεται κακουργηματική η κατοχή των μολότοφ με τροπολογία. Υπήρχε στο πόρισμα της επιτροπής ή οικεία βουλήσει το προσέθεσε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας;

Τα λέω αυτά για να ενισχύσω την άποψή μας, που έχουμε εκφράσει εξαρχής. Είναι καθοριστικής σημασίας να ξέρουμε αν μιλάμε επί επιστημονικής βάσεως ή αν μιλάμε επί πολιτικής, γιατί, ακριβώς, αυτό είναι το κέντρο βάρους της αντιπαράθεσης της πολιτικής. Αλλιώς αναπτύσσεται η επιχειρηματολογία με επιστημονικά κριτήρια, αλλιώς με πολιτικά κριτήρια.

Όλοι σχεδόν οι ομιλητές της Συμπόλιτευσης μας είπαν -εκτός από την αυτονόητη υποχρέωσή τους να εκθειάσουν το νομοσχέδιο- για την κοινωνία, ότι βοά η κοινωνία, ζητά η κοινωνία, ακούμε την κοινωνία. Θα ήθελα να υπενθυμίσω στους συναδέλφους της Συμπόλιτευσης, το συντριπτικό ποσοστό των οποίων δηλώνει ότι θρησκευείται, ότι διασημότερη δικαστική πλάνη βασίστηκε σε ένα δίλημμα Ιησούν ή Βαραβάν. Και τότε το πλήθος αποφάσισε. Έχουν περάσει δύο χιλιάδες χρόνια, έχουμε περάσει πια το προνεωτερικό στάδιο, νομοθετούμε με βάση τα πορίσματα της επιστήμης, συνδιαλεγόμαστε και αντιπαρθεύμεθα με βάση τα πορίσματα της επιστήμης και όχι με το τι διαμείβεται στη δημόσια σφαίρα, στα καφενεία, στο διαδίκτυο και στα πρωτοσέλιδα.

Μιλάω, βεβαίως, πάντα για το Ποινικό Δίκαιο, μιλάω για τους κώδικες που αφορούν την απονομή του Ποινικού Δικαίου και όχι, δεν το γενικεύω γενικώς και αορίστως. Άρα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο η έλλειψη ή η παράλειψη του πορίσματος της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής το καθιστά ευάλωτο σε κάθε είδους πολιτικό σχόλιο.

Κύριε Υπουργέ, αφινιδιάσατε πάλι με την τροπολογία, με την οποία αποσπώνται δικαστές στο γραφείο του κυρίου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης. Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω πώς φαντάζεστε το δικαστικό Σώμα, γιατί με τον τρόπο που το αντιμετωπίζετε, νομίζω ότι του προσδίδετε έναν ρόλο που δεν του ανήκει. Ούτε θεραπευαίνδα των επιδιώξεων της πολιτικής εξουσίας είναι ούτε βοηθητικό προσωπικό του δικού σας Υπουργείου είναι. Εκτός του ότι η διάταξη αυτή έχει σοβαρά συνταγματικά προβλήματα, γιατί οι άνθρωποι αυτοί, οι δικαστές, δεν αποσπώνται σε διοικητικές θέσεις. Το ότι έχετε δικαίωμα ως Υπουργός, εκ της ιδιότητάς σας, είναι προφανές ότι είναι οι τεχνοκράτες του Υπουργείου σας και είναι απονότητο ότι πρέπει να τους έχετε. Δεν μπορεί να πηγαίνουν σε οποιοδήποτε άλλο Υπουργείο.

Ερώτηση πρώτη. Οψέποτε πάψει ο κ. Πικραμμένος να είναι ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, τι θα γίνουν αυτές οι θέσεις; Θα εξακολουθήσουν να υποστηρίζουν και τον επόμενο αντιπρόεδρο, ο οποίος δεν είναι δικαστής, δεν διετέλεσε δικαστής;

Δεύτερον και πολύ σημαντικό. Ουσιαστικά, κατά τη γνώμη μας, δημιουργείται πάλι ένας εξωθεσμικός τρόπος διοίκησης και διαχείρισης της δικαιοσύνης. Και αυτό για μας είναι εξαιρετικά σοβαρό πρόβλημα.

Δηλαδή ο κ. Πικραμμένος έχει εκφράσει ορισμένες απόψεις

για το πώς πρέπει να είναι η θητεία των δικαστών ορισμένου χρόνου, οι κρίσεις των δικαστών, να συνοδεύει τους δικαστές η επίδοσή τους από τη σχολή μέχρι το τέλος του εργασιακού βίου, έχει μιλήσει για δικαστικό «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Και βλέπουμε ότι διαμορφώνεται ένας άλλος πόλος διαχείρισης των θεμάτων της δικαιοσύνης εκτός του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Και αυτό, βεβαίως, εμείς δεν μπορούμε να το δεχθούμε. Το καταγγέλλουμε. Και είμαστε απέναντι όχι γιατί είναι μία πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αλλά δεν είναι δυνατόν να θεσμοθετούνται τέτοιοι θεσμοί οι οποίοι δεν έχουν μια λειτουργική σχέση με αυτό που έχουμε ψηφίσει με τη δομή του Υπουργικού Συμβουλίου και πρωτίστως με τον ρόλο και τη θέση των Ελλήνων δικαστών.

Θέλω να θέσω άλλες δύο παραμέτρους και να επισημάνω στον ελληνικό λαό πράγματα τα οποία θα δούμε τις επόμενες μέρες. Φέρνετε μια τροπολογία για την παράσταση της πολιτικής αγωγής στο Ειδικό Δικαστήριο. Και αντιλαμβάνομαι πάρα πολύ καλά ότι το μόνο Ειδικό Δικαστήριο που είναι προ οφθαλμών είναι αυτό που αφορά τον κ. Παπαγγελόπουλο και δευτερευόντως βεβαίως τον κ. Παππά. Αντιλαμβάνεστε ότι το να θεσπίσετε θέση παράστασης πολιτικής αγωγής για την υποστήριξη της κατηγορίας, ουσιαστικά μετατρέπει το Ειδικό Δικαστήριο σε έναν χώρο ανταγκλήσεων ως μη όφειλε. Βεβαίως είμαστε αντίθετοι και, βεβαίως, θα δούμε πώς θα εξελιχθεί αυτή η διαδικασία. Αλλά για μια φορά σας επισημαίνουμε ότι παίζετε με τους θεσμούς, αλλά αυτό το πράγμα φαίνεται ότι δεν σας αφορά.

Η ψευδής κατάθεση την οποία τροποποιήσατε, φέρατε τη νομοτεχνική;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΗΡΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης): Έρχεται τώρα.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ακόμη; Προσεχώς, λοιπόν.

Είναι άλλο ένα ενδεικτικό στοιχείο το πώς αντιλαμβάνεστε τη λειτουργία των θεσμών και τι ετοιμάζετε να κάνετε. Αυτά τα λέμε και εις επήκοον των Ελλήνων πολιτών πώς μεθοδεύονται καταστάσεις, γιατί ακριβώς θα είναι τα ζητήματα που θα απασχολήσουν τη δημόσια σφαίρα το επόμενο διάστημα.

Κλείνω με την τροπολογία που καταθέσαμε για το άρθρο 82α του Ποινικού Κώδικα. Είναι ανάγκη να συγκλίνουμε όλες οι πτέρυγες. Είναι εντυπωσιακό, κύριε Υπουργέ ότι την έχουμε καταθέσει από χτες, συμπληρώνουμε σήμερα εικοσιτέσσερις ώρες και «άκρα του τάφου σιωπή». Κανείς από τους ομιλητές της Συμπολίτευσης δεν είπε κουβέντα επί της συγκεκριμένης τροπολογίας. Ελπίζω να διευκρινίσετε και να διαφωτίσετε το Σώμα και τον ελληνικό λαό στην τοποθέτησή σας που επίκειται. Αλλά θέλω να πω ότι κανείς πια δεν δικαιούται να υποδύεται ότι είναι ένα θέμα του γενικότερου και απώτερου μέλλοντος.

Σήμερα τιθέμεθα προ των ευθυνών μας. Πήραμε μια πρωτοβουλία που κατά την άποψή μας είναι άρτια νομικά και επομένως δεν έχετε επιστημονικά επιχειρήματα να αντιπαραθέσετε. Είναι κοινωνικά επιβεβλημένη γιατί η χώρα βοά από τις συνεχείς γενοκτονίες, δεκατρείς τον αριθμό μέχρι στιγμής. Έχουν καταθέσει όλες οι πτέρυγες της Βουλής τη συναίνεσή τους σε μία τέτοια ρύθμιση και απομένει στην Κυβέρνησή σας να ολοκληρώσει το βήμα γενναιότητας που έδειξε με το άρθρο 133.

Είναι προφανές ότι εμείς θα επιμένουμε. Είναι ένα θέμα κοινωνικό. Είναι ένα θέμα ατομικό. Είναι ένα θέμα της ύπαρξης της κοινωνίας. Γιατί όταν το μισό του ουρανού δεν έχει την ασφάλεια ούτε μέσα στο σπίτι του, καταλαβαίνετε ότι η μοίρα του ανθρώπινου γένους είναι προδιαγεγραμμένη αρνητικά.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Ξανθόπουλο.

Και συνεχίζουμε με τους ομιλητές μέσω Webex με πρώτον τον κ. Σιμόπουλο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρχή θα κάνω κάποιες παρατηρήσεις βασιζόμενος σε μία ομιλία συναδέλφου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Η συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ πριν λίγη ώρα ισχυρίστηκε ότι η χώρα έχει γίνει μπανανία. Τονίζω ότι μπανανία θα ήταν η χώρα αν συνέχιζε η προηγούμενη διακυβέρνηση της πε-

ρίοδου 2015 - 2019. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η Κυβέρνηση κλείνει το μάτι στους κάθε λογής ψεκασμένους. Αιδώς Αργείοι! Τα είπε μία Βουλευτής η οποία είναι μέλος ενός κόμματος το οποίο στην αρχή ισχυρίστηκε ότι δεν υπάρχουν εμβόλια, μετά ότι τα εμβόλια ήταν για πάσα χρήση και για ξεστοκάρουν τα εμβόλια και στο τέλος ένα κορυφαίο στέλεχος τους ήταν στην κυριολεξία προπομπός των κάθε λογής ψεκασμένων.

Τρίτη παρατήρηση είναι ότι ουσιαστικά συντάχθηκε με την Ολλανδή δημοσιογράφο η οποία μέσα στο Μαξίμου ουσιαστικά δεν έκανε ερώτηση. Επετέθη στον Έλληνα Πρωθυπουργό και έλαβε με επιχειρήματα την κατάλληλη απάντηση.

Έρχομαι τώρα στα του Ποινικού Κώδικα όπου πραγματικά έχουν αναδειχθεί οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ της Κυβέρνησης και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αλλά και των άλλων κομμάτων. Μπορεί κάποιος βάσιμα να ισχυριστεί ότι είναι ιδεολογικές οι διαφορές. Αλλά και να μην είναι ιδεολογικές, μπορεί κάλλιστα να είναι διαφορές μεταξύ λογικής και παραλόγου, μεταξύ της ηρεμίας που ζητούν οι πολίτες για την καθημερινότητά τους και τη διατάραξη αυτής με όπλο έναν ιδεοληπτικό δικαιοματισμό. Ναι, μπορεί να είναι διαφορές μεταξύ συντήρησης και προόδου, αλλά με αντίθετο πρόσημο απ' αυτό που θέλει να επιβάλλει κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ακούσαμε για Βαλκάνια, ακούσαμε για αναχρονιστικούς νόμους από πρόσωπα τα οποία απ' ότι φαίνεται είναι ξεκομμένα από την πραγματικότητα η οποία κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως ο Ποινικός Κώδικας είναι ένα όπλο της κρατικής εξουσίας. Την εξουσία όμως αυτή στη δημοκρατία την παρέχουν οι πολίτες. Είναι λοιπόν δημοκρατικό όπλο και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται. Το μέγεθος, το ύψος των ποινών πρέπει να αντιστοιχίζεται προφανώς με την περί δικαίου αίσθηση των πολιτών, με το περί δικαίου αίσθημα. Ως ένα σημείο πρέπει να αντιστοιχίζεται χωρίς όμως να υπάρχουν ευκαιρίες να εισχωρεί ο λαϊκισμός στο δικαίκο μας σύστημα.

Η οικονομική κατάσταση παίζει ρόλο στην έκταση όλων αυτών που ονομάζουμε ποινικά αδικήματα; Φυσικά ναι. Σε καμία όμως περίπτωση η πραγματικότητα αυτή δεν πρέπει να οδηγεί σε μείωση ποινών ή ακόμη, ακόμη και σε έναν Ποινικό Κώδικα που τελικά θα αποτελεί κατ' επίφαση όπλο τιμωρίας και σωφρονισμού όπως ο Ποινικός Κώδικας που ψήφισε η προηγούμενη κυβέρνηση, υποβαθμίζοντας μείζονος ποινικής απαξίας αδικήματα και προκαλώντας το κοινό περί δικαίου αίσθημα το καλοκαίρι του 2019 πριν τις εκλογές του.

Όλες τις παραπάνω παίρνει υπ' όψιν της η παρούσα τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα που θα κριθεί στην πράξη. Επιχειρεί να θωρακίσει ακόμη περισσότερο το νομικό μας οπλοστάσιο απέναντι στις εγκληματικές συμπεριφορές και εναρμονίζεται με ευρωπαϊκές συμβάσεις που ρυθμίζουν μεταξύ άλλων τα δικαιώματα προστασίας και αξιολόγησης των ανηλίκων και ενηλίκων θυμάτων εγκληματικής δραστηριότητας.

Στο σημείο αυτό επίσης θέλω να επισημάνω ότι η Αντιπολίτευση δεν επιχειρηματολογεί σε κάθε άρθρο. Επιχειρηματολογεί γενικά προσπαθώντας να υποβαθμίσει τη συνολική παρέμβαση. Διότι γνωρίζει ότι αν ξεκινήσει να επιχειρηματολογεί σε άρθρο, άρθρο, θα ζητήσει μείωση ποινών που δεν επιθυμεί η ελληνική κοινωνία σε καμία περίπτωση. Και γι' αυτό δεν ακούμε επιχειρήματα σε άρθρο, άρθρο.

Στο σημείο αυτό θέλω να τονίσω ένα άρθρο στη διαμόρφωση του οποίου συνέβαλλα και εγώ μαζί με άλλους συναδέλφους του Βουλευτές που αφορά την τιμωρία της αλιευτικής δραστηριότητας με σκάφος ή άλλο πλωτό μέσο που φέρει σημαία τρίτης χώρας χωρίς την προβλεπόμενη κατά τις οικείες διατάξεις άδεια της αρμόδιας αρχής εντός της αιγιαλίδας ζώνης μας.

Με λίγα λόγια, θα υπάρχουν ποινές, θα υπάρχει μία διαδικασία τιμωρίας των Τούρκων ψαράδων, οι οποίοι πλέον, βάσει του Ποινικού Κώδικα του 2019, μπορούν να αλιεύουν, χωρίς τιμωρία, μέσα στα χωρικά μας ύδατα.

Αν θέλουμε, βέβαια, να είμαστε πιο ουσιαστικοί -και παρακινώ προς αυτή την κατεύθυνση την ελληνική Κυβέρνηση- θα μπορούσαμε να δώσουμε τη δυνατότητα και την ευελιξία στις λιμενικές αρχές να δρουν άμεσα μόλις διαπιστώσουν την παράνομη αλι-

ευτική δραστηριότητα και να οδηγούν τα σκάφη αυτά στον πλησιέστερο ελληνικό λιμένα για την επιβολή της προβλεπόμενης ποινής.

Στα πλαίσια της συζήτησης αυτής και της βελτίωσης του νομοσχεδίου, συντάσσομαι με την άποψη περί εξαιρέσης συλλήψεως και προσαγωγής στο αυτόφωρο αστυνομικών για ενέργειες κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας. Είναι δόκιμο η άσκηση της ποινικής δίωξης να γίνεται κατόπιν διενέργειας ολοκληρωμένης ενόρκου διοικητικής εξετάσεως και εφόσον προκύψουν επαρκείς ενδείξεις περί της ενοχής του, φυσικά τότε να ασκείται δίωξη και να διατάσσεται η διενέργεια κύριας ανάκρισης.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι, φέρνει αλλαγές οι οποίες θα βελτιώσουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο που με προχειρότητα και μεγάλη σπουδή, μια μέρα πριν τις εκλογές ψήφισε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, δημιουργώντας σωρεία προβλημάτων. Το νομικό κενό που δημιούργησε ο ΣΥΡΙΖΑ, με την κατάργηση ή την υποβάθμιση μείζονος ποινικής απαξίας αδικήματα που αποτελούν εγγύηση για το κράτος δικαίου, αλλά και η αυξανόμενη εγκληματικότητα, απαιτούν τη διαρκή επανεξέταση και προσαρμογή των υφιστάμενων προβλέψεων, τόσο στον Ποινικό Κώδικα όσο και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Το νέο σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τροποποιήσεις και βελτιώσεις στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εξορθολογισμό των προβλεπόμενων ποινών και επαναφορά σημαντικών διατάξεων, οι οποίες είτε είχαν καταργηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση είτε είχαν υποβαθμιστεί σε πλημμελήματα με χαμηλότερες ποινές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή.)

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να τονίσω ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να δει με πολύ ανοιχτά αυτιά οποιεσδήποτε προτάσεις, από όπου κι αν προέρχονται, που αφορούν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ, κύριε Σιμόπουλε.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: ... σεξιστικά εγκλήματα.

Προς την κατεύθυνση αυτή νομίζω ότι όλη η κοινωνία είναι έτοιμη να δεχθεί παρεμβάσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, θα δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό, ο οποίος έχει ζητήσει τον λόγο, για να κάνει μια παρέμβαση σε σχέση με νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα τις καταθέσω, για να είναι και ενώπιον των συναδέλφων. Να ζητήσω συγγνώμη για τη μεγάλη καθυστέρηση. Δίνουμε προσοχή λέξη-λέξη και αυτό αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργεί πάντα τον λόγο της καθυστέρησης.

Παρακαλώ για τα Πρακτικά και για τους κυρίους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ωραία, να μοιραστούν και στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

«Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, και λοιπές επείγουσες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης»

1. Στην παρ. 5 του εσωτερικού άρθρου 81 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου, μετά από τις λέξεις «της υπαιτιότητάς του μπορεί,» η λέξη «να» αντικαθίσταται από τη λέξη «, αφού», μετά τη λέξη «καταδικάστηκε» τίθεται «,», απαλείφονται οι λέξεις «ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το Δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί» και οι λέξεις «δύο (2) ώρες» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τέσσερις (4) ώρες».
2. Α) Στο προοίμιο του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου, στην περ. β) μετά από τις λέξεις «στην παρ. 2 τροποποιείται» προστίθενται οι λέξεις «το πρώτο εδάφιο αναφορικά με τα ηλικιακά όρια των τέκνων και».
Β) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 105 του άρθρου 17 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μέχρι τη συμπλήρωση του όγδοου έτους της ηλικίας τους και ασκείται άπαξ».
3. Α) Στο προοίμιο του άρθρου 20 του σχεδίου νόμου, στην περ. δ) πριν από τις λέξεις «και το άρθρο 106 διαμορφώνεται ως εξής» προστίθενται οι λέξεις «και «αυτεπάγγελτα ή».
Β) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 106 του άρθρου 20 του σχεδίου νόμου, μετά από τις λέξεις «ή να τροποποιηθούν» προστίθενται οι λέξεις «αυτεπάγγελτα ή».
4. Α) Στο προοίμιο του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου, στην περ. α) μετά από τις λέξεις «ανάκληση απόλυσης» προστίθενται οι λέξεις «και προβλέπεται εξαίρεση για τα πλημμελήματα».
Β) Στην παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 107 του άρθρου 21 του σχεδίου νόμου, απαλείφονται οι λέξεις «ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους».
5. Το άρθρο 30 του σχεδίου νόμου απαλείφεται, και τα λοιπά άρθρα αναριθμούνται αντιστοίχως.
6. Α) Στο προοίμιο του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου, απαλείφεται από την περ. β) ο αριθμός «3» και προστίθεται μετά την περ. β) νέα περ. γ) ως εξής: «, γ) αντικαθίσταται η παρ. 3».
Β) Στην παρ. 3 του εσωτερικού άρθρου 263Α του άρθρου 44 του σχεδίου νόμου, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής: «Υπάλληλος, υπαίτιος ή συμμετοχος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων που κατέχουν θέση ανώτερη της δικής του, ή συμμετοχος μη υπάλληλος στις πράξεις αυτές, εξαιρουμένης της τελέσεως

από αυτόν της πράξης του άρθρου 236 ΠΚ, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2, εφόσον ο ίδιος έχει μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των παραπάνω εγκλημάτων.».

7. Α) Στο προοίμιο του άρθρου 100 του σχεδίου νόμου, απαλείφονται οι λέξεις «, α)» και «, β) τροποποιείται η παρ. 2 με την απαλοιφή του εγκλήματος της ψευδούς κατάθεσης».
- Β) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 47 του άρθρου 100 του σχεδίου νόμου, απαλείφονται οι λέξεις «μπορεί να» και μετά τις λέξεις «ο εισαγγελέας» προστίθενται οι λέξεις «ή ο προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος».
- Γ) Στην παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 47 του άρθρου 100 του σχεδίου νόμου, μετά από τις λέξεις «μήνυση για τα εγκλήματα» προστίθενται οι λέξεις «της ψευδούς κατάθεσης,» και οι λέξεις «4 ή 8 του άρθρου 22 του ν. 2472/1997» αντικαθίστανται από τις λέξεις «1 έως 3 του άρθρου 38 του ν. 4624/2019 (Α' 137)».
8. Α) Στον τίτλο του άρθρου 106 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «του άρθρου» απαλείφονται και οι λέξεις «57 του ν. 4497/2017» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 157 του ν. 2960/2001, του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 7, του πρώτου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 10, της παρ. 2 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 του ν. 2168/1993».
- Β) Στο προοίμιο του άρθρου 106 του σχεδίου νόμου, η λέξη «τροποποιείται» αντικαθίσταται από τη λέξη «τροποποιούνται», προστίθενται στην περ. α) μετά τη λέξη «τροποποιούνται» οι λέξεις «το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη των λέξεων «Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει και».
- Γ) Στην παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 115 του άρθρου 106 του σχεδίου νόμου, πριν από τις λέξεις «Τα πλημμελήματα» προστίθενται οι λέξεις «Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει» και στην παρ. 2 αντικαθίστανται το περιεχόμενο της περ. η) με τις λέξεις «πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 157 του ν. 2960/2001 (Α' 265)», το περιεχόμενο της περ. θ) με τις λέξεις «του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 7, του πρώτου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 10, της παρ. 2 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 του ν. 2168/1993 (Α' 147)» και προστίθεται νέα περ. ι) μετά την περ. θ), με περιεχόμενο «του άρθρου 372 παρ. 1 ΠΚ».
9. Α) Στον τίτλο του άρθρου 118 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «παρ. 1» προστίθενται οι λέξεις «, 5».
- Β) Στο προοίμιο του άρθρου 118 του σχεδίου νόμου προστίθεται μετά το στοιχείο α) νέο στοιχείο β) ως εξής: «β) τροποποιείται η παρ. 5 αναφορικά με τη δυνατότητα εξέτασης με φυσική παρουσία του ενήλικου παθόντα» και το επόμενο στοιχείο αναριθμείται αντιστοίχως σε γ).
- Γ) Στην παρ. 5 του εσωτερικού άρθρου 228 του άρθρου 118 του σχεδίου νόμου, μετά το δεύτερο εδάφιο προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο ως εξής: «Σε κάθε περίπτωση, στις αξιόποινες πράξεις της παρ. 1 πλην εκείνης του άρθρου 323Α ΠΚ, το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, μπορεί

- να ζητήσει την εξέταση με φυσική παρουσία του ενήλικου παθόντα, με την τήρηση των διατυπώσεων του άρθρου 330 ΚΠΔ, αν κρίνεται απολύτως αναγκαία για την ανεύρεση της αλήθειας.».
10. Α) Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 294 του άρθρου 127 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «αποφαίνεται και για» προστίθενται οι λέξεις «την εξακολούθηση ή».
11. Α) Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 343 του άρθρου 131 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «ενημερώσει τον» και πριν τη λέξη «κατηγορούμενο» προστίθεται η λέξη «παρόντα».
12. Α) Στο προοίμιο του άρθρου 136 του σχεδίου νόμου, προστίθεται μετά την περ. α) νέα περ. β) ως εξής «β) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1,» και οι υπόλοιπες περιπτώσεις αναριθμούνται αντιστοίχως.
- Β) Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 473 του άρθρου 136 του σχεδίου νόμου, προστίθενται μετά τις λέξεις «παραγραφής του εγκλήματος» οι λέξεις «χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς της παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ».
13. Α) Στον τίτλο του άρθρου 147 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «επί περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων» απαλείφονται και οι λέξεις «παρ. 3 και αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 497 ΚΠΔ» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παρ. 2, κατάργηση παρ. 3 και αντικατάσταση πρώτου εδαφίου παρ. 5 άρθρου 497 ΚΠΔ».
- Β) Στο προοίμιο του άρθρου 147 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «παρ. 3» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παρ. 2: αα) με την προσθήκη του μέτρου του περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων, αβ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής, αγ) τροποποιείται το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης σε περίπτωση αιτιολογημένης απόφασης του δικαστηρίου», οι λέξεις «αντικαθίσταται η παρ. 4» αντικαθίστανται με τις λέξεις «καταργείται η παρ. 3, γ) αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5».
- Γ) Στην παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 497 του άρθρου 147 του σχεδίου νόμου, οι λέξεις «έως τριών ετών, η έφεση έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα» αντικαθίστανται με τις λέξεις «ή περιορισμός σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα εκτός αν το δικαστήριο αιτιολογώντας, ειδικά την απόφασή του, κρίνει αλλιώς».
- Δ) Η παρ. 3 του εσωτερικού άρθρου 497 του άρθρου 147 του σχεδίου νόμου καταργείται.
- Ε) Στην παρ. 5 του εσωτερικού άρθρου 497 του άρθρου 147 του σχεδίου νόμου, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής: «Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την ανασταλτική δύναμη της έφεσης από την επιβολή περιοριστικών όρων.».
14. Α) Στον τίτλο του άρθρου 149 του σχεδίου νόμου, μετά τις λέξεις «Τροποποίηση παρ.» προστίθενται ο αριθμός «1» και κόμμα «,».
- Β) Στο προοίμιο του άρθρου 149 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα περ. α) ως εξής: «α) στην παρ. 1 ο αριθμός «2» αντικαθίσταται από τον αριθμό «3» και οι υπόλοιπες περιπτώσεις αναριθμούνται αντιστοίχως.

23. Στο ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ τίθεται ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' με τίτλο «Επείγουσες διατάξεις Υπουργείου Εθνικής Άμυνας», στο οποίο εντάσσεται η υπ' αρ. 1126/91 (8.11.2021) τροπολογία.
24. Μετά το ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α', τίθεται ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' με τίτλο «Επείγουσες ρυθμίσεις για το Ταμείο Ενεργειακής Μετάβασης», στο οποίο εντάσσεται η υπ' αρ. 1127/92 (8.11.2021) τροπολογία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.
25. Στην παρ. 7 του εσωτερικού άρθρου εξηκοστού πρώτου του άρθρου μόνου της υπ' αρ. 1127/92 (8.11.2021) τροπολογίας, μετά τη λέξη «Δ.Ε.ΤΗ.Π.», διαγράφεται η λέξη «Α.Ε.».
26. Μετά το ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β', τίθεται ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' με τίτλο «Επείγουσες διατάξεις για την αντιμετώπιση της διασποράς του κορωνοϊού COVID-19», στο οποίο εντάσσεται η υπ' αρ. 1129/94 (9.11.2021) τροπολογία.
27. Μετά το ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ', τίθεται ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' με τίτλο «Επείγουσες διατάξεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων», στο οποίο εντάσσεται η υπ' αρ. 1131/96 (9.11.2021) τροπολογία.
28. Ο τίτλος του σχεδίου νόμου διαμορφώνεται ως εξής: "Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες επείγουσες διατάξεις».

Αθήνα, 10.11.2021

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με την κ. Όλγα Κεφαλογιάννη από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, έχετε τον λόγο, κυρία Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αποτελεί μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, άλλωστε ήταν και δέσμευσή της. Μια δέσμευση με δύο στόχους: Από τη μία πλευρά να διορθώσει τις αστοχίες και τις πλημμέλειες της προηγούμενης κυβέρνησης που έφερε στη Βουλή τον νέο Ποινικό Κώδικα στο παραπάνω των εθνικών εκλογών του 2019 και έτσι δεν υπήρξε ο απαιτούμενος χρόνος για διάλογο, από την άλλη πλευρά να ενισχυθεί συνολικά η ασφάλεια και η προστασία του πολίτη από την εγκληματικότητα, μέσα από την εναρμόνιση της ποινικής μας νομοθεσίας με τις ανάγκες του σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου, αλλά και με γνώμονα τις νέες προκλήσεις που αυτό αντιμετωπίζει.

Στην κατεύθυνση αυτή με το παρόν νομοσχέδιο πολύ σωστά ενισχύεται πρωταρχικά η προστασία των πιο ευάλωτων, όπως είναι οι ανήλικοι, οι πολίτες τρίτων χωρών, τα θύματα σεξουαλικής κακοποίησης και οικονομικής εκμετάλλευσης, θύματα που λόγω της ευάλωτης θέσης τους και της κακοποίησης που έχουν υποστεί, αδυνατούν να καταθέσουν, χωρίς την υποστήριξη ειδικών επιστημόνων, κάτι που θα τους παρέχεται στο εξής.

Εξαιρετικά βαρύνουσας σημασίας είναι, επίσης, η αυστηροποίηση των ποινών, αλλά και η πρόβλεψη για την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των υποθέσεων αυτών, όπως επίσης και η αλλαγή του χρόνου έναρξης της παραγραφής των αδικημάτων της εμπορίας ανθρώπων, της αρπαγής ανηλίκων και των αδικημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας. Η παραγραφή θα ξεκινά πλέον από την ενηλικίωση του θύματος, με παρέκταση ενός επιπλέον έτους για πλημμέλημα ή τριών επιπλέον ετών για κακούργημα.

Επανερχονται, λοιπόν, αλλά και επεκτείνονται τα προβλεπόμενα στον παλαιό Ποινικό Κώδικα για την παραγραφή αδικημάτων που σχετίζονται με τη γενετήσια ελευθερία και στρέφονται κατά ανηλίκων, τα οποία εσφαλμένα είχε αλλάξει η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ορίζοντας την έναρξη προσμέτρησης της παραγραφής τους από την ενηλικίωση του θύματος και μόνο για τα κακούργημα, προφανώς, σε μια απαράδεκτη λογική συμψηφισμού για τα ιδιαίτερα ευαίσθητα και ειδικά αυτά εγκλήματα. Η ίδια η κοινωνική πραγματικότητα ανέδειξε πρόσφατα, ότι τα θύματα τέτοιων εγκλημάτων είναι σε θέση να τα καταγγείλουν σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο από αυτόν στον οποίο συβέβησαν, διότι οι ψυχολογικές επιπτώσεις που αντιμετωπίζουν είναι τεράστιες.

Εξίσου σημαντική νομοθετική παρέμβαση, αποτελεί η μετατροπή σε αυτεπαγγέλτως διωκόμενο έγκλημα, αυτό της προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας στον εργασιακό χώρο. Και επικαλούμαι και πάλι σε αυτό, τη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα που μας υποδεικνύει ότι πολλές τέτοιες υποθέσεις δεν καταγγέλλθηκαν έγκαιρα ή δεν καταγγέλλθηκαν ποτέ από τον φόβο των θυμάτων να χάσουν την εργασία τους, να αντιμετωπίσουν προβλήματα βιοπορισμού ή ακόμα και να εκτεθούν στον ευρύτερο επαγγελματικό τους κύκλο.

Οι συγκλονιστικές αποκαλύψεις σε σχέση με εκβιαστικές πρακτικές στον εργασιακό χώρο, σε βάρος κυρίως γυναικών, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αδράνειας στα θέματα αυτά. Το ίδιο και οι σύγχρονες οικονομικές προκλήσεις. Ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της πανδημίας, η επίτευξη της ισότητας των φύλων και στον εργασιακό χώρο, αναδεικνύεται σε μια κρίσιμη προϋπόθεση ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο για τις υποθέσεις της σεξουαλικής παρενόχλησης κακοποίησης ανηλίκων, όσο και ενηλίκων, ειδικά εντός του χώρου εργασίας, είχα η ίδια εγκαίρως παρέμβει.

Από την πρώτη στιγμή που είδαν το φως της δημοσιότητας σωρεία συγκλονιστικών υποθέσεων, κατέθεσα σχετικές ερωτήσεις προς τον αρμόδιο Υπουργό, τονίζοντας την άμεση ανάγκη για αναπροσαρμογή της ποινικής αντιμετώπισης τέτοιων εγκλημάτων, κάτι που εύστοχα προτείνεται στο υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο.

Πραγματικά, εκπλήσσομαι για ακόμη μια φορά με τη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -δυσάρεστα, φυσικά- για τις αιτιάσεις της, περί δήθεν τυφλής αυστηροποίησης των ποινών και εργαλειοποίησης της επικαιρότητας.

Είναι σοκαριστικό δε, το γεγονός ότι στην αρμόδια επιτροπή ακούστηκε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση η άποψη ότι τα κακούργημα της Καρολάιν είναι ένα στο εξάμηνο ή δύο στον χρόνο.

Καθ' όλη τη διάρκεια των περιοριστικών μέτρων αυξήθηκαν κατακόρυφα τα φαινόμενα κακοποίησης γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας όχι μόνο εδώ στην Ελλάδα, αλλά και παγκοσμίως.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση εντάσσεται και ο θλιβερός μακρύς κατάλογος της πιο ακραίας μορφής τους, της γυναικοκτονίας. Μόνο για το 2021 στη χώρα μας, ο αριθμός δολοφονιών γυναικών που συνδέονται με το φύλο τους, είναι ήδη διψήφιος και ακόμα δεν έχουμε κλείσει το έτος. Έχουμε, λοιπόν, να κάνουμε με εργαλειοποίηση της επικαιρότητας από την Κυβέρνηση; Όχι φυσικά. Είναι εργαλειοποίηση της επικαιρότητας, η επαναφορά και διεύρυνση του αξιοποιούν στα κοινώς επικίνδυνα αδικήματα, όπως είναι ο εμπρησμός, η έκρηξη, η πλημμύρα;

Δεν μπορεί να καταστρέφεται το περιβάλλον, να χάνονται ζωές, περιουσίες ανθρώπων και η Αξιωματική Αντιπολίτευση να επιμένει στην ιδεοληπτική λογική της ατιμωρησίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νομοθέτης οφείλει να αφουγκράζεται τις κοινωνικές συνθήκες, εκείνες που γεννούν το έγκλημα. Και αλίμονο, εάν δεν προσαρμόζει τη νομοθεσία με γνώμονα τη φύση και την ένταση του ποινικού φαινομένου.

Βρισκόμαστε, ήδη, μπροστά σε μια νέα κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα. Σε μια ραγδαία μεταβολή των οικονομικών, εργασιακών και κοινωνικών σχέσεων υπό την αυξανόμενη, μάλιστα, επίδραση του τεχνολογικού τομέα.

Μέσα σ' αυτή τη μεταβαλλόμενη πραγματικότητα, μοιραία, μεταβάλλεται το ίδιο το έγκλημα και φυσικά οφείλει να εξελίσσεται και η αντιμετώπισή του. Για τον λόγο αυτό, είναι πολύ σημαντικό η Κυβέρνηση να προχωρήσει γρήγορα στην αναθεώρηση όλων των κωδίκων, αλλά και στην ψηφιοποίηση του δικαστικού συστήματος, για να δώσουμε στους δικαστικούς λειτουργούς τα εργαλεία εκείνα, ώστε να μπορούν να απονείμουν δικαιοσύνη γρηγορότερα και ποιοτικότερα.

Αν θέλουμε να μιλάμε ρεαλιστικά για οικονομική ανάπτυξη και ευημερία, θα πρέπει να εμβαθύνουμε κι άλλο στην εμπέδωση του κράτους δικαίου, ενός κράτους, δηλαδή, που προστατεύει τον πολίτη, του παρέχει το αίσθημα της ασφάλειας και επομένως, τον κάνει να αισθάνεται ελεύθερος. Ελεύθερος να δημιουργήσει, να καινοτομήσει και να προοδεύσει!

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Πριν περάσουμε στον επόμενο ομιλητή, θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Σκρέκα Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας για να αναπτύξει την τροπολογία με γενικό ρυθμό 1127 και ειδικό 92.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πολύ σύντομα θα ήθελα να πω ότι καταθέτουμε τροπολογία με αριθμό 1127 και ειδικό 92. Όπως γνωρίζουν πολύ καλά οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι για να αντιμετωπίσουμε τις επιπτώσεις της πρωτόγνωρης ενεργειακής κρίσης η οποία πλήττει την Ευρώπη και κατ' επέκταση και την Ελλάδα μας, έχουμε συστήσει ένα ειδικό ταμείο για την ενεργειακή μετάβαση. Εκεί διαθέτουμε πόρους που προέρχονται από τις δημοπρασίες διοξειδίου του άνθρακα -αερίων του θερμοκηπίου δηλαδή- και αυτούς τους πόρους στη συνέχεια τους καταναίμε και τους προωθούμε για να επιδοτήσουμε τους λογαριασμούς ηλεκτρικής ενέργειας των ελληνικών νοικοκυριών, ώστε να απορροφήσουμε το μεγαλύτερο τμήμα της ανατίμησης στην ηλεκτρική ενέργεια.

Αρχικά είχαμε καταναίμε 150 εκατομμύρια ευρώ. Μετά τις τελευταίες ανακοινώσεις στις οποίες προχωρήσαμε χθες τελικά θα διαθέσουμε 620 εκατομμύρια ευρώ στον εν λόγω λογαριασμό. Με την τροπολογία που καταθέτουμε δίνουμε τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουμε από τον εν λόγω ειδικό λογαριασμό με την

ονομασία «Ειδικός λογαριασμός Ταμείο Ενεργειακή Μετάβαση». Δίνουμε τη δυνατότητα να προωθήσουμε πόρους για να στηρίξουμε το επίδομα θέρμανσης, το οποίο δίνουμε με συγκεκριμένα εισοδηματικά κριτήρια σε δικαιούχους στην Ελλάδα.

Επίσης δίνουμε τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουμε από αυτό τον λογαριασμό τον Δήμο Εορδαίας για να καλύψει έκτακτες και αυξημένες ανάγκες κόστους που προέρχεται από τη χρήση ηλεκτρολβητών για την τηλεθέρμανση στην Περιφερειακή Ενότητα Κοζάνης και βέβαια δίνουμε τη δυνατότητα μέσα από αυτόν τον λογαριασμό, μέσα από το ταμείο για την ενεργειακή μετάβαση, να τροφοδοτήσουμε και τον ειδικό λογαριασμό για την επανασύνδεση ευάλωτων νοικοκυριών και την αποπληρωμή οφειλών τους. Αυτό είναι η τελευταία παρέμβαση που έχουμε προχωρήσει ως Κυβέρνηση. Έχουμε ήδη ανακοινώσει ότι για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε ακόμα περισσότερο αυτούς που έχουν περισσότερο ανάγκη και για να μην μείνει κανένα νοικοκυριό τις κρύες μέρες του χειμώνα χωρίς δυνατότητα θέρμανσης, δημιουργούμε έναν πενταψήφιο τηλεφωνικό αριθμό έκτακτης ανάγκης όπου ένα νοικοκυριό το οποίο δεν έχει δυνατότητα πρόσβασης σε φυσικό αέριο ή σε πετρέλαιο για να θερμάνει το σπίτι του, έχει αποκοπεί το ηλεκτρικό του ρεύμα, δίνουμε τη δυνατότητα να καλέσει αυτόν τον πενταψήφιο αριθμό και αμέσως να προστρέξει η ανάλογη κοινωνική υπηρεσία του δήμου και να προχωρήσει στην επανασύνδεση. Για το κόστος αυτής της επανασύνδεσης, αλλά και την αποπληρωμή τμήματος των συγκεκριμένων νοικοκυριών δίνουμε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουμε χρήματα από το Ταμείο Ενεργειακής Μετάβασης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ευάγγελος Αποστόλου από τον ΣΥΡΙΖΑ μέσω Webex.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα ψίχουλα που ανακοίνωσε ο κ. Σκρέκας και οι τηλεφωνικοί αριθμοί για τα ευάλωτα νοικοκυριά δυστυχώς δεν σημαίνουν τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα υπάρχει διαχρονικά ένα σύνθημα ποινικής καταστολής που το καθιστούσε το πιο τιμωρητικό και σε μέγιστο βαθμό αναποτελεσματικό σε όλη την Ευρώπη.

Εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, κάναμε ένα σημαντικό βήμα που έτυχε και γενικής αποδοχής και εσείς, η Νέα Δημοκρατία, αντί να κάνετε ένα βήμα μπροστά, κινείστε προς τα πίσω. Από την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας αρχίσατε να κατεδαφίζετε και να εργαλειοποιείτε την ποινική δικαιοσύνη, επιστρέφοντας ταχύτατα στα πέτρινα χρόνια. Με το παρόν νομοσχέδιο επισφραγίζετε αυτή την προσπάθειά σας. Προχωρείτε σε μια απροκάλυπτη οπισθοδρόμηση με την καθιέρωση γενικευμένης αυστηροποίησης των ποινών, καταργώντας την προηγούμενη νομοθετική προσπάθεια εξορθολογισμού και αναλογικότητας των ποινών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο σε κάθε πολίτη που προσφεύγει στη δικαιοσύνη είναι κατά πόσον ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας και ο Ποινικός Κώδικας διασφαλίζουν τόσο τα δικαιώματά του, όσο και αυτά βέβαια της κοινωνίας από εγκληματικές πράξεις και σε αυτή τη διελκυστίνδα είναι σίγουρο ότι ο πολίτης έχει το προβάδισμα, αφού είναι προτιμότερο η αθώωση ενός ενόχου από την καταδίκη ενός αθώου.

Με βάση, λοιπόν, αυτό τον κανόνα ο οποίος επηρεάζει όχι μόνο το αποτέλεσμα, όσο κυρίως την προστασία των δικαιωμάτων του ατόμου από τις αυθαιρεσίες της εξουσίας, να προσεγγίσω τις τροποποιήσεις που προτείνετε. Ελάχιστες είναι οι διατάξεις που έχουν θετικό πρόσημο. Οι περισσότερες έχουν αποσπασματικό χαρακτήρα και στοχεύουν στην αυστηροποίηση των ποινών σε πολλά αδικήματα. Αν μάλιστα ληφθεί υπ' όψιν ότι η εξέταση πολλών από τα αδικήματα θα γίνεται από ολιγομελή ή μονοπρόσωπα δικαστικά όργανα τότε θα υπάρχει και πρόβλημα στην απονομή της δικαιοσύνης. Εμείς είμαστε αντίθετοι με τη διάταξη που προσθέτει νέα ... (δεν ακούστηκε λόγω κακής σύνδεσης) στο μονομελές εφετείο. Ένα μονομελές όργανο που επιβάλλει ποινές μέχρι δεκαπέντε χρόνια είναι αδιανόητο να μπορεί να επιβάλει ακόμα και ισόβια.

Θα σταθώ κυρίως στη ρύθμιση με τη διάταξη του νομοσχεδίου που χαρακτηρίζει όλα τα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα και αφορά στην πρόβλεψη ποινής με βάση την αφηρημένη διακινδύνευση αντί της συγκεκριμένης διακινδύνευσης. Δεν απαιτεί να έχει επέλθει κίνδυνος ως συστατικό στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, αλλά απλά να μπορούσε να επέλθει και να επιβάλλεται ποινή, αυξημένη μάλιστα, χωρίς να προκληθεί κανένας κίνδυνος. Είναι πάρα πολύ επικίνδυνο αυτό.

Σχετικά, όμως, με το έγκλημα του εμπρησμού δεν μπορεί να διαφύγει της προστασίας μας η καλοκαιρινή αναφορά του Υπουργού εναντίον της ισχύουσας διάταξης και ότι ο ίδιος θα φέρει αυστηρότερη διάταξη.

Κύριε Υπουργέ, οι πυρκαγιές μεγάλης έκτασης ή εκείνες όπου υπήρχε κίνδυνος για τη ζωή ή για κοινωφελείς εγκαταστάσεις, όπως συνέβη με τις πυρκαγιές όλων των ημερών του Αυγούστου, τιμωρούνται ήδη ως κακούργηματα. Μάλιστα με τον Ποινικό Κώδικα που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ τιμωρείται ως κακούργημα και κάθε πυρκαγιά που επεκτείνεται σε μεγάλη δασική έκταση και δεν απαιτείται για ιδιαίτερα μεγάλη έκταση, όπως γινόταν με τον παλιό Ποινικό Κώδικα. Παράλληλα προβλέφθηκε για πρώτη φορά μέχρι και ποινή ισόβιας κάθειρξης για πυρκαγιά δάσους στην περίπτωση ύπαρξης μεγάλου αριθμού θυμάτων, κάτι που δεν ίσχυε ποτέ στο παρελθόν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλού είναι το πρόβλημα με τις πυρκαγιές της βόρειας Εύβοιας. Είναι τέτοιο το μέγεθος της καταστροφής που δεν μιλάμε για μία υποτίμηση της αντιπυρικής πολιτικής ή και ανεπάρκεια. Μιλάμε για πλήρη ανυπαρξία σχεδιασμού και έργου με βάση τις ανάγκες. Μόνο η βροχή μπόρεσε να σβήσει και τον τελευταίο πύρινο θύλακα στην Εύβοια. Μιλάμε, όμως και για συγκεκριμένες ευθύνες οι οποίες πρέπει να προσωποποιηθούν, όταν ο ίδιος ο Αρχηγός της Πυροσβεστικής ανερυθρίαστα δήλωνε σε τηλεοπτική συνέντευξη ότι δεν παρακολουθούσε και πολύ το πύρινο μέτωπο της Εύβοιας γιατί ήταν απασχολημένος αποκλειστικά με άλλη ή όταν ο περιφερειάρχης συγκλονισμένος δήλωνε ότι είχε δοθεί στην Πυροσβεστική Υπηρεσία εντολή μη κατάσβεσης ή όταν οι δήμαρχοι δήλωναν ότι εσκεμμένα εγκαταλείφθηκαν οι περιοχές τους. Καταλαβαίνετε ότι εκεί τα πράγματα πρέπει να τα δει η δικαιοσύνη διεξοδικά.

Θα σταθώ και σε μια άλλη αυστηροποίηση, αυτή του άρθρου 191 του Ποινικού Κώδικα για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων και μάλιστα για την εξ αμελείας τέλεση του αδικήματος, αφού προβλέπει ποινή φυλάκισης έως ένα έτος ή χρηματική ποινή ενώ σήμερα προβλέπεται ποινή χρηματική ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Δηλαδή, το άρθρο αυτό του νομοσχεδίου αφ' ενός προβλέπει φυλάκιση και αφ' ετέρου εξοβελίζει την ποινή της παροχής κοινωφελούς εργασίας και την εξαφανίζει τελείως από τη διάταξη αποκαλύπτοντας έτσι τη θέση της Νέας Δημοκρατίας και του Υπουργού Δικαιοσύνης που είναι θέση δυσπιστίας και αποστρόφης προς τον θεσμό της κοινωφελούς εργασίας που καθιερώθηκε στη χώρα μας από το 1991 και ισχύει σε όλες τις έννομες τάξεις των χωρών της Ευρώπης. Όμως η διάταξη αυτή πρέπει να πολεμηθεί στη φιλοσοφία της κάτι που έγινε φανερό σε όλους και ήδη οι ενώσεις δημοσιογράφων στην Ελλάδα και στη Ευρώπη αντέδρασαν με ιδιαίτερη αυστηρότητα.

Κλείνω με μια αναφορά στην πολύ σημαντική τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ για τη γυναικοκτονία στη χώρα μας. Κύριοι συνάδελφοι, η αφαίρεση ζωής λόγω φύλου δεν είναι απλά ένας φόνος. Είναι ένα ανθρωπολογικό φαινόμενο που πρέπει να αντιμετωπιστεί ιδιαίτερα. Πρέπει να αντιμετωπιστεί η συγκεκριμένη κατάσταση, κύριοι τη Κυβέρνησης. Ελπίζουμε να γίνει δεκτή απ' όλους η συγκεκριμένη τροπολογία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστόλου.

Συνεχίζουμε με την κ. Λιακούλη από το ΚΙΝΑΛ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκομαι στη Λάρισα και συνδέομαστε μέσω της τηλεματικής ακριβώς επειδή δεν νομίζω ότι υπάρχει πια άνθρωπος στη Λάρισα που να μην έχει έρθει σε επαφή με κρούσμα. Η πόλη, ο Νομός Λάρισας αλλά και η πε-

ριοχή της Θεσσαλίας βρίσκεται ακριβώς στο μάτι του κυκλώνα. Σήμερα όπως γνωρίζει και ο κύριος Πρόεδρος και με την ιδιότητα του αλλά και με το μεγάλο του ενδιαφέρον, καθώς είναι πολύ κοντά στα υγειονομικά ζητήματα, δυστυχώς έχουμε και διασωληνώσεις αλλά έχουμε και κρεβάτια COVID εκτός ΜΕΘ. Έχουμε ράντζα με COVID στους διαδρόμους. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, ότι βρισκόμαστε με την πλάτη στον τοίχο στην κυριολεξία. Δεν έχουμε δυστυχώς καμμία σοβαρή πρόοδο στους εμβολιασμούς που να μας κάνει να αναθαρρούμε, τουλάχιστον για το επόμενο χρονικό διάστημα. Αντιμετωπίζουμε σοβαρότατα ζητήματα τα οποία θα τα βρούμε μπροστά μας. Η Κυβέρνηση δείχνει ότι αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε μια σοβαρότατη αμηχανία. Τόσο ο Υπουργός Υγείας όσο και η Αναπληρώτρια Υπουργός πρόσφατα επισκέφθηκαν τη Λάρισα αλλά δυστυχώς δεν έχουμε δει πολύ συγκεκριμένες ανακοινώσεις τις οποίες περιμέναμε. Αλλά δεν τις είδαμε

Τώρα σε ό,τι αφορά στα σημερινά, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κινήματος Αλλαγής συζήτησε εκτενώς το θέμα του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, κύριε Υπουργέ. Μας απασχόλησε πάρα πολύ και αποφασίσαμε να σταθούμε σταθερά με ειλικρίνεια και ανυποκρισία απέναντι σε κάθε είδους επικοινωνιακού χαρακτήρα στάση ή εξάρτηση. Απαλλαγμένοι από το να είμαστε απλώς αρεστοί, θελήσαμε να είμαστε χρήσιμοι και ουσιαστικοί και κυρίως συνεπείς στη στάση της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης που έβαλε πλάτη και προχώρησε σοβαρότατες μεταρρυθμίσεις σε ό,τι αφορά το δικαίωμά μας σύστημα που έθεσε ένα προοδευτικό πρόσημο αν μου επιτρέπετε και βεβαίως μετέτρεψε τον τιμωρητικό του χαρακτήρα σε χαρακτήρα σωφρονιστικό χωρίς να τα έχουμε κάνει όλα, χωρίς να τα έχει κάνει κανείς όλα. Έχουμε ακόμα πάρα πολλά πράγματα να κάνουμε και ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε για να είμαστε χρήσιμοι και αποτελεσματικοί.

Το σημερινό σχέδιο νόμου έχει καλά και κακά νέα. Θα ξεκινήσω με τα καλά που αν και είναι σημαντικά δυστυχώς δεν αρκούν για να πείσουν για τη σκοπιμότητα για την οποία φέρνεται το νομοσχέδιο καθώς ο κόσμος το έχει βούκινο κι εσείς κρυφά καμάρι. Τα καλά νέα, λοιπόν, είναι οι θετικές διατάξεις που διορθώνουν και βελτιώνουν παθογένειες του Ποινικού Δικαίου όπως οι παρεμβάσεις που σχετίζονται με τα εγκλήματα σε βάρος ανηλίκων, στα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, της οικονομικής εκμετάλλευσης, της γενετήσιας ζωής, οι προτεινόμενες μεταβολές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που έχουν κυρίως τεχνικό χαρακτήρα. Εμείς οι νομικοί καταλαβαίνουμε τι λέμε. Αλλά το βούκινο που έχει ο κόσμος κι εσείς κρυφά καμάρι είναι ότι κάνατε κολάζ των δελτίων ειδήσεων. Βγάλατε τους μεγάλους τίτλους τους πηχυαίους, είπατε λοιπόν, ότι αυτό το πράγμα πουλάει. Να, λοιπόν, μια πολύ καλή ευκαιρία να πουλήσετε τη νομοθεσία.

Τα κακά νέα είναι ότι η μεγαλύτερη δικαστική ένωση της χώρας δημοσίευσε πρόσφατα κείμενο με τις παρατηρήσεις της αναφορικά με τις δρομολογούμενες αλλαγές που φέρνεται. Κατακεραυνώνει πολύ σημαντικά σημεία και τους εμπνευστές -εσάς δηλαδή, την κυβέρνηση- ρυθμίσεων που καταστρατηγούν άρθρα σημαντικά, όπως το άρθρο 5 και 14 του Συντάγματος καθώς και το άρθρο 11 παράγραφος 1 του χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μιλάμε βεβαίως για τις αλλαγές που φέρνεται για το άρθρο 191.

Η δική μου, προσωπική άποψη, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο κινήθηκε η συζήτηση στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, κύριε Υπουργέ, είναι ότι πραγματικά αν δεν υπήρχε αυτό που υπάρχει τώρα, δηλαδή η πανδημία, η ακρίβεια, ο λοιμός, λιμόν, σεισμός, καταποντισμός ο κόσμος θα ήταν γι' αυτό στον δρόμο. Θα ήταν στον δρόμο. Γιατί αυτό πραγματικά σημαίνει ότι καταστρατηγείται το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, της έκφρασης γνώμης και άποψης για πολύ σημαντικά θέματα και θα κρίνει κάποιος άλλα όλα αυτά που λέγονται και ακούγονται από ένα μέσο ενημέρωσης, από ένα site, από έναν φορέα έκφρασης, τέλος πάντων, που απευθύνεται στην κοινή γνώμη, ανησυχούν, είναι επικίνδυνα.

Επικίνδυνο είναι αυτό που φέρνεται. Επικίνδυνο για τη δημοκρατία. Μας θυμίζει άλλες εποχές και σας το λέω με απόλυτη ειλικρίνεια. Αποτελεί λόγο σοβαρής συζήτησης, αποτελεί πραγμα-

τικά μια αλλαγή η οποία είναι κεραυνός εν αιθρία. Το φέρνεται δήθεν με αφορμή τα fake news που υπάρχουν για την πανδημία, για τους εμβολιασμούς κ.λπ.. Ενώ ξέρετε κι εσείς ότι όταν θέλει κανείς να ρυθμίσει πραγματικά ειδικά ζητήματα μείζονος σημασίας σε εθνικό επίπεδο μπορεί να το κάνει πολύ συγκεκριμένα.

Από την άλλη να σας πω τι κάνετε. Το ανέφερε ο κ. Αποστόλου σε μια άλλη διάστασή του. Κάνετε και το εξής. Κρυφοκλείνετε και το μάτι σε όσους αντιδρούν, όπως η ΕΣΗΕΑ για παράδειγμα, λέγοντας «κοίταξε να δεις, μην αντιδράς γιατί αφήνω και το εγκλημα να τελειύει από αμέλεια αλλά με χαμηλότερες και άλλες φύσεως ποινές». Δηλαδή, προσποιείστε και τον μπαγάσα. Κλείνετε το μάτι, κατά το κοινώς λεγόμενο, κατά το λαϊκό λεγόμενο. Όμως έτσι δεν νομοθετεί κανείς πραγματικά. Έρχεται να προστεθεί στα απαράδεκτα θεσμικά ατοπήματα που έχουν γίνει.

Ας ξεκινήσουμε για παράδειγμα από το ότι ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, που στην πραγματικότητα είναι αυτό που εκφράζει στην πρακτική διάσταση το Σύνταγμα, δεν μπορούν να αλλάξουν κάθε δύο χρόνια. Δεν έχει δοθεί ο απαραίτητος χρόνος για να εφαρμοστούν και να αξιολογηθούν οι προηγούμενες διατάξεις με κλειστά τα δικαστήρια μέσα στην πανδημία, με ένα κλίμα ανασφάλειας για τους πολίτες που κανείς δεν θέλει να ασχοληθεί μ' αυτό. Επενδύετε όπως είδα στους αρχικούς τίτλους των ειδήσεων, στην επικαιρότητα. Για καθαρά επικοινωνιακούς λόγους φέρνεται στη Βουλή ένα σχέδιο νόμου που δεν μπορούμε να υπερψηφίσουμε.

Εμείς θα ψηφίσουμε τις θετικές διατάξεις αλλά βεβαίως θα καταδείξουμε και τη σκοπιμότητά σας. Είναι να χαϊδέψετε τα αυτιά της ελληνικής κοινωνίας την οποία όμως βυθίζετε καθημερινά στις διασωληνώσεις, στα κρεβάτια εκτός ΜΕΘ και περισσότερο στη φτώχεια και την ανασφάλεια λόγω της ακρίβειας, με όσα μερεμέτια κι αν προσπαθείτε να κάνετε, όπως οι προηγούμενες ανακοινώσεις που κάνατε με τις τροπολογίες. Παιζετε, λοιπόν, μ' αυτό που πουλάει περισσότερο στον κόσμο για να ικανοποιήσετε το τηλεοπτικό αίσθημα δικαίου γιατί όλοι είναι καρφωμένοι μπροστά στις θρόνες και περιμένουν το καλό νέο.

Οριζόντια αυστηροποίηση ποινών και του τρόπου έκτισης για τα ειδικά εγκλήματα, αποδυνάμωση της χρηματικής ποινής η οποία υποβιβάζεται σε απλό χρέος προς το δημόσιο και όποιος το βρει, το βρήκε. Εργαλείο τιμωρίας πραγματικά μετατρέπεται πολύτιμος σωφρονιστικός θεσμός όπως την υφ' όρον απόλυση. Συνεχίζετε να υποτιμάτε πολύ σημαντικούς θεσμούς για το σωφρονιστικό σύστημα όπως είναι οι αγροτικές φυλακές και βεβαίως σιωπή, σιγή ασυρμάτου όταν σας λένε οι ίδιοι οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι και όλοι οι φορείς ότι αυτή τη στιγμή έχετε δέκα χιλιάδες εκατόν εβδομήντα πέντε θέσεις στις φυλακές και κρατούνται εντεκάμισι χιλιάδες περίπου κρατούμενοι με 130% πληρότητα στις φυλακές της Λάρισας. Γι' αυτό δεν μιλάτε, δεν λέτε τίποτα.

Δεν λέτε για το ότι περιορίζετε υπέρμετρα τη δυνατότητα των δικαστών να εξατομικεύουν την ποινική μεταχείριση. Από την άλλη πλευρά βέβαια, από την άλλη πόρτα τους βάζετε ακόμη και υπαλλήλους ως ειδικούς επιστημονικούς συνεργάτες στα πολιτικά γραφεία. Αυτό κι αν είναι! Δηλαδή τι μας λέτε τώρα ότι τους εμπιστεύεστε ή ότι δεν τους εμπιστεύεστε; Ή ότι εμπιστεύεστε κάποιους και κάποιους άλλους δεν τους εμπιστεύεστε;

Και ολοκληρώνω με μια σκέψη, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε με την εμπειρία των είκοσι επτά χρόνων που διακονώ τον χώρο της δικαιοσύνης να πω πως τα θέματα της δικαιοσύνης και της απονομής κυρίως της δικαιοσύνης είναι κρίσιμα ζητήματα. Είναι ζητήματα που όταν γίνονται με μεταρρυθμιστικό πρόσημο είναι απαραίτητο να υπάρχει κοινωνική συναίνεση και επιστημονική συναίνεση. Για να αλλάξει ο τρόπος απόδοσης και έκτισης των ποινών θα πρέπει να υπάρχει συνολική, σχεδιασμένη, χρονομετρημένη αντεγκληματική πολιτική και η παραβατικότητα να αντιμετωπίζεται ολιστικά.

Μ' αυτόν τον τρόπο που το κάνετε, δυστυχώς, είναι «άρτος και θεάματα». Όμως, ξέρετε ποιο είναι το ζήτημα; Ο άρτος έχει προ πολλού φύγει από το τραπέζι των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Έμεινε το θέαμα και το θέαμα θα κριθεί στις επόμενες εκλογές όταν οι πολίτες θα κρίνουν, θα συγκρίνουν και θα αξιολογήσουν ποιο τελικά ήταν το fake new.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε, κυρία Λιακούλη.

Συνεχίζουμε με τον κ. Μπιάγκη από το Κίνημα Αλλαγής.

Κύριε Μπιάγκη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η πανδημία έχει πια ριζώσει για τα καλά στη ζωή μας. Η κατάσταση των νοσοκομείων γίνεται καθημερινά ολοένα και πιο πιεστική. Υπάρχει έντονη κοινωνική ασφυξία και το δε οικονομικό αδιέξοδο στους οικογενειακούς προϋπολογισμούς έχει αρχίσει να πολλαπλασιάζεται επικίνδυνα.

Αδιαμφισβήτητα, λοιπόν, η περίοδος αυτή που βιώνουμε έχει αφήσει για τα καλά το δικό της ιδιαίτερο αποτύπωμα.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας είναι δύο πάρα πολύ σημαντικά νομοθετήματα με τεράστιο ειδικό βάρος που ξεπερνούν κατά πολύ ένα απλό νομοθέτημα. Οι όποιες δε αλλαγές σε αυτό πρέπει να γίνονται με τη μέγιστη φειδώ, μετά από εξονυχιστική επεξεργασία και μελέτη, εσωκλείοντας πρώτα και πάνω απ' όλα τα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα της εποχής, όπως επίσης και τις τεκμηριωμένες προτάσεις της επιστημονικής κοινότητας. Πρόκειται για προτάσεις οι οποίες σημειωτέως έχουν διεξαχθεί και έχουν προκύψει μέσα από την εφαρμογή του εν λόγω νομοθετήματος κατά το πέρασμα του χρόνου.

Αντί αυτού λοιπόν, για δεύτερη συνεχόμενη φορά, καταθέτετε στη Βουλή τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα -η πρώτη ήταν τον Νοέμβριο του 2019- και τώρα μέσα σε διάστημα δύο ετών φέρετε νέα τροποποίηση εκατόν εβδομήντα τεσσάρων συνολικά άρθρων.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι τα μνημόνια, σε συνδυασμό με τις σαρωτικές αλλαγές που επέβαλε η κρίση της πανδημίας του κορωνοϊού, επιτάσσουν ολοένα και περισσότερο την επικαιροποίηση του νομοθετικού οπλοστασίου. Ωστόσο, ο τρόπος που νομοθετείτε -βιαστικά, επιδερμικά, πρόχειρα, γρήγορα- ξεδιπλώνει τον πραγματικό πολιτικό σας χαρακτήρα. Νομοθετείτε χωρίς να αξιολογείτε και να εμβαθύνετε ως προς την ουσία και το βάθος των αλλαγών. Ενδεικτικό της νομοθετικής σας προχειρότητας είναι επίσης και ο καταγισμός των τροπολογιών που κάθε φορά έχουμε σε κάθε νομοσχέδιο και μάλιστα με πολλά άρθρα η κάθε τροπολογία.

Όπως και επί του συγκεκριμένου, μέσα σε ένα απόγευμα έχετε καταθέσει πλειάδα τροπολογιών.

Νομοθετείτε χωρίς μέτρο, χωρίς προγενέστερη επιστημονική επεξεργασία, χωρίς την απαιτούμενη έρευνα για να προχωρήσουμε σε ουσιαστικές και πραγματικές αλλαγές και τομές που τόσο πολύ έχει ανάγκη η δικαιοσύνη. Είστε βαθιά βυθισμένοι και εγκλωβισμένοι σε ένα ατέρμονο επικοινωνιακό παιχνίδι εντυπώσεων το οποίο έχετε προσαγάγει από την ουσία και την πραγματική κρισιμότητα των καιρών. Είστε μια Κυβέρνηση περιορισμένων πολιτικών αντανάκλαστικών, θα έλεγα εγώ, με πολύ χαμηλό πολιτικό βαρομετρικό. Αρκεί να παρατηρεί κάποιος τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων για να προβλέψει τα επόμενα βήματά σας.

Πράγματι κάποιες από τις προηγούμενες τροποποιήσεις είναι αναγκαίες. Η εποχή των μνημονίων, ο εγκλεισμός, η ανεργία, η οικονομική κρίση καταγράφουν διαρκώς αυξανόμενες κοινωνικές παθογένειες. Ωστόσο, η αυστηροποίηση των ποινών μόνη της δεν συνεπάγεται και αποτελεσματικότητα, σωφρονισμό, καταστολή, επιτυχημένη αντεγκληματική πολιτική, ενίσχυση του θεσμού της δικαιοσύνης ή ό,τι άλλο εσείς ευαγγελίζεστε σ' αυτήν την προπαγανδιστική επικοινωνιακή πολιτική σας.

Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα ουσιαστικά πρέπει να το δούμε από τη ρίζα του, τόσο ώστε να δούμε τις γενεσιουργές του αιτίες. Ζούμε σε μια χώρα που το δικαϊκό σύστημα αμφισβητείται και ο θεσμός της δικαιοσύνης κλονίζεται.

Προκειμένου λοιπόν να μην απωλέσουν οι θεσμοί την αξία τους, την αξιοπιστία τους και το κύρος τους πρέπει όλοι εμείς να τους στηρίξουμε ουσιαστικά και όπου αυτό είναι αναγκαίο, χωρίς όμως παρενθέσεις και χωρίς μικροπολιτικά εφήμερα παι-

χνίδια. Οφείλουμε, λοιπόν, με παρρησία και με καθαρότητα σκέψης να προτάξουμε ένα ολιστικό μοντέλο πάταξης της εγκληματικότητας το οποίο θα βασίζεται και στην πρόληψη και στην καταστολή αλλά και στον σωφρονισμό, στο οποίο σχέδιο θα έχουν σημαντική θέση οι εναλλακτικές μορφές ποινών, όπως είναι η κοινωφελής εργασία.

Το έχετε παραδεχτεί, άλλωστε, κι εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, σε δημόσια τοποθέτησή σας, ότι με την κοινωφελή εργασία μπορούμε να πετύχουμε πολλά. Ωστόσο, η κοινωφελής εργασία βρίσκεται σε πλήρη αναστολή εδώ και δυόμισι χρόνια λόγω του ν.4623/2019 που η Κυβέρνησή σας ψήφισε.

Κύριε Υπουργέ, εκτιμώ ότι κάθε νέο προτεινόμενο σχέδιο οφείλει να συμπεριλάβει δομές, υπηρεσίες και παροχή συμβουλευτικής, κοινωνικής και ψυχολογικής υποστήριξης για κάθε πολίτη και για κάθε συνάνθρωπο που τις χρειάζεται. Είναι καθήκον, χρέος και ευθύνη όλων μας να παρέχουμε την ανάλογη υποστήριξη και να διαμορφώσουμε τις ανάλογες συνθήκες και δομές για την εξάλειψη της βίας που στις μέρες μας λαμβάνει ανησυχτικές διαστάσεις.

Πρέπει να μεριμνήσουμε ποικιλοτρόπως, όμως, με τις δράσεις μας, με την ψυχολογική συμβουλευτική υποστήριξη, με αλληλεγγύη, με ανθρωπιά, με ενσυναίσθηση για να προλάβουμε τα χειρότερα. Πρέπει να γίνουμε αρωγοί ενός νέου ανώνυμου υποστηρικτικού Με Τοο, θα έλεγα εγώ, που θα βοηθάει ουσιαστικά και θα υποστηρίζει τους ανθρώπους της διπλανής πόρτας.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, επίσης, σε δύο λεπτά, κλείνοντας να σταθώ στο σωφρονιστικό σύστημα το οποίο απ' όσο παρατηρώ και παρακολουθώ βλέπω ότι είναι ίσως ήσσονος προτεραιότητας για την Κυβέρνηση, είναι όμως ύψιστη για εμάς στο Κίνημα Αλλαγής.

Αρχικά θα ήθελα να σας αναφέρω τις συνθήκες στα καταστήματα κράτησης οι οποίες είναι από ασφυκτικές και απελπιστικές, για να μην πω απάνθρωπες. Σας έχουν αναφέρει λίγο πολύ όλοι, κύριε Υπουργέ, την ανάγκη που υπάρχει για αποσυμφόρηση των φυλακών και για τη δημιουργία νέων υποδομών.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ κι εγώ για ένα λεπτό για την περιοχή μου την Κέρκυρα όπου εδώ και δεκαετίες τόσο οι θεσμικοί φορείς, ο νομικός κόσμος όσο η ίδια η κερκυραϊκή κοινωνία έχει αιτηθεί με δύναμη, θα έλεγα, τη μετεγκατάσταση των φυλακών σε νέο κτήριο, μεγαλύτερης χωρητικότητας και με τις καλύτερες υποδομές. Ουδείς σημασία, καμμία ανταπόκριση έχει υπάρξει. Η κατάσταση τείνει να γίνει ιδιαίτερα προβληματική λόγω της περιορισμένης χωρητικότητας, αλλά και της παλαιότητας του κτηρίου με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Σας ζητάω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να επιδείξετε κι εσείς, μέσα από το Υπουργείο σας, τη δέουσα προσοχή και την απαιτούμενη πίεση ώστε να επανεξεταστεί το αίτημα αυτό. Είναι μια επείγουσα ανάγκη και δεν χωράει αναβολές. Σε λίγο καιρό και οι φυλακές της Κέρκυρας θα μετατραπούν σε κλουβιά πολέμου, επιτρέψτε μου, μεταξύ των κρατουμένων λόγω των ακατάλληλων συνθηκών.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ για ακόμη μια φορά -και το έχω ξανακάνει, επιτρέψτε μου, και σε προηγούμενο νομοσχέδιο- για τις δυνατότητες που δίνουμε μέσα από τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, που τόσο πολύ εσείς τα έχετε αγνοήσει και τα έχετε υποτιμήσει.

Όμως, οφείλω να σας διαβεβαιώσω για ακόμη μια φορά, ότι στα σχολεία αυτά γίνονται κυριολεκτικά θαύματα. Στο 2^ο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας στην Κέρκυρα, κύριε Υπουργέ, οι κρατούμενοι από τον στυγνό και ψυχρό εγκλεισμό μπαίνουν σε δημιουργική δράση, μαθαίνουν να συνυπάρχουν στη δημιουργική δράση, μαθαίνουν να συνυπάρχουν σε ομάδες και να δημιουργούν, βγαίνουν από την παθητικότητα και τη στασιμότητα, παράγουν και προχωρούν. Τα αποτελέσματα είναι εμφανή.

Είναι πολιτικά ανεπίτρεπτο πια να γυρνάτε την πλάτη και να μην στηρίζετε με κάθε τρόπο αυτές τις δομές, οι οποίες χτίστηκαν με πολύ μεράκι από κάποιους ανθρώπους και με τη συμβολή των τοπικών κοινωνιών. Χρειαζόμαστε λοιπόν μια συνολική πρόταση και όχι απλά αυστηροποίηση των ποινών και διαρκείς κρίσεις και επικρίσεις και κρίσεις επί των κρίσεων. Χρειαζόμαστε και σωφρονισμό και δράση.

Χρειαζόμαστε λοιπόν και τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, αλλά και κάθε θεσμό που αποδεικνύει τον πραγματικά ανθρώπινο και ανθρωπιστικό μας χαρακτήρα. Οφείλουμε να χτίσουμε μια κοινωνία που θα στηρίζει, θα πιστεύει και θα ενθαρρύνει τον άνθρωπο και να ξεφύγουμε από αυτή την τρέχουσα αποκρουστική λογική των ποινών, των δικαστών, των δικαστηρίων που ξεπερνούν τον άνθρωπο.

Στόχος μας είναι η εξάλειψη της βίας και η δημιουργία μιας πιο ανθρώπινης κοινωνίας. Η αυστηροποίηση των ποινών από μόνη της δεν αλλάζει την πυξίδα που θα έρθει. Απαιτείται ένας συνολικός σχεδιασμός, ο οποίος θα εκπονηθεί συμπεριλαμβανομένων όλων των κοινωνικών, οικονομικών αναγκών της εποχής και συνακόλουθα θα δίνει πρακτικές και ουσιαστικές απαντήσεις και λύσεις στα υπάρχοντα προβλήματα.

Τέλος, εμείς, ως Κίνημα Αλλαγής, λειτουργούμε πάντα με γνώμονα τις διαρκώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές ανάγκες και σύμφωνα με αυτές πορευόμαστε και προχωράμε, γιατί για εμάς προτεραιότητα, κύριε Πρόεδρε, και καθήκον μας είναι ο πολίτης και η κοινωνία και όχι η επικοινωνία και οι επίπλαστες κατασκευασμένες εντυπώσεις.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Μπιάγκι.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών μέσω Webex. Περνάμε στις δευτερολογίες των εισηγητών και ειδικών αγορητών και θα κλείσει τη συζήτηση ο κύριος Υπουργός.

Τον λόγο έχει η κ. Αδαμοπούλου από το ΜέΡΑ25 για πέντε λεπτά με ανοχή.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι και κυρία συνάδελφε, υπήρξαν σπουδαίες προσωπικότητες στο χώρο του Ποινικού Δικαίου, οι οποίες πράγματι χάραξαν μία λαμπρή πορεία ως προς την θεμελίωση και την εξέλιξη του Ποινικού Δικαίου τόσο κατά το γράμμα όσο και κατά το πνεύμα των διατάξεων του.

Θα αναφέρω και εγώ τον Μανωλεδάκη, τον Ανδρουλάκη, τον Μαγκάκη, τον Ζησιάδη, τον Χωραφά. Όλες αυτές οι προσωπικότητες παρά τις οποιεσδήποτε διαφωνίες τους σε θεωρητικά και πρακτικά ζητήματα του Ποινικού Δικαίου συνέκλιναν στον κεντρικό πυρήνα που είναι οι απαρσάλευτες, οι αναμφισβήτητες αρχές, οι αδιαπραγμάτευτες αρχές οι οποίες διέπουν το Ποινικό Δίκαιο και είναι η αρχή της αναλογικότητας ανάμεσα στη βαρύτητα της πράξης και στην απειλούμενη ποινή, η αρχή της απαγόρευσης της αναδρομικότητας με εξαίρεση την αναδρομική ισχύ του ηπιότερου νόμου ο οποίος ευνοεί τον κατηγορούμενο, όπως είναι η αρχή της απαγόρευσης της αοριστίας των διατάξεων διότι αυτό εξασφαλίζει, προωθεί την ασφάλεια δικαίου και η αρχή βεβαίως της νομιμότητας.

Είχα την τύχη να έχω την κ. Αγγελική Πιτσελά και τον κ. Αλεξιάδη καθηγητές Εγκληματολογίας, Δικαίου Ανηλίκων, Ανακριτικής, οι οποίοι ενστάλαξαν σε όλους τους φοιτητές βασικές αρχές και μία αντίληψη ανθρωποκεντρική πάνω απ' όλα και φιλελεύθερη σε σχέση με την αντεγκληματική πολιτική.

Σίγουρα δεν έχουμε το χρόνο να αναλύσουμε περαιτέρω τους διάφορους διαχρονικούς εκτροχιασμούς, που έχει υποστεί το Ποινικό Δίκαιο στην πάροδο των ετών από όλες τις κυβερνήσεις, δεν θα κάνω καμμία διάκριση αυτή τη στιγμή και από τις εσφαλμένες δικαιοπολιτικά επιλογές, που έχουν γίνει ειδικότερα σε ό,τι αφορά την μη συμμόρφωση στην αρχή της αναλογικότητας και στην αρχή της απαγόρευσης της αοριστίας των διατάξεων.

Πολύ φοβάμαι ότι και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κύριοι Υπουργοί, έχει πέσει σε αυτή την παγίδα της παραβίασης αυτών των αρχών, διότι ακριβώς επιφέρει μια άκριτη και οριζόντια, όπως αναφέραμε πολλές φορές, αυστηροποίηση στο πλαίσιο των ποινών και διότι ολικά επαναφέρει τη δυνητική, την αφηρημένη διακινδύνευση.

Εγώ θα επαναλάβω την προσωπική μου άποψη ότι όπως είμαστε κατά της οριζόντιας αυστηροποίησης έτσι δεν πρέπει να είναι και η αντίδρασή μας οριζόντια. Και επαναλαμβάνω ότι για κάποια βαρύτατα εγκλήματα, όπως είναι τα γενετήσια λόγω της ευαλωτότητας των θυμάτων μπορούμε να το συζητήσουμε πε-

ραιτέρω ως προς το αν παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας ή όχι.

Παρά κάποιες ορθές, πράγματι, παρεμβάσεις που έγιναν στο σώμα των κωδίκων, γι' αυτό και ειδικά στον Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας η προσωπική μου κριτική δεν ήταν αρνητική ως επί το πλείστον, παρ' όλα αυτά υπάρχει μία στρεβλωμένη προσέγγιση και αντίληψη σε σχέση με την αντεγκληματική πολιτική, με την αντιμετώπιση του εγκληματικού φαινομένου.

Και είναι πολύ θλιβερό το γεγονός ότι καθηγητές Εγκληματολογίας, επιστήμονες από το χώρο της εγκληματολογίας απαξιώθηκαν διότι δεν συνεισέφεραν μέσα από το δικό τους μετερίζι, μέσα από τη δική τους επιστήμη στην επεξεργασία και στο τελικό κείμενο του νομοσχεδίου.

Άρα, λοιπόν, εκεί που πρέπει να καταλήξουμε είναι ότι τουλάχιστον πρέπει να έχουμε μια συμφωνία σε αυτό, το εγκληματικό φαινόμενο θέλει μία ολιστική, μία σφαιρική αντιμετώπιση η οποία εστιάζει, όπως ανέφερα πολλές φορές, και στον τομέα της πρόληψης και εκεί βλέπουμε ότι σε αυτό το θέμα οι κυβερνήσεις δεν αφουγκράζονται την κοινωνική επιταγή για ολιστική αντιμετώπιση του εγκληματικού φαινομένου, απόδειξη ότι τέτοια μέτρα απουσιάζουν εκκωφαντικά από τις νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Θέλω να επιμείνω λίγο στο δίκαιο των ανηλίκων. Σαφέστατα και θα χαιρετήσω από την πλευρά μου το γεγονός ότι αφουγκραστήκατε, κύριε Υπουργέ, αυτά τα οποία σας επεσήμανα σε σχέση με το άρθρο 133 του Ποινικού Κώδικα. Πρέπει να χαιρετούμε θετικές απαντήσεις όχι μόνο να καταγγέλλουμε. Πολύ σωστά, λοιπόν, αποσύρατε αυτή τη διάταξη, ήταν επικίνδυνη για την κοινωνική επανένταξη των νεαρών κρατουμένων, διότι όταν έχουμε ακούσει τόσες φορές ανήλικι νεαροί κρατούμενοι να υψίστανται κατ' εξακολούθηση σεξουαλική κακοποίηση μέσα στις φυλακές από βαρυνοίτες, αφού δείχνετε και την αντίστοιχη ευαισθησία για τα γενετήσια εγκλήματα, καταλαβαίνετε σε τι κινδύνους θα εκθέτατε αυτούς τους κρατούμενους.

Ειδικά, όμως, για τα θέματα της παραβατικότητας των ανηλίκων θέλω να επιστήσω λίγο την προσοχή σας στο εξής. Διαχρονικά ως απάντηση απέναντι στην παραβατικότητα των ανηλίκων αντιμετωπίζουμε το θέμα της παραβατικότητας με την απάντηση της τιμώρησης, ενώ δεν είναι η απάντηση που πρέπει να δίνεται. Ο εγκλεισμός των κρατουμένων δεν είναι η κατάλληλη απάντηση ούτε η κατάλληλη αντιμετώπιση, διότι πρέπει να καταλάβουμε ότι η παραβατικότητα των ανηλίκων τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την ίδια την θυματοποίηση τους.

Είναι γεγονός, μετά από επιστημονικές έρευνες το λέω, ότι οι περισσότεροι ανήλικοι παραβάτες έχουν μεγαλώσει σε ένα άκρως κακοποιητικό περιβάλλον, έχουν υποστεί χρόνια κακοποίηση σωματική και σεξουαλική, αλλά και παραμέληση. Αυτούς τους ανθρώπους θα πρέπει να τους αγκαλιάσει η πολιτεία και να τους αντιμετωπίσει, όπως λέει και ως Συνήγορος του Πολίτη, ουσιαστικά με προνοιακού τύπου δομές πάντα υπό ένα καθεστώς επιτήρησης και εποπτείας και παρακολούθησης της επανένταξης τους.

Τελειώνω, λοιπόν, με την τροπολογία 1132/97 σε σχέση με την τροποποίηση, που φέρνετε στο άρθρο 272 του Ποινικού Κώδικα, όπου λέτε ότι κάνετε δύο πράγματα. Πρώτον, εντάσσεται στην παράγραφο 1 τις εκρηκτικές και εμπρηστικές ύλες στα απαγορευμένα αντικείμενα και δεύτερον, στη διακεκριμένη περίπτωση της παραγράφου 2 τιμωρείτε την αξιόποινη κατοχή είτε όταν τελείται κατά τη διάρκεια της συμμετοχής σε μία δημόσια συνάθροιση είτε όταν αφορά σε μεγάλη ποσότητα.

Η πρώτη παρατήρηση είναι ότι τις εκρηκτικές και εμπρηστικές βόμβες τις καταλαβαίνουμε όλοι γιατί είναι και στον ισχύοντα Ποινικό Κώδικα, το «εμπρηστικές ύλες» όμως τι ακριβώς αφορά; Γιατί εμπρηστική ύλη μπορεί να είναι το λάδι μαγειρικής, μπορεί να είναι το οινόπνευμα, ακόμη και το αλεύρι μπορεί να είναι. Στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής το 2014 σκοτώθηκαν δεκαοκτώ εργαζόμενοι μετά από έκρηξη, που προκλήθηκε από αλεύρι.

Δεύτερη παρατήρηση, το «σε δημόσια συνάθροιση πλήθους» τι θα πει; Οποιαδήποτε δημόσια συνάθροιση; Μπορεί να είναι και συναυλία; Μπορεί να είναι μια ειρηνική κοινωνική συνέντευξη, η οποία δεν εμπεριέχει κανέναν κίνδυνο για τους ανθρώπους οι οποίοι συμμετέχουν σ' αυτή τη συνάθροιση;

Αυτό δηλαδή σημαίνει ότι άπαξ και κάποιος έχει στην κατοχή του εκρηκτικές ή εμπρηστικές ύλες θα κινδυνεύει σε περίπτωση τυχαίας έρευνας να βρεθεί να είναι κατηγορούμενος; Ή σημαίνει ότι αν κάποιος κουβαλά μία σακούλα από το σουπερμάρκετ με λάδι μαγειρικής, με οινόπνευμα και ξαφνικά σταματήσει σε μία συνέλευση πολιτών, σε μία συνέλευση κατοίκων πάλι μπορεί να βρεθεί ενώπιον κατηγοριών;

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη σημασία στην εμπρηστική χρήση, όχι στο αν είναι η ύλη αυτή καθ' αυτή εύφλεκτη, αλλά στο κατά πόσο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για εμπρηστικούς σκοπούς ή στον επεισοδιακό χαρακτήρα της συνάθροισης.

Η τρίτη παρατήρηση αφορά τη μεγάλη ποσότητα. Τι θα πει μεγάλη ποσότητα; Θα πρέπει να μας ενδιαφέρει κατά πόσο έχει δραστικό δυναμικό η συγκεκριμένη ποσότητα, διότι και τα λίγα γραμμάρια πλαστικών εκρηκτικών ή τα λίγα γραμμάρια δυναμίτιδας μπορεί να εκλύουν ενέργεια η οποία ισούται με εκατό και διακόσιες μολότοφ. Δεν λέει τίποτα, λοιπόν, από μόνη της η ποσότητα, αν ακριβώς δεν μπορεί να αποβεί επικίνδυνη, δηλαδή αυτό σημαίνει ότι και μία μικρή ποσότητα μπορεί να είναι επικίνδυνη. Πρόκειται, λοιπόν, για μία κακότεχνη διάταξη η οποία έρχεται σε συνέχεια της αοριστίας και της προχειρότητας με την οποία αντιμετωπίσατε κάποιες διατάξεις, αυτό που σας επεσήμανα και στις επιτροπές.

Θεωρούμε, λοιπόν -και τελειώνω εδώ, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας- ότι φτιάξατε μία ρύθμιση για να παίξετε το επικοινωνιακό παιχνίδι εν όψει της επετείου της 17^{ης} Νοέμβρη και επειδή προφανώς σας φοβίζει η διάχυτη κοινωνική αντίδραση, που υπάρχει από τη μέχρι τώρα πολιτική σας στα θέματα διαχείρισης της πανδημίας, αλλά και τη γενικότερη αυταρχικοποίηση που παρατηρούμε και τιμωρητική απάντηση στα θέματα ειδικά διαχείρισης της πανδημίας, πολιτικές οι οποίες σε κάθε περίπτωση είναι αντιδραστικές, αντικοινωνικές και πλήττουν τα συμφέροντα των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Αδαμοπούλου.

Θα δώσουμε τον λόγο τώρα στον ειδικό αγορητή της Ελληνικής Λύσης, τον κ. Χίτσα.

Ορίστε, κύριε Χίτσα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Φτάσαμε στο τέλος της διήμερης συνεδρίασης για τον Ποινικό Κώδικα. Λίγα πράγματα από εμάς, για να καταστήσουμε σαφές σε κάθε Ελληνίδα και σε κάθε Έλληνα το πόσο αριστεροφροβική είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, το πόσο δεν τολμάει να βάλει το μαχαίρι στο κόκκαλο και ποιο είναι ο βασικοί λόγοι για τους οποίους ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης Κυριάκος Βελόπουλος και η Ελληνική Λύση, οι Βουλευτές της, δεν μπορούν να υπερψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, από την πρώτη μέρα που έχουμε μπει στη Βουλή και σύμφωνα και ακολουθώντας πάντα το πρόγραμμά μας, όταν λέμε ισόβια εννοούμε ισόβια. Είμαστε ξεκάθαροι, ούτε δεκαπέντε, ούτε δώδεκα, ούτε δεκαέξι, ούτε δεκαοχτώ χρόνια. Ισόβια είναι ισόβια, ιδίως για τα ειδικά εγκλήματα, για βιαστές, παιδοβιαστές, τέτοιου είδους εγκληματίες, τέτοια τέρατα, λαθροδιακινητές και εμπόρους ναρκωτικών. Η θέση της Ελληνικής Λύσης είναι ξεκάθαρη και δεν λειτουργούμε ή αποφασίζουμε ή ψηφίζουμε αλά καρτ. Όταν λέμε ισόβια, είναι ισόβια και δεν τολμάμε να το κάνετε. Τελεία και παύλα!

Άρα, λοιπόν, μην παραμυθιάζετε τους Έλληνες πολίτες ότι είστε οι σκληροί της υπόθεσης. Ξεκάθαρο, γιατί βγάζετε προς τα έξω ότι αυστηροποιείτε και κάνετε και τα λοιπά. Άλλο αυστηροποιώ και άλλο κάνω το σωστό. Το σωστό είναι ισόβια και υπάρχει μόνο μία έννοια για τα ισόβια. Ισόβια σημαίνει ισόβια. Τελεία και παύλα! Δεν ξαναβλέπουν το φως του ήλιου αυτά τα τέρατα, δεν σωφρονίζονται αυτοί οι άνθρωποι, άνθρωποι που απλώνουν χέρι σε μικρά παιδιά δεν έχουν καμμία τύχη να σωφρονιστούν.

Εάν φέρνατε σήμερα πραγματικά ισόβια, εμείς θα ψηφίζαμε το νομοσχέδιο και αν βγάζατε, αποσύρατε και το άρθρο 191 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο είναι σκανδαλώδες. Μιλάμε για φίμωση της ελεύθερης άποψης, μιλάμε για φίμωση της διαφορετικής άποψης. Μιλάμε για ένα σκάνδαλο μεγατόνων. Μιλάμε για

φίμωση του Τύπου, της ελευθερίας του Τύπου.

Και να ρωτήσω κάτι, γιατί το κάνετε για την πανδημία και θέλετε να χτυπήσετε αυτές τις απόψεις που μπορεί να επηρεάζουν κόσμο. Το ακούσαμε και το ακούμε. Η πανδημία θα φύγει. Σε έξι μήνες; Μακάρι πιο ωρίς! Σε έναν χρόνο, σε ενάμιση χρόνο θα φύγει; Αυτό θα μείνει, θα μείνει πίσω η δαιμονοποίηση της αντίθετης άποψης.

Και να σας ρωτήσω και κάτι: Οι γιατροί, οι επιστήμονες έχουν διαφορετικές απόψεις, ή όχι; Έτσι είναι η επιστήμη, είναι δυναμική, αλλάζει. Τι θα πει, δηλαδή; Όποιοι επιστήμονες έχει διαφορετική άποψη, την εκφράζει, θα τον συλλαμβάνετε; Θα συλλαμβάνετε τον γιατρό; Θα κλείνετε και το μέσο το οποίο τον φιλοξένησε; Αυτό πάτε να κάνετε; Σας το είπαμε και στην επιτροπή και λίγο ταραχτήκατε. Θυμίζον μεθόδους γειτονικής χώρας -που δεν θέλω καν να αναφέρω το όνομά της- αυτά που κάνετε. Δεν είναι δημοκρατικά πράγματα αυτά.

Το 191 είναι λάθος, πάτε να λύσετε ένα πρόβλημα, αλλά δημιουργείτε πολλαπλά. Ανοίγετε το κουτί της Πανδώρας, ανοίγετε κερκόπορτες. Είναι λάθος αυτό που κάνετε, κύριε Τσιάρα και θα το δείτε στην πορεία. Αποσύρατε το άρθρο 191 του Ποινικού Κώδικα! Βάλτε ισόβια και πραγματικά ισόβια, για να εισπράξετε το «ναι» της Ελληνικής Λύσης! Αλλιώς, δεν θα πάρετε «ναι» από μας, είναι «όχι» και το ίδιο ισχύει και στην τροπολογία για τις μολότοφ που φέρνετε, για να δείτε πόσο υποκριτές είστε.

Όσον αφορά τις μολότοφ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Ελληνίδες και Έλληνες, τι κάνει η Νέα Δημοκρατία; Κάνει, λοιπόν, το θέμα με τις μολότοφ κακούργημα, να το πούμε έτσι απλά, να το καταλάβετε. Συμφωνούμε απόλυτα.

Κάντε το σωστά, κύριε Υπουργέ! Κάντε το σωστά, γιατί πάλι είστε αριστεροφροβικοί. Λέτε, λοιπόν: «Όποιοι κατασκευάζει, προμηθεύεται, κατέχει εκρηκτικές ύλες για τις μολότοφ» -τέλεια, μια χαρά- «κακούργημα, θα συλλαμβάνεται». Αυτό είναι το πρώτο.

Τρίτον, τι λέει η τρίτη διάταξη στο άρθρο; Ακούστε, κυρίες και κύριοι, τι λέει: «Ο δράστης» -δηλαδή ο εγκληματίας, ο αναρχικός, ο μπαχαλάκιας, αυτός που καίει, ρημάζει, που πετάει μολότοφ να κάψει ανθρώπους, μαγαζιά, καταστήματα του ιδιώτη, του Έλληνα πολίτη της καθημερινότητας -«δεν τιμωρείται, αν πριν εξεταστεί από τις αρχές παραδώσει με τη θέλησή του σε αυτές τα πιο πάνω υλικά». Εγώ είμαι μπαχαλάκιας, κουβαλάω μια τσάντα πίσω μου στην πορεία με δέκα μολότοφ, πετάω και ωριμάζω, πάω ανεφοδιασμό, κύριε Τσιάρα, ανεφοδιάζω ξανά, ξαναπάω στη μάχη να κάψω και άλλους και την ώρα εκείνη με συλλαμβάνει η Αστυνομία, «α, τι κάνετε; Καλά; Πάρτε την τσαντούλα μου». Δεν τιμωρείται ο δράστης.

Ακούστε: Θα την ψηφίσουμε την τροπολογία μόνο και μόνο που γίνεται κακούργημα. Εννοείται, γιατί είμαστε υπέρ του νόμου και της τάξης, αλλά το 3 βγάλετε το! Τι πάει να πει ότι αν τις παραδώσει, δεν τιμωρείται; Τι είναι αυτό; Κοροϊδεύετε τον κόσμο. Λέτε στον κόσμο έξω ότι το κάνουμε κακούργημα και το παίζετε πολλά βαρύς. Δεν λέτε, όμως, ότι τους απαλλάσσετε, αν τις παραδώσουν. Γιατί δεν το βάζετε αυτό; Γιατί φοβάστε την Αριστερά μη σας μαλώσει; Για να κρατάτε ισορροπίες; Και με τον χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα; Ή είστε υπέρ του νόμου και της τάξης ή δεν είστε! Αυτό σε ό,τι αφορά τον νόμο και την τάξη και πώς πρέπει να εφαρμοστεί.

Και κλείνω με μία τροπολογία, στις υπόλοιπες δεν θα αναφερθώ. Έχετε το χούι στη Νέα Δημοκρατία να φέρνετε τροπολογίες με διάφορα μέσα και το διευκρινίζουμε για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, που ακούνε: Δεν μας επιτρέπεται να ψηφίσουμε. Έχετε στην ίδια τροπολογία μέσα πλειστηριασμούς. Διευκολύνετε, λοιπόν, να γίνονται οι πλειστηριασμοί από τους συμβολαιογράφους από τη μία, να χάνει δηλαδή ο κόσμος το σπιτάκι του -το σπίτι του, μωρέ, να το χάνει- και στην ίδια τροπολογία μέσα έχετε τη διεύρυνση του χρόνου ανάσχεσης ακατάσχετων λογαριασμών. Δηλαδή, διευρύνετε τον χρόνο ακατάσχετων λογαριασμών. Δηλαδή, τι θα πει αυτό; Ένας συνταξιούχος, του οποίου του είχε κατασχεθεί ο λογαριασμός, πήγαινε ο φουκαράς στις 28 του μηνός που έμπαινε η σύνταξη, τα έβγαζε τα 500 ευρώ του για να μην τα κατασχέσει η τράπεζα. Τώρα το κάνετε τριάντα μέρες, πολύ καλό! Και θέλουμε να το

ψηφίσουμε. Πώς θα το ψηφίσουμε, αφού το έχετε στην ίδια τροπολογία με τους πλειστηριασμούς μέσα; Πώς θα βάλουμε εμείς το χέρι μας εδώ οι Βουλευτές μας και ο Πρόεδρός μας την ψήφο μας, όταν μιλάτε για πλειστηριασμούς και το φέρνετε μαζί; Παγίδες, αυτά κάνετε συνέχεια. Τι σχέση έχουν οι πλειστηριασμοί με το να ανακουφίσετε τους ανθρώπους για έναν μήνα για τους ακατάσχετους λογαριασμούς τους; Πείτε μου λίγο, σας παρακαλώ πολύ, αλλά αυτά κάνετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Καλούμε τώρα στο Βήμα την ειδική αγορήτρια από το Κομμουνιστικό Κόμμα, την κ. Μαρία Κομνηνάκα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν διαψευστήκαμε -να το πούμε έτσι- ότι, όπως είχε φανεί από την προηγούμενη συζήτηση και στη διάρκεια των επιτροπών, αλλά και από τον δημόσιο διάλογο, που επικρατεί και στη διάρκεια της Ολομέλειας, η συζήτηση περιορίστηκε γύρω από το ύψος των ποινών, γύρω από το αν τελικά συνολικά αυστηροποιείται ή όχι το Ποινικό Δίκαιο και αν αυτά δείχνουν μία προοδευτική συντηρητική στροφή του Ποινικού Δικαίου, που επιφέρει Κυβέρνηση.

Θεωρούμε ότι αυτό το ερώτημα και το δίλημμα είναι και παραμένει αποπροσανατολιστικό, γιατί δεν αποδίδει πραγματικά το αν είναι ή δεν είναι ορθή η οριζόντια αυστηροποίηση των ποινών ή αντίστοιχα η μείωση σε περιπτώσεις που κρίθηκαν και από την προηγούμενη κυβέρνηση ως περιπτώσεις εγκλημάτων με ιδιαίτερη βαρύτητα. Θεωρούμε ότι δεν αποδίδει πολλές φορές η ποινή που επιλέγεται ούτε βοηθάει να αντιληφθεί ο κόσμος ποιος είναι ο χαρακτήρας του δικαίου και των αλλαγών, ούτε όμως απαντάει σε αυτό που παρουσιάζει η Κυβέρνηση, ότι υποτίθεται απαντάει σε μια απαίτηση της κοινωνίας να αντιμετωπίσει συγκεκριμένα αδικήματα ιδιαίτερης βαρύτητας.

Γιατί; Γιατί αυτή η συγκεκριμένη συζήτηση, που περιορίζεται μονάχα γύρω από το ύψος των ποινών κρύβει επιμελώς και βολεύει στο να μην φωτιστεί το γεγονός ότι ούτε τελικά προστατεύονται ουσιαστικά τα θύματα τέτοιου είδους εγκλημάτων ούτε βοηθάει, πραγματικά, στην αποτροπή του εγκλήματος και στη μη διάπραξη του στο μέλλον. Γιατί δεν φωτίζει την πραγματική έλλειψη μέτρων πρόληψης.

Έγινε μια συζήτηση γύρω από την αλλαγή του χαρακτήρα του εγκλήματος κ.λπ., πέρα από την αναφορά αποτρόπαιων εγκλημάτων, χωρίς κανείς να μιλάει και να συζητάει ποιες είναι οι συνθήκες εκείνες που διαμορφώνουν το περιβάλλον στο οποίο αναπτύσσεται αυτό του είδους η εγκληματικότητα, που νομίζουμε ότι όχι μόνο δεν αντιμετωπίζεται από τις αστικές κυβερνήσεις, αλλά στην πραγματικότητα οι συνθήκες αυτές δυναμιτίζονται περισσότερο.

Θεωρούμε ότι ούτε τελικά βοηθάνε στη λήψη των αναγκαίων εκείνων μέτρων για την προστασία και των θυμάτων, αλλά και την προστασία των εν δυνάμει θυμάτων. Ακόμα, βέβαια, δεν απαντάει στα ζητήματα της σωφρονιστικής διαδικασίας, της κοινωνικής επανένταξης κ.λπ.. Δεν είναι δευτερεύουσας αξίας το δίκτυο εκείνο το προστατευτικό που πρέπει παράλληλα να διαμορφωθεί για να έχουν πραγματικά ουσία αυτά τα μέτρα που σε κάποια περίπτωση σωστά παίρνονται.

Εμείς ως κόμμα θα ψηφίσουμε και στηρίζουμε την αυστηροποίηση ποινών, που έχουν να κάνουν με τα γενετήσια εγκλήματα ή μέτρα που θεωρούμε θετικά, που διευκολύνουν και την καταγγελία αυτών των εγκλημάτων ιδιαίτερα στα ανήλικα θύματα κ.λπ.. Θεωρούμε, όμως, προβληματικό ότι εξακολουθεί να μην υπάρχει εκείνο το δίκτυο υποστηρικτικών δομών που πραγματικά θα βοηθάει, θα αποτρέπει, θα προλαμβάνει και θα στηρίζει και τα θύματα για να μπορέσουν πραγματικά να καταγγείλουν και να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους φαινόμενα.

Θεωρούμε ότι ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτή η αυστηροποίηση των ποινών ή των όρων έκτισής της, χωρίς να συζητάμε για τις πραγματικές συνθήκες, που επικρατούν στα σωφρονιστικά καταστήματα, στη δυνατότητα που υπάρχει στα σωφρονιστικά καταστήματα να μπορέσουν να εκτιθούν όλες αυτές οι ποινές, θα δημιουργήσει στο μέλλον άλλου είδους προβλήματα,

που ως γνωστόν αντιμετωπίζονται με εξίσου προβληματικά μέτρα οριζόντιων αποφυλακίσεων κ.λπ..

Έρχεστε εδώ και κλείνετε σε όλους τους τόνους τα μέτρα, που παίρνετε για την αύξηση του χρόνου έκτισης των ποινών σε ορισμένες κατηγορίες αδικημάτων, ενώ δεν κάνετε κουβέντα για το αν, πραγματικά, μπορούν στα σημερινά υπάρχοντα σωφρονιστικά καταστήματα να εκτιθούν αυτές οι ποινές, αλλά και για το αν με τους όρους που αναπτύσσεται η σωφρονιστική διαδικασία μπορούμε να μιλάμε κατά τη διάρκεια της απόλυσης ή όχι των κρατουμένων για έναν σωφρονισμένο ή όχι κρατούμενο, κάτι που νομίζουμε ότι δείχνει την υποκρισία, γιατί θεωρούμε ότι πραγματικά με τις διατάξεις και με τα μέτρα αυτά, που παίρνετε δεν θα λυθεί το πρόβλημα.

Και αναρωτιόμαστε. Στις συνθήκες αυτές υπερπληθυσμού των φυλακών πώς θα αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα αυτά; Εκτός αν έχετε σκοπό και σκέφτεστε τα διάφορα σχέδια για ιδιωτικές φυλακές κ.λπ., που υπάρχουν σε άλλες χώρες και δεν το εκτιμάτε. Θεωρούμε ότι αντικειμενικά σε επόμενο διάστημα θα οδηγηθούμε σε αυτούς τους γνωστούς οριζόντιους αποσυμφοριστικούς νόμους, που χρησιμοποιήσαν όλες οι κυβερνήσεις για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα.

Αυτό, όμως, που δεν φωτίστηκε ιδιαίτερα στη συζήτηση και επιμείναμε και στις αρχικές μας τοποθετήσεις είναι ο επικίνδυνος ρόλος του Ποινικού Δικαίου και η αξιοποίησή του σε βάρος του λαϊκού κινήματος με μια σειρά κατασταλτικά μέτρα, που διευρύνονται επικίνδυνα και όχι για πρώτη φορά από τη σημερινή Κυβέρνηση. Αναδείξαμε και στην πρωτολογία μας μια σειρά τέτοιου είδους αδικήματα που αυστηροποιήθηκαν και διευρύνθηκε ο τρόπος ποινικοποίησής τους και από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Μας ανησυχεί, όμως, τώρα και αυτή η συνολική επιλογή της Κυβέρνησης να μετατρέψει μια σειρά αδικήματα σε εγκλήματα αφηρημένης διακινδύνευσης, δημιουργώντας και τις συνθήκες με πιο αόριστο τρόπο να ποινικοποιούνται οι πράξεις χωρίς να αποδεικνύεται πραγματικά ο κίνδυνος που δημιουργείται για το κοινό.

Επίσης, μας προβληματίζει ο τρόπος που έχει μετατραπεί -νομίζω αναφερθήκαμε πολύ αναλυτικά- το άρθρο 191 και για το ζήτημα της ευρύτητας της διάταξης που πραγματικά δεν μπορεί να εξαιρέσει οποιαδήποτε έκφραση γνώμης από την ποινικοποίηση.

Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο Γιάννης Γκιόκας, ανέφερε πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα τα οποία μπορούν, πραγματικά, με βάση τον τρόπο που αναφέρεται η διάταξη να κριθούν ως ψευδή γεγονότα, κρίσεις που γίνονται σε σχέση με την πολιτική, που εφαρμόζει η Κυβέρνηση στα ζητήματα της άμυνας, της οικονομίας κ.λπ., και να ποινικοποιηθούν.

Και, όμως, αυτές σας τις προθέσεις, το να χρησιμοποιήσετε το Ποινικό Δίκαιο σε βάρος του λαϊκού κινήματος, τις αποδεικνύετε και με αυτή την πολύ επικίνδυνη τακτική -να το πούμε έτσι- που έχετε εισαγάγει, της δημιουργίας της αντικειμενικής ευθύνης, που το κάνει και το άρθρο 191 πρώτη φορά, κάτι που δεν υπήρχε στην προγενέστερη διατύπωσή του ούτε πριν από τις αλλαγές του 2019 η αντικειμενική ευθύνη του εκδότη, που είναι μια προβληματική επιλογή που κάνει η Κυβέρνηση σε μια σειρά νομοθετήματα να εισαγάγει έναν τόσο επικίνδυνο θεσμό, ιδιαίτερα όταν μιλάμε για το Ποινικό Δίκαιο.

Κλείνω. Δεν θεωρούμε καθόλου τυχαίο ότι ήρθε μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στις επιτροπές το άρθρο 272, όπου πραγματικά μιλάμε για έναν απαράδεκτο τρόπο διεύρυνσης του αξιοποιήσιμου, που δίνει τη δυνατότητα πραγματικά να διαμορφώνεται ένας κρατικός μηχανισμός προβοκάτσιας. Με το να λέτε με έναν τέτοιο ευρύ τρόπο ότι όποιος κατέχει εμπρηστικές ύλες σε μια δημόσια συνάθροιση μπορεί να κατηγορηθεί για κακοουρηματική πράξη -ξέρετε, πολύ καλά, ότι ως κόμμα δεν έχουμε καμμία σχέση ούτε ποτέ αξιοποιήσαμε μολότοφ ή τέτοιου είδους μηχανισμούς- θεωρούμε ότι πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για να επιλεχθεί η προβοκάτσια σε βάρος του κινήματος. Και βέβαια δεν είναι δυνατόν με τέτοιες ευρείες διατυπώσεις ως προς τις εμπρηστικές ύλες, που καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι μπορεί να είναι οτιδήποτε, από τον ανα-

πτήρα μέχρι το σπίρτο μέχρι οποιοδήποτε υλικό, να ποινικοποιείται απλά και μόνο η κατοχή τέτοιων υλικών μόνο με την παρουσία σε μια δημόσια συνάθροιση.

Καταλαβαίνουμε ότι αλλού είναι στραμμένο το βλέμμα σας. Αν θέλετε, επιβεβαιώνει αυτό την κριτική που σας κάνουμε, ότι το Ποινικό Δίκαιο σκοπεύει και έχει στραμμένο το βλέμμα στο να χτυπηθούν οι λαϊκές κινητοποιήσεις και όχι βέβαια σε αυτό, που πραγματικά θα ζήταγε και θα έπρεπε να ζητάει και έχει η ανάγκη η κοινωνία, το να προστατευθεί δηλαδή η κοινωνία από το πραγματικό έγκλημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Κομνηνάκα.

Τον λόγο ζήτησε ο κύριος Υπουργός για μία νομοτεχνική βελτίωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι μια νομοτεχνική βελτίωση που πρέπει να ανακοινώσω σε συνεννόηση με το Προεδρείο. Ουσιαστικά αφορά κάτι περιττό που πρέπει να βγει. Στο άρθρο 147, στο προοίμιο του εσωτερικού άρθρου του 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διαγράφεται η φράση «με την προσθήκη της ποινής του περιορισμού σε ειδικό κατάσταση κράτησης νέων». Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΕΛΙΔΑ

Στο άρθρο 147 ; Στο προσάρτητο του εσωτερικού
άρθρου 497 κ.π.δ διαγράφεται η φράση « με την
προεδρία της ημερίδας του ηφιορίθρου σε ειδικό κατάστημα
κράτησης νέων ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ να διαμετρηθεί στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Συνεχίζουμε με τους ειδικούς αγορητές. Κύριε Μουλκιώτη, έχετε τον λόγο, μιας και βλέπω ότι υπάρχει έγγραφο από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κινήματος Αλλαγής περί της αντικατάστασης του συναδέλφου κ. Ιλχάν Αχμέτ από εσάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, δεν ξέρω τις επισημάνσεις της Επιστημονικής Επιτροπής για τα άρθρα 191 του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα και 405 και 120 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, πώς τα αντιμετωπίσατε και αν τα έχετε λάβει ή δεν τα έχετε λάβει υπ' όψιν. Νομίζω ότι δεν τα έχετε λάβει υπ' όψιν και θα θέλαμε να μας πείτε γιατί αυτές τις επισημάνσεις δεν τις λάβατε υπ' όψιν.

Τώρα σε σχέση με το τμήμα του νομοσχεδίου, που αφορά τον Ποινικό Κώδικα, συνολικά αποτιμώμενο, θα πούμε ότι είναι δογματικά προβληματικό και εγκληματοπολιτικά άστοχο. Αν δηλαδή στο όνομα της ασφάλειας των πολιτών επιχειρούνται αποσπασματικές παρεμβάσεις, τόσο στο γενικό μέρος όσο και στο ειδικό μέρος του Ποινικού Κώδικα, οι οποίες διασπούν τη συνοχή του Ποινικού Κώδικα, αποσυντονίζουν -δεν μπορούμε να το ερμηνεύσουμε διαφορετικά- τις ρυθμίσεις και υπονομεύουν και τον εξορθολογισμό και εκσυγχρονισμό του συστήματος κυρώσεων, που επέφερε ο ισχύων Ποινικός Κώδικας. Και αυτά τα λέω σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη σήμερα στην επιστήμη και αναφέρομαι στην κ. Άννα Ψαρούδα - Μπενάκη, στα «Ποινικά Χρονικά» 2020, «Προβλήματα ποινικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα και οι νέοι ποινικοί κώδικες», στη σελίδα 3, όπου αναφέρεται πολύ συγκεκριμένα. Αναφέρομαι επίσης στην κ. Τόνια Τζανετάκη, «Το σωφρονιστικό σύστημα και το νέο σύστημα ποινών του Ποινικού Κώδικα: Η προσπάθεια για την επίτευξη μιας υγιούς σχέσης», «Ποινικά Χρονικά» 2019, σελίδα 409. Είναι σαφείς οι διατάξεις σε σχέση με την αποτίμηση του νυν ισχύοντος του ποινικού κώδικα.

Από τη μια πλευρά λοιπόν προτείνονται συστηματικά άστοχες, κατά την άποψή μας, αλλαγές σε βασικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, με σκοπό την καθολική αρχή αυστηροποίησης των ποινών και του τρόπου έκτισής τους και από την άλλη πλευρά, πέρα δηλαδή από αυτές τις παρεμβάσεις, αποδυναμώνεται η χρηματική ποινή, που υποβιβάζεται σε απλό χρέος προς το δημόσιο εάν ο καταδικασθείς αρνείται να υποβληθεί στην εκτέλεση των ποινών. Επίσης συρρικνώνεται η ποινή της κοινωφελούς εργασίας, της εφαρμογής που έχει ανασταλεί από το 2019 και την είχε αναστείλει ο νομοθέτης.

Έτσι λοιπόν η επιχείρηση ψευδαίσθησης ουσιαστικά, με τη χάλωση αντιμετώπισης της μικρής και μεσαίας εγκληματικότητας, υπονομεύεται με τη συμβολή, κύριε Υπουργέ, απειλής σκληρών ποινών για να πούμε ότι υπάρχει ασφάλεια στους πολίτες. Είναι δηλαδή ένας βασικός παράγων αυτή η μεσαία και μικρή εγκληματικότητα της ασφάλειας και της καθημερινότητας των πολιτών, που δεν το λάβατε υπόψη.

Επίσης οι τιμωρητικές παρεμβάσεις στις διατάξεις, που διέπουν την αναστολή και την έκταση των ποινών για ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων μετατρέπουν πολύτιμους σωφρονιστικούς θεσμούς, όπως είναι η απόλυση υπ' όρον, σε εργαλεία τιμωρησης, εξουδετερώνοντας όμως έτσι και την ειδική πρόληψη, που είναι πολύ σημαντική, αλλά και την κοινωνική επανένταξη του καταδικασθέντος ως πρωταρχικού σκοπού έκτισης της ποινής.

Επίσης είναι φανερό ότι ορισμένες από τις διατάξεις που προτείνετε υπηρετούν πολιτικό-επικοινωνιακούς σκοπούς. «Εμπνέονται» από θεαματικές υποθέσεις της επικαιρότητας ή πρόσφατες φυσικές καταστροφές. Ο ποινικός νομοθέτης έτσι εμφανίζεται να υποτάσσεται, κύριε Υπουργέ, σε εφήμερες ανάγκες ικανοποίησης απροσδιόριστου περιεχομένου περί δικαίου αισθήματος, με την επίδειξη τιμωρητικής πυγμής, θυσιάζοντας όμως στον βωμό της επικαιρότητας τους αυθεντικούς σκοπούς της ποινικής δικαιοδοτικής λειτουργίας.

Ακόμα, με το νομοσχέδιο έχουμε την αίσθηση ότι εκφράζεται και εκδηλώνεται αδικαιολόγητη δυσπιστία στους δικαστές, επιλέγοντας έτσι τον υπέρμετρο περιορισμό της αυτονομίας σε ένα σύγχρονο, φιλελεύθερο Ποινικό Δίκαιο δυνατότητας να εξατομικεύουν την ποινική μεταχείριση. Κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, ο καθηγητής Μανωλεδάκης, διδάσκοντας το Ποινικό

Δίκαιο -και το λέω τώρα επί τη ευκαιρία σε σχέση με τους δικαστές, το πώς τους αντιμετωπίζετε- μας είχε πει το εξής: Μείζων ο ρόλος του δικαστή. Εάν δεν υπήρχε δικαστής, είναι απλό να είχαμε ένα κομπιούτερ. Τι θα λέγαμε; Ποιο είναι το έγκλημα; Κλοπή. Το ρίχναμε στο κομπιούτερ και έβγαζε ποιή τρία χρόνια. Άρα γιατί χρειάζεται ο δικαστής; Δεν είναι όμως έτσι. Ο ρόλος του δικαστή είναι αναντικατάστατος, αναντικατάστατος και μοναδικός, για την εξατομίκευση της ποινής και της ποινικής μεταχείρισης.

Εδώ λοιπόν ανήκει και η κατάργηση της διαζευκτικής πρόβλεψης ισόβιας και πρόσκαιρης κάθειρξης ή φυλάκισης και χρηματικής ποινής και ο αποκλεισμός της κατ' οίκον έκτισης του υπολοίπου της ποινής για ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων. Έτσι, κατά την άποψή μας, ο νομοθέτης σφετερίζεται αρμοδιότητες που δεν του ανήκουν, διακατεχόμενος από τον στερεοτυπικό πραγματικού ερείσματος φόβο ότι οι επιφορισμένοι με την εφαρμογή του Ποινικού Κώδικα δεν θα είναι αρκούτως αυστηροί. Και βεβαίως αναπαράγονται έτσι επικίνδυνα στερεότυπα περί επιεικούς μεταχείρισης παραβατών από τα δικαστήρια.

Αυτή λοιπόν η τιμωρητική εκτροπή του νομοσχεδίου εκδηλώνεται με ανησυχητικό τρόπο, με τη δικαιοπολιτική επικίνδυνη διεύρυνση του αδικήματος της διασποράς των ψευδών ειδήσεων, όπως το είπαμε και νωρίτερα στην αγόρευση. Αυτό όμως εγκυμονεί και τον κίνδυνο επιθετικής διωκτικής πρακτικής σε βάρος της ασφάλειας του δικαίου και της αρχής της αναλογικότητας.

Το επισπεύδον Υπουργείο Δικαιοσύνης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιμετωπίζει δυσλειτουργίες, που παρατηρήθηκαν κατά τη διετή εφαρμογή του Ποινικού Κώδικα, πράγματι. Αυτό εν τούτοις ισχύει μόνο για ένα μικρό μέρος από αυτές τις διατάξεις που προτείνονται από τις τροποποιήσεις. Άλλωστε η αναστολή λειτουργίας του δικαστηρίου, όπως ειπώθηκε και στις επιτροπές, λόγω της πανδημίας, δεν επιτρέπει και δεν επέτρεψε την ψύχραιμη αποτίμηση και την ώριμη αποτίμηση της εφαρμογής του νέου Ποινικού Κώδικα, ενώ η νομολογία έχει, εν πολλοίς με επιτυχή τρόπο, αντιμετωπίσει μειζώνα ζητήματα, τα οποία εμφανίστηκαν στην καθημερινότητα και στην πρακτική.

Φοβούμαστε όμως ότι το σχέδιο νόμου δεν θα ενισχύσει την ομαλή προσαρμογή της νομολογίας με τον νέο Ποινικό Κώδικα, αλλά ίσως να διαταράξει πρόωρα και χωρίς ίσως επαρκή λόγο την ομαλή και ασφαλή εφαρμογή των διατάξεων και θα προκαλέσει πλείστα προβλήματα στη δικαστηριακή πρακτική. Δεν θα δυνηθεί να γίνει διαφορετικά. Δυστυχώς θα προκαλέσει προβλήματα και αυτός είναι ο φόβος των δικαστών και σήμερα που μιλάμε.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για το έγκλημα, που γίνεται όλες αυτές τις ημέρες, δεν μπορεί να είναι παρά άρρηκτα συνδεδεμένη με το τι συμβαίνει και στον χώρο των φυλακών και σε σχέση με αυτό η Κυβέρνηση έχει εγκαταλείψει κάθε σύγχρονη έννοια ευρωπαϊκής σωφρονιστικής πολιτικής και έχει διαμορφώσει ένα υβριδικό αντισωφρονιστικό μοντέλο συγγής πολιτικής εκτίσεων σε συνθήκες χωρίς προοπτική. Γιατί δεν εστιάζει στο τι μπορεί να γίνει κατά τη διάρκεια έκτισης της ποινής, καθώς και στο μετά της φυλάκισης, παρ' όλο που η εγκληματολογική έρευνα διεθνώς μεταποπίζει το ερευνητικό ενδιαφέρον από την έννοια του σωφρονισμού στην έννοια της αποχής από το έγκλημα.

Η Κυβέρνηση, αντί αυτού, εδώ και δύομισι χρόνια στερεί από την κοινωνία, αλλά στερείται παράλληλα και από την κοινωνία τις κοινωνικές εργασίες. Το βραχιολάκι έχει καταργηθεί, οι αγροτικές φυλακές είναι υπό διάλυση. Αδιαφορεί ότι η αυστηροποίηση των ποινών το σίγουρο που θα καταφέρει είναι να οδηγήσει στην αύξηση του πληθυσμού των κρατούμενων κατά 30% και πλέον, κάτι που σημαίνει ότι θα φτάσουμε στο σημείο να εκτελούνται οι ποινές σε κρατητήρια.

Φοβάμαι ότι αγνοεί το γεγονός ότι οι μεταρρυθμίσεις καθίστανται απλό ευχολόγιο, αν δεν συνεπάγονται και κάποιο κόστος, που είναι αναγκαίο.

Αποκρίπτε, όμως, ότι, αν δεν ενισχυθεί το σωφρονιστικό σύστημα, τότε, κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε την έκφραση ένας άλλος «νόμος Τσιάρα» θα χρειαστεί για την αποσυμφόρηση των φυλακών και θα είναι μονόδρομος αυτός ο νόμος.

Πρέπει να γίνει, λοιπόν, αντιληπτό από την Κυβέρνηση ότι το

πιο ισχυρό όπλο στα χέρια του πολίτη, αλλά και της οργανωμένης πολιτείας είναι και αποτελεί μόνο η πρόληψη και βεβαίως, από τις νομοθετικές πρωτοβουλίες σας κάτι τέτοιο δεν διαφαίνεται.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουλιγιώτη.

Θα δώσω τον λόγο τώρα στον κ. Καραγκούνη, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας και μετά θα ακολουθήσει ο κ. Λάππας. Ενημερώνω ότι έχει γίνει συνεννόηση μεταξύ των δύο εισηγητών να προηγηθεί ο κ. Καραγκούνης του κ. Λάππα.

Ορίστε, κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, ότι έγινε μια πάρα πολύ παραγωγική κουβέντα, μια πάρα πολύ ουσιαστική συζήτηση. Νομίζω ότι βγάλαμε και χρήσιμα συμπεράσματα και πραγματικά, οφείλω να πω ένα μεγάλο «μπράβο» και συγχαρητήρια για αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία που φέρατε και σε εσάς και στους συνεργάτες σας, αλλά φυσικά και στην νομοπαρασκευαστική επιτροπή, που έκανε ένα εξαιρετικό έργο και βεβαίως, φάνηκε και στη διήμερη αυτή συζήτηση.

Οφείλω, βεβαίως, να ομολογήσω ότι δεν κατάλαβα καλά ποια ακριβώς είναι η θέση συνολικά της Αντιπολίτευσης και νομίζω ότι είχε δίκιο ο Υπουργός, όταν είπε ότι, από τη μια, κατηγορούμαστε ότι είμαστε πολύ αυστηροί -αρκούντως αυστηροί- και από την άλλη μεριά, βεβαίως, υπάρχει η άλλη πλευρά που μας είπε ότι δεν είμαστε τόσο αυστηροί όσο θα χρειαζόταν.

Οι απόψεις, λοιπόν, δίστανται στο σύνολο της Αντιπολίτευσης, οπότε καταλαβαίνω ότι πραγματικά κάτι σωστό κάνατε, κύριε Υπουργέ, με αυτή τη νομοθετική ρύθμιση που φέρατε, διότι επιλέξατε τον σωστό, τον μέσο δρόμο και βεβαίως, έναν ουσιαστικό δρόμο αντιμετώπισης ενός πολύ ευαίσθητου θέματος, όπως πάντα είναι ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.

Άκουσα το ΚΙΝΑΛ, που, βεβαίως, κατά τη διάρκεια των επιτροπών -το είπε και ο Υπουργός- είχε πραγματικά μια μετριοπάθεια και μια σοβαρότητα στην τοποθέτησή του και προσέγγισε τα ζητήματα με έναν πολύ σωστό τρόπο. Και τώρα στην συζήτηση ακούσαμε κάτι τελείως διαφορετικό, μια άλλη προσέγγιση.

Εγώ αντιλαμβάνομαι -το είπε και ο Υπουργός- ότι υπάρχουν εσωτερικά ζητήματα σε μια παράταξη, σε ένα κόμμα, αλλά εδώ μιλάμε για πολύ ευαίσθητα πράγματα. Μιλάμε για τον Ποινικό Κώδικα, που αφορά στο σύνολο της κοινωνίας και καλό είναι να υπάρχει μια συνοχή και όταν συνέχεια στη σκέψη σας και στο τι πιστεύετε τελικά και το τι πρεσβεύετε.

Άκουσα τον κ. Σκανδαλίδη να λέει ότι νομοθετούμε με βάση την επικαιρότητα.

Θα σας πω εγώ ποια είναι η επικαιρότητα. Επικαιρότητα είναι το έγκλημα στα Γλυκά Νερά, η γενοκτονία δηλαδή, επικαιρότητα είναι οι βιασμοί των ανηλίκων, επικαιρότητα είναι οι εμπρησμοί, που τόσο πόνο προκάλεσαν στην ελληνική κοινωνία όχι μόνο τον Αύγουστο, αλλά και κάθε χρόνο. Περίπου κάθε χρόνο γίνονται αυτές οι καταστροφές και κάποια στιγμή πρέπει να πούμε εάν νομοθετήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Σήμερα, κύριε Λάππα, διαβάζω την εισαγγελική πρόταση εναντίον του κ. Αναγνωστόπουλου, αυτού του εγκληματία, του απεχθούς εγκληματία. Ξέρετε τι λέει η πρόταση του εισαγγελέως; Ακούστε: Η πεντάλεπτη διάρκεια του ασφυκτικού πνιγμού του θύματος, η εκ των προτέρων μεθόδευση της παύσης της λειτουργίας της κάμερας ασφαλείας της οικίας, ο αιφνιδιασμός του ανύποπτου θύματος, η εξαρχής σκηνοθεσία τής σε βάρος της ληστείας και η προσχεδιασθείσα προσπάθεια παραπλάνησης των δικωτικών αρχών ήταν τα στοιχεία του εγκλήματος και σύμφωνα με τον εισαγγελέα, ο θάνατος της νεαρής γυναίκας ήταν αγωνιώδης, ενώ ο θύτης δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει το έντεκα μηνών παιδί του και να εξολοθρευτεί τον πέντε μηνών σκύλο του.

Αυτός -το είπε και στην πρωτολογία μου, το είχα πει και στις επιτροπές- ο εγκληματίας, πέρα δηλαδή από το αποκρουστικό του εγκλήματος, του όλου αυτού, σκότωσε τη σύζυγό του στο

ίδιο του το σπίτι, στο ίδιο του το συζυγικό κρεβάτι και μεταχειρίστηκε το παιδί του, το ίδιο το παιδί, ως ένα μέρος αυτής της αηδούς σκηνοθεσίας.

Ρωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ρωτώ εσάς, κύριε Λάππα και όλους τους συναδέλφους το εξής: Αυτός ο εγκληματίας δεν πρέπει να πάρει την ανωτέρα των ποινών; Πώς δεχόμαστε εμείς...

ΣΥΓΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Γιατί; Θα πάρει διαφορετική;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Όχι, αλλά δεν πρέπει, κύριε Λάππα, όλοι αυτοί οι «Αναγνωστόπουλοι» -ξέρω τι λέτε- να πάρουν ένα ισχυρό μήνυμα από την ευνομούμενη πολιτεία το τι θα αντιμετωπίσουν;

Διότι αυτό είναι το ουσιαστικό, κύριε Λάππα, τι μήνυμα δίνει μια ευνομούμενη πολιτεία σε όλους αυτούς τους «Αναγνωστόπουλους».

Και σωστά το κάνετε, κύριε Υπουργέ και φέρνετε αυτή την τροποποίηση.

Σας άκουσα και εσάς, κύριε Λάππα και βεβαίως και τον Εκπρόσωπο του ΜέΡΑ25 και άλλους συναδέλφους για την αυστηροποίηση των ποινών. Όταν ζητήσαμε τόσο εμείς όσο, βεβαίως και οι δύο Υπουργοί να μας πείτε εντάξει με την αυστηροποίηση των ποινών, αλλά σε ποιες ποινές αναφέρατε, σε ποια εγκλήματα αναφέρατε, η ουσία είναι ότι μας είπατε πολύ γενικόλογα πράγματα, δεν μας είπατε εξειδικευμένα, όπως σας λέω τώρα για τον κάθε κ. «Αναγνωστόπουλο» ή για το θεικό οξύ, για το βιτριόλι, είτε για τους εμπρησμούς των δασών. Μας είπατε κάποια γενικόλογα πράγματα.

Εμείς, λοιπόν, νομοθετήσουμε και τροποποιούμε τον Ποινικό Κώδικα όχι με βάση την αυστηροποίηση, όπως σας είπα, αλλά με βάση την αναλογικοποίηση και γι' αυτό και επιβάλαμε ποινές πολύ πιο ήπιες -και σας το είπα και πριν- γιατί αυτό λέει ο νομικός πολιτισμός, το ήπιο έγκλημα να το αντιμετωπίζουμε με ήπιο τρόπο και το βίαιο έγκλημα, το βαρύ έγκλημα με πολύ πιο αυστηρό τρόπο. Αυτή είναι η ουσία. Γι' αυτό και φέραμε διατάξεις, όπως σας το είπα, το άρθρου 80 του Ποινικού Κώδικα -δεν είδα να κάνετε ένα σχόλιο για αυτό- το άρθρο 81 παράγραφος 4 του Ποινικού Κώδικα, το άρθρο 100, το 105, όπου δεν βάζουμε τους πολίτες φυλακή, επειδή δεν πλήρωσαν μια χρηματική ποινή, όπως ισχύει τώρα, ή γιατί δεν έκαναν την κοινωφελή τους εργασία. Σε αυτά θα τοποθετηθείτε; Αυτό κάναμε και αυτό οφείλει να κάνει μια ευνομούμενη πολιτεία. Και το βαρύ έγκλημα να το κυνηγήσει και τη γυναικοκτονία και τον βιασμό των ανηλίκων και τους εμπρησμούς και όλα τα υπόλοιπα.

Και σας το λέω, γιατί πραγματικά, κύριε συνάδελφε, είστε ένας πάρα πολύ σοβαρός άνθρωπος και ένας πολύ άγιος και πολιτικός και επιστήμονας. Νομίζω ότι πρέπει να πείσετε τους συναδέλφους σας και κυρίως, την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ αυτό το νομοσχέδιο τα πολλά καλά άρθρα, που πιστεύετε ότι έχει να τα ψηφίσετε. Αυτό οφείλετε να κάνετε, για να μπορεί και ο κόσμος να σας εμπιστευτεί, να μην πει ότι πατάτε σε δύο βάρκες. Διότι το πολιτικό πρόβλημα που έχετε είναι -και όχι μόνο σε αυτό, στον Ποινικό Κώδικα, αλλά και γενικώς, σε όλα τα ζητήματα- ότι πατάτε σε δύο βάρκες.

Άκουγα πριν να λέτε ότι είμαστε «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Αυτό είναι το πρόβλημά σας. Προσπαθείτε να είστε «και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ». Πάρτε, λοιπόν, μια ξεκάθαρη θέση για το τι θέλετε να κάνετε.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, κάνοντας μια αναφορά στις τροπολογίες.

Κύριε Υπουργέ, συγχαρητήρια για την τροπολογία, που φέρνετε και τροποποιείτε το άρθρο 272 του Ποινικού Κώδικα. Επιτέλους! Και πολύ καλά κάνετε κακούργημα, κάποιον ο οποίος συμμετέχει σε δημόσια συνάντηση, κουβαλώντας στην πλάτη του εμπρηστικούς μηχανισμούς, μολότοφ και εκρηκτικά. Σουλατάρει, δηλαδή, στο κέντρο της Αθήνας, πηγαίνει σε μια δημόσια συνάντηση και έχει μολότοφ και εκρηκτικά. Χωράει τώρα αυτό σε κάποια λογική;

Άκουγα και εσάς, κύριε Λάππα, άκουγα και την κ. Κομνηνάκα. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω το εξής: Καίγεται η Αθήνα, καίγονται τα μαγαζιά του κόσμου και των πολιτών και δεν υπάρχει καμμία τιμωρία. Κοροϊδεύουν το κράτος, κοροϊδεύουν πάνω από όλα

τους πολίτες που τους καίνε τα μαγαζιά και μένουν ατιμώρητοι.

Διότι μη μου πείτε ότι έχει τιμωρηθεί κάποιος, κύριε Λάππα! Μη μου πείτε ότι έχει κάνει έστω και μια μέρα κράτηση.

Αυτό έρχεται να επιλύσει αυτό το νομοσχέδιο. Διαφωνούμε σε αυτό; Και μου κάνει εντύπωση, πραγματικά -αναφέρθηκε η κ. Κομνηνάκα-, διότι το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ πάντα είναι πολύ προσεκτικά. Ούτε μολότοφ πετάνε ούτε εκρηκτικά πετάνε, όπως και κανένας εκπρόσωπος παρατάξεως.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στο αυτόνομο, ότι δεν μπορείτε να κάνετε βόλτα στο κέντρο της Αθήνας και να πετάς μολότοφ και εκρηκτικά; Δεν γίνεται αυτό! Τελεία και παύλα.

Και μία τελευταία αναφορά, κύριε Πρόεδρε, στην πολύ σημαντική τροπολογία που για πρώτη φορά καθορίζεται το πρώτο ένσημο. Και βεβαίως, ο διπλασιασμός του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που αφορά περίπου εκατό χιλιάδες κόσμο, είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Αυτό που έχω να πω είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει κάνει το αυτόνομο. Είναι και δικαίος ο βόσος Κώδικας και αναλογικός. Νομίζω, όμως, ότι αυτό που είναι βασικό είναι πως υπηρετεί τις βασικές αρχές της αντεγκληματικής πολιτικής. Αυτό είναι το σημαντικό και καλώ όλα τα κόμματα, τουλάχιστον στα περισσότερα άρθρα, να υπερψηφίσουν τις διατάξεις αυτές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Αφού ετοιμαστεί το Βήμα, θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Λάππα, τον ειδικό αγορητή από τον ΣΥΡΙΖΑ. Μετά θα κλείσει τη συνεδρίαση ο Υπουργός.

Κύριε Λάππα, έχετε τον λόγο.

ΣΥΡΙΖΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από οκτώ μέρες έντονης, βέβαια, συζήτησης, όπως προσέχει να είναι η συζήτηση και ο διάλογος όταν μιλάμε για την ποινική δικαιοσύνη, θα έλεγα για τη δικαιοσύνη γενικότερα, γιατί και το Ποινικό Δίκαιο είναι κλάδος του δικαίου και μάλιστα, του δημοσίου δικαίου, στο οποίο η πολιτεία έχει στα χέρια της ένα τρομερή ισχύος όπλο, ισχύος μεγατόνων, μπόμπα, το *ius puniendi*, το ίδιο το δικαίωμα της τιμωρίας.

Σας λέω ότι θυμάμαι τον κ. Μανωλεδάκη, φοιτητής εικοσάχρονος, κύριε Κώτσηρα, στεντορεία τη φωνή και το χέρι υψωμένο, ακόμα στα χρόνια της δικτατορίας, '71 - '72, να λέει ότι η εξουσία της τιμωρίας, το *ius puniendi*, που κατέχει η κρατική εξουσία, ο νομικός πολιτισμός, αλλά και ο γενικότερος πολιτισμός του ανθρώπου, κατέληξε το κράτος να αυτοπεριορίζεται το ίδιο σε αυτή την εξουσία του. Δεν είναι κεκτημένο του νομικού πολιτισμού ο αυτοπεριορισμός. Είναι κεκτημένο του πολιτισμού, του ανθρώπινου πολιτισμού. Διότι εάν δεν αυτοπεριοριστεί το κράτος σε αυτή την εξουσία που έχει, πάμε σε κράτος αστυνομικού τύπου. Δεν απευθύνω την κατηγορία στην Κυβέρνησή σας. Λέω. Ο αυτοπεριορισμός είναι, λοιπόν, απαραίτητος. Και γι' αυτό σας είπα για την κουβέντα του Μαξ Βέμπερ για το μέτρο. Το μέτρο και στην ποινική επιστήμη.

Δεν έλειψα παρά μόνο δευτερολέπτων έξοδο για ένα τηλεφώνημα ή μια εντολή. Παρακολούθησα τις ομιλίες όλων των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Όλοι, μα όλοι, παίρνοντας ίσως το μήνυμα και από τη δική σας ομιλία, κύριοι Υπουργοί, μιλάν για κώδικες του 2019 του ΣΥΡΙΖΑ.

Εγώ σας είπα θα ήταν τιμή του ΣΥΡΙΖΑ αν μπορούσε ακόμα να φτιάξει τέτοιους κώδικες. Ένα έργο μετά από δημόσιο διάλογο εβδομήντα χρόνων, με σκυταλοδρομία τεσσάρων νομοπαρασκευαστικών επιτροπών, Μανωλεδάκης, Συμεωνίδου - Καστανίδου - γιατί απεβίωσε απότομα και αιφνίδια και έφυγε νωρίς, πρόεδρευσε Συμεωνίδου - Καστανίδου-, η εισαγγελέας με πείρα σαράντα χρόνων σας είπα χθες τι είπα, Μαρκή και ο Σταύρος Αργυρόπουλος. Αυτή η δεκαετής λειτουργία των τεσσάρων επιτροπών κωδικοποίησης, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, έναν δημόσιο διάλογο, τα συγγράμματα, τον πλούτο των συγγραφέων της ποινικής πρακτικής, δικηγόρων, δικαστών, νομικών σχολών, όλων των φορέων της νομικής κοινότητας. Την κωδικοποίησε σε ένα ενιαίο κείμενο πρώτος ο Ιωάννης Μανωλεδάκης.

Ακούστηκε, συνάδελφε του ΚΙΝΑΛ, ότι το σχέδιο νόμου του 2019, που είχα την τιμή να το υπερασπιστώ ως εκπρόσωπος... Είχα δίπλα το σχέδιο του Μανωλεδάκη του 2010, του 2011. Λέω και τα χρονικά διαστήματα. Το 2011, επιτροπή Μανωλεδάκη, ποιος κυβερνούσε; Το 2013, μετά τη διαδοχή τον τελευταίο χρόνο από τη Συμεωνίδου - Καστανίδου το 2012, ποιος κυβερνούσε; Το 2013, επιτροπή Μαρκή, το 2018 επιτροπή Αργυρόπουλου. Οι τρεις, λοιπόν, επιτροπές, βλέποντας το κείμενο του Μανωλεδάκη, δεν υπήρχε αλλαγή στην αιτιολογική έκθεση ούτε ενός «και». Ούτε ενός «και». Το δε τελικό σχέδιο του Μαρκή ήταν το σχέδιο ολοκληρωμένο, δεν άλλαζε ούτε σε έναν τόνο, με το σχέδιο που ψηφίσαμε το 2019.

Προκάλεσα οποιονδήποτε Βουλευτή, Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας να μου πει αν ποτέ ενοχλήθηκε κάποιος μέλος της επιτροπής -γιατί είχα αναμειχθεί ενεργά τότε στην υπόθεση της αλλαγής των Ποινικών Κωδίκων- από παρέμβαση οιαδήποτε Βουλευτή, στελέχους, Υπουργού ή οποιουδήποτε άλλου του ΣΥΡΙΖΑ.

Και το λέω, κύριε Πρόεδρε, γιατί πρέπει να καταστεί σαφές ότι η εκπόνηση, ένας κώδικας -σας το είπα χθες τι έλεγε ο Μανωλεδάκης για τον κώδικα- είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα των ιδεών του Διαφωτισμού, η κωδικοποίηση των νόμων δηλαδή, για την ποινική δικαιοσύνη. Πρέπει να σταματήσουμε, λοιπόν, να συζητάμε για κώδικες του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Καραγκούνη, μου είπατε το παράδειγμα της Καρολίν και το βιτριόλι. Έχετε κάτι στα χέρια σας που σας κάνει να αμφιβάλετε ότι θα είναι το μέγιστο των ποινών από την ποινική δικαιοσύνη; Γιατί το αναφέρετε; Έχετε κανένα παράδειγμα την τελευταία δεκαετία ότι ο δικαστής, ο εφαρμοστής του δικαίου στη χώρα μας, δεν τιμά το περί δικαίου αίσθημα; Ή ότι είναι επικίνδυνος απέναντι σε τέτοια εγκλήματα και σε τέτοιες δολοφονίες; Αν το έχετε, φέρτε μας ένα παράδειγμα. Σας το ζητώ από την πρώτη ημέρα των επιτροπών.

Εμείς λέμε, οι δικηγόροι, ότι τα ισόβια πέφτουν σαν χαλάζι στις δολοφονίες. Ξέρετε καμμία δολοφονία που είναι στυγερό έγκλημα; εγώ δεν χρησιμοποιώ τον όρο του ειδικού, γιατί έχει καταργηθεί με την θανατική ποινή. Ξέρετε καμμία απόφαση να μας φέρτε ενός μεικτού ορκωτού που δεν επέβαλαν την ποινή των ισοβίων, αλλά επέλεξε τη διαζευκτική ευχέρεια που έχει και πρέπει να έχει ο δικαστής; Διότι κανένας φόνος δεν είναι φωτοτυπία, αποτύπωμα ενός άλλου προηγούμενου.

Και εδώ ανοίγω μία παρένθεση, κύριε Κώτσηρα. Στη Γερμανία ο φόνος, η δολοφονία έχει πέντε διαβαθμίσεις. Το στυγερό έγκλημα ισόβια, μία άλλη υποκατηγορία από κάτω ισόβια ή πέντε χρόνια και μέχρι να πάει στην τελευταία πέμπτη περίπτωση που έπλασε η νομική κοινότητα της Γερμανίας από την εποχή του Φόρμπαχ, καταλήγει στο τέλος ποινή πέντε έως δέκα ετών. Δεν είναι όλοι οι φόνοι ίδιοι. Αν δεν έχεις τις περιστάσεις, δεν έχεις την προσωπικότητα, δεν έχεις τη συμπεριφορά, πριν, κατά ή μετά τον φόνο, δεν έχεις την καταστατική συμπεριφορά του δράστη απέναντι στο θύμα να άρει κάποιες ζημιές που επέφερε. Όλα αυτά είναι στοιχεία που τα εκτιμά ο εφαρμοστής του δικαίου, για να κάνει το ιερό του δικαίωμα και λειτουργήμα, που λέγεται επιμέτρηση της ποινής.

Διαβάστε, σας παρακαλώ πολύ, την εισήγηση του Θέμη Κουφού, που τον όρισε εισηγητή ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, τι λέει για τη μονοκαλλιέργεια της θανατικής ποινής, πόσο μεγάλη αξιολογική αντινομία είναι το άρθρο 299, με την οριζόντια γενικευμένη πρόβλεψη μόνο της ισόβιας κάθειρξης, με το άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα και την επιμέτρηση της ποινής και με τα επτά κριτήρια που βάζει ο ίδιος ο νομοθέτης. Τι θα εφαρμόζει ο δικαστής;

Ξέρετε τι κάνετε; Αφαιρείτε το δικαίωμα να εφαρμόσει οποιδήποτε κριτήριο του άρθρου 79. Το οποίο τι λέει; Έχει κάποια επιμετρικά στοιχεία και κριτήρια που τα λαβαίνει υπ' όψιν, για να στείλει το τελικό μήνυμα «αυτή η ποινή προσέχει σε αυτόν τον κατηγορούμενο που τέλεσε αυτό το αδίκημα κάτω από αυτές τις συνθήκες». Όλα αυτά για εσάς είναι γράμματα ψιλά.

Εγώ λέω ότι είναι μια επιλογή πολιτική. Την κάνετε. Έχετε το δικαίωμα; Ασφαλώς και έχετε το δικαίωμα. Το θέμα δεν είναι να έχετε το δικαίωμα, όμως. Το θέμα είναι να ακούτε την κοινότητα.

Ποια κοινότητα ακούτε; Ο Θέμης Σοφός σας το λέει. Η Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων σας το λέει. Η ολομέλεια του Δικηγορικού Συλλόγου σας το είπε στεντορεία τη φωνή. Εμείς τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σας το λέμε. Λέτε ότι ακούτε. Ποιον ακούτε; Δεν ακούτε κανέναν.

Νομίζω ότι κάνει κακό και στο πολιτικό σύστημα και στον πολιτικό διάλογο, νομίζω ότι κάνει κακό και στην ποινική δικαιοσύνη, κύριε Κώτση, να αφήνουμε όλους αυτούς τους υπαιτιγμούς εις βάρος ενός άλλου κόμματος που κυβέρνησε και έφτιαξε τους κώδικες, λες και είναι η πολιτική για μια κατασκευή σαν να φτιάχνουμε ένα γλυκό της στιγμής. Αυτό είναι ο κώδικας.

Και λέει η εισηγητική έκθεση Μανωλεδάκη ότι «αξιοποιούμε τον πλούτο τον νομολογιακό και των δικηγορικών δικογράφων της τελευταίας εβδομηντακονταετίας», κύριε Κώτση, για να φτιάξει την αιτιολογική του έκθεση και τις διατάξεις του νόμου του νέου Ποινικού Κώδικα. Και αφήνετε υπαιτιγμούς ότι είναι ο κώδικας του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν θα μπορούσε να είναι κώδικας του ΣΥΡΙΖΑ διότι στην ποινική δικαιοσύνη τον πρώτο λόγο, για να μην πω και τον τελευταίο και τον καθοριστικό, τον έχει η επιστήμη. Σας είπα τι είναι ο κώδικας.

Σας διάβασα χθες το άρθρο του Μανωλεδάκη. Είναι επιστημονικός ορθολογισμός και επιστημονική μεθοδολογία. Δεν μπορεί κανένα πολιτικό πρόσωπο να έχει τέτοια κριτήρια και τέτοια στοιχεία παρά μόνο επιστήμονας.

Κύριε Τσιάρα, φαντάζεστε να φέρετε ένα νομοσχέδιο ή μια τροπολογία στη Βουλή που αφορά την ιατρική κοινότητα, θα λάβετε υπ' όψιν σας τι λένε η ιατρική κοινότητα και η επιστήμη με την εμπειρία και τη γνώση από τότε που έπαψε να είναι μαγεία και είναι επιστήμη, μετά το Βολτέρο; Ή θα φέρετε και θα πείτε ότι «Αυτό είναι η πολιτική εξουσία και αδιαφορώ τι λέει το πείραμα της ιατρικής επιστήμης»; Θα το κάνατε ποτέ; Γιατί το κάνατε τώρα στη Νομική επιστήμη σε κεφαλαίωδη ζητήματα; Τουλάχιστον σε δύο, θα έλεγα εγώ.

Οι αντιρρήσεις μας είναι δύο. Πρώτον, η μονοκαλλιέργεια της ισόβιας κάθαρσης, διότι δεν το λέμε γιατί έχουμε εμμονή ή γιατί αμφισβητούμε τι θα κάνει το δικαστήριο. Είμαστε βέβαιοι για το τι θα κάνει το δικαστήριο. Θα εκτιμήσει ορθά όλες τις περιπτώσεις σύμφωνα με το άρθρο 79. Δεν έχουμε καμμία αμφιβολία ή φόβο. Το θέμα είναι άλλο. Το θέμα είναι γιατί αφαιρείτε ένα τέτοιο πεδίο από τον εφαρμοστέο του δικαίου και του λέτε ότι δεν θα πάει στο άρθρο 79 και δεν θα δει στην επιμέτρηση αλλά αξιολογικά στοιχεία που μπορεί να είναι προς το αυστηρότερο ή προς το επεικέστερο. Έτσι δεν γίνεται απονομή ποινικής δικαιοσύνης.

Αυτή είναι η βασική μας κεφαλαίωδη αντίρρηση. Και επειδή αυτό το υιοθετείτε σε όλες τις περιπτώσεις που είναι αυστηρή η νομοθέτησή σας, λέτε μόνο θανατική ποινή και είστε περήφανοι γι' αυτό. Λέτε ότι ακούτε όλον τον κόσμο, αλλά δεν ακούτε την ελληνική κοινότητα, δυστυχώς, και θα τα βρείτε μπροστά σας. Ξέρετε γιατί; Γιατί μην μας κάνετε να αναφωνήσουμε στο τέλος ότι είμαστε πολύ περήφανοι γιατί επαναφέρετε τη θανατική ποινή, όπως θα ήθελε ίσως ο κ. Χήτας. Δεν είμαστε εδώ και δεν είστε κι εσείς εδώ. Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Δεν μπορούμε να πάμε σε τέτοια συζήτηση. Σήμερα λέτε παντού ισόβια και αύριο δεν ξέρω τι θα ξεφουρνίσει, διότι ο καλός δικαστής είναι ο αυστηρός δικαστής, καλός πολιτικός είναι αυτός που βγαίνει στην τηλεόραση και κατακεραυνώνει τον αντίπαλό του γιατί τολμάει να πει ότι μπορεί να υπάρχει νομικός ορθολογισμός. Έτσι δεν πάει η κοινωνία μπροστά δυστυχώς. Πίσω πάει με βήματα τεράστια και πάει πριν το 1950.

Κι έλεγα ότι μία κοινωνία που θα τολμήσει κάποτε να πάει στο θέμα της ποινικής δικαιοσύνης πίσω από την εισήγηση του Χωραφά του 1950, θα είναι μια αυτοκαταστροφική επιλογή που θα σαρώσει όχι μόνο τον νομικό πολιτισμό, αλλά και τον πολιτισμό της χώρας μας. Εν πάση περιπτώσει, εσείς επιμένετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω με δύο πράγματα, κύριε Πρόεδρε, για να τα καταθέσω και στα Πρακτικά.

Πρώτον, θεωρώ αδιανόητη την τροπολογία για την απόσπαση εν ενεργεία δικαστή στο γραφείο του Αντιπροέδρου της Κυβέρ-

νησης που δεν παράγει νομοθετικό έργο. Κρατήστε τη φράση: «Δεν έχει τμήμα παραγωγής νομοθετικού έργου». Εσείς το κάνατε. Οργισμένη είναι η αντίδραση της Ένωσης Εισαγγελέων.

Δεύτερον, λέγοντας σας πριν αυτά, υιοθετώ την άποψη της Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων, που είναι ένα πολύ συνηρητικό νομικό σχήμα ποινικολόγων στην Ελλάδα, όμως είναι εμμονικοί με τις βασικές αρχές και τους κανόνες απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και γενικά κρίνει το νομοσχέδιό σας «δογματικώς προβληματικό και εγκληματοπολιτικώς άστοχο». Κρατήστε το.

Πάω στην κ. Συμεωνίδου που έγραψε ένα άρθρο στην «ΕΦΣΥΝ» πριν από δεκαπέντε μέρες. Σας λέει ένα, δύο, τρία, πέντε, δέκα και σας αναφέρει και σας αναφέρει -ακούστε, κύριε εκπρόσωπε του ΚΙΝΑΛ, που είστε μαχόμενος δικηγόρος- ότι η Γερμανία που έχει πέντε διαβαθμίσεις στο φόνο, δεν έχει πουθενά ποινή μοναδική ποινή σε κανένα αδίκημα στον Ποινικό Κώδικα, του οποίου αντιγραφή κατά 99% ήταν ο Ποινικός Κώδικας του 1950. Δεν υπάρχει αδίκημα με μία ποινή. Υπάρχει μόνο πλαίσιο ποινών. Και μάλιστα τελευταία το επικύρωσε και το επιβεβαίωσε και το κατέγραψε το συνταγματικό δικαστήριο της Καρλσρούης. Δεν επιτρέπεται η νομοθετική και εκτελεστική εξουσία όταν φέρνει νομοσχέδια στο γερμανικό κοινοβούλιο να εισάγει διατάξεις ποινικού χαρακτήρα με μια ποινή. Ο δικαστής πρέπει να έχει πλαίσιο ποινής για να απονέμει δίκαιη ποινή, ούτε αυστηρή ούτε ήπια.

Ακούμε θετικά τις διατάξεις περί ανηλικότητας, πολύ θετικά, όμως θα ήθελα με τον ίδιο θετικό τρόπο, κύριε Υπουργέ, να ακούσω έναν θετικό από εσάς λόγο. Ανέφερε πριν ο κ. Καραγκούννης πριν δύο εγκλήματα. Και τα δύο είναι γυναικοκτονίες. Εγώ με τον κ. Ξανθόπουλο φτιάξαμε μια τροπολογία. Μάλιστα, η αιτιολογία της είναι και δική μου. Νομίζω ότι την εκτίμησα και επέμεινα από άποψη ποινικής αφετηρίας και θέλω να ακούσω έναν λόγο θετικό από εσάς γι' αυτό. Δεν είναι δυνατόν να αναφέρεται ο εισηγητής σας ο ίδιος σε περιστατικά γυναικοκτονιών και να μην τοποθετείται η εκτελεστική εξουσία, η Κυβέρνηση. Πρέπει να το κάνατε τώρα. Είναι απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας.

Σήμερα η «GUARDIAN» στην πρώτη του σελίδα έχει αφιέρωμα στις γυναικοκτονίες στην Ελλάδα. Το καταθέτω για τα Πρακτικά και νομίζω ότι θα ήταν λάθος μεγάλο να μην το λύσουμε τώρα, διότι είναι επείγον.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυριδωνάς Λάππας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον και κλείνω με το άρθρο 272. Το κάνατε κακούργημα τον Νοέμβριο του 2019 κι έρχεστε και το ξανατροποποιείτε. Εγώ πιστεύω ότι το ξανατροποποιείτε γιατί είδατε τη νομολογία που λέει ότι «η κατοχή μολότοφ δεν μπορεί να παραγάγει κίνδυνο για τη ζωή και τα πράγματα», βούλευμα 16/2020 του Ναυτοδικείου Πειραιά.

Λέει ακριβώς ότι οι μολότοφ δεν αποτελούν εμπρηστικό μηχανισμό σε καμμία περίπτωση. Το καταθέτω κι αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυριδωνάς Λάππας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έτσι θα διολισθήσουμε πάντα σε μία αυστηροποίηση χωρίς άκρο. Τα παιδιά μας που θα κάνουν μια συνάντηση αύριο και θα είναι διπλά με έναν άλλο ο οποίος θα φέρει κάτι...

Ο Χήτας δεν θέλει την τρίτη παράγραφο. Πολύ καλά κάνατε και τη φέρνετε την τρίτη παράγραφο, όμως η περαιτέρω αυστηροποίηση μιας αυστηροποιημένης ήδη διάταξης από τον Νοέμβριο, νομίζω δεν έχει κανέναν λόγο.

Και παίρνοντας τα χαρτιά για να φύγω, να σας πω ότι εγώ έναν επιστημονικό έρωτα είχα, κύριε Υπουργέ, στη ζωή μου, τον Ιωάννη Μανωλεδάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ας ολοκληρώσετε εδώ, γιατί μπορεί να ακούσουμε και για άλλους έρωτες στην πορεία...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Και γι' αυτό θα κλείσω με μια φράση και μια προτροπή του κ. Μανωλεδάκη λίγο πριν φύγει από τη ζωή

όντας πρόεδρος της επιτροπής. «Να μην αφήσουμε να υψωθούν τα τείχη της καταστολής για χάρη μιας κάλπικης ασφάλειας και να πλήξουν τον αέρα της ελευθερίας. Να προσέξουμε ιδιαίτερα τούτο, η διάβρωση του ανθρωπιστικού χαρακτήρα και η εκτροπή στο τιμωρητικό μοντέλο του Ποινικού Δικαίου γίνεται σιγά-σιγά, σταδιακά, μεθοδευμένα. Δεν θα δικαιολογείται πάντως κανένας νομικός τώρα ή στο μέλλον να πει: Αλλά δεν άκουσα ποτέ κρότον κτιστών ή ήχον, ανεπαίσθητως με έκλεισαν από τον κόσμο έξω», προφανώς αναφερόμενος στο ποίημα του Καβάφη.

Ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Κύρωση κώδικα νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς»

Τώρα δίνουμε τον λόγο στον Υπουργό Δικαιοσύνης, για να ολοκληρωθεί η συζήτηση του σχεδίου νόμου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε δύο μέρες συζήτησης περίπου εβδομήντα συνάδελφοι πήραν τον λόγο, όλοι οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές των κομμάτων, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και νομίζω ότι όπως κομμάτι επεσήμανε ο μόλις κατεβλήθων του Βήματος κ. Λάππας για μια εβδομάδα είχαμε τη δυνατότητα και να διασαυρώσουμε τα επιχειρήματά μας, αλλά κυρίως να καταλήξουμε σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις και σε συγκεκριμένες παραδοχές.

Αν θα έπρεπε να καταθέσω μια προσωπική διαπίστωση είναι ότι πέραν ελαχίστων ομιλητών, οι περισσότεροι εκ των συναδελφών της Αντιπολίτευσης που βρέθηκαν σε αυτό το Βήμα δεν σχολίασαν την ουσία του νομοσχεδίου, αντίθετα πιάστηκαν από κάποια συγκεκριμένα άρθρα τα οποία ενδεχομένως να ήταν τα ζητήματα της όποιας αντιπαράθεσης χωρίς, όμως, να δουν τον πυρήνα των προτάσεων, των αλλαγών του Ποινικού Κώδικα που σε λίγο θα ψηφίσουμε και θα γίνουν νόμος της ελληνικής πολιτείας.

Αν θέλετε, το πλέον λυπηρό είναι ότι χάσαμε άλλη μια ευκαιρία συνεννόησης. Εμένα αυτή είναι η άποψή μου. Διότι ένας Ποινικός Κώδικας, ακόμη και αν υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές, δίνει τη δυνατότητα να βρεθούν σημεία σύγκλισης και συμφωνίας μεταξύ των κομμάτων.

Παραδείγματος χάριν, δεν άκουσα να υπάρχει η θετική άποψη για συγκεκριμένες ρυθμίσεις που προφανώς αυστηροποιούν ποινές σε αδικήματα τα οποία ξέρουμε όλοι ότι πρέπει να αντιμετωπιστούν με μεγαλύτερο, με ευρύτερο, με αυστηρότερο εύρος ποινών.

Πού είναι, αλήθεια, η ευαισθησία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, των κομμάτων της Αντιπολίτευσης για τα θέματα που αφορούν στην ανηλικότητα; Πόσοι από εσάς αναφερθήκατε σε αυτό; Δεν βλέπετε ότι είναι ένας Ποινικός Κώδικας που αντιμετωπίζει το σύνολο των θεμάτων που αφορούν σε παραβίαση αδικημάτων ανηλικών παιδιών; Γιατί, αλήθεια, δεν ήρθατε να πείτε «μπράβο» στην Κυβέρνηση που βλέπει ένα ζήτημα και το ρυθμίζει, που ήταν αρρυθμιστο, ήταν κενό; Κάποιες ρυθμίσεις δεν υπήρχαν καν. Κάποιες, δυστυχώς, είχαν υποβιβαστεί σε ό,τι αφορά τη μορφή του αδικήματος με την υπερψήφιση του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα.

Πού είναι τα ζητήματα του «Με Τοο»; Όταν είχαν συμβεί και υπήρχε η δημοσιότητα, όλοι ερχόσαστε και λέγατε γιατί δεν υπάρχει η πρόνοια από την πλευρά της ελληνικής πολιτείας και γιατί δεν νομοθετούμε το συντομότερο δυνατό. Τώρα που νομοθετούμε με ένα επαρκές νομικό πλαίσιο, πού είναι, εν πάση περιπτώσει, -δεν θα πω η επιβράβευση- τουλάχιστον η δημόσια κατάθεση της σύμφωνης δικής σας γνώμης.

Υπήρχαν τα θέματα με τους εμπρησμούς των δασών όλο το καλοκαίρι και τότε μας εγκαλούσαν οι πάντες ότι υπάρχει -θα έλεγα- ένα χαλαρό πλαίσιο ποινών. Τώρα που γίνεται κακούργημα ο εμπρησμός στο πλαίσιο των ποινών για τον εμπρησμό -έχει κακουργηματικό χαρακτήρα- γιατί δεν έρχεστε να πείτε

«μπράβο» στην Κυβέρνηση, που όχι μόνο για ένα θέμα το οποίο μπορεί να μας απασχολεί με την έννοια της φυσικής καταστροφής από μόνο του, αλλά και για ένα θέμα που έχει ένα ιδιαίτερο περιβαλλοντικό ενδιαφέρον, δημιουργούμε νέα δεδομένα και προσπαθούμε να το αντιμετωπίσουμε;

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αντιλαμβάνομαι τον λόγο που κάθε φορά μπορεί να προβάλλει ο καθένας από εμάς ως μοναδικό λόγο για πολιτική αντιπαράθεση και τον κατανοώ. Υπάρχουν, όμως, κάποια θέματα και πάντα πίστευα ότι ο χώρος της δικαιοσύνης προσφέρει τέτοιου είδους ευκαιρίες που θα μπορούσε κανείς να συμφωνήσει τουλάχιστον για τα αυτονόητα. Προφανώς δεν είναι δικαιολογία ότι θέλω αυστηρότερες ποινές και για αυτό δεν ψηφίζω την αυστηροποίηση των ποινών ούτε από την άλλη πλευρά είναι δικαιολογία ότι έχω μια διαφωνία στο 191 ή σε ένα-δύο ακόμη άρθρα του νομοσχεδίου και για αυτό τον λόγο ξαφνικά είναι ένα νομοσχέδιο αποσπασματικό, δεν αντιμετωπίζει την πραγματικότητα και δεν είναι συνεκτικό.

Αλήθεια, ποιος ισχυρίστηκε; Είμαι εγώ αυτός που ισχυρίστηκα ότι ο Ποινικός Κώδικας από μόνος του αντιμετωπίζει όλο το ζήτημα που αφορά στο σωφρονιστικό σύστημα; Ποιος το έκανε αυτό; Από την πρώτη στιγμή δεν είμαι από αυτούς που κατέθεσαν την άποψη ότι είναι ένα βήμα, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να γίνουν και άλλα βήματα σε πολλά άλλα επίπεδα με την αναμόρφωση του σωφρονιστικού κώδικα, ο οποίος είναι επί θύραις, με την ενίσχυση των κοινωνικών, των προνοιακών δομών, με την αναβάθμιση των σωφρονιστικών καταστημάτων, που ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι δρομολογείται και η κατασκευή νέων σωφρονιστικών καταστημάτων στην Ελλάδα το τελευταίο χρονικό διάστημα; Ποιος τα αρνήθηκε όλα αυτά για να έρχονται συνάδελφοι στο Βήμα και να λένε ότι δεν είναι λόγος για να υπερψηφίσουν αυτόν τον Ποινικό Κώδικα -από μόνος του ο Ποινικός Κώδικας- γιατί δεν έγιναν όλα τα άλλα;

Όμως, αν δεν κάνουμε κάτι, αντιλαμβάνεστε ότι δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση να πετύχουμε αυτό που θέλουμε ως πολιτεία. Τι θέλουμε να πετύχουμε; Να έχουμε ένα πραγματικό κράτος δικαίου, που, βεβαίως, να κρατάει τις βασικές αρχές της νομικής επιστήμης, αλλά ταυτόχρονα να κάνει και τον πολίτη να αισθάνεται ασφαλή.

Υπήρξε μια έντονη -θα έλεγα- υποστήριξη της άποψης ότι ο Ποινικός Κώδικας είναι μόνο προϊόν της επιστημονικής άποψης. Δεν είναι μόνο προϊόν της επιστημονικής άποψης.

Ήταν πολλοί εκ των συναδελφών, κύριε Λάππα, οι οποίοι ερχόντουσαν και κατέκριναν, εν πάση περιπτώσει, το νομοσχέδιο λέγοντας ότι δεν είναι ακριβώς αυτό που η επιστημονική άποψη προσβύει ή πιστεύει.

Δεν είναι μόνο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εγώ δεν θέλω να επαναφέρω την ίδια συζήτηση, την οποία την έχουμε κάνει πάρα πολλές φορές ότι η δικαιοσύνη προφανώς είναι ένας χώρος με συγκεκριμένους εμπλεκόμενους, αλλά στο τέλος της ημέρας αφορά στον ίδιο τον Έλληνα πολίτη και στην ελληνική κοινωνία. Δεν αφορά στη νομική επιστήμη μόνο. Και αυτό πρέπει κανείς να το δει συνολικά και πρέπει να συγκεράσει απόψεις, πρέπει να δει πάρα πολλά πράγματα.

Άκουγα νωρίτερα να μιλάνε κάποιοι συνάδελφοι και να λένε ότι με αυτόν τον Ποινικό Κώδικα στην πραγματικότητα επιχειρούμε ή επιφέρουμε έναν ποινικό λαϊκισμό. Αλήθεια, το πιστεύετε αυτό; Το πιστεύετε αυτό; Είναι προϊόν ποινικού λαϊκισμού ή πρόταση για τον σημερινό Ποινικό Κώδικα;

Όχι εσείς, κύριε Λάππα, δεν το είπατε εσείς, αλλά το είπαν κάποιοι άλλοι συνάδελφοί σας και μάλιστα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Το θέμα είναι, όμως, αν μπορεί κανείς να αποδέχεται τέτοιου είδους απόψεις.

Και θέλετε να σας πω και κάτι ακόμη; Εγώ σέβομαι το γεγονός ότι υπήρξαν τεράστιες προσωπικότητες της Νομικής επιστήμης, στις οποίες αναφερθήκατε νωρίτερα και σε όλους μας είναι γνωστό ότι είναι πρόσωπα τα οποία έχουν συμβάλει ουσιαστικά στην αναμόρφωση του Ποινικού εν προκειμένω Δικαίου στη χώρα μας δημιουργώντας μια τάση και μια φιλοσοφία, η οποία είναι πολύ κοντά στην ευρωπαϊκή φιλοσοφία. Όμως, ο κόσμος αλλάζει. Άλλοι άνθρωποι βρίσκονται σήμερα, άλλη πραγματικότητα, άλλα περιστατικά.

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι, οι οποίοι εργάστηκαν νυχθημερόν για δύο χρόνια και είναι εκλεκτοί, σοβαροί, αναγνωρισμένοι καθηγητές πανεπιστημίου, αντιστασιακοί του Αρείου Πάγου, εισαγγελείς εφετών, εισαγγελείς πρωτοδικών. Είναι άνθρωποι οι οποίοι προσπάθησαν πολύ για να μας δώσουν ένα άρτιο και συνεκτικό νομικό κείμενο, το οποίο να μην αλλάζει στην πραγματικότητα τη φιλοσοφία του υφιστάμενου Ποινικού Κώδικα, γιατί περί αυτού πρόκειται. Αν καθίσετε και το δείτε, η φιλοσοφία δεν αλλάζει. Το εύρος ποινών, βεβαίως, αλλάζει σε συγκεκριμένα αδικήματα, αλλά η φιλοσοφία δεν αλλάζει. Και αυτό ήταν που έκανε με μεγάλη προσπάθεια ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο καθηγητής ο Λάμπρος ο Μαργαρίτης, ο πρώην αντιστασιακός του Αρείου Πάγου, ο κ. Βουρλιώτης, τέσσερις ακόμη καθηγητές πανεπιστημίου, άνθρωποι τους οποίους ευχαριστώ δημόσια, όπως ευχαριστώ και τους συνεργάτες μου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ο Ποινικός Κώδικας, οι αλλαγές του Ποινικού Κώδικα, η συζήτηση για τις οποίες ολοκληρώνεται τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το δέκατο τρίτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης σε αυτά τα δυόμισι περίπου χρόνια. Δεν σας το κρύβω ότι είναι το πιο δύσκολο. Ήταν το πιο δύσκολο νομοσχέδιο, το οποίο έπρεπε να καταρτίσουμε προσέχοντας λέξη-λέξη και διάταξη-διάταξη. Δεν είχε καμμία σχέση η δυσκολία του σε σχέση με τη δυσκολία όλων των προηγούμενων νομοσχεδίων.

Και τι στην πραγματικότητα επιτυγχάνουμε; Στην πραγματικότητα κρατάμε τη φιλοσοφία που ήδη υπάρχει περί ενός συνεκτικού, ολοκληρωμένου κειμένου που δεν έχει διάσπαρτες διατάξεις. Το ίδιο κάναμε και με τη δικονομία του Ελεγκτικού Συνεδρίου άσχετα με το αν ψηφίζατε ή δεν ψηφίζατε δημιουργώντας διαφορετικές κάθε φορά αιτιάσεις, λόγους ή, εν πάση περιπτώσει, αντιρρήσεις.

Το ζήτημα, όμως, είναι ότι εδώ κρατάμε μια συγκεκριμένη φιλοσοφία, την οποία φαντάζομαι ότι και η επιστήμη αποδέχεται, αλλά πολύ περισσότερο μια σύγχρονη ευρωπαϊκή πολιτεία οφείλει να υιοθετήσει.

Εγώ νομίζω ότι με την ολοκλήρωση της συζήτησης και με την υπερψήφισή του σε λίγο θα παραδώσουμε στα χέρια των δικαστικών λειτουργιών έναν πραγματικά σύγχρονο και δίκαιο Ποινικό Κώδικα, ο οποίος απ' ενός μεν θα είναι λειτουργικός απ' ετέρου δε θα δώσει τη δυνατότητα στους Έλληνες πολίτες να αισθάνονται ότι απέναντί τους υπάρχει μια πολιτεία που υποστηρίζει το κράτος δικαίου και φροντίζει η δικαιοσύνη να λειτουργεί με αναλογικότητα, μέσα από τους κανόνες που πρέπει να διέπουν μια δημοκρατική πολιτεία και πολύ περισσότερο μέσα από μια λογική που σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό πρέπει να υιοθετηθεί και από την ίδια τη δικαιοσύνη, πολύ δε περισσότερο και από την ίδια την ελληνική κοινωνία.

Είναι θέματα και ζητήματα, τα οποία ο καθένας από εμάς εκτιμώ ότι δεν θα έπρεπε να τα βλέπει διαφορετικά. Εμένα αυτή είναι η άποψή μου.

Και λυπάμαι πραγματικά γιατί οι χαμένες ευκαιρίες, στις οποίες αναφερθήκατε, κύριε Χήτα, σε προηγούμενη ομιλία σας πιθανόν δεν αφορούν εμένα, αλλά αφορούν αυτή την Αίθουσα, αφορούν στα πολιτικά κόμματα, αφορούν στον τρόπο που προσεγγίζουμε ορισμένα ζητήματα, μιας και πάντα ο μικροπολιτικός -επιτρέψτε μου, εντός και εκτός εισαγωγικών για τον όρο «λόγος» είναι αυτός που κυριαρχεί όταν ερχόμαστε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που έχει την πραγματικά δική του μεγάλη βαρύτητα και σημασία.

Δεν θα ήμουν εγώ αυτός, κύριε Λάππα, που θα αμφισβητούσε τη βαρύτητα του Ποινικού Κώδικα και δεν θα έκανα τίποτα ειλικρινά που θα μπορούσε να δημιουργεί, αν θέλετε, μια άλλη προσέγγιση στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Αντίθετα, είδατε ότι ακόμη και προτάσεις, οι οποίες κατατέθηκαν από εσάς -το είπα και νωρίτερα, κυρία Αδαμόπουλου και αναφέρθηκα και σε εσάς προσωπικά- ακόμη και θέματα τα οποία υπάρχουν, ακούγονται ή λέγονται είτε στην αρμόδια επιτροπή είτε στην Ολομέλεια είναι θέματα τα οποία τα αντιμετωπίζουμε με σοβαρότητα.

Και όταν βλέπουμε ότι υπάρχει κάτι το οποίο πρέπει να το δούμε, πρέπει να το αλλάξουμε, το αλλάζουμε και δεν μένουμε

εμμονικά σε μία θέση. Και το έχουμε αποδείξει πολλές φορές, σχεδόν στο σύνολο των νομοσχεδίων που έχουμε ψηφίσει από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο, αν θέλετε, την πραγματική ευκαιρία να μπορούμε να συνηγορηθούμε σε κάποια θέματα.

Μπορούμε να συνηγορηθούμε σε όλα; Όχι, δεν μπορούμε. Υπάρχει διαφορετική ιδεολογική άποψη, αλλά υπάρχουν ζητήματα όμως -και εγώ προσωπικά θεωρώ ότι είναι πολλά, ειδικά επαναλαμβάνω στον χώρο της δικαιοσύνης- στα οποία μπορούμε να συνηγορηθούμε.

Θέλω να κάνω κάποια σχόλια είτε για τις τροπολογίες είτε για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Και πρώτα για την τροπολογία που κατέθεσαν οι συνάδελφοι εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι απαλείψαμε με μια συγκεκριμένη διάταξη τη διαζευκτικότητα της ποινής, δηλαδή δεν υπάρχει πλέον πρόκακη κάθειρξη δέκα ετών ή ισόβια κάθειρξη για την ανθρωποκτονία, που αφορά σε μια σειρά από ειδικά εγκλήματα, τα οποία στρέφονται κατά ανηλίκων. Αυτό είναι κάτι που αποδεικνύει την αταλάντευτη, ξεκάθαρη και απόλυτη πεποίθησή μας για τα εν λόγω εγκλήματα, τα οποία προσβάλλουν το ύψιστο έννομο αγαθό της ζωής και της ανηλικότητας, με αποτέλεσμα αυτά να τιμωρούνται με μία ποινή, την ισόβια κάθειρξη.

Η ανθρωποκτονία πλέον τιμωρείται με μία ποινή που λέγεται ισόβια κάθειρξη. Προφανώς και η γυναικοκτονία, η οποία είναι ανθρωποκτονία, αυτή τη στιγμή έχει το μέγιστο των ποινών, την ισόβια κάθειρξη. Το ότι είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο, το οποίο μας έχει απασχολήσει και το οποίο προφανώς δεν μπορεί να έχει θέση σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατική πολιτεία, είναι κάτι το οποίο δεν επιδέχεται καμμία απολύτως αμφισβήτηση.

Όμως, για να δούμε τι συμβαίνει γενικότερα στην Ευρώπη. Τρεις χώρες έχουν ειδική πρόβλεψη για τη γυναικοκτονία, με διαφορά βέβαια ποινής. Οι χώρες αυτές είναι η Βουλγαρία, η Φινλανδία και η Λιθουανία. Η Γερμανία και η Αυστρία τυποποιούν τη συγκεκριμένη διάκριση στο πλαίσιο του σεξιστικού εγκλήματος, χωρίς όμως διαφορά ποινής. Συνεπώς, στην πλειοψηφία τους οι ευρωπαϊκές χώρες δεν προβλέπουν τη γυναικοκτονία ως ιδίωμα εγκλήμα.

Πέραν όμως όλων αυτών, εγώ θέλω να είμαι ειλικρινής απέναντί σας. Εμείς προβλέπουμε -το είπα και νωρίτερα- την ισόβια κάθειρξη ως μοναδική ποινή για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας ανεξαρτήτως φύλου.

Εδώ θα κάνω μια παρένθεση. Δεν θέλετε την ισόβια κάθειρξη για τη γυναικοκτονία, κύριε Λάππα; Θα έπρεπε να το πείτε και αυτό. Θέλετε διαζευκτικό στη γυναικοκτονία; Διότι πρέπει να διαβηθίσουμε λίγο, εν πάση περιπτώσει, τα επιχειρήματά μας ανάλογα με το τι θέλουμε.

ΣΥΡΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τα λέει η πρότασή μας, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το λέω διότι βλέπετε ότι για το συγκεκριμένο, θα έλεγα, κακούργημα που αφορά στην ανθρωποκτονία, άρα και στη γυναικοκτονία, αυτή τη στιγμή έχουμε τη μεγαλύτερη των ποινών και η οποία είναι χωρίς διαζευκτικό, είναι μοναδική, είναι ισόβια. Παρένθεση και πάλι. Τα ελαφρυντικά ξέρετε ότι αναγνωρίζονται. Δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω ούτως ή άλλως.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή όντως είναι ένα θέμα το οποίο προφανώς κρατάει πολύ μεγάλη ένταση, δηλαδή η έμφυλη βία και τα φαινόμενα τα απότοκα της έμφυλης βίας είναι ένα θέμα που προφανώς απασχολεί και τη σύγχρονη κοινωνία, αλλά και ενδεχομένως έχει βαθιές ρίζες και πρέπει και αυτό να αντιμετωπιστεί ολιστικά, σας έχω προαναγγείλει τη σύσταση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής όπου θα αντιμετωπίσουμε εκ νέου το πλαίσιο όλων των αδικημάτων που αφορούν στην ενδοοικογενειακή βία.

Αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι αυτό θα είναι ένα θέμα που θα το δούμε και το λέω με όλη μου την ειλικρίνεια. Είναι ένα θέμα το οποίο όντως μας απασχολεί, όντως το βλέπουμε ότι παίρνει μια έκταση η οποία -επαναλαμβάνω- προσβάλλει και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τον ρόλο των γυναικών, που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνονται θύματα τέτοιου είδους φαινομένων και τέτοιου είδους συμπεριφορών και πολύ περισ-

σότερο πληγώνει κάθε σύγχρονη κοινωνία.

Άρα, λοιπόν, αυτό που μπορώ να σου πω αυτή τη στιγμή είναι ότι είναι ένα ζήτημα το οποίο και στο πλαίσιο της επόμενης νομοπαρασκευαστικής επιτροπής θα το δούμε, σε σχέση με το αν μπορούμε ή αν πρέπει να υπάρξει κάποια συγκεκριμένη αναφορά. Άλλωστε είδατε ότι και κατά την ακρόαση των φορέων δεν ήταν ξεκάθαρη η άποψη ακόμη και των εκπροσώπων του συγκεκριμένου χώρου και του συγκεκριμένου κινήματος.

Θέλω να σας πω επίσης ότι με τη νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 169Α' του Ποινικού Κώδικα καθίσταται αξιόποινη η παραβίαση απόφασης δικαστηρίου που επιβάλλει την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ των προσώπων. Η συνηθέστερη ουσιαστικά απόφαση για τη διασφάλιση της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας είναι η συγκεκριμένη περίπτωση και θέλω να ξέρετε ότι αφορά στο συγκεκριμένο θέμα. Δεν υπήρχε αξιόποιο για την παραβίασή της. Το καθιερώνουμε από σήμερα και δεσμευόμαστε ότι θα κινηθούμε σ' αυτήν την κατεύθυνση ώστε οι γυναίκες να σταματήσουν να είναι θύματα τέτοιου είδους συμπεριφορών. Το ξεκαθαρίζω για να είναι γνωστό προς κάθε κατεύθυνση.

Επίσης θέλω να απαντήσω σε ένα σχόλιο που αφορά στην πολιτική αγωγή, στο ειδικό δικαστήριο. Το ανέφερε ωρύτερα ο κ. Ξανθόπουλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά εσείς οι νομικοί πρέπει να γνωρίζετε ότι ο αποκλεισμός του παθόντος από τη δυνατότητα παράστασης υποστήριξης κατηγορίας είναι ένα ρήγμα στο ποινικό σύστημα, αλλά και τα διεθνή πρότυπα, κάτι το οποίο προβλέπεται από συγκεκριμένη οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Και καθολικά και απόλυτα και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρώπης αναγνωρίζουν το δικαίωμα του παθόντος να παρίσταται προς υποστήριξη της κατηγορίας και επιδιώκουν την προστασία του θύματος και της αντίδρασης της συγκεκριμένης έννομης τάξης έναντι κάθε εγκλήματος. Είναι μια προσαρμογή στην ευρωπαϊκή νομοθεσία. Άρα, λοιπόν δεν μιλάμε για τίποτε απολύτως περισότερο.

Τέλος, θα ξανακάνω ένα σχόλιο γιατί επέμεινε ο κ. Ξανθόπουλος ότι ουσιαστικά με το 47, με την παράλειψη της ψευδούς κατάθεσης, υποτίθεται ότι είχαμε κάτι στο μυαλό μας. Και το λέω αυτό διότι έγκριτο νομικοί, όπως ο κ. Ξανθόπουλος και εσείς, κύριε Λάππα, θα έπρεπε να γνωρίζετε ότι η συγκεκριμένη απόλειψη δεν ασκούσε καμμία απολύτως επιρροή και ότι ήταν καθαρά παράβλεψη. Διότι όταν παρέμειναν στο κείμενο λοιπά ομοειδή και βαρύτερα αδικήματα, όπως ήταν η ψευδής καταμήνυση και συκοφαντική δυσφήμιση, προφανώς δεν επρόκειτο περί σκοπιμότητας και αυτό νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο.

Είναι κρίμα πραγματικά να επιμένει η Αντιπολίτευση. Καταλαβαίνω ότι πρέπει να βρει ένα λόγο σε θέματα τα οποία και ουσία δεν έχουν και δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Υπάρχουν νομοτεχνικές βελτιώσεις -δεν ξέρω αν είχατε τον χρόνο να τις δείτε όλες- οι οποίες στην πραγματικότητα νομίζω ότι θα δώσουν την ευκαιρία να αντιμετωπίσουμε πολλά μικρά ζητήματα, τα οποία είχαν σχέση και με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας, αλλά βεβαίως και με άλλα θέματα τα οποία είχαν το δικό τους λόγο, αν θέλετε και τη δική τους λογική να αντιμετωπιστούν σε ένα συγκεκριμένο χρόνο.

Για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων νομίζω ότι έχουμε πει πάρα πολλά για το 191. Δεν χρειάζεται να ξαναδιαβάσω τη σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου ούτε χρειάζεται να σας πω ότι, όσο μπορεί να αισθάνεται κάποιος την απειλή ότι παραβιάζεται -που δεν παραβιάζεται- η ελευθερία του λόγου για μια διάταξη που δεν είναι νεοεϊσακτική, αλλά υπάρχει από τις αρχές της δεκαετίας του '50, άλλο τόσο παραβιάζεται το δικαίωμα του πολίτη προς μια αληθινή ενημέρωση ή, αν θέλετε, το πώς θα εμποδίζεται μια ψεύτικη ενημέρωση που μπορεί να τον οδηγήσει σε βλάβη για τον ίδιο, σε βλάβη για τον εαυτό του, σε βλάβη για την υγεία του.

Πρέπει να σταθούμε όλοι μαζί απέναντι σε ένα φαινόμενο το οποίο ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι έχει κοστίσει σε ανθρώπινες ζωές και δεν υπάρχει -το ξεκαθαρίζω για άλλη μια φορά- όχι πρόθεσης φήμωσης της ελευθερίας έκφρασης, αλλά πολύ περισσότερο κανένας απολύτως λόγος, μιας και ο τελικός κριτής -το

ξέρουμε πάρα πολύ καλά- είναι ο Έλληνας δικαστής. Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στους δικαστικούς λειτουργούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Εγώ προσωπικά, καίτοι δεν προέρχομαι από το νομικό ή δικαστικό χώρο, έχω πραγματική εμπιστοσύνη στον ρόλο και στη λειτουργία των δικαστικών λειτουργών και πιστεύω πραγματικά ότι με μεγάλο αγώνα και με μεγάλη προσπάθεια επιτελούν το έργο τους. Βεβαίως, μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, αλλά ο καθένας από εμάς επαναλαμβάνω κρίνεται ανάλογα με το πού και πώς τοποθετείται σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές.

Τέλος, ένα σχόλιο που αφορά στην τροποποίηση για την κατοχή εκρηκτικών ή εμπρηστικών υλών. Υπάρχει όντως διεύρυνση του αξιόποινου και σε εμπρηστικούς μηχανισμούς, ύλες ή βόμβες, όταν προκύπτει σκοπός βλάβης πραγμάτων ή κινδύνου σε ανθρώπους. Θέλετε να συνεχίσουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας; Και προφανώς δεν αφορά σε ανασπτήρες για τους οποίους μίλησε ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, κυρία Κομνηνάκα, το ξέρετε πάρα πολύ καλά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Μα δεν γράφει αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ορίστε; **ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ:** Για τον σκοπό δεν λέει. Μακάρι να το έλεγε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Λάππα, η κατοχή των συγκεκριμένων εκρηκτικών υλικών είναι ξεκαθαρισμένο ότι θα τιμωρείται πλέον με κακούργημα, όταν λαμβάνει χώρα σε δημόσιες συναθροίσεις ή αφορά σε μεγάλη ποσότητα. Η περίπτωση η Αστυνομία να εντοπίζει δεκάδες, θα έλεγα, εμπρηστικούς μηχανισμούς σε ένα σπίτι και να μην μπορεί να τύχει τιμωρίας αυτός ο οποίος τους είχε -για ποιο λόγο άραγε τους είχε- δεν είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να μας προβληματίζει;

Νομίζω ότι υπάρχουν κάποια πράγματα για τα οποία έχουμε ωριμάσει αρκετά όλοι μας για να ξέρουμε τι συμβαίνει και τι όχι. Αν θεωρούν κάποιος ελευθερία έκφρασης το να κουβαλούν μια μολότοφ στην τσάντα τους, με συγχωρείτε πάρα πολύ, υπάρχει και μια διαφορετική άποψη η οποία αφορά σε όλη την κοινωνία. Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι μιλάμε για ασφάλεια ανθρώπων, για ασφάλεια πολιτών, για ασφάλεια αστυνομικών, γιατί όλα αυτά πρέπει να τα δούμε συνολικά. Βεβαίως, μπορεί να είναι θεμιτό να διαδηλώνει κανείς ή να εκφράζει την αντίθεσή του, αλλά αυτό δεν πρέπει να συνοδεύεται από τέτοιου είδους ενέργειες και τέτοιου είδους πράξεις.

Επαναλαμβάνω, εκτιμώ πως έχουμε ωριμάσει όλοι μας αρκετά για να μην έχουμε μια διαφορετική άποψη. Και το λέω διότι δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να καλύπτονται άνθρωποι που έχουν στην πρόθεσή τους να προκαλέσουν κίνδυνο σε ανθρώπινες ζωές. Αυτό είναι το μοναδικό ζητούμενο και τίποτα άλλο πέραν αυτού.

Κλείνω, λέγοντας ότι η υπερψήφιση των αλλαγών του Ποινικού Κώδικα θα μας δώσει την ευκαιρία από την επόμενη μέρα να δούμε πώς μπορεί να λειτουργήσει μέσα από ένα άλλο πλαίσιο, το οποίο θεωρώ προσωπικά ότι πέραν -όπως σας είπα ωρύτερα- της συνεκτικότητας και της συνέχειας με τον ήδη λειτουργούντα ισχύοντα Ποινικό Κώδικα θα δώσει την ευκαιρία και στην ελληνική κοινωνία να αισθανθεί μεγάλη ασφάλεια.

Εμείς δεν είμαστε της άποψης ότι όταν κάποιος πρέπει να μπει μέσα στο σπίτι σου για να το ληστέψει πρέπει να κάνει ότι κοιμάσαι -αυτό το ξεκαθαρίζω- ούτε είμαστε της άποψης ότι ανάλογα σε ποια πλευρά βρίσκεσαι είναι καλό ή είναι κακό να κρατάς ή να ρίχνεις μολότοφ. Αυτά είναι ξεκαθαρισμένα πράγματα και πρέπει κάποια στιγμή, εκπέμποντας ένα μήνυμα σοβαρότητας και υπευθυνότητας προς όλη την ελληνική κοινωνία, να πείσουμε τους Έλληνες πολίτες ότι από τη δική μας πλευρά κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να θωρακίσουμε και τη δικαιοσύνη με κώδικες, εν προκειμένω τον Ποινικό Κώδικα, ο οποίος και θα τους προστατεύει και θα δημιουργεί το αίσθημα της ασφάλειας και επιτέλους, θα υπερασπίζεται και όλους αυτούς που για διαφορετικούς λόγους βρίσκονται στη θέση του θύματος.

Θέλω να ευχαριστήσω για άλλη μια φορά όλους τους συνεργάτες μου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, τον Υφυπουργό -ήταν τεράστια η συμβολή του στη διαμόρφωση του νομοσχεδίου που

αφορά στις αλλαγές του Ποινικού Κώδικα-, τους εισαγγελείς, τους δικαστικούς λειτουργούς, όλους τους συνεργάτες μου. Ήταν μια προσπάθεια σχεδόν δύο χρόνων, που δεν έγινε πρόχειρα, όπως κάποιοι ισχυρίστηκαν εδώ ούτε έγινε επειδή υπήρχε η ψυχολογία της στιγμής ή το βάρος της δημοσιότητας για κάποια γεγονότα. Νομίζω ότι το πώς διατρέξαμε, διαμορφώνοντας τις συγκεκριμένες διατάξεις σε σχέση με το πότε συνέβησαν κάποια γεγονότα είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι δεν νομοθετήσαμε με την ψυχολογία της στιγμής, αλλά κάτω από το βάρος της ευθύνης που αναλογεί σε έναν νομοθέτη που θέλει να προστατεύσει την κοινωνία και τους πολίτες. Και νομίζω ότι αυτό θα έχουμε σαν ευκαιρία και να το δούμε και να το διαπιστώσουμε από αύριο, από την επόμενη μέρα. Και βεβαίως, εδώ είμαστε για να κρίνουμε οτιδήποτε και αν οτιδήποτε από όλα αυτά δεν έχει λειτουργήσει στην κατεύθυνση στην οποία θα έπρεπε ή θα κριθεί σωστή, σε έναν δεύτερο μελλοντικό χρόνο να το συνεκτιμήσουμε όλοι μαζί και να κρίνουμε την οποιαδήποτε επόμενη επιλογή.

Όμως, για άλλη μια φορά θεωρώ ότι είχαμε τη δυνατότητα να κάνουμε μια σοβαρή συζήτηση, ανεξάρτητα από τη διαφωνία και τη διαφορετικότητα των απόψεων. Εκτιμώ ότι ήταν η πιο σοβαρή συζήτηση που έγινε σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης από τότε που εγώ προσωπικά βρίσκομαι στη θέση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Όλες οι απόψεις, επαναλαμβάνω ανεξάρτητα με το αν τις βλέπουμε διαφορετικά, είχαν μια βάση τεκμηρίωσης και μια λογική σκέψη πέραν βεβαίως κάποιων εξαιρέσεων για τις οποίες μίλησα στην αρχή.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους.

Εύχομαι να μπορέσουμε να συμβάλουμε με αυτόν τον τρόπο στη θωράκιση της δικαιοσύνης με μια κατεύθυνση που, επαναλαμβάνω, θα στέλνει ένα σταθερό μήνυμα σε όλη την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρ-

θρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες επείγουσες διατάξεις».

Εισερχόμεστε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Θέλω να επισημάνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει την αρχή του νομοσχεδίου, εκατόν εβδομήντα δύο άρθρα, επτά τροπολογίες, το ακροτελεύτιο άρθρο, καθώς και το σύνολο του νομοσχεδίου.

Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται ως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφής. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση. Και βεβαίως, θα πρέπει να βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει όλα τα άρθρα, τις τροπολογίες, καθώς και το ακροτελεύτιο άρθρο και το σύνολο του νομοσχεδίου. Αφού καταχωρηθεί η ψήφος σας, έχετε τη δυνατότητα να την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας. Για οποιοδήποτε πρόβλημα ή απορία απευθυνθείτε στο Προεδρείο, προκειμένου να σας συνδράμουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.
(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εφόσον έχετε ολοκληρώσει την ψηφοφορία, παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Επί της αρχής ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 9 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 1 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 10 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 11 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 12 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 13 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 5 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 14 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 15 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 16 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 8 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 17 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ N.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 18 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 28 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 19 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 29 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 20 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 30 όπως τροπ. ΟΜΟΦΩΝΑ Ν.Δ.: - ΣΥΡΙΖΑ: - Κίνημα Αλλαγής: - Κ.Κ.Ε.: - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: - ΜέΡΑ25: -
Άρθρο 21 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 31 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 22 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 32 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 23 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 33 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ
Άρθρο 24 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ	Άρθρο 34 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 25 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 35 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 26 ως έχει ΟΜΟΦΩΝΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΝΑΙ	Άρθρο 36 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ
Άρθρο 27 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΠΡΝ ΜέΡΑ25: ΟΧΙ	Άρθρο 37 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ Ν.Δ.: ΝΑΙ ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

ΥΠ. ΤΡΟΠ. 1131/96 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΠΡΝ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

ΥΠ. ΤΡΟΠ. 1132/97 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

ΥΠ. ΤΡΟΠ. 1133/98 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο Άρθρο όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Επί του συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
 Ν.Δ.: ΝΑΙ
 ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
 Κίνημα Αλλαγής: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
 ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται έγγραφο του Βουλευτή του Κινήματος Αλλαγής κ. Γεωργίου Μουλκιώτη, το οποίο αφορά διευκρίνιση ψήφου επί των άρθρων 35, 36, 60, 61, 112, 113, 129, 130 και 170 και έγγραφο του Βουλευτή του ΜέΡΑ25 κ. Κλέωνα Γρηγοριάδη, το οποίο αφορά διευκρίνιση ψήφου επί του άρθρου 69, τα οποία έχουν ως εξής:

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ ΨΗΦΟΥ

Αθήνα 12 Νοεμβρίου 2021

Βουλευτής ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ

Περιφέρεια ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Κοινοβουλευτική Ομάδα ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 72Α του Κανονισμού της Βουλής, και υπό την ιδιότητα του ειδικού αγορητή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στην οποία ανήκω, επιθυμώ να διευκρινίσω, σε ό,τι αφορά στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «*Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης*», ότι:

α) **Η ψήφος μου στο άρθρο 35** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΝΑΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΟΧΙ».

β) **Η ψήφος μου στο άρθρο 36** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΟΧΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΝΑΙ».

γ) **Η ψήφος μου στο άρθρο 60** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΝΑΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΠΑΡΩΝ».

δ) **Η ψήφος μου στο άρθρο 61** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΠΑΡΩΝ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΝΑΙ».

ε) **Η ψήφος μου στο άρθρο 112** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΝΑΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΟΧΙ».

στ) **Η ψήφος μου στο άρθρο 113** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΟΧΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΝΑΙ».

ζ) **Η ψήφος μου στο άρθρο 129** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΝΑΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΟΧΙ».

η) **Η ψήφος μου στο άρθρο 130** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΟΧΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΝΑΙ».

θ) **Η ψήφος μου στο άρθρο 170** του ως άνω σχεδίου νόμου **είναι «ΝΑΙ»** και ότι εκ παραδρομής εψήφισα «ΠΑΡΩΝ».

Μετά τιμής

Ο Βουλευτής

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ ΨΗΦΟΥ

Αθήνα, 11/11/2021

ΒουλευτήςΚλέων...Γρηγοριάδης.....

Περιφέρεια ...B1' ...Βόρειου...Τομέα...Αθηνών

Κόμμα ...ΜΕΡΑ25.....

Σύμφωνα με το άρθρο 72^A του Κανονισμού της Βουλής επιθυμώ να διευκρινίσω ότι η ψήφος μου στο ...**άρθρο 69**... του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης» είναι...**ΠΑΡΩΝ**...και ότι εκ παραδρομής εψήφισα άλλως.

Μετά τιμής,

Ο Βουλευτής

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες επείγουσες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες επείγουσες διατάξεις

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ : ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α': ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1: Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους - Μετονομασία του αδικήματος της ψευδορκίας σε ψευδή κατάθεση - Τροποποίηση της περ. ε' του άρθρου 8 ΠΚ

Άρθρο 2: Απρόσφορη απόπειρα - Προσθήκη άρθρου 43 στον ΠΚ

Άρθρο 3: Δικαστική επιμέτρηση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ

Άρθρο 4: Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 80 ΠΚ

Άρθρο 5: Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 81 ΠΚ

Άρθρο 6: Προσθήκη της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας για τον υπολογισμό του χρόνου προσωρινής κράτησης - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ

Άρθρο 7: Μειωμένη ποινή - Τροποποίηση του άρθρου 83 ΠΚ

Άρθρο 8: Συνολική ποινή στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 94 ΠΚ

Άρθρο 9: Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο - Αντικατάσταση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 ΠΚ

Άρθρο 10: Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής - Αντικατάσταση του άρθρου 100 ΠΚ

Άρθρο 11: Ανάκληση της αναστολής - Αντικατάσταση του άρθρου 101 ΠΚ

Άρθρο 12: Άρση της αναστολής - Αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 102 ΠΚ

Άρθρο 13: Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης - Τροποποίηση του άρθρου 103 ΠΚ

Άρθρο 14: Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104 ΠΚ

Άρθρο 15: Διάρκεια κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Α ΠΚ

Άρθρο 16: Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ

Άρθρο 17: Έκτιση της ποινής στην κατοικία - Τροποποίηση του άρθρου 105 ΠΚ

Άρθρο 18: Παροχή κοινωφελούς εργασίας - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ

Άρθρο 19: Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης - Τροποποίηση των παρ. 1, 4 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ

Άρθρο 20: Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 106 ΠΚ

Άρθρο 21: Ανάκληση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 107 ΠΚ

Άρθρο 22: Άρση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 108 ΠΚ

Άρθρο 23: Συνέπειες της μη ανάκλησης - Τροποποίηση του άρθρου 109 ΠΚ

Άρθρο 24: Χορήγηση της υπό όρο απόλυσης - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 110 ΠΚ

Άρθρο 25: Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 6, 7 και 8 και προσθήκη παρ. 11 στο άρθρο 110Α ΠΚ

Άρθρο 26: Αναστολή της παραγραφής - Τροποποίηση της παρ.

2 και αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 113 ΠΚ

Άρθρο 27: Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 119 ΠΚ

Άρθρο 28: Απόλυση υπό όρο - Τροποποίηση των παρ. 3 και 6 του άρθρου 129 ΠΚ

Άρθρο 29: Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 129Α ΠΚ

Άρθρο 30: Νεαροί ενήλικες - Τροποποίηση του άρθρου του 133 ΠΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 30: Εσχάτη προδοσία - Αναμόρφωση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ

Άρθρο 31: Δωροληψία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ

Άρθρο 32: Δωροδοκία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 159Α ΠΚ

Άρθρο 33: Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ

Άρθρο 34: Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο - Τροποποίηση του άρθρου 169Α ΠΚ

Άρθρο 35: Αξιόποινη υποστήριξη - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 187Β ΠΚ

Άρθρο 36: Διασπορά ψευδών ειδήσεων - Αντικατάσταση του άρθρου 191 ΠΚ

Άρθρο 37: Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 207 ΠΚ

Άρθρο 38: Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 208 ΠΚ

Άρθρο 39: Προπαρασκευαστικές πράξεις - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΠΚ

Άρθρο 40: Διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ

Άρθρο 41: Ψευδής κατάθεση - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 224 ΠΚ

Άρθρο 42: Δωροληψία υπαλλήλου - Αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ

Άρθρο 43: Δωροδοκία υπαλλήλου - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ

Άρθρο 44: Ευνοϊκά μέτρα - Κατάργηση της παρ. 1 και τροποποίηση των παρ. 2, 3, 4 του άρθρου 263Α ΠΚ

Άρθρο 45: Εμπρησμός - Αντικατάσταση του άρθρου 264 ΠΚ

Άρθρο 46: Εμπρησμός σε δάση - Αντικατάσταση του άρθρου 265 ΠΚ

Άρθρο 47: Πλημμύρα - Τροποποίηση του άρθρου 268 ΠΚ

Άρθρο 48: Έκρηξη - Τροποποίηση του άρθρου 270 ΠΚ

Άρθρο 49: Κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών και εμπρηστικών υλών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 272 ΠΚ

Άρθρο 50 : Κοινώς επικίνδυνη βλάβη - Τροποποίηση του άρθρου 273 ΠΚ

Άρθρο 51: Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ

Άρθρο 52 : Πρόκληση ναυαγίου - Τροποποίηση του άρθρου 277 ΠΚ

Άρθρο 53: Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ

Άρθρο 54: Επιβλαβή φάρμακα - Προσθήκη άρθρου 281 ΠΚ

Άρθρο 55: Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ

Άρθρο 56: Παραβίαση κανόνων οικοδομικής από αμέλεια - Τροποποίηση του άρθρου 286 ΠΚ

Άρθρο 57: Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 289 ΠΚ

Άρθρο 58: Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία - Τροποποίηση του άρθρου 290 ΠΚ

Άρθρο 59: Επικίνδυνη οδήγηση - Τροποποίηση του άρθρου 290Α ΠΚ

Άρθρο 60 : Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσω σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών - Τροποποίηση του άρθρου 291 ΠΚ

Άρθρο 61: Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 292Α ΠΚ

Άρθρο 62: Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ

Άρθρο 63 : Ανθρωποκτονία με δόλο - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ

Άρθρο 64: Σωματική βλάβη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 308 ΠΚ

Άρθρο 65 : Επικίνδυνη σωματική βλάβη - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση του άρθρου 309 ΠΚ

Άρθρο 66 : Βαριά σωματική βλάβη - Αντικατάσταση του άρθρου 310 ΠΚ

Άρθρο 67: Σωματική βλάβη από αμέλεια - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 314 ΠΚ

Άρθρο 68: Εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας υπαλλήλου - Ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση - Προσθήκη άρθρου 315Α στον ΠΚ

Άρθρο 69 : Εμπορία ανθρώπων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 323Α ΠΚ

Άρθρο 70 : Αυτοδικία - Τροποποίηση του άρθρου 331 ΠΚ

Άρθρο 71: Βιασμός - Τροποποίηση των παρ. 3 και 4 του άρθρου 336 ΠΚ

Άρθρο 72: Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας - Τροποποίηση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 337 ΠΚ

Άρθρο 73 : Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 ΠΚ

Άρθρο 74 : Γενετήσιες πράξεις με ανηλικούς ή ενώπιόν τους - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 339 ΠΚ

Άρθρο 75 : Γενική διάταξη για τα άρθρα 338 και 339 ΠΚ - Προσθήκη άρθρου 340 στον ΠΚ

Άρθρο 76 : Κατάχρηση ανηλικών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 342 ΠΚ

Άρθρο 77 : Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη προσώπου που αναζητά εργασία - Αντικατάσταση της περ. β' του άρθρου 343 ΠΚ

Άρθρο 78: Έγκληση - Τροποποίηση του άρθρου 344 ΠΚ

Άρθρο 79: Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 345 ΠΚ

Άρθρο 80: Πορνογραφία ανηλικών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 348Α ΠΚ

Άρθρο 81: Μαστροπεία - Τροποποίηση του άρθρου 349 ΠΚ

Άρθρο 82: Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής - Τροποποίηση του άρθρου 351Α ΠΚ

Άρθρο 83: Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 353 ΠΚ

Άρθρο 84: Παραμέληση της εποπτείας ανηλικού - Τροποποίηση του άρθρου 360 ΠΚ

Άρθρο 85 : Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλικού - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ

Άρθρο 86: Κλοπή - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ

Άρθρο 87 : Υπεξαίρεση - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 375 ΠΚ

Άρθρο 88 : Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας - Τροποποίηση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 377 ΠΚ

Άρθρο 89 : Ληστεία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 380 ΠΚ

Άρθρο 90 : Προϋποθέσεις αποχής από την ποινική δίωξη - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 381 ΠΚ

Άρθρο 91: Εκβίαση - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 385 ΠΚ

Άρθρο 92 : Απάτη - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 386 ΠΚ

Άρθρο 93: Απάτη με υπολογιστή - Τροποποίηση της περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 386Α ΠΚ

Άρθρο 94: Απιστία - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 390 ΠΚ

Άρθρο 95: Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 394 ΠΚ

Άρθρο 96 : Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα - Τροποποίηση του άρθρου 396 ΠΚ

Άρθρο 97: Αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα - Προσθήκη άρθρου 398 στον ΠΚ

Άρθρο 98 : Τοκογλυφία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση του άρθρου 404 ΠΚ

Άρθρο 99: Γενική διάταξη για την άσκηση της ποινικής δίωξης κατ' έγκληση στο αδίκημα του άρθρου 394 ΠΚ - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 405 ΠΚ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ : ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 100: Δικαιώματα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στο πλαίσιο της ανώτατης εποπτείας στην ανάκριση - Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 32 ΚΠΔ

Άρθρο 101: Προθεσμία περάτωσης προκαταρκτικής εξέτασης και έλεγχος αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 35 ΚΠΔ

Άρθρο 102: Κίνηση ποινικής δίωξης επί ανηλικών για πράξεις που αν τις διέπραττε ο ανήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 43 ΚΠΔ

Άρθρο 103: Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος με πράξεις του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση του άρθρου 47 ΚΠΔ

Άρθρο 104: Κήρυξη απαράδεκτης νέας δίωξης για την ίδια πράξη λόγω εκκρεμοδικίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 57 ΚΠΔ

Άρθρο 105: Αναβολή με πράξη του εισαγγελέα κάθε ενέργειας κατά του θύματος για την περίπτωση διάπραξης του εγκλήματος του άρθρου 351Α ΠΚ - Τροποποίηση των παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 59 ΚΠΔ

Άρθρο 106: Δικαίωμα παράστασης του κατηγορούμενου ανηλικού με συνήγορο - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ

Άρθρο 107 : Αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου επί εγκλημάτων του Δασικού Κώδικα και του νόμου περί προστασίας των δασών - Τροποποίηση της περ. β' του άρθρου 110 ΚΠΔ

Άρθρο 108 : Αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου επί κακουρηγμάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου - Τροποποίηση των παρ. 5 και 6 της παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ

Άρθρο 109 : Αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου επί των αδικημάτων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 157 του ν. 2960/2001 του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 7, του πρώτου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 10, της παρ. 2 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 του ν. 2168/1993 και της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ - Τροποποίηση του άρθρου 115 ΚΠΔ

Άρθρο 110: Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα περί Δικηγόρων επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου - Αντικατάσταση τίτλου και τροποποίηση του άρθρου 117 ΚΠΔ

Άρθρο 111: Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Τροποποίηση της περ. β' του άρθρου 119 ΚΠΔ

Άρθρο 112: Εξαίρεση από την παραπομπή στον εισαγγελέα σε περίπτωση αναρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 120 ΚΠΔ

Άρθρο 113: Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδικώς - Αντικατάσταση του άρθρου 121 ΚΠΔ

Άρθρο 114: Αρμοδιότητα προϊσταμένου οικονομικού εγκλήματος επί της εποπτείας και του συντονισμού των εισαγγελικών οικονομικών εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ

Άρθρο 115: Ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ως διόρθωση και συμπλήρωση της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 145 ΚΠΔ

Άρθρο 116: Ανάλυση DNA επί αυτοφώρων εγκλημάτων - Εποπτεία του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων - Καταστροφή στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 201 ΚΠΔ

Άρθρο 117: Μαρτυρία συγκατηγορουμένου ως μόνο αποδεικτικό μέσο - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΚΠΔ

Άρθρο 118 : Προστασία μαρτύρων μέσω μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 218 ΚΠΔ

Άρθρο 119: Κατάθεση μάρτυρα χωρίς αναφορά της πηγής

πληροφοριών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 224 ΚΠΔ

Άρθρο 120 : Εξέταση ανήλικων μαρτύρων θυμάτων προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας - Τροποποίηση της παρ. 1 και αντικατάσταση της παρ. 7 του άρθρου 227 ΚΠΔ

Άρθρο 121: Μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής - Τροποποίηση των παρ. 1, 5 και 6 του άρθρου 228 ΚΠΔ

Άρθρο 122: Χωρισμός της υπόθεσης επί συναφών εγκλημάτων και εισαγωγή της στο δικαστικό συμβούλιο - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ

Άρθρο 123: Αρμοδιότητα για την άρση κατάσχεσης - Δυνατότητα προσφυγής κατά της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή - Τροποποίηση του τίτλου και της παρ. 3 του άρθρου 269 ΚΠΔ

Άρθρο 124: Λόγοι επιβολής περιοριστικών όρων - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 282 ΚΠΔ

Άρθρο 125 : Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση - Διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση των παρ. 2 και 4 του άρθρου 284 ΚΠΔ

Άρθρο 126: Ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης μετά από παραπεμπτικό βούλευμα επί του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση σε σχέση με τη διάρκεια, άρση, εξακολούθηση ή παράτασή του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ

Άρθρο 127: Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων - Τροποποίηση του άρθρου 287 ΚΠΔ

Άρθρο 128: Έναρξη υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης προσφυγής του κατηγορουμένου - Δυνατότητα άρσης των περιοριστικών όρων - Τροποποίηση του τίτλου και των παρ. 1 και 4 του άρθρου 290 ΚΠΔ

Άρθρο 129: Επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 292 ΚΠΔ

Άρθρο 130: Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων - Αντικατάσταση του τίτλου του άρθρου 293 ΚΠΔ

Άρθρο 131: Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου - Αντικατάσταση του τίτλου και της παρ. 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ

Άρθρο 132: Προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 299 ΚΠΔ

Άρθρο 133: Περάτωση της κύριας ανάκρισης σε υποθέσεις ανηλίκων κατηγορουμένων, πλημμελημάτων και αγνώστου δράστη - Τροποποίηση των παρ. 1, 3 και 5 του άρθρου 308 ΚΠΔ

Άρθρο 134: Υποχρεωτικός διορισμός δικηγόρου για πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 340 ΚΠΔ

Άρθρο 135: Ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν από την απόφαση για την ενοχή - Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 343 ΚΠΔ

Άρθρο 136: Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης, εφόσον ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να ασκήσει έφεση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 430 ΚΠΔ

Άρθρο 137: Ποια είναι τα ένδικα μέσα - Αντικατάσταση του άρθρου 462 ΚΠΔ

Άρθρο 138: Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα - Τροποποίηση του άρθρου 465 ΚΠΔ

Άρθρο 139: Παραδεκτή άσκηση ενδίκου μέσου ως προϋπόθεση αναστολής - Χορήγηση αναστολής από το τριμελές ή πενταμελές εφετείο - Τροποποίηση του άρθρου 471 ΚΠΔ

Άρθρο 140: Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων σε περίπτωση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης - Πότε άρχεται η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 473 ΚΠΔ

Άρθρο 141: Τρόπος άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 474 ΚΠΔ

Άρθρο 142: Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο λόγω έλ-

λειψης εννόμου συμφέροντος - Άσκηση ενδίκου μέσου από κρατούμενο ανααιρεσίοντα - Παραδεκτό ενδίκου μέσου - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 και προσθήκη νέας παρ. 2Α στο άρθρο 476 ΚΠΔ

Άρθρο 143: Σε ποιους επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος - Τροποποίηση του άρθρου 477 ΚΠΔ

Άρθρο 144: Άσκηση έφεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών από τον κατηγορούμενο για λόγους εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης - Τροποποίηση της παρ. β' της παρ. 1 του άρθρου 478 ΚΠΔ

Άρθρο 145: Προθεσμία άσκησης αίτησης αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ

Άρθρο 146: Παραδεκτό άσκησης αίτησης αναίρεσης ως προϋπόθεση για την εξέτασή της - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 484 ΚΠΔ

Άρθρο 147: Αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενα ζητήματα επί παραδεκτής έφεσης κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα - Τροποποίηση του άρθρου 488 ΚΠΔ

Άρθρο 148: Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφετείου για πλημμελήματα από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα - Τροποποίηση της παρ. β' και κατάργηση της παρ. δ' του άρθρου 489 ΚΠΔ

Άρθρο 149: Έφεση στην περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής - Αντικατάσταση τίτλου και άρθρου 490 ΚΠΔ

Άρθρο 150: Άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα εφετών κατά καταδικαστικής απόφασης του μονομελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 491 ΚΠΔ

Άρθρο 151: Ανασταλτική δύναμη της έφεσης - Τροποποίηση της παρ. 2 κατάργηση της παρ. 3 και αντικατάσταση πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 497 ΚΠΔ

Άρθρο 152: Επιδόσεις επί έφεσης σε περίπτωση μη διορισμού αντικλήτου ή μη ακριβούς δηλωθείσας διεύθυνσης - Τροποποίηση του άρθρου 498 ΚΠΔ

Άρθρο 153: Παραδεκτό της έφεσης - Απουσία του εκκαλούντος κατά τη νέα συζήτηση μετά από διακοπή ή αναβολή - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 501 ΚΠΔ

Άρθρο 154: Αρμόδιο δικαστήριο για την τύχη της εγγύησης - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 503 ΚΠΔ

Άρθρο 155: Προθεσμία αναίρεσης για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 507 ΚΠΔ

Άρθρο 156: Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως - Αυτεπάγγελτη εφαρμογή του επεικέστερου νόμου που ισχύει μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 511 ΚΠΔ

Άρθρο 157: Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση σημειώματος - Αντικατάσταση του άρθρου 513 ΚΠΔ

Άρθρο 158: Μη δυνατότητα άσκησης δεύτερης αναίρεσης - Τροποποίηση του άρθρου 514 ΚΠΔ

Άρθρο 159: Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής - Αντικατάσταση του άρθρου 522 ΚΠΔ

Άρθρο 160: Προθεσμία για την υποβολή της αίτησης για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης - Τροποποίηση του άρθρου 523 ΚΠΔ

Άρθρο 161: Δέσμευση των αποφάσεων της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου κατά τη συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής - Προσθήκη εδαφίου στην παρ. 1 του άρθρου 524 ΚΠΔ

Άρθρο 162: Αίτηση και προϋποθέσεις για επανάληψη ποινικής διαδικασίας σε όφελος του καταδικασμένου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 525 ΚΠΔ

Άρθρο 163: Αντικατάσταση τίτλου εβδόμου βιβλίου ΚΠΔ

Άρθρο 164: Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα - Τρόπος κλήτευσης του καταδικασθέντος στο αρμόδιο δικαστήριο - Τροποποίηση του άρθρου 550 ΚΠΔ

Άρθρο 165: Αρμόδιο δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής επί καταδικών που απαγγέθηκαν από δικαστήρια ανηλίκων για διαφορετικά εγκλήματα - Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 2 του άρθρου 551 ΚΠΔ

Άρθρο 166: Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής επί περισσότερων καταδικαστικών αποφάσεων κατά του ιδίου προσώπου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 552 ΚΠΔ

Άρθρο 167: Βεβαίωση χρηματικών ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 553 ΚΠΔ

Άρθρο 168: Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης - Τροποποίηση του άρθρου 556 ΚΠΔ

Άρθρο 169: Μη εξαίρεση από την ιδιάζουσα δωσιδικία δικηγόρων ή δικαστών για τα αδικήματα του α.ν. 86/1967 και του α.ν. 690/1945 - Τροποποίηση του άρθρου 586 ΚΠΔ

Άρθρο 170: Αναβολή εκτέλεσης επί ποινής που έχει μετατραπεί σε χρηματική - Προσθήκη άρθρου 593 στον ΚΠΔ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ: ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α': ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 171: Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 7, 8 και 10 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018

Άρθρο 172: Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST - Τροποποίηση του άρθρου 2 του ν. 3663/2008

Άρθρο 173: Αρμόδια Αρχή για κοινή ομάδα έρευνας - Τροποποίηση του άρθρου 15 του ν. 3663/2008

Άρθρο 174: Δυνατότητα άρσης της απορρήτου για τη διακρίβωση των κακοεργημάτων της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, του εμπρησμού σε δάση, κλοπής και απάτης - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 175: Αρμόδιος Συμβολαιογράφος για την διενέργεια του πλειστηριασμού- Ακατάσχετες απαιτήσεις που προβλέπονται σε ειδικότερους νόμους - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 959, των παρ. 2 και 3 του άρθρου 982, της παρ. 1 του άρθρου 985 και της παρ. 1 του άρθρου 998 ΚΠολΔ

Άρθρο 176: Μεταβατικές διατάξεις - Αντικατάσταση στην περ. ζ), η), θ), ι), ια) και προσθήκη της περ. ιβ) της παρ. του 6 άρθρου 116 του ν. 4842/2021

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ': ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 177: Ρυθμίσεις σχετικά με το Γραφείο Ευρωπαϊών Εντεταλμένων Εισαγγελέων (ΕΕΕ) - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 15 του ν. 4786/2021

Άρθρο 178: Μεταβατική διάταξη για τις εκκρεμείς υποθέσεις αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας - Αντικατάσταση του άρθρου 42 του ν. 4786/2021

Άρθρο 179: Απόσπαση δικαστικών λειτουργιών - Τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 51 Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών

Άρθρο 180: Απασχόληση δικαστικών λειτουργιών στο εθνικό τμήμα του συστήματος πληροφοριών της Σύμβασης Εφαρμογής Σένγκεν - Τροποποίηση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 2521/1997

Άρθρο 181: Ανακατανομή οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων

Άρθρο 182: Περιορισμοί στο δικαίωμα της παραίτησης δικαστικού υπαλλήλου - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 214 του ν. 4798/2021

Άρθρο 183: Κατάργηση αποκλεισμού του δικαιώματος παράστασης προς υποστήριξη κατηγορίας στο Ειδικό Δικαστήριο - Κατάργηση της παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 3126/2003

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ: ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 184: Μεταβατικές διατάξεις - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2, 3 και 4 στο άρθρο 465 ΠΚ

Άρθρο 185: Μεταβατική διάταξη για την αποδέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν από την Αρχή καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ: ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 186: Καταργούμενες διατάξεις

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ: ΑΛΛΕΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α': ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Άρθρο 187: Ρύθμιση για τη ναυπήγηση του Ταχέως Περιπολικού Κατευθυνόμενων Βλημάτων (ΤΠΚ) υπ' αριθμ. 7 του Πολεμικού Ναυτικού - Προσθήκη παρ. 16 στο στοιχείο Α' του άρθρου 32 του ν. 4361/2016

Άρθρο 188: Ρύθμιση για την ολοκλήρωση εργασιών σε υποβρύχια (Υ/Β) του Πολεμικού Ναυτικού - Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 5 του άρθρου 26 του ν. 4258/2014

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ

Άρθρο 189: Διάθεση ποσού από τα έσοδα του Ταμείου Ενεργειακής Μετάβασης για τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης και για παρεμφερείς σκοπούς - Τροποποίηση του άρθρου εξηκοστού πρώτου του ν. 4839/2021

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ': ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΙΟΥ COVID-19

Άρθρο 190: Υπηρεσία ενημέρωσης για την πρόληψη από τον κορωνοϊό COVID-19

Άρθρο 191: Σύσταση Μητρώων εμβολιασμένων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 - Προσθήκη άρθρου 55Α στον ν. 4764/2020

Άρθρο 192: Σύσταση Μητρώων νοσησάντων εξωτερικού από τον κορωνοϊό COVID-19

Άρθρο 193: Ρυθμίσεις για την καταβολή επιχορήγησης προς τον σκοπό λήψης υποστηρικτικών μέτρων των εμβολιασθέντων ατόμων - Αντικατάσταση της παρ. 7 του άρθρου 34 του ν. 4816/2021

Άρθρο 194: Χορήγηση προσωρινού ΑΜΚΑ από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) - Χορήγηση προσωρινού ΑΜΚΑ από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) - Τροποποίηση της παρ. 3 και της παρ. 6 του άρθρου 248 του ν. 4782/2021

Άρθρο 195: Τροποποίηση καταργούμενων διατάξεων του ν. 4727/2020 - Αντικατάσταση της περ. 14 του άρθρου 108 του ν. 4727/2020

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ': ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Άρθρο 196: Ανοικτό πρόγραμμα νέων θέσεων εργασίας για την πρώτη πρόσληψη νέων ηλικίας 18-29 ετών - «ΠΡΩΤΟ ΕΝΣΗΜΟ»

Άρθρο 197: Επέκταση του ανοικτού προγράμματος εκατό χιλιάδων (100.000) επιδοτούμενων θέσεων εργασίας - Τροποποίηση των παρ. 1 και 12 του άρθρου 28 του ν. 4726/2020

Άρθρο 198: Αύξηση του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος για τον μήνα Δεκέμβριο 2021

Άρθρο 199: Επέκταση ρύθμισης ασφαλιστικών εισφορών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 4756/2020

Άρθρο 200: Παράταση συμβάσεων καθαριότητας e-ΕΦΚΑ

Άρθρο 201: Έκτακτα και επείγοντα μέτρα για την προστασία των θέσεων εργασίας στις περιοχές της Περιφέρειας Κρήτης που επλήγησαν από τον σεισμό της 27ης.9.2021

Άρθρο 202: Δελτία ειδήσεων στη νοηματική γλώσσα - Τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 8 του ν. 4339/2015

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ: ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 203: Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1

Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους - Μετονομασία του αδικήματος της ψευδορκίας σε ψευδή κατάθεση - Τροποποίηση της περ. ε' του άρθρου 8 ΠΚ

Στην περ. ε' του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) η λέξη «ψευδορκία» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ψευδή κατάθεση» και το άρθρο 8 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 8

Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους

Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης, για τις εξής πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή:

- α) εσχάτη προδοσία ή προσβολές της διεθνούς υπόστασης της Χώρας σε βάρος του ελληνικού κράτους,
- β) εγκλήματα που αφορούν τη στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση στράτευσης στην Ελλάδα,
- γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους ή όργανο ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα,
- δ) πράξη που στρέφεται εναντίον υπαλλήλου του ελληνικού κράτους ή Έλληνα υπαλλήλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απευθύνεται προς αυτούς, εφόσον τελείται κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους,
- ε) ψευδή κατάθεση σε διαδικασία που εκκρεμεί στις ελληνικές αρχές,
- στ) τρομοκρατικές πράξεις,
- ζ) πειρατεία,
- η) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα,
- θ) παράνομη εμπορία ναρκωτικών,
- ι) εμπορία ανθρώπων,
- ια) κάθε άλλο έγκλημα, για το οποίο ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις υπογραμμένες και επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος προβλέπουν την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων.»

Άρθρο 2

Απρόσφορη απόπειρα - Προσθήκη άρθρου 43 στον ΠΚ

Μετά από το άρθρο 42 ΠΚ προστίθεται άρθρο 43 ως εξής:

«Άρθρο 43

Απρόσφορη απόπειρα

1. Όποιος επιχειρήσει να εκτελέσει έγκλημα με μέσο ή κατά αντικείμενο τέτοιας φύσης ώστε να αποβεί απολύτως αδύνατη η τέλεση του εγκλήματος αυτού τιμωρείται με την ποινή του άρθρου 83 μειωμένη στο μισό.
2. Όποιος επιχειρήσει τέτοια απρόσφορη απόπειρα από ευήθεια παραμένει ατιμώρητος.»

Άρθρο 3

Δικαστική επιμέτρηση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ

Στην παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ: α) η λέξη «του εγκλήματος» αντικαθίσταται με τη λέξη «της πράξης», β) στην περ. α' μετά από τις λέξεις «τη βλάβη που» προστίθεται η λέξη «αυτή» και το άρθρο 79 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 79

Δικαστική επιμέτρηση της ποινής

1. Με την επιμέτρηση της ποινής καθορίζεται η ανάλογη και δίκαιη τιμωρία του εγκλήματος με βάση τη βαρύτητα της πράξης και το βαθμό ενοχής του υπαιτίου γι' αυτή. Το δικαστήριο σταθμίζει τα στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου και συνεκτιμά τις συνέπειες της ποινής για τον ίδιο και τους οικείους του.
2. Για την εκτίμηση της βαρύτητας της πράξης το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του: α) τη βλάβη που αυτή προξένησε ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, β) τη φύση, το είδος και το αντικείμενο της πράξης, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεση της.
3. Για την εκτίμηση του βαθμού ενοχής του υπαιτίου, το δικαστήριο εξετάζει: α) την ένταση του δόλου ή το βαθμό της αμέλειάς

του, β) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, γ) τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, δ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, ε) τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, στ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του.

4. Στοιχεία που λειτουργούν υπέρ του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) το ότι αυτός διαδραμάτισε έναν σαφώς υποδεέστερο ρόλο σε πράξη που τελέστηκε από πολλούς, β) το ότι τέλεσε την πράξη σε δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση, γ) το ότι έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση των αρχών χωρίς σημαντική καθυστέρηση, ενώ μπορούσε να διαφύγει, δ) το ότι διευκόλυνε ουσιαστικά την εξιχνίαση του εγκλήματος.

5. Στοιχεία που λειτουργούν σε βάρος του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) η κατ' επάγγελμα τέλεση της πράξης, β) η ιδιαίτερη σκληρότητα, γ) η εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης του θύματος, δ) το γεγονός ότι το θύμα δεν μπορούσε να προστατευθεί τον εαυτό του, ε) το ότι ο υπαίτιος διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών.

6. Στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρηση της.

7. Στην απόφαση αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε.»

Άρθρο 4

Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 80 ΠΚ

Στο άρθρο 80 ΠΚ: α) στην παρ. 4 προστίθενται οι λέξεις «, και αυτεπαγγέλτως,» μετά τη φράση «το δικαστήριο καθορίζει» και οι λέξεις «ή εφάπαξ» μετά τη φράση «να καταβάλει σε δόσεις», β) οι παρ. 5 και 6 αντικαθίστανται και το άρθρο 80 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 80

Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής

1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο ορίζει στην απόφαση τόσο τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων όσο και το ύψος τους.
2. Κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των ημερήσιων μονάδων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του μόνο τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι' αυτή.
3. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας με βάση την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο.
4. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει, και αυτεπαγγέλτως, προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία (3) έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις ή εφάπαξ την ποινή του.
5. Αν η αδυναμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή των δόσεων αυτής οφείλεται σε ουσιώδη αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του καταδικασθέντος μετά την επιβολή της ποινής, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση: α) προθεσμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή επέκταση αυτής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα πέντε (5) έτη, β) μείωση του ύψους της ημερήσιας μονάδας ή γ) αντικατάσταση της χρηματικής ποινής από την προσφορά κοινωφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει

το δικαστήριο. Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.

6. Σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής σύμφωνα με τα παραπάνω αυτή ή το μη καταβληθέν μέρος, βεβαιώνεται κατά το άρθρο 553 ΚΠΔ.»

Άρθρο 5
Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς
εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση
της παρ. 5 του άρθρου 81 ΠΚ

Στο άρθρο 81 ΠΚ: α) στην παρ. 4 απαλείφονται οι λέξεις «η φυλάκιση ή» και οι λέξεις «μία μέρα φυλάκισης ή», η λέξη «εκτελέσει» αντικαθίσταται από τη λέξη «παρέχει» β) αντικαθίσταται η παρ. 5 και το άρθρο 81 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 81
Επιμέτρηση της ποινής της παροχής
κοινωφελούς εργασίας

1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του υπαίτιου, καθώς και οι επαγγελματικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις.

2. Στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες.

3. Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών. Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του. Με την ίδια απόφαση ορίζονται επίσης η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Στην απόφαση καθορίζεται και η χρηματική ποινή που θα πρέπει να αποτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν παρέχει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν προς μια ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής.

5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλειπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί, αφού προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε, α) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα (1) επιπλέον έτος, β) να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτιθέσιμη ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε τέσσερις (4) ώρες εργασίας μία ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.»

Άρθρο 6
Προσθήκη της ποινής της παροχής κοινωφελούς
εργασίας για τον υπολογισμό του χρόνου προσωρινής
κράτησης - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ

Στην παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ μετά από τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «ή ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας» και το άρθρο 82 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 82
Υπολογισμός του χρόνου της προσωρινής κράτησης

1. Όταν επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, αφαιρείται ο χρόνος κράτησης μετά τη σύλληψη, ο χρόνος της προσω-

ρινής κράτησης, καθώς και ο χρόνος παραμονής σε θεραπευτικές μονάδες για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Στην περίπτωση συρροής εγκλημάτων που συνεκδικάζονται, αφαιρείται από την επιβληθείσα συνολική ποινή ο χρόνος της κράτησης που διατάχθηκε για οποιοδήποτε από αυτά, ακόμη και όταν η απόφαση κήρυξε τον καταδικασθέντα αθώο για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί. Αν ο κρατηθείς αθωωθεί για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί και γι' αυτά που συνεκδικάστηκαν, ο χρόνος κράτησης αφαιρείται από άλλες ποινές, εφόσον επιβάλλονται για εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν από την κράτηση.

3. Η αρμόδια αρχή για την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων αφαιρεί από την ποινή τον χρόνο κράτησης που μεσολάβησε από την έκδοση της απόφασης έως τότε που αυτή έγινε αμετάκλητη.

4. Όταν επιβάλλεται μόνο χρηματική ποινή ή ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας για το έγκλημα για το οποίο ο καταδικασθείς είχε κρατηθεί, αφαιρούνται από την ποινή που του επιβλήθηκε οι ημερήσιες μονάδες που αντιστοιχούν στον χρόνο κράτησης.»

Άρθρο 7
Μειωμένη ποινή - Τροποποίηση του άρθρου 83 ΠΚ

Στο άρθρο 83 ΠΚ προστίθεται περ. γ', αναριθμούνται οι περ. γ' και σε περ. δ' και ε' και το άρθρο 83 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 83
Μειωμένη ποινή

Όπου στον νόμο προβλέπεται μειωμένη ποινή χωρίς άλλο προσδιορισμό, το πλαίσιο της καθορίζεται ως εξής: α) αντί για την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη, β) αντί για την ποινή της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα (10) ετών, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών ή κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη, γ) αντί για την ποινή της κάθειρξης επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ή κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη, δ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα (10) έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ή κάθειρξη έως έξι (6) έτη, ε) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο δικαστής μειώνει την ποινή ελεύθερα έως το ελάχιστο όριο της. Αν ο νόμος προβλέπει σωρευτικά ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, μπορεί να επιβληθεί και μόνο η τελευταία.»

Άρθρο 8
Συνολική ποινή στην περίπτωση του εγκλήματος
της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή -
Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 94 ΠΚ

Στην παρ. 2 του άρθρου 94 ΠΚ προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 94 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 94
Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών
της ελευθερίας ποινών

1. Κατά του υπαίτιου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση.

2. Αν τα εγκλήματα που συρρέουν τελέστηκαν με μία πράξη, το δικαστήριο επαυξάνει ελεύθερα τη βαρύτερη από τις συντρέχου-

σες ποινές, αλλά όχι πέρα από το ανώτατο όριο του είδους της ποινής. Στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, το δικαστήριο σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να επιβάλει συνολική ποινή σύμφωνα με την παρ. 1.

3. Αν χορηγήθηκε αμνηστία, χάρη, αναστολή δίωξης, απόλυση υπό όρο ή επήλθε παραγραφή ή αφέθηκε οπωσδήποτε η ποινή για ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που συρρέουν και των οποίων οι ποινές προσμετρήθηκαν κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εξακολουθεί η εκτέλεση των υπόλοιπων ποινών και, αν συντρέχει περίπτωση, ο εισαγγελέας προκαλεί νέα προσμέτρηση γι' αυτές, αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του καταδικασθέντος.

4. Ποινές στερητικές της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.»

Άρθρο 9

Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο - Αντικατάσταση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 ΠΚ

Οι παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 ΠΚ αντικαθίστανται και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 99

Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο

1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για εγκλήματα δόλου σε στερητική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη από τρία (3) έτη με μία ή με περισσότερες αποφάσεις, που οι ποινές τους δεν υπερβαίνουν συνολικά το πιο πάνω όριο, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα (1) και ανώτερο από τρία (3) έτη. Αν το δικαστήριο κρίνει, με βάση ειδικά μνημονεύμενα στην αιτιολογία της απόφασης στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, εφαρμόζει το άρθρο 104Α ΠΚ, εκτός αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του, οπότε διατάσσει την εκτέλεση μέρους ή ολόκληρης της ποινής. Το δικαστήριο μπορεί με ειδική αιτιολογία να χορηγήσει την αναστολή και εφόσον οι προηγούμενες καταδικές δεν υπερβαίνουν συνολικά τα πέντε (5) έτη φυλάκισης, εκτός αν συντρέχει η εξαίρεση της απόλυτης αναγκαιότητας εκτέλεσης της ποινής. Ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής, και αρχίζει από τότε που η απόφαση η οποία την χορηγεί καθίσταται εκτελεστή.

2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινης πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωνικές σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αγωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη Χώρα.

3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης.

4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν

επιβληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί κατά την κρίση του σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Το τελευταίο, με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει τη μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ, γ) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 100 ΠΚ ή την έκτιση ολόκληρης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.»

Άρθρο 10

Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής - Αντικατάσταση του άρθρου 100 ΠΚ

Το άρθρο 100 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 100

Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής

1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο, εφόσον κρίνει ότι η μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ δεν θα είναι επαρκής για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων και ότι για τον σκοπό αυτόν είναι απολύτως αναγκαία η έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής, μπορεί να διατάξει την πραγματική εκτέλεση του μέρους αυτού, η διάρκεια του οποίου δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δέκα (10) ημερών ούτε ανώτερη των τριών (3) μηνών, και την αναστολή εκτέλεσης του υπολοίπου. Στην περίπτωση αυτή αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 105B ΠΚ. Ο χρόνος δοκιμασίας για το αναστελλόμενο μέρος της ποινής αρχίζει μετά την ολοκλήρωση της έκτισης του μέρους της ποινής που δεν ανεστάλη.

2. Οι παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου έχουν και εδώ ανάλογη εφαρμογή. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων μετά την έκτιση μέρους της ποινής το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των παραβιάσεων, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, γ) να διατάξει την έκτιση του υπολοίπου της ποινής που ανεστάλη. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.»

Άρθρο 11

Ανάκληση της αναστολής - Αντικατάσταση του άρθρου 101 ΠΚ

Το άρθρο 101 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 101

Ανάκληση της αναστολής

1. Αν μετά τη χορήγηση της αναστολής, αλλά κατά τη διάρκειά της, αποδειχθεί ότι αυτός που την έλαβε είχε προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή για κάποια από τις πράξεις που ορίζει το άρθρο 99, το δικαστήριο με αίτηση του εισαγγελέα ανακαλεί την αναστολή που χορηγήθηκε.

2. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής, καταστεί αμετάκλητη καταδίκη για έγκλημα δόλου που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η ποινή που επιβλήθηκε με μια ή περισσότερες αποφάσεις υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη, η αναστολή θεωρείται ότι δεν χορηγήθηκε ποτέ,

εκτός αν το δικαστήριο, απαγγέλλοντας τη νέα καταδίκη, ρητά διατάξει με την ίδια απόφαση να διατηρηθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.»

Άρθρο 12
Άρση της αναστολής - Αντικατάσταση
της παρ. 1 του άρθρου 102 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 102 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 102 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 102
Άρση της αναστολής

1. Αν κατά τον χρόνο της αναστολής ο καταδικασθείς καταδικαστεί και πάλι σε στερητική της ελευθερίας ποινή για έγκλημα δόλου που τελέστηκε κατά τη διάρκεια της αναστολής, η αναστολή αίρεται μόλις καταστεί αμετάκλητη η νέα καταδίκη. Η ποινή που επιβλήθηκε με τη νέα καταδίκη εκτελείται στη συνέχεια μετά την ποινή που είχε ανασταλεί, εκτός αν το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ρητά διατάξει να μην αρθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.»

2. Αν η αναστολή δεν ανακληθεί και δεν αρθεί, η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί.

Άρθρο 13
Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης -
Τροποποίηση του άρθρου 103 ΠΚ

Στο άρθρο 103 ΠΚ: α) τροποποιούνται τα άρθρα του ΠΚ στα οποία γίνεται παραπομπή, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 103 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 103
Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης

Αν η καταδίκη που ορίζουν τα άρθρα 99, 101, 102 επήλθε με απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου, η ενέργειά της όσον αφορά τη χορήγηση, την ανάκληση και την άρση της αναστολής κρίνεται ελεύθερα από το δικαστήριο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε διατάξεις διεθνών ή ευρωπαϊκών κειμένων που δεσμεύουν τη χώρα. Σε περίπτωση άρσης της αναστολής, αρμόδιο είναι το δικαστήριο που χορήγησε την αναστολή.»

Άρθρο 14
Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104 ΠΚ

Στο άρθρο 104 ΠΚ: α) τροποποιείται ο τίτλος με τη διαγραφή της λέξης «αποζημιώσεις», β) τροποποιείται η παρ. 1 με την απαλοιφή των περιπτώσεων πληρωμής αστικής αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης και το άρθρο 104 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 104
Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές

1. Η αναστολή της ποινής δεν απαλλάσσει τον καταδικασθέντα από την πληρωμή των δικαστικών εξόδων.

2. Οι παρεπόμενες ποινές αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή. Αν όμως πρόκειται για αποστέρηση θέσεων και αξιωματών κατά το άρθρο 60, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη μη αναστολή.»

Άρθρο 15
Διάρκεια κοινωφελούς εργασίας -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Α ΠΚ

Στο άρθρο 104Α ΠΚ: α) στην παρ. 1 τροποποιείται το πρώτο

εδάφιο με την απαλοιφή της αναφοράς στο άρθρο 100 ΠΚ, β) στην παρ. 1 τροποποιούνται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο με τη μείωση των ωρών κοινωφελούς εργασίας, γ) προστίθεται νέα παρ. 4 και το άρθρο 104Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 104Α
Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία

1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 99, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από δύο (2) ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες ώρες (1.500), ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών (3) ετών.

2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του.

3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παρ. 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του.

4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκα, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 1.»

Άρθρο 16
Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ: α) αντικαθίστανται οι περ. α', γ' και δ', β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 104Β διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 104Β
Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής

1. Το δικαστήριο μπορεί να μην επιβάλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος αν: α) η βλάβη ή ο κίνδυνος που προκλήθηκαν από την πράξη του ήταν ιδιαιτέρως μικρής βαρύτητας, β) ο υπαίτιος έχει αποκαταστήσει στο μέτρο του δυνατού την προσβολή που έχει προκαλέσει στον παθόντα, δείχνοντας ειλικρινή μετάνοια, γ) ο υπαίτιος έχει πληγεί ιδιαίτερα σοβαρά από το αποτέλεσμα της πράξης του, ή δ) έχει περάσει ασυνήθιστα μεγάλο χρονικό διάστημα από την τέλεση του εγκλήματος. Για να κρίνει το δικαστήριο αν δεν θα επιβάλλει ποινή ελέγχει αν αυτή, εξαιτίας μίας των ανωτέρω περιστάσεων, δεν εμφανίζεται πλέον αναγκαία ή εμφανίζεται δυσανάλογα επαχθής.

2. Το δικαστήριο δεν επιβάλλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος, αν έχει ολοκληρωθεί επιτυχώς διαδικασία αποκαταστατικής δικαιοσύνης μεταξύ αυτού και του παθόντος.»

Άρθρο 17
Έκτιση της ποινής στην κατοικία -
Τροποποίηση του άρθρου 105 ΠΚ

Στο άρθρο 105 ΠΚ: α) στην παρ. 1 τροποποιείται το πρώτο εδά-

φιο ως προς την προϋπόθεση καταδίκης σε πρόσκαιρη ποινή στέρησης της ελευθερίας και προστίθεται τέταρτο εδάφιο, β) στην παρ. 2 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο αναφορικά με τα ηλικιακά όρια των τέκνων και το δεύτερο εδάφιο με την προσθήκη ως προϋπόθεσης για την εξουσιοδοτική διάταξη της γνώμης του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.), γ) στην παρ. 3, τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς τις προϋποθέσεις για την ανάκληση της έκτισης της ποινής στην κατοικία και προστίθεται τρίτο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 105 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 105

Έκτιση της ποινής στην κατοικία

1. Όποιος καταδικάστηκε σε πρόσκαιρη στερητική της ελευθερίας ποινή και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό (70ό) έτος της ηλικίας εκτίει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, εκτός αν το δικαστήριο, με ειδική αιτιολογία, κρίνει ότι η έκτιση της ποινής σε κατάσταση κράτησης είναι απολύτως αναγκαία για να αποτραπεί από την τέλεση άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. Αν το πιο πάνω όριο ηλικίας έχει συμπληρωθεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, αποφασίζει το δικαστήριο που επιβάλλει την ποινή. Σε κάθε άλλη περίπτωση αποφασίζει το συμβούλιο πλημμελειοδικών της περιοχής που εδρεύει το δικαστήριο αυτό, μετά από αίτηση του καταδικασθέντος. Το βούλευμα που απορρίπτει την αίτηση υπόκειται σε έφεση.

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει, ανεξαρτήτως ποινής, και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, μέχρι τη συμπλήρωση του όγδοου (8ου) έτους της ηλικίας τους και ασεκία άπαξ. Ισχύει επίσης, χωρίς τις προϋποθέσεις της παρ. 1, για εκείνους που νοσούν από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας τελικού σταδίου, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλονται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικοί, από κίρρωση του ήπατος με αναπηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%), από γεροντική άνοια ή από κακοήγη νεοπλασμάτα τελικού σταδίου. Για τη διακρίβωση των προϋποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται γνωμάτευση δύο ιατρών δημόσιου νοσοκομείου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας μπορεί, ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.), να προστίθενται και άλλα είδη ασθενειών ανάλογης βαρύτητας.

3. Το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο εάν κατά τις προηγούμενες παραγράφους αντικαταστήσει την στερητική της ελευθερίας ποινή με έκτιση της στην κατοικία, μπορεί να επιβάλει στον καταδικασθέντα κατάλληλους κατά την κρίση του όρους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 99 παρ. 2 περιπτώσεις δ' έως στ', με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, ή έκτιση με ηλεκτρονική επίτηρηση. Το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να ανακαλέσει την έκτιση της ποινής στην κατοικία, αν διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 1 και 2 ή ότι ο καταδικασθείς αδικαιολογήτως δεν εκτίζει πραγματικά την ποινή στην κατοικία. Για την ανάκληση εφαρμόζεται ανάλογα η παρ. 3 του άρθρου 110 ΠΚ.

4. Ο αρμόδιος για την έκτιση της ποινής εισαγγελέας δύναται: α) να χορηγεί άδεια εξόδου από την κατοικία για αποδεδειγμένα σοβαρούς λόγους, β) να παραγγέλλει το αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του καταδικασθέντος να ελέγχει την πραγματική κατ' οίκον έκτιση της ποινής.»

Άρθρο 18

Παροχή κοινωφελούς εργασίας - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ

Η παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 105Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 105Α

Παροχή κοινωφελούς εργασίας

1. Ο καταδικαζόμενος σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει συνολικά τα πέντε (5) έτη, μπορεί να δηλώσει προς το δικαστήριο ότι επιθυμεί να μετατραπεί το υπόλοιπο της ποινής του έως τον

χρόνο της υπό όρο απόλυσης, κατά το επόμενο άρθρο, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, αφού θα έχει εκτίσει πραγματικά το ένα δέκατο αυτής. Το Δικαστήριο, μετατρέπει την ποινή, εν όλω ή εν μέρει, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει ότι η βαρύτητα της πράξης, οι συνθήκες τέλεσής της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καταδικασθέντος, καθιστούν απολύτως αναγκαία την έκτιση της ποινής στο κατάστημα κράτησης για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων.

2. Για τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, κάθε μήνας φυλάκισης αντιστοιχεί σε σαράντα (40) ώρες κοινωφελούς εργασίας, η οποία πρέπει να εκτελεστεί εντός του οριζόμενου στην προηγούμενη παράγραφο χρόνου.

3. Η μετατροπή δεν προϋποθέτει αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση.

4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 2.»

Άρθρο 19

Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης - Τροποποίηση των παρ. 1, 4 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ

Στο άρθρο 105Β ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη νέας περ. γ) και την αναρίθμηση της περ. γ) σε περ. δ), β) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 ως προς τις διακριβούμενες ασθένειες, γ) το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 αντικαθίσταται από δύο εδάφια και το άρθρο 105Β διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 105Β

Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης

1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινή μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης, τα δύο πέμπτα (2/5) αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης, τα τρία πέμπτα (3/5) αυτής, γ) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6, τα τέσσερα πέμπτα (4/5) αυτής και δ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι (20) έτη.

2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.

3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παρ. 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε (25) έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.

4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκληρόνωση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήγη νεοπλασμάτα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτίστης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν

μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατούμενους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατούμενους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατούμενους που συμμετέχουν σε θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το άρθρο 51 του ν. 4139/2013 οργανισμού και ζ) κρατούμενους για όσο διάστημα διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου, καθώς και της αναπηρίας στις περ. α' και β' γίνεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 105.

5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθεται θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παράγραφο είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό.

6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα (2/5) της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαεξί (16) έτη. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουρήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, των άρθρων 323Α, 324, 380, 385, καθώς και για αυτά του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα (3/5) της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ (18) ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο (1/3) των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι (20) έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε (25) έτη.»

Άρθρο 20

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 106 ΠΚ

Στο άρθρο 106 ΠΚ: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τη λέξη «καθιστά» διαγράφεται η λέξη «απολύτως», β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τις λέξεις «μόνη η» προστίθεται η λέξη «ανατιολόγητη», γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 το στοιχείο «στ'» αντικαθίσταται από το στοιχείο «ζ'», δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «, όπως και αυτές που επιβάλλονται από τον νόμο και «αυτεπάγγελτα ή» και το άρθρο 106 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 106

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης

1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μην χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκταση της ποινής του, καθιστά αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Μόνη η ανατιολόγητη επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκταση της ποινής δεν αρκεί για τη μη χορήγηση της απόλυσης.

2. Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, με ανάλογη εφαρμογή των περ. δ' έως ζ' της

παρ. 2 του άρθρου 99. Οι υποχρεώσεις αυτές, όπως και αυτές που επιβάλλονται από τον νόμο, μπορούν πάντοτε να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν αυτεπάγγελα ή με αίτηση εκείνου που απολύθηκε.

3. Η εποπτεία για την τήρηση των κατά την προηγούμενη παράγραφο υποχρεώσεων μπορεί να ανατεθεί και σε εταιρεία προστασίας αποφυλακισμένων.»

Άρθρο 21

Ανάκληση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 107 ΠΚ

Στο άρθρο 107 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη περαιτέρω προϋπόθεσης για την ανάκληση απόλυσης και προβλέπεται εξαίρεση για τα πλημμελήματα, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τη δυνατότητα που απολείπεται στον κατάδικο να ζητήσει εκ νέου την υπό όρο απόλυσή του και το άρθρο 107 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 107

Ανάκληση της απόλυσης

1. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν εκείνος που απολύθηκε δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν κατά την απόλυση ή εφόσον ασκήθηκε σε βάρος του δίωξη για κακούργημα το οποίο τελέστηκε στο χρονικό διάστημα του άρθρου 109.

2. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στη διάρκεια της ποινής, ο κατάδικος όμως δεν εμποδίζεται να ζητήσει εκ νέου την υπό όρο απόλυσή του.»

Άρθρο 22

Άρση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 108 ΠΚ

Στο άρθρο 108 ΠΚ: α) τα δύο πρώτα εδάφια αριθμούνται ως παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη», γ) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 108 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 108

Άρση της απόλυσης

1. Η απόλυση αίρεται αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το επόμενο άρθρο, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα με δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από ένα (1) έτος. Στην περίπτωση αυτή εκτίει αθροιστικά, από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη, και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο όφειλε να εκτίσει κατά τον χρόνο της απόλυσης. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης για καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη εκτίει δέκα (10) επιπλέον έτη και επί σωρευτικής συνδρομής ισοβίων καθειρέξεων δεκαπέντε (15) επιπλέον έτη.

2. Η άρση της απόλυσης δεν εμποδίζει τη χορήγηση νέας υπό όρο απόλυσης.»

Άρθρο 23

Συνέπειες της μη ανάκλησης - Τροποποίηση του άρθρου 109 ΠΚ

Στο άρθρο 109 ΠΚ στο τίτλο και στα δύο εδάφια μετά από τη λέξη «ανάκληση» διαγράφονται οι λέξεις «ή άρση» και το άρθρο 109 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 109

Συνέπειες της μη ανάκλησης

Αν από την απόλυση περάσει το χρονικό διάστημα της ποινής το οποίο υπολειπόταν για έκταση, σε όσες περιπτώσεις αυτό είναι ανώτερο από τρία (3) έτη, ή αν περάσουν τρία (3) έτη χωρίς να

γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε. Η ισόβια κάθειρξη θεωρείται ότι εκτίθηκε, αν περάσουν δέκα (10) έτη από την απόλυση χωρίς να γίνει ανάκληση της απόλυσης.»

Άρθρο 24
Χορήγηση της υπό όρο απόλυσης -
Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 110 ΠΚ

Στο άρθρο 110 ΠΚ προστίθεται παρ. 5 και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 110
Διαδικασία για τη χορήγηση
και την ανάκληση της απόλυσης

1. Για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο αποφασίζει το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από τον διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές.

2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο καταδικασθείς. Η αίτηση υποβάλλεται δύο (2) μήνες πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που προβλέπει το άρθρο 105B. Αν η διεύθυνση του καταστήματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για τη μη χορήγηση της απόλυσης, υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο.

3. Για την ανάκληση αποφασίζει το ίδιο δικαστικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση των αρχών που εποπτεύουν αυτόν που απολύθηκε. Το εδάφιο β' της πρώτης παραγράφου εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή.

4. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, για να προληφθεί κίνδυνος της δημόσιας τάξης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής εκείνου που απολύθηκε μπορεί να διατάξει την προσωρινή σύλληψή του ύστερα από την οποία προκαλείται αμέσως με τη νόμιμη διαδικασία η απόφαση για την ανάκληση. Αν αποφασιστεί η ανάκληση, θεωρείται ότι αυτή επήλθε την ημέρα της σύλληψης.

5. Κατά το βουλεύματος που κρίνει τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης επιτρέπεται έφεση από τον εισαγγελέα και τον καταδικασθέντα για οποιοδήποτε λόγο με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 473 έως 476 ΚΠΔ.»

Άρθρο 25
Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης
της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση -
Τροποποίηση των παρ. 6, 7 και 8 και προσθήκη
παρ. 11 στο άρθρο 110Α ΠΚ

Στο άρθρο 110Α ΠΚ: α) τροποποιείται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 6 με την προσθήκη αναφοράς στην παρ. 3 του άρθρου 106 του ΠΚ, β) στην παρ. 7 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, γ) στην παρ. 8 προστίθεται τέταρτο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 11 και το άρθρο 110Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 110Α
Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης
της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Όσοι καταδικάστηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν, με αίτησή τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 1, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει:

- α) προκειμένου για φυλάκιση, το ένα πέμπτο (1/5) αυτής,
- β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα δύο πέμπτα (2/5) αυτής και
- γ) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον δεκατέσσερα (14) έτη.

2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες

ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο (22) έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.

3. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας.

4. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά την προηγούμενη παράγραφο. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατ' οίκον κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, για δώδεκα (12) έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός πέμπτου (1/5) ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δώδεκα (12) ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα (14) έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι (20) έτη.

5. Για την απόλυση του καταδικασθέντος κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.

6. Ο απολυθείς σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού του αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του σε συγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί. Οι ώρες απουσίας του καταδικασθέντος από τον τόπο του κατ' οίκον περιορισμού του και το σύνολο των υποχρεώσεων του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε μετά τη χορηγηθείσα απόλυση, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Με διάταξή του, ο ίδιος εισαγγελέας είτε κατόπιν αίτησης του καταδικασθέντος είτε αυτεπαγγέλτως, αποφασίζει για την αλλαγή του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού, την τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδικασθέντος από αυτόν και την επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 2 και 3.

7. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να μη χορηγηθεί, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 106. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 110 εφαρμόζεται αναλόγως.

8. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν ο καταδικασθείς δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεων του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτίση ποινής. Ο καταδικασθείς διατηρεί πάντως το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105B. Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 110 εφαρμόζονται αναλόγως.

9. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αίρεται, όταν ο καταδικασθείς, κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παρ. 10, τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτίση ποινής. Ο καταδικασθείς στην περίπτωση αυτή δικαιούται να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 105B, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105B παρ. 1. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί απόλυση κατ' άρθρο 105B, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 109. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν, κατά

το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105B, χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση να θεωρείται ότι έχει ήδη εκτιθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 109.

10. Η με το παρόν άρθρο χορηγούμενη απόλυση εκτείνεται μέχρι του χρονικού σημείου της χορήγησης στον καταδικασθέντα της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105B.

11. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, 323Α, 324, 380, 385, καθώς και γι' αυτά του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, δεν επιτρέπεται απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση.»

Άρθρο 26

Αναστολή της παραγραφής - Τροποποίηση της παρ. 2 και αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 113 ΠΚ

Στο άρθρο 113 ΠΚ: α) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «ή της παρ. 4Α του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α' 24)», β) η παρ. 4 αντικαθίσταται και το άρθρο 113 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 113

Αναστολή της παραγραφής

1. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρόνο, σύμφωνα με διάταξη νόμου, δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη, καθώς και για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αναστολή δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από πέντε (5) έτη για τα κακουργήματα και τρία (3) έτη για τα πλημμελήματα. Ο χρονικός περιορισμός της αναστολής δεν ισχύει όταν η αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης, ή η αναβολή της δίκης, λαμβάνει χώρα κατ' εφαρμογή των άρθρων 29, 59 και 61 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή της παρ. 4Α του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α' 24).

3. Αν για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, η έλλειψή της δεν αναστέλλει την παραγραφή.

4. Η προθεσμία της παραγραφής των κακουργημάτων που στρέφονται κατά ανήλικου αρχίζει από την ενηλικίωση του θύματος. Η προθεσμία της παραγραφής των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 323Α, 324 και στο 19ο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, όταν αυτά στρέφονται κατά ανήλικου, αρχίζει ένα (1) έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία (3) έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.»

Άρθρο 27

Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 119 ΠΚ

Στο άρθρο 119 ΠΚ, προστίθεται η επιφύλαξη σε άλλες διατάξεις και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 119

Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών

Η παραγραφή των ποινών αρχίζει από την ημέρα που η απόφαση έγινε αμετάκλητη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.»

Άρθρο 28

Απόλυση υπό όρο - Τροποποίηση των παρ. 3 και 6 του άρθρου 129 ΠΚ

Στο άρθρο 129 ΠΚ: α) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, β) τροποποιείται η παρ. 6 ως προς την αναφορά στο τελούμενο έγκλημα και την ποινή του και το άρθρο 129 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 129

Απόλυση υπό όρο

1. Το δικαστήριο απολύει υπό όρο τον ανήλικο μετά τη λήξη του ενός δευτέρου του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων και ορίζει τον χρόνο της δοκιμασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το υπόλοιπο της ποινής. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως περιορισμός που εκτίθηκε θεωρείται και αυτός που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του ανήλικου κατά την έκτιση του περιορισμού καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων.

3. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, η διεύθυνση του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο ανήλικος υποβάλλει αίτηση προς το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων στο Πλημμελειοδικείο του τόπου όπου εκτίεται ο περιορισμός μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος δύο (2) μήνες πριν συμπληρωθεί η έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε. Ο ανήλικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του δικαστηρίου, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή να εκπροσωπηθεί από συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο, ως προς το γνήσιο της υπογραφής, από το διευθυντή του καταστήματος κράτησης, από δικηγόρο ή από τις αρμόδιες αρχές. Το δικαστήριο συνεδριάζει υποχρεωτικά μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη συμπλήρωση της έκτισης του ημίσεος του περιορισμού που επιβλήθηκε. Αν η αίτηση για απόλυση υπό όρο δε γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά δύο (2) μήνες από την απόρριψη, εκτός αν υπάρξουν νέα στοιχεία.

4. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να χορηγηθεί και πριν από την έκτιση του ενός δευτέρου (1/2) του περιορισμού που επιβλήθηκε, μόνο για σπουδαίους λόγους και εφόσον έχει εκτιθεί πραγματικά το ένα τρίτο (1/3) αυτού.

5. Στον απολυόμενο μπορεί να επιβληθούν κατά τη διάρκεια του χρόνου δοκιμασίας υποχρεώσεις που αφορούν στον τρόπο ζωής του και ιδίως στον τόπο διαμονής, στη διαπαιδαγώγηση ή την παρακολούθηση συγκεκριμένου από το νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης από ναρκωτικές ή άλλες ουσίες. Αν ο απολυόμενος παραβιάσει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, όταν πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεων, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει ο ανήλικος την προσδοκία ότι στο μέλλον θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή.

6. Αν ο απολυθείς κατά τον χρόνο της δοκιμασίας καταδικασθεί για κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο σε ποινή άνω του ενός (1) έτους, η απόλυση αίρεται και εφαρμόζεται το άρθρο 132.

7. Αν μετά την απόλυση παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας τον οποίο όρισε η απόφαση χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε.»

Άρθρο 29

Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 129Α ΠΚ

Στο άρθρο 129Α ΠΚ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 ως προς τις προϋποθέσεις άρσης της απόλυσης υπό όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση του ανήλικου, β) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 ως προς τις προϋποθέσεις άρσης της απόλυσης υπό όρο του απολυθέντος ανήλικου και το άρθρο 129Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 129Α

Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Ανήλικοι οι οποίοι καταδικάστηκαν σε ποινή περιορισμού σε

ειδικό κατάσταση κράτησης νέων, μπορούν, μετά από αίτησή τους, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει το ένα τρίτο (1/3) της ποινής τους. Η αίτηση συνοδεύεται από έκθεση της Κοινωνικής Υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης και έκθεση της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων, όπου γίνεται ειδική μνεία στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον του καταδικασθέντος, με ιδιαίτερη αναφορά στις σχέσεις του με τα πρόσωπα με τα οποία ενδέχεται να συνοικήσει εάν του χορηγηθεί η απόλυση. Οι παρ. 2 και 3 εδ. Β' και γ' του άρθρου 129 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

2. Ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί πάντως να χορηγηθεί, αν ο ανήλικος δεν έχει παραμείνει στο κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής του.

3. Η παρ. 6 του άρθρου 110 Α έχει και στην περίπτωση αυτή εφαρμογή.

4. Το ίδιο ισχύει και για την παρ. 5 του άρθρου 129. Αν η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ανακληθεί, ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129.

5. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται, αν ο απολυθείς κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση τέλεσε, ως ενήλικος, πλημμέλημα με δόλο για το οποίο καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους. Στην περίπτωση αυτή, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθέσα ποινή. Ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129.

6. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται αν ο απολυθείς, όσο διαρκεί η εν λόγω απόλυση, τέλεσε, ως ενήλικος, κακούργημα ή ως ανήλικος, πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα, για την οποία και καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθέσα ποινή και ο ανήλικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129, αφού παραμείνει στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ένα (1) επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 1 και 4. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 129, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 129 παρ. 7. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν κατά τον χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 129 χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα να θεωρείται η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση ήδη εκτιθέσα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 7.

7. Η παρ. 7 του άρθρου 129 ισχύει και στην περίπτωση αυτή.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 30 Εσχάτη προδοσία - Αναμόρφωση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την προβλεπόμενη ποινή και το άρθρο 134 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 134
Εσχάτη προδοσία

1. Όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρικά, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος

αυτού ή να αποστερήσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή αυτόν που ασκεί την προεδρική εξουσία, τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση ή τη Βουλή από την εξουσία που έχουν κατά το Σύνταγμα, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και: α) όποιος επιχειρεί να τελέσει την πράξη της προηγούμενης παραγράφου με κατάχρηση της ιδιότητάς του ως οργάνου του κράτους ή με σφετερισμό της ιδιότητας αυτής, καθώς και β) όποιος ασκεί την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό.

3. Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο Κεφάλαιο αυτό: α) η ανάδειξη του Αρχηγού του Κράτους με εκλογή, β) το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τη Βουλή με γενικές, άμεσες, ελεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ) το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης, δ) η αρχή του πολυκομματισμού, ε) η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής λειτουργίας από το Σύνταγμα και τους νόμους, ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και η) η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.»

Άρθρο 31 Δωροληψία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ

Στην παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ: α) στο δεύτερο εδάφιο διασαφηνίζεται η εφαρμογή της διάταξης στην περίπτωση τέλεσης της πράξης στην αλλοδαπή από ημεδαπό, β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 159 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 159
Δωροληψία πολιτικών προσώπων

1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιοσδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.

2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Σε περίπτωση καταδίκης για τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλεται και έκπτωση από τη δημόσια θέση που κατέχει ο καταδικασθείς.

4. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελέστηκε στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης όταν η πράξη τελείται από τον Πρωθυπουργό, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό άλλου κράτους, καθώς και από μέλη του κοινοβουλίου ή συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263Α παρ. 2 έως 5 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 32
Δωροδοκία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση
της περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 159Α ΠΚ

Η περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 159Α ΠΚ, τροποποιείται με τη διεύρυνση του κύκλου των πολιτικών προσώπων και το άρθρο 159Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 159Α
Δωροδοκία πολιτικών προσώπων

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη ή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος σχετικά με εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή, ή το κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή τους, υπόσχεται ή παρέχει σε μέλος των πιο πάνω σωμάτων ή των επιτροπών τους οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται, για τον εαυτό του ή για άλλον, για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

4. Οι παρ. 1 έως 3 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται προς: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γ) τον Πρωθυπουργό, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό άλλου κράτους, καθώς και μέλη του Κοινοβουλίου ή οποιουδήποτε συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263 Α έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 33
Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας - Πλαίσιο ποινής -
Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την προσθήκη της διαζευκτικής δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 168 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 168
Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας

1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας ή παραμένει στους χώρους αυτούς παρά τη ρητή εναντίωση της υπηρεσίας που τους χρησιμοποιεί, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή.

2. Όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, προκαλεί διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διατάραξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τη λειτουργία συλλογικού ή μονοπρόσω-

που οργάνου των φορέων του προηγούμενου εδαφίου.

3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Με φυλάκιση έως έξι (6) μηνών ή χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμού με σκοπό την παρακώλυση αυτού.»

Άρθρο 34
Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών
που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο -
Τροποποίηση του άρθρου 169Α ΠΚ

Στο άρθρο 169Α του ΠΚ: α) συμπληρώνεται ο τίτλος του άρθρου με αναφορά και σε συμφωνίες που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο, β) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 για λόγους ορθότερης νομικής αποτύπωσης ως προς την αναφορά σε εισαγγελική διάταξη και την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ προσώπων, γ) προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο στην παρ. 1 και το άρθρο 169Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 169Α
Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών
που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο

1. Όποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης πολιτικού δικαστηρίου ή σε εισαγγελική διάταξη, που αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων ή την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ προσώπων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων.

2. Με φυλάκιση έως τρία (3) έτη τιμωρείται ο κατηγορούμενος, ο οποίος παραβιάζει τους περιοριστικούς όρους σχετικά με την ελευθερία κίνησης και διαμονής που του έχουν επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή με βούλευμα, μετά τη συμπλήρωση του εκάστοτε ανώτατου ορίου της διάρκειας της προσωρινής κράτησης.

3. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει αιτιώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.»

Άρθρο 35
Αξιόποινη υποστήριξη - Τροποποίηση
της παρ. 3 του άρθρου 187Β ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 187Β ΠΚ, τροποποιείται ως προς την παραιομπή σε άρθρο του ΠΚ και το άρθρο 187Β διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 187Β
Αξιόποινη υποστήριξη

1. Όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε μεμονωμένο τρομοκράτη ή για τη συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από τη διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί ή σκοπείται να συσταθεί μόνο

για την τέλεση πλημμελημάτων. Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεύει να τελέσει μόνο πλημμελήματα.

2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησής τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε κακουργήματος.

3. Με κάθειρξη ως δέκα (10) έτη τιμωρείται όποιος, με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διεργηθέντων, ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων, ματαιώνει την αποκάλυψη, τη δίωξη ή την τιμωρία των εγκλημάτων των άρθρων 187 παρ. 1 και 187Α, καθώς και των κακουργημάτων που τελέστηκαν από εγκληματικές ή τρομοκρατικές οργανώσεις, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ' άλλη διάταξη.

4. Κατά την επιμέτρηση της ποινής των εγκλημάτων της παρ. 1 λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών - μερών της Σύμβασης της Βαρσοβίας της 16ης Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.»

Άρθρο 36
Διασπορά ψευδών ειδήσεων - Αντικατάσταση
του άρθρου 191 ΠΚ

Το άρθρο 191 ΠΚ, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 191
Διασπορά ψευδών ειδήσεων

Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή στη δημόσια υγεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Εάν η πράξη τελέστηκε επανειλημμένα μέσω του τύπου ή μέσω διαδικτύου, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο πραγματικός ιδιοκτήτης ή εκδότης του μέσου με το οποίο τελέστηκαν οι πράξεις των προηγούμενων εδαφίων.»

Άρθρο 37
Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής -
Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3
του άρθρου 207 ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 207 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την απαλοιφή της δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 207 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 207
Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής

1. Όποιος παραποιεί ή νοθεύει νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από το χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς, με σκοπό να το θέσει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο, ή κατέχει πλαστό νόμισμα με τον ίδιο σκοπό, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, με τον ίδιο σκοπό, παραποιεί ή νοθεύει κάθε άλλο ενσώματο μέσο, εκτός από το νόμισμα, που λόγω της ιδιαίτερης φύσης του, μόνο του ή σε συνδυασμό με άλλο μέσο πληρωμής, επιτρέπει στον κάτοχο ή στο χρήστη του να μεταφέρει χρήματα ή νομισματική αξία και προστατεύεται από την απομίμηση ή τη δόλια χρήση μέσω σχεδιασμού, κωδικού ή υπογραφής ή άλλου πρόσφορου τρόπου, όπως πιστωτικές κάρτες, κάρτες των ευρωπαϊκών, λοιπές κάρτες εκδιδόμε-

νες από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ταξιδιωτικές επιταγές, ευρωεπιταγές, λοιπές επιταγές και συναλλαγματικές.

3. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους, οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 38
Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων
πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1
του άρθρου 208 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 208 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την απαλοιφή της δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 208 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 208
Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων
και άλλων μέσων πληρωμής

1. Όποιος, εν γνώσει της πλαστότητας, θέτει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο πλαστό νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από τον χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς ή άλλο μέσο πληρωμής, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο (2) έτη.

2. Αν ο υπαίτιος ή αντιπρόσωπός του είχε δεχτεί το πλαστό νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι (6) μήνες ή χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται, αν ο υπαίτιος ενήργησε εκτελώντας εντολή εκείνου στον οποίο δόθηκε το νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, όταν βρίσκεται σε σχέση εξάρτησης με τον εντολέα ή ζει μαζί του στην ίδια κατοικία.»

Άρθρο 39
Προπαρασκευαστικές πράξεις -
Τροποποίηση του άρθρου 211 ΠΚ

Στο άρθρο 211 ΠΚ, τροποποιείται η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, ώστε οι πράξεις που περιγράφονται να είναι άδικες, αν με αυτές προετοιμάζεται η τέλεση των αδικημάτων των άρθρων 207, 208Α και 208Β και το άρθρο 211 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 211
Προπαρασκευαστικές πράξεις

Όποιος προετοιμάζοντας τη διάπραξη κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 207, 208Α και 208Β, κατασκευάζει ή κατέχει εργαλεία, αντικείμενα, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλα μέσα ειδικά προσαρμοσμένα, κατάλληλα γι' αυτόν το σκοπό, καθώς και ολογράφημα ή λοιπά συστατικά στοιχεία του νομίσματος, τα οποία χρησιμεύουν για την προστασία από την παραχάραξη, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 40
Διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας -
Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ, τροποποιείται νομοτεχνικά και ως προς το πλαίσιο της ποινής ανάλογα με τον βαθμό της ζημίας και το άρθρο 216 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 216
Πλαστογραφία

1. Όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο.

3. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των παρ. 1 και 2 σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται:

α) εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή,

β) εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ, με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.

4. Αν οι πράξεις των παρ. 1 και 2 στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού Δημοσίου, των νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και το συνολικό περιουσιακό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει συνολικά τις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερησίες μονάδες. Οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι (20) έτη.»

Άρθρο 41

Ψευδής κατάθεση - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 224 ΠΚ

Στο άρθρο 224 ΠΚ, προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 224 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 224

Ψευδής κατάθεση

1. Όποιος, ενώ εξετάζεται ως διάδικος ή μάρτυρας σε δικαστήριο ή ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση για την κρινόμενη υπόθεση, εν γνώσει του καταθέτει ψευδή στοιχεία σχετικά με την υπόθεση αυτή ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών έως τρία (3) έτη και χρηματική ποινή.

2. Όποιος εμφανίζεται ως μάρτυρας ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση και αρνείται να δώσει τη μαρτυρία του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.

3. Αν ο υπαίτιος τέλεσε τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων για να αποφύγει ποινική ευθύνη είτε δική του είτε κάποιου από τους οικείους του, χωρίς να ενοχοποιήσει ψευδώς άλλον, το δικαστήριο μπορεί να τον απαλλάξει από κάθε ποινή.

4. Όποιος, σε κάθε άλλη περίπτωση, όταν εξετάζεται από κάποια αρχή ή από εξουσιοδοτημένο όργανό της ή όταν αναφέρεται σε αυτή, εκθέτει εν γνώσει του ψέματα ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 42

Δωροληψία υπαλλήλου - Αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ

Η παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ, αντικαθίσταται και το άρθρο 235 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 235

Δωροληψία υπαλλήλου

1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και

χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερησίες μονάδες.

3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη.

4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

5. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους που απασχολούνται με οποιαδήποτε συμβατική σχέση σε: α) όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) κάθε δημόσιο διεθνής ή υπερεθνικό οργανισμό ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και από κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν οι πράξεις των περ. α' και β' δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από υπάλληλο ξένης χώρας.»

Άρθρο 43

Δωροδοκία υπαλλήλου - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 236 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 236

Δωροδοκία υπαλλήλου

1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση.

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή.

3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιο διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτουργήματα ή υπηρεσία για ξένη χώρα.

Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παρ. 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παρ. 3 έγκληση ή αίτηση.»

Άρθρο 44**Ευνοϊκά μέτρα - Κατάργηση της παρ. 1 και τροποποίηση των παρ. 2, 3, 4 του άρθρου 263Α ΠΚ**

Στο άρθρο 263Α ΠΚ: α) καταργείται η παρ. 1 περί του θεσμού της έμπρακτης μετάνοιας για το αδίκημα της δωροδοκίας και δωροδοκίας δικαστή, β) τροποποιούνται οι παρ. 2 και 4 ως προς τις παραπεμπόμενες διατάξεις του ΠΚ, γ) αντικαθίσταται η παρ. 3 και το άρθρο 263Α ΠΚ διαμορφώνεται εξής:

«Άρθρο 263Α
Ευνοϊκά μέτρα

1. [Καταργείται]

2. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3 και 237 παρ. 2 και 3 ή ο συμμετέχων στις πράξεις των άρθρων 235 παρ. 1, 2 και 3, 237 παρ. 1 και 239 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται από υπάλληλο, συμβάλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής υπαλλήλου στις πράξεις αυτές, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 99. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμοδίου εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των εισφερόμενων στοιχείων. Την αναστολή της δίωξης μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί. Αν μετά την αναστολή της ποινικής δίωξης προκύψει ότι τα εισφερόμενα από τον υπαίτιο στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του υπαλλήλου, το σχετικό βούλευμα ή απόφαση ανακαλείται και συνεχίζεται κατά του υπαιτίου η ανασταλείσα ποινική δίωξη.

3. Υπάλληλος, υπαίτιος ή συμμετέχων για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, ο οποίος συμβάλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων που κατέχουν θέση ανώτερη της δικής του, ή συμμετέχων μη υπάλληλος στις πράξεις αυτές, εξαιρουμένης της τελέσεως από αυτόν της πράξης του άρθρου 236 ΠΚ, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2, εφόσον ο ίδιος έχει μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των παραπάνω εγκλημάτων. Αν κατ' εξαίρεση η μεταβίβαση αυτή δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι το στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, το δικαστήριο μπορεί να επιφυλαχθεί ως προς την επί ποινής κρίση του, διακόπτοντας προς τούτο τη διαδικασία για ορισμένη ημερομηνία και χωρίς το χρονικό περιορισμό του άρθρου 352 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή ορίζει και τις συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ή άλλες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί ο δράστης για να τύχει του σχετικού ευεργετήματος. Με την απόφαση περί διακοπής της δίκης το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την άρση ή την αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί.

4.α) Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 260, 390 και 396 ή πράξεων νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται άμεσα από τις συγκεκριμένες εγκληματικές δραστηριότητες, εισφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές προσώπων που διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης και την αμελλητί παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει το δικαστήριο και όταν τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων

δικονομικού καταναγκασμού που έχουν ταχθεί.

β) Αν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταδίκης από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμετέχων που εισέφερε τα αποδεικτικά στοιχεία τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2.

5. Αν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω εξαλειψής του αξιόποινου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. Β' του Συντάγματος, στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2.»

Άρθρο 45**Εμπρησμός - Αντικατάσταση του άρθρου 264 ΠΚ**

Το άρθρο 264 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 264
Εμπρησμός

1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται:

- α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,
- β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
- γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α' ή β' η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,
- δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περίπτωση της περ. β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 46**Εμπρησμός σε δάση - Αντικατάσταση του άρθρου 265 ΠΚ**

Το άρθρο 265 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 265
Εμπρησμός σε δάση

1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή, αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή,

β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α' ή β' η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή,

δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περ. β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση, και αν από αμέ-

λεια προκαλεί μια τέτοια πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.»

Άρθρο 47

Πλημμύρα - Τροποποίηση του άρθρου 268 ΠΚ

Στο άρθρο 268 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α' ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 268 του ΠΚ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 268 Πλημμύρα

1. Όποιος προξενεί πλημμύρα τιμωρείται:

α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,

β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α' ή β' η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,

δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πλημμύρα από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 48

Έκρηξη - Τροποποίηση του άρθρου 270 ΠΚ

Στο άρθρο 270 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α' ως προς το πλαίσιο της ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 270 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 270 Έκρηξη

1. Όποιος προξενεί έκρηξη με οποιοδήποτε τρόπο, και ιδίως με την χρήση εκρηκτικών υλών, τιμωρείται:

α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,

β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α' ή β' η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,

δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την έκρηξη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 49

Κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών και εμπρηστικών υλών -

Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 272 ΠΚ

Στο άρθρο 272 του ΠΚ: α) συμπληρώνεται ο τίτλος του άρθρου ως προς την αναφορά σε εμπρηστικές ύλες, β) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος, γ) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τις επιβαρυντικές περιστάσεις του αδικήματος και το άρθρο 272 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 272

Κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών και εμπρηστικών υλών

1. Όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ή εμπρηστικές ύλες, βόμβες ή μηχανισμούς, από τα οποία μπορεί να προκληθεί κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.

2. Η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν ο υπαίτιος την τελεί ενώ συμμετέχει σε δημόσια συνάθροιση πλήθους ή αφορά μεγάλη ποσότητα των ανωτέρω υλικών ή αντικειμένων.

3. Ο δράστης δεν τιμωρείται αν πριν εξεταστεί από τις αρχές παρέδωσε με τη θέλησή του σε αυτές τα πιο πάνω υλικά ή αντικείμενα ή κατέστησε γι' αυτές δυνατό να τα αποκτήσουν στην κατοχή τους ή απέτρεψε με άλλον τρόπο τον κίνδυνο να γίνει χρήση αυτών.»

Άρθρο 50

Κοινώς επικίνδυνη βλάβη - Τροποποίηση του άρθρου 273 ΠΚ

Στο άρθρο 273 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α' ως προς το πλαίσιο της ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο» και το άρθρο 273 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 273

Κοινώς επικίνδυνη βλάβη

1. Όποιος καταστρέφει ή προξενεί βλάβη σε πράγμα δικό του ή ξένο, κινητό ή ακίνητο, όπως ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, οικονομικά ή άλλα έργα για την προστασία από φυσικές και άλλες καταστροφές, τιμωρείται:

α) με φυλάκιση έως τρία (3) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,

β) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

γ) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, ή τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή ή τη βλάβη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 51

Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή, η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει» και το άρθρο 275 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 275

Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων

1. Όποιος σε μεταλλεία, σε εργοστάσια ή σε άλλες εργασίες που η λειτουργία τους είναι επικίνδυνη για τη ζωή των εργαζομένων, καταστρέφει ή με οποιονδήποτε τρόπο αχρηστεύει εγκαταστάσεις που ασφαλίζουν από αυτόν τον κίνδυνο ή διακόπτει τη λειτουργία τους, τιμωρείται:

α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους (1) και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη,

γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή, την αχρήστευση ή τη διακοπή λειτουργίας ασφαλιστικής εγκατάστασης από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 52

Πρόκληση ναυαγίου - Τροποποίηση του άρθρου 277 ΠΚ

Στο άρθρο 277 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α' ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 277 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 277

Πρόκληση ναυαγίου

1. Όποιος προκαλεί τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου τιμωρείται:

α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,

β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α' ή β' η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,

δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 53

Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 279 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 279

Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό

1. Όποιος δηλητηριάζει: α) πηγές, πηγάδια, βρύσες ή άλλες διοχετεύσεις ή δεξαμενές νερού, β) τρόφιμα, ποτά ή άλλα πράγματα που είναι προορισμένα για πώληση ή για χρήση από το κοινό των οποίων η χρήση μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άν-

θρωπο, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος εισάγει σε κάποιο από αυτά άλλες ύλες που μπορούν να προκαλέσουν το ίδιο αποτέλεσμα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται επίσης όποιος κατέχει προς πώληση, πωλεί ή θέτει με οποιονδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία τα υπό στοιχείο β' πράγματα.

2. Οι πράξεις της παρ. 1 τιμωρούνται: α) με κάθειρξη αν είχαν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, β) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

3. Αν στις περιπτώσεις της παρ. 1 η πράξη τελείται από αμέλεια και από αυτήν μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 54

Επιβλαβή φάρμακα - Προσθήκη άρθρου 281 ΠΚ

Προστίθεται άρθρο 281 στον ΠΚ ως εξής:

«Άρθρο 281

Επιβλαβή φάρμακα

«1. Όποιος, χωρίς την απαιτούμενη άδεια, παρασκευάζει ή επεξεργάζεται ή θέτει σε κυκλοφορία φάρμακα, που η χρήση τους μπορεί να προκαλέσει βλάβη στην υγεία ή κίνδυνο για τη ζωή ανθρώπου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.

2. Αν κάποια από τις προαναφερόμενες πράξεις τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή χρηματική ποινή, εκτός αν η εν λόγω πράξη τιμωρείται, σύμφωνα με άλλη, ειδικότερη διάταξη, με αυστηρότερη ποινή.»

Άρθρο 55

Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ

Η παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 285

Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών

1. Όποιος παραβιάζει τα μέτρα που έχει διατάξει ο νόμος ή η αρμόδια αρχή για να αποτραπεί η εισβολή ή η διάδοση μιας μεταδοτικής ασθένειας τιμωρείται: α) με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ζώα, β) με φυλάκιση και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων.

2. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα μεταδοθεί η ασθένεια σε ζώα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή, και αν είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθεί σε άνθρωπο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη.

3. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και αν προκλήθηκε ο θάνατος, μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

4. Όποιος στις περιπτώσεις της παρ. 1 από αμέλεια παραβιάζει τα μέτρα και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει: α) κοινός κίνδυνος για ζώα, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινοφελούς εργασίας, και β) κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 56

Παραβίαση κανόνων οικοδομικής από αμέλεια - Τροποποίηση του άρθρου 286 ΠΚ

Στην παρ. 2 του άρθρου 286 ΠΚ προστίθεται η φράση «και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο» και το άρθρο 286 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 286
Παραβίαση κανόνων οικοδομικής

1. Όποιος κατά την εκπόνηση μελέτης ή τη διεύθυνση ή την εκτέλεση οικοδομικού ή άλλου ανάλογου έργου ή κατεδάφισης ενεργεί παρά τους κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α' η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου παραβιάζει από αμέλεια τους κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.

3. Η παραγραφή των εγκλημάτων της παραγράφου 1 στοιχεία β' και γ' αρχίζει από την επέλευση του θανάτου ή της βαριάς σωματικής βλάβης και πάντως δεν μπορεί να υπερβεί τα τριάντα (30) έτη από την παραβίαση των κανόνων.»

«Άρθρο 57
Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 289 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 289 ΠΚ η αναφορά στην παρ. 3 του άρθρου 265 αντικαθίσταται από την αναφορά στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου και το άρθρο 289 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 289
Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής

1. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 των άρθρων 264, 265, 268, 270, 273, 275, 277 και 286, της παρ. 3 του άρθρου 279, και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του.

2. Στις περιπτώσεις των εγκλημάτων του παρόντος Κεφαλαίου το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη αν ο υπαίτιος με τη θέλησή του αποτρέψει την εξέλιξη του κινδύνου ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή της.»

«Άρθρο 58
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία -
Τροποποίηση του άρθρου 290 ΠΚ

Στο άρθρο 290 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η υποπερ. αα' ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», αβ) στην υποπερ. ββ' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. γγ' προστίθεται η λέξη «σημαντική» πριν από τη λέξη «βλάβη», β) στην παρ. 2: βα) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», ββ) μετά από τις λέξεις «ξένα πράγματα ή» προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» και το άρθρο 290 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 290
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία

1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων ή δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία (3) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άν-

θρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

«Άρθρο 59
Επικίνδυνη οδήγηση - Τροποποίηση
του άρθρου 290Α ΠΚ

Στο άρθρο 290Α ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η υποπερ. αα' ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην υποπερ. ββ' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. γγ' πριν τη λέξη «βλάβη» προστίθεται η λέξη «σημαντική», β) στην παρ. 2: βα) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», ββ) μετά από τις λέξεις «ξένα πράγματα ή» προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» και το άρθρο 290Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 290Α
Επικίνδυνη οδήγηση

1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία (3) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου οδηγεί επικίνδυνα από αμέλεια και από την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

«Άρθρο 60
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσω
σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών
- Τροποποίηση του άρθρου 291 ΠΚ

Στο άρθρο 291 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) προστίθεται περ. ε' και η υφιστάμενη περ. ε' αναριθμείται σε περ. στ', αβ) τροποποιείται η υποπερ. αα' ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. ββ' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αδ) στην υποπερ. γγ' πριν τη λέξη «βλάβη» προστίθεται η λέξη «σημαντική», β) στην παρ. 2 μετά από τη λέξη «αεροπλάνο» προστίθενται οι λέξεις «ή χειρίζεται εξ αποστάσεως σύστημα μη επανδρωμένου αεροσκάφους», γ) στην παρ. 3: γα) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής, γβ) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει» και γγ) προστίθεται η

λέξη «κίνδυνος» πριν από τη φράση «για άνθρωπο» και το άρθρο 291 του ΠΚ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 291

Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσω των σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών

1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσω των σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων, ε) με παραβίαση των κανόνων λειτουργίας συστημάτων μη επανδρωμένων αεροσκαφών, στ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις τιμωρείται: αα) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.

2. Με τις ίδιες ποινές κατά τις διακρίσεις των στοιχείων αα' έως δδ' της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται, εάν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις, όποιος οδηγεί όχημα σταθερής τροχιάς ή κυβερνά πλοίο ή αεροπλάνο ή χειρίζεται εξ αποστάσεως σύστημα μη επανδρωμένου αεροσκάφους χωρίς να είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης.

3. Όποιος στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων από αμέλεια προκαλεί τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας ή οδηγεί επικίνδυνα και από την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 61

Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 292Α ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 292 ΠΚ προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 292Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 292Α

Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα αποκτά πρόσβαση σε σύνδεση ή σε δίκτυο παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ή σε σύστημα υλικού ή λογισμικού, που χρησιμοποιείται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, και με τον τρόπο αυτόν θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος της πράξης του προηγούμενου εδαφίου είναι ο εργαζόμενος ή συνεργάτης του παρόχου υπηρεσιών τηλεφωνίας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή. Με την ποινή του προηγούμενου εδαφίου τιμωρείται και ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του ο οποίος αθέμιτα θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού, ο οποίος παραβιάζει διάταξη κανονισμού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) ή όρο της Γενικής Αδειας ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνότητας ή του δικαιώματος χρήσης αριθμού, που αναφέρονται στην ασφάλεια των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού ή ο κατά τον νόμο υπεύθυνος για τη διασφάλιση του απορ-

ρήτου των επικοινωνιών, που παραλείπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή πράξης της παρ. 1, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη τελέστηκε ή έγινε απόπειρα τέλεσής της, ανεξάρτητα αν θα τιμωρηθεί ο υπαίτιος.

4. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να προκαλέσει περιουσιακή ζημία σε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή. Εφόσον το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή. Αν από τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να τεθούν σε κίνδυνο θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του Πολιτεύματος, όπως μνημονεύονται στο άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα ή απόρρητο που αναφέρεται στην ασφάλεια του κράτους ή στην ασφάλεια εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, επιβάλλεται κάθειρξη.

5. Όποιος αθέμιτα διαθέτει στο εμπόριο ή με άλλον τρόπο προσφέρει προς εγκατάσταση ειδικά τεχνικά μέσα για την τέλεση των πράξεων της παρ. 1 ή δημόσια διαφημίζει ή προσφέρει τις υπηρεσίες του για την τέλεσή τους τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 62

Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ: α) μετά από τη λέξη «όποιος» προστίθενται οι λέξεις «αθέμιτα με οποιοδήποτε τρόπο», β) στην περ. β' διαγράφονται οι λέξεις «με αθέμιτη παρέμβαση σε πράγμα ή σε σύστημα πληροφοριών ή σε ηλεκτρονικά δεδομένα που εξυπηρετούν τη λειτουργία της εγκατάστασης» και το άρθρο 293 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 293

Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων

1. Όποιος αθέμιτα με οποιοδήποτε τρόπο παρεμποδίζει ή διαταράσσει σε μεγάλη έκταση ή για μεγάλο χρονικό διάστημα τη λειτουργία εγκατάστασης που εξυπηρετεί την παροχή στο κοινό: α) ταχυδρομικών υπηρεσιών, β) νερού, φωτισμού, φυσικού αερίου, θερμότητας ή κινητήριας δύναμης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 292Β εφαρμόζεται και για την πράξη της παρ. 1.

3. Αν από την πράξη προκλήθηκε κατάσταση κοινής ανάγκης, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη.

4. Αν η πράξη τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι (6) μήνες ή χρηματική ποινή.

Άρθρο 63

Ανθρωποκτονία με δόλο - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 299 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 299

Ανθρωποκτονία με δόλο

1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη.
2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη.»

Άρθρο 64

Σωματική βλάβη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 308 ΠΚ

Στο άρθρο 308 ΠΚ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της

παρ. 1 ως προς το πλαίσιο της ποινής, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς την ιδιότητα του παθόντος και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής:

**«Άρθρο 308
Σωματική βλάβη**

1. Όποιος προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή. Αν η κάκωση ή βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι εντελώς ελαφρά, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.

2. Για τη δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της ή υπάλληλος του πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και η πράξη τελέστηκε με αφορμή τον πλειστηριασμό, οπότε η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη.

3. Η σωματική βλάβη της παρ. 1 δεν είναι άδικη, όταν επιχειρείται με τη συναίνεση του παθόντος και δεν προσκρούει στα χρηστά ήθη.

4. Ο υπαίτιος της πράξης της παρ. 1 είναι δυνατό να απαλλαγεί από κάθε ποινή αν παρασύρθηκε στην πράξη από δικαιολογημένη αγανάκτηση, εξαιτίας μιας αμέσως προηγούμενης πράξης που τέλεσε ο παθών εναντίον του ή ενώπιόν του και που ήταν ιδιαίτερα σκληρή ή βάνουση.»

**Άρθρο 65
Επικίνδυνη σωματική βλάβη - Πλαίσιο ποινής -
Τροποποίηση του άρθρου 309 ΠΚ**

Το άρθρο 309 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 309 διαμορφώνεται ως εξής:

**«Άρθρο 309
Επικίνδυνη σωματική βλάβη**

Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε με τρόπο που μπορούσε να προκαλέσει στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

**Άρθρο 66
Βαριά σωματική βλάβη - Αντικατάσταση
του άρθρου 310 ΠΚ**

Το άρθρο 310 ΠΚ, αντικαθίσταται ως εξής:

**«Άρθρο 310
Βαριά σωματική βλάβη**

1. Αν η πράξη του άρθρου 308 είχε ως επακόλουθο τη βαριά σωματική βλάβη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.

2. Όποιος προκαλεί σε άλλον βαριά σωματική βλάβη τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών. Αν επιδίωκε την πρόκληση της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Βαριά σωματική βλάβη υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αναπηρία ή μόνιμη παραμόρφωση ή αν τον εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του.»

**Άρθρο 67
Σωματική βλάβη από αμέλεια -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 314 ΠΚ**

Η παρ. 1 του άρθρου 314 ΠΚ τροποποιείται ως προς: α) τη σειρά των προβλεπόμενων ποινών, β) την προσθήκη της περίπτωσης προκληθείσας βαριάς σωματικής βλάβης και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 314 διαμορφώνεται ως εξής:

**«Άρθρο 314
Σωματική βλάβη από αμέλεια**

1. Όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι βαριά, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη, και αν αυτή είναι εντελώς ελαφρά, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.

2. Για την ποινική δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση. Η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη αν ο υπαίτιος ήταν οδηγός οχήματος ή υπόχρεος λόγω της υπηρεσίας ή του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια ή προσοχή. Όταν ο υπαίτιος οδηγός οχήματος δεν μεταφέρει επιβάντες ή πράγματα με σκοπό βιοπορισμού, η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως με διάταξη του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν.»

**Άρθρο 68
Εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας
υπαλλήλου - Ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση -
Προσθήκη άρθρου 315Α ΠΚ**

Μετά από το άρθρο 315 ΠΚ, προστίθεται νέο άρθρο 315Α ως εξής:

**«Άρθρο 315Α
Εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας
υπαλλήλου - Ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση**

Η τέλεση των εγκλημάτων των άρθρων 308 έως 311 εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της συνιστά ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση.»

**Άρθρο 69
Εμπορία ανθρώπων - Τροποποίηση των
παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 323Α ΠΚ**

Στις παρ. 1 και 3 του άρθρου 323Α ΠΚ, τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 323Α διαμορφώνεται ως εξής:

**«Άρθρο 323Α
Εμπορία ανθρώπων**

1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής βίας ή άλλων εξαναγκαστικών μέσων ή με επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας, στρατολογεί, απάγει, μεταφέρει, κατακρατεί παράνομα, υποθάπτει, παραδίδει ή παραλαμβάνει άλλον με σκοπό την εκμετάλλευσή του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος και αν, για να επιτύχει τον ίδιο σκοπό, τελεί τις πράξεις της προηγούμενης παραγράφου αποσπώντας τη συναίνεση άλλου με τη χρήση απατηλών μέσων ή παρασύροντάς τον εκμεταλλεζόμενος την ευάλωτη θέση στην οποία βρίσκεται.

3. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη των προηγούμενων παραγράφων όταν: α) τελείται κατ' επάγγελμα, β) τελείται από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, γ) συνδέεται με την παράνομη είσοδο, παραμονή ή έξοδο του παθόντος από τη χώρα ή δ) είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος. Επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο.

4. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται η πράξη των παρ. 1 και 2 όταν στρέφεται κατά ανήλικου, ακόμα κι όταν τελείται χωρίς τη χρήση των μέσων που αναφέρονται σε αυτές. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος, με τα μέσα των

παρ. 1 και 2 στρατολογεί ανήλικο με σκοπό τη χρησιμοποίησή του σε ένοπλες επιχειρήσεις.

5. Η έννοια της εκμετάλλευσης στις προηγούμενες παραγράφους περιλαμβάνει τον πορισμό παράνομου περιουσιακού οφέλους από: α) την υπαγωγή του σε καθεστώς δουλείας ή σε παρεμφερείς προς τη δουλεία πρακτικές, β) την υπαγωγή του σε καθεστώς ειλωτείας, γ) την εργασία ή την επαιτεία του θύματος (εργασιακή εκμετάλλευση), δ) την τέλεση εγκληματικών πράξεων από αυτό, ε) την αφαίρεση κυττάρων, ιστών ή οργάνων του σώματός του, στ) την τέλεση από αυτό γενετήσιων πράξεων, πραγματικών ή προσποιστών, ή την παροχή εργασίας ή υπηρεσιών που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη γενετήσια διέγερση (γενετήσια εκμετάλλευση) ή ζ) τον εξαναγκασμό του σε τέλεση γάμου.

6. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος εν γνώσει, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παρ. 1 και 2, προσλαμβάνει στην εργασία του πρόσωπο που είναι θύμα εμπορίας, δέχεται τις υπηρεσίες του προσώπου αυτού, τελεί μαζί του γενετήσια πράξη ή δέχεται τα έσοδα από την εκμετάλλευσή του.

7. Τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή όποιος, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παρ. 1 και 2, εξωθεί σε επαιτεία ανήλικους, με σκοπό την εκμετάλλευση των εσόδων τους.

8. Για όποιον καταγγέλλει αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν σε βάρος του από υπαίτιους των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, εφόσον η καταγγελία πιθανολογείται βάσιμη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων, καθώς και για παραβάσεις λόγω συμμετοχής τους σε εγκληματικές δραστηριότητες, εφόσον η συμμετοχή αυτή ήταν άμεση συνέπεια του γεγονότος ότι ήταν παθόντες των αδικημάτων των προηγούμενων παραγράφων, ώσπου να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέλθηκαν. Αν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη, η αποχή από την ποινική δίωξη γίνεται οριστική.»

Άρθρο 70

Αυτοδικία - Τροποποίηση του άρθρου 331 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 331 ΠΚ, τροποποιείται ως προς τη σειρά των προβλεπόμενων εναλλακτικών ποινών και το άρθρο 331 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 331
Αυτοδικία

Όποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική με δικαίωμα που ή το έχει πραγματικά ή από πεποίθηση το οικειοποιείται τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.»

Άρθρο 71

Βιασμός - Τροποποίηση των παρ. 3 και 4 του άρθρου 336 ΠΚ

Στο άρθρο 336 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της περίπτωσης του ανήλικου θύματος και ως προς το πλαίσιο ποινής, β) στην παρ. 4 η λέξη «επιχειρεί» αντικαθίσταται από τη λέξη «τελεί» και το άρθρο 336 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 336
Βιασμός

1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών.

2. Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις.

3. Αν η πράξη της παρ. 1 έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού ή είχε ως συνέπεια τον θάνατο

του παθόντος ή αν ο παθών είναι ανήλικος, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.

4. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1, τελεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη.»

Άρθρο 72

Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας - Τροποποίηση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 337 ΠΚ

Στο άρθρο 337 ΠΚ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη της περίπτωσης του ανήλικου παθόντος, β) τροποποιείται η παρ. 4 ως προς τον αποδέκτη των πράξεων και το πλαίσιο ποινής και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 337 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 337

Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας

1. Όποιος με χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα, με προτάσεις που αφορούν γενετήσιες πράξεις, με γενετήσιες πράξεις που τελούνται ενώπιον άλλου ή με επίδειξη των γεννητικών του οργάνων, προσβάλλει βάνουσα την τιμή άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα (1) έτος ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι ανήλικος.

2. Με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου, αν ο παθών είναι νεότερος των δώδεκα (12) ετών.

3. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλων μέσων ή τεχνολογιών πληροφορικής αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δέκα πέντε (15) έτη και με χειρονομίες ή προτάσεις, προσβάλλει την τιμή του ανήλικου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών. Αν επακολούθησε συνάντηση ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.

4. Όποιος προβαίνει σε χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα ή διατυπώνει προτάσεις για τέλεση γενετήσιων πράξεων σε πρόσωπο που εξαρτάται εργασιακά από αυτόν ή εκμεταλλεζόμενος τη θέση προσώπου που έχει ενταχθεί σε διαδικασία αναζήτησης θέσης εργασίας, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.»

Άρθρο 73

Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 ΠΚ

Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 ΠΚ, τροποποιούνται ως προς την ποινή και το άρθρο 338 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 338

Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη

1. Όποιος με κατάχρηση της διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας άλλου ή της οποιαδήποτε αιτία ανικανότητάς του να αντισταθεί ενεργεί με αυτόν γενετήσια πράξη τιμωρείται με κάθειρξη.

2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δύο ή περισσότερους που ενεργούσαν από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών.»

Άρθρο 74

Γενετήσιες πράξεις με ανήλικους ή ενώπιόν τους - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 339 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 339 ΠΚ: α) τροποποιείται το εισαγωγικό εδάφιο ως προς τα άρθρα του ΠΚ στα οποία γίνεται παραπομπή, β) αντικαθίσταται η περ. α', γ) αντικαθίσταται η περ. β', δ) διαγράφεται η περ. γ' και το άρθρο 339 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 339

Γενετήσιες πράξεις με ανηλικούς ή ενώπιόν τους

1. Όποιος ενεργεί γενετήσια πράξη με πρόσωπο νεότερο των δεκαπέντε ετών ή το παραπλανά με αποτέλεσμα να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη τιμωρείται, αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα με τα άρθρα 342 και 351Α, ως εξής:

α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα (12) έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών,

β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα (12) έτη, με κάθειρξη.

2. Οι γενετήσιες πράξεις μεταξύ ανηλικών κάτω των δεκαπέντε (15) ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών (3) ετών, οπότε μπορούν να επιβληθούν μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.

3. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε (15) έτη, να παρίσταται σε γενετήσια πράξη μεταξύ άλλων, χωρίς να συμμετέχει σε αυτήν, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή αν ο ανήλικος είναι μικρότερος των δεκαεσσάρων (14) ετών και με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή αν έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο (14ο) έτος της ηλικίας του.»

Άρθρο 75**Γενική διάταξη για τα άρθρα 338 και 339 ΠΚ - Προσθήκη άρθρου 340 ΠΚ**

Προστίθεται άρθρο 340 ΠΚ ως εξής:

Άρθρο 340

Γενική διάταξη

Αν κάποια από τις πράξεις των άρθρων 338 και 339 είχε ως συνέπεια τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.»

Άρθρο 76**Κατάχρηση ανηλικών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 342 ΠΚ**

Στην παρ. 1 του άρθρου 342 ΠΚ: α) στο πρώτο εδάφιο: αα) τροποποιούνται οι περ. α' και β' ως προς την αναπροσαρμογή των ηλικιακών ορίων και ως προς την επιβαλλόμενη ποινή, αβ) διαγράφεται η περ. γ', β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 342 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 342

Κατάχρηση ανηλικών

1. Ο ενήλικος ο οποίος ενεργεί γενετήσιες πράξεις με ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται ως εξής:

α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα (14) έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή,

β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα (14) έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή.

Συνιστά επιβαρυντική περίσταση η τέλεση της πράξης της παρ. 1: α) από οικείο, β) από πρόσωπο που συνοικεί με τον ανήλικο ή διατηρεί φιλικές σχέσεις με τους οικείους του, γ) από εκπαιδευτικό, παιδαγωγό, γυμναστή ή άλλο πρόσωπο που παραδίδει μαθήματα στον ανήλικο, δ) από πρόσωπο που δέχεται τις υπηρεσίες του ανηλικού, ε) από κληρικό με τον οποίο ο ανήλικος διατηρεί πνευματική σχέση, στ) από ψυχολόγο, ιατρό, νοσοκόμο ή από ειδικό επιστήμονα που παρέχει τις υπηρεσίες του στον ανήλικο, ζ) από πρόσωπο που καταχράται τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλικού.

2. Ο ενήλικος ο οποίος απευθύνει χειρονομίες, προτάσεις ή εξιστορεί ή απεικονίζει ή παρουσιάζει πράξεις γενετήσιου χαρακτήρα σε ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών.»

Άρθρο 77**Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη προσώπου που αναζητά εργασία - Αντικατάσταση της περ. β' άρθρου 343 ΠΚ**

Η περ. β' του άρθρου 343 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 343

Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη

Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τιμωρούνται: α) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, με κατάχρηση σχέσης εργασιακής εξάρτησης οποιασδήποτε φύσης, β) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, εκμεταλλευόμενος την θέση του παθόντος, ως προσώπου, το οποίο αναζητά εργασία, γ) οι διορισμένοι ή οπωσδήποτε εργαζόμενοι σε φυλακές ή άλλα κρατητήρια, σε αστυνομικές υπηρεσίες, σε σχολές, παιδαγωγικά ιδρύματα, νοσοκομεία, κλινικές ή κάθε είδους θεραπευτικά καταστήματα ή σε άλλα ιδρύματα προορισμένα να περιθάλπουν πρόσωπα που έχουν ανάγκη από βοήθεια αν, με κατάχρηση της θέσης τους, υποχρεώσουν σε γενετήσια πράξη πρόσωπο που έχει εισαχθεί σε αυτά τα ιδρύματα.»

Άρθρο 78**Έγκληση - Τροποποίηση του άρθρου 344 ΠΚ**

Το άρθρο 344 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την παραπομπή σε άρθρο του ΠΚ, στο τέλος του άρθρου προστίθεται η φράση «εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει συνέπεια τον σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του» και το άρθρο 344 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 344

Έγκληση

Στην περίπτωση του άρθρου 336 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, αλλά αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη ή, αν αυτή έχει ασκηθεί, να εισαγάγει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει συνέπεια τον σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του.»

Άρθρο 79**Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 345 ΠΚ**

Η παρ. 1 του άρθρου 345 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 345 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 345

Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών

1. Η γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών εξ αίματος ή από υιοθεσία, ανιούσας και κατιούσας γραμμής και μεταξύ αμφιθαλών ή ετεροθαλών αδελφών τιμωρείται: α) ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη έως δέκα (10) ετών, β) ως προς τους κατιόντες με φυλάκιση και γ) μεταξύ αδελφών με φυλάκιση έως δύο (2) έτη.

2. Συγγενείς κατιούσας γραμμής ή αδελφοί μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ποινή, αν κατά τον χρόνο της πράξης δεν είχαν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος.»

Άρθρο 80**Πορνογραφία ανηλικών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 348Α ΠΚ**

Η παρ. 4 και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 348Α ΠΚ, τροποποιούνται ως προς τις επιβαλλόμενες ποινές και το άρθρο 348Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 348Α
Πορνογραφία ανηλίκων

1. Όποιος με πρόθεση παράγει, διανέμει, δημοσιεύει, επιδεικνύει, εισάγει στην Επικράτεια ή εξάγει από αυτήν, μεταφέρει, προσφέρει, πωλεί ή με άλλον τρόπο διαθέτει, αγοράζει, προμηθεύεται, αποκτά ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει ή μεταδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Όποιος με πρόθεση παράγει, προσφέρει, πωλεί ή με οποιονδήποτε τρόπο διαθέτει, διανέμει, διαβιβάζει, αγοράζει, προμηθεύεται ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή.

3. Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή η εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα των γεννητικών οργάνων ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και της πραγματικής ή εικονικής γενετήσιας πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο.

4. Οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τιμωρούνται με κάθειρξη και χρηματική ποινή:

α. αν τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα,

β. αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή της σωματικής δυσλειτουργίας, λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος ή αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας εξέθεσε τη ζωή του ανηλίκου σε σοβαρό κίνδυνο και

γ. αν δράστης της παραγωγής του υλικού παιδικής πορνογραφίας είναι πρόσωπο στο οποίο έχουν εμπιστευθεί ανήλικο για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά.

5. Αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δωδέκατο έτος της ηλικίας του, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται αν η πράξη των παρ. β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, αν δε αυτή είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.

6. Όποιος εν γνώσει αποκτά πρόσβαση σε υλικό παιδικής πορνογραφίας μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 81
Μαστροπεία - Τροποποίηση του άρθρου 349 ΠΚ

Στο άρθρο 349 ΠΚ, προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 349 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 349
Μαστροπεία

1. Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.

2. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος αν το έγκλημα τελέστηκε: α) εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε (15) ετών, β) με απατηλά μέσα, γ) από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ) από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, ε) με τη χρήση

ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, στ) με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος.

3. Εκτός των περιπτώσεων του άρθρου 323Α, όποιος κατ' επάγγελμα ή από κερδοσκοπία προάγει ή εξωθεί ή εξαναγκάζει άλλον στην πορνεία ή εκμεταλλεύεται τα έσοδα από την πορνεία άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ (18) μηνών και με χρηματική ποινή. Η τέλεση της πράξης από υπάλληλο, ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, συνιστά επιβαρυντική περίπτωση.»

Άρθρο 82
Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής - Τροποποίηση του άρθρου 351Α ΠΚ

Στο άρθρο 351Α ΠΚ: α) τροποποιούνται οι παρ. β' και γ' της παρ. 1 ως προς τα ηλικιακά όρια, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 351Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 351Α
Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής

1. Η γενετήσια πράξη με ανήλικο που τελείται από ενήλικο με αμοιβή ή με άλλα υλικά ανταλλάγματα ή η γενετήσια πράξη μεταξύ ανηλίκων που προκαλείται από ενήλικο με τον ίδιο τρόπο και τελείται ενώπιον αυτού ή άλλου ενήλικου τιμωρείται:

α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα (12) έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα (12), όχι όμως και τα δεκαπέντε (15) έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή και γ) αν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε (15) έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή.

2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.»

Άρθρο 83
Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 353 ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 353 ΠΚ τροποποιείται με την αναφορά στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και το άρθρο 353 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 353
Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας

1. Όποιος εν γνώσει προσβάλλει βάνουσα τη γενετήσια ευπρέπεια άλλου με πράξη γενετήσιου χαρακτήρα που ενεργείται ενώπιόν του τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου ενεργείται ενώπιον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε (15) ετών τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή.

2. Για την ποινική δίωξη της πράξης του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 απαιτείται έγκληση.»

Άρθρο 84
Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου - Τροποποίηση του άρθρου 360 ΠΚ

Στο άρθρο 360 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς το ηλικιακό όριο, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 360 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 360
Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου

1. Όποιος, ενώ έχει υποχρέωση εποπτείας ανηλίκου παραλείπει να τον παρεμποδίσει από την τέλεση αξιόποινης πράξης, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα (1) έτος, αν δεν συντρέχει περίπτωση να τιμωρηθεί αυστηρότερα με άλλη διάταξη.

2. Αν ο υπαίτιος της παράλειψης είναι πρόσωπο που έχει την

επιμέλεια του ανηλίκου και ιδίως γονέας ή επίτροπος υπό την υπεύθυνη επιμέλεια του οποίου έχει τεθεί ο ανήλικος σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 123, επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο (2) έτη.»

Άρθρο 85
Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου -
Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ τροποποιείται ως προς την επέκταση του αξιολογίου σε εκείνους που υιοθετεί και το άρθρο 360Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 360Α

Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου

1. Όποιος υιοθετεί ανήλικο με σκοπό να τον απασχολήσει σε δραστηριότητες επικίνδυνες για την υγεία του και τον απασχολεί σε αυτές, τιμωρείται, εφόσον δεν συντρέχει άλλη αξιόποινη πράξη που τιμωρείται βαρύτερα, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Με φυλάκιση και χρηματική ποινή τιμωρείται εκείνος που δίνει σε υιοθεσία το παιδί του, εκείνος που υιοθετεί, καθώς και εκείνος που μεσολαβεί στην υιοθεσία αποκομίζοντας ο ίδιος ή προσπορίζοντας σε άλλον αθέμιτο όφελος.

3. Εκείνος που τελεί κατ' επάγγελμα τις αξιόποινες πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.»

Άρθρο 86
Κλοπή - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και διαγράφεται η περίπτωση τέλεσης κλοπής με διάρρηξη και το άρθρο 372 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 372

Κλοπή

1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.»

Άρθρο 87
Υπεξαίρεση - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση
της παρ. 1 του άρθρου 375 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 375 ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 375 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 375

Υπεξαίρεση

1. Όποιος ιδιοποιείται παράνομα ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα που περιήλθε στην κατοχή του με οποιονδήποτε τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη και αν το αντικείμενο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Αν πρόκειται για αντικείμενο που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω ανάγκης ή λόγω της ιδιότητάς του ως εντολοδόχου, επιτρόπου ή κηδεμόνα του παθόντος ή ως μεσεγγυούχου ή διαχειριστή ξένης περιουσίας, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Αν η αξία του αντικειμένου στην παρ. 1 υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.

3. Αν η υπεξαίρεση στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώ-

που του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η αξία του αντικειμένου της υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι (20) έτη.

4. Με το ξένο πράγμα εξομοιώνεται και: α) το τίμημα που έλαβε ο υπαίτιος για κινητό πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να το πουλήσει, καθώς και β) το κινητό πράγμα που απέκτησε ο υπαίτιος με χρήματα ή με άλλο πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να αγοράσει ή να ανταλλάξει αντίστοιχα το πράγμα που απέκτησε.»

Άρθρο 88
Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας - Τροποποίηση
του πρώτου εδαφίου του άρθρου 377 ΠΚ

Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 377 ΠΚ απαλείφεται η αναφορά στο άρθρο 374 ΠΚ και το άρθρο 377 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 377

Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας

Αν τα εγκλήματα των άρθρων 372 και 375 παρ. 1 έχουν αντικείμενο πράγμα μικρής αξίας, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωνικού έργου εργασίας. Αν όμως η πράξη τελέστηκε από ανάγκη για άμεση χρήση ή ανάλωση του αντικειμένου της κλοπής ή υπεξαίρεσης, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη.»

Άρθρο 89
Ληστεία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2
του άρθρου 380 ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 380 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 380 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 380

Ληστεία

1. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή.

2. Αν από την πράξη επήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.

3. Οι ποινές των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλονται και σε εκείνον που καταλήφθηκε επ' αυτοφώρω να κλέβει και μεταχειρίζεται σωματική βία εναντίον προσώπου ή απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής για να διατηρήσει το κλοπιμαίο.»

Άρθρο 90
Προϋποθέσεις αποχής από την ποινική δίωξη -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 381 ΠΚ

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 381 ΠΚ τροποποιείται ως προς τα εγκλήματα στα οποία επιτρέπεται η αποχή από την ποινική δίωξη και το άρθρο 381 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 381

Γενική Διάταξη

1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 374Α, 375 παρ. 1 και 2, 377 και 378 παρ. 1 εδάφιο β' απαιτείται έγκληση. Στην περίπτωση του εδαφίου α' της παρ. 1 του άρθρου 378 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως με διάταξή του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης,

το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν.

2. Το αξιόποιο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 372 έως 378 εξαιρείται αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν από την πρώτη εξέτασή του ως υπόπτου ή κατηγορουμένου για την πράξη, αποδώσει το πράγμα ή ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου. Η μερική μόνο απόδοση ή ικανοποίηση εξαιρεί το αξιόποιο κατά το αντίστοιχο μέρος. Στην περίπτωση του άρθρου 374Α, μαζί με την απόδοση του πράγματος απαιτείται και η πλήρης ικανοποίηση του ζημιωθέντος.

3. Εάν ο υπαίτιος των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 372 έως 378 μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο αποδώσει το πράγμα ή ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα, χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου, καταβάλλοντας την αξία του, απαλλάσσεται από κάθε ποινή εφόσον πληρώσει επιπλέον τους τόκους υπερημερίας από την ημέρα τέλεσης του εγκλήματος.

4. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται για τα πλημμελήματα που προβλέπονται στα άρθρα 372 έως 378 και μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

Άρθρο 91
Εκβίαση - Τροποποίηση της παρ. 1 και 2
του άρθρου 385 ΠΚ

Στο άρθρο 385 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 με την απαλοιφή της αναφοράς στις περιπτώσεις του άρθρου 380 του ΠΚ, β) στην παρ. 2 τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 385 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 385
Εκβίαση

1. Όποιος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή τρίτος παράνομο περιουσιακό όφελος, εξαναγκάζει άλλον με βία ή απειλή σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία του εξαναγκαζόμενου ή άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή.

2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου, τελέστηκε με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής τιμωρείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 380 ΠΚ.

3. Η εκβίαση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή αν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε βία ή απειλή βλάβης της επιχείρησης, του επαγγέλματος, του λειτουργήματος ή άλλης δραστηριότητας που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος ή άλλος ή προσφέρθηκε να παρέχει ή παρέχει προστασία για την αποτροπή πρόκλησης τέτοιας βλάβης από τρίτον. Αν την παραπάνω πράξη τέλεσε πρόσωπο που διαπράττει τέτοιες πράξεις κατ'επάγγελμα, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.»

Άρθρο 92
Απάτη - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 386 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 386 ΠΚ τροποποιείται με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενθείσας ζημίας και του πλαισίου ποινής και το άρθρο 386 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 386
Απάτη

1. Όποιος με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με σκοπό από τη βλάβη αυτής της περιουσίας να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος τιμωρείται με φυλάκιση, και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών

και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.

2. Αν η απάτη στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι (20) έτη.»

Άρθρο 93
Απάτη με υπολογιστή - Τροποποίηση της
παρ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 386Α ΠΚ

Η παρ. ε' του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 386Α ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενθείσας ζημίας και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 386Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 386Α
Απάτη με υπολογιστή

1. Όποιος, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία, επηρεάζοντας το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας επεξεργασίας δεδομένων υπολογιστή: α) με τη μη ορθή διαμόρφωση προγράμματος υπολογιστή, β) με τη χωρίς δικαίωμα παρέμβαση στη λειτουργία προγράμματος ή συστήματος υπολογιστή, γ) με τη χρησιμοποίηση μη ορθών ή ελλιπών δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, δ) με τη χωρίς δικαίωμα εισαγωγή, αλλοίωση, διαγραφή ή εξάλειψη δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, ή ε) με τη χωρίς δικαίωμα αξιοποίηση λογισμικού προορισμένου για τη μετακίνηση χρημάτων τιμωρείται με φυλάκιση, και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.

2. Όποιος κατασκευάζει, διαθέτει ή κατέχει πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή που προορίζεται για τη διάπραξη του εγκλήματος της παρ. 1 τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη και χρηματική ποινή. Απαλλάσσεται από κάθε ποινή όποιος καταστρέφει με δική του θέληση το παραπάνω πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή πριν το χρησιμοποιήσει για τη διάπραξη του εγκλήματος της παρ. 1.

3. Αν η απάτη με υπολογιστή στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι (20) έτη.»

Άρθρο 94
Απιστία - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 390 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενθείσας ζημίας και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 390 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 390
Απιστία

1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώσει βέβαιη ζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας βάσει νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχει-

ριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή.

2. Αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι (20) έτη.»

Άρθρο 95
Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος -
Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη
παρ. 4 στο άρθρο 394 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 394 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 394 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 394

Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος

1. Όποιος αποκρύπτει, αγοράζει, λαμβάνει ως ενέχυρο ή με άλλον τρόπο δέχεται στην κατοχή του πράγμα που προήλθε από αξιόποινη πράξη ή μεταβιβάζει σε άλλον την κατοχή τέτοιου πράγματος ή συνεργεί σε μεταβίβαση ή με οποιονδήποτε τρόπο ασφαλίζει την κατοχή του σε άλλον, τιμωρείται, ανεξάρτητα αν είναι τιμωρητέος ή όχι ο υπαίτιος του εγκλήματος από το οποίο προέρχεται το πράγμα, με φυλάκιση έως τρία (3) έτη, και αν πρόκειται για πράγμα ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή.

2. Αν το αντικείμενο της πράξης της προηγούμενης παραγράφου είναι μικρής αξίας, ο δράστης τιμωρείται με χρηματική ποινή.

3. Με τα πράγματα που προέρχονται από αξιόποινη πράξη εξομοιώνεται και το τίμημά τους, καθώς επίσης και τα αντικείμενα που αποκτήθηκαν μέσω αυτών.»

Άρθρο 96
Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα -
Τροποποίηση του άρθρου 396 ΠΚ

Στο άρθρο 396 ΠΚ προστίθεται παρ. 2Α και το άρθρο 396 διαμορφώνεται ως εξής :

«Άρθρο 396

Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή, τιμωρείται όποιος εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση στον ιδιωτικό τομέα και, κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα για τον ίδιο ή για άλλον ή δέχεται υπόσχεση τέτοιου ωφέληματος ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή του κατά παράβαση των καθηκόντων του, όπως αυτά διαγράφονται από τον νόμο, ή προκύπτουν από τη φύση της θέσης ή της υπηρεσίας του.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, υπόσχεται, προσφέρει ή παρέχει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα σε πρόσωπο που εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα στον ιδιωτικό τομέα, για τον ίδιο ή για τρίτον, για ενέργεια ή για παράλειψη κατά παράβαση των ως άνω καθηκόντων του.

2Α. Οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μένουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν εξετασθεί ως ύποπτος ή κατηγορούμενος για την πράξη του, την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση.

3. Η διάταξη του άρθρου 263Α εφαρμόζεται αναλόγως.»

Άρθρο 97
Αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα -
Προσθήκη άρθρου 398 ΠΚ

1. Στο ΠΚ προστίθεται άρθρο 398 ως εξής:

«Άρθρο 398

Αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα

Όποιος ασκεί αλιευτική δραστηριότητα με σκάφος ή άλλο πλωτό μέσο που φέρει σημαία τρίτης χώρας, χωρίς την προβλεπόμενη κατά τις οικείες διατάξεις άδεια της αρμόδιας αρχής, εντός της αιγιαλίτιδας ζώνης και των εσωτερικών υδάτων της Ελληνικής Επικράτειας, τιμωρείται με φυλάκιση.»

2. Το άρθρο 33 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α'27) αναδιατυπώνεται, προσαρμόζεται προς το άρθρο 398 ΠΚ και διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 33

Ποινές

Σε περίπτωση επιβολής ποινής σύμφωνα με το άρθρο 398 του Ποινικού Κώδικα σε όποιον ασκεί αλιευτική δραστηριότητα με σκάφος ή άλλο πλωτό μέσο που φέρει σημαία τρίτης χώρας, χωρίς την προβλεπόμενη άδεια της αρμόδιας Αρχής, εντός της αιγιαλίτιδας ζώνης και των εσωτερικών υδάτων της Ελληνικής Επικράτειας, ειδοποιούνται οι λιμενικές αρχές να μεριμνήσουν για την εκτέλεση της ποινής που έχει επιβληθεί όταν το σκάφος ή το πλωτό μέσο ελλιμενιστεί μελλοντικά σε οποιονδήποτε ελληνικό λιμένα.»

Άρθρο 98
Τοκογλυφία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση
του άρθρου 404 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και η παρ. 2 του άρθρου 404 ΠΚ τροποποιούνται ως προς την ποινή και το άρθρο 404 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 404

Τοκογλυφία

1. Όποιος σε δικαιοπραξία για την παροχή οποιασδήποτε πίστωσης, ανανέωσής της ή παράταση της προθεσμίας πληρωμής εκμεταλλεύεται την οικονομική ανάγκη, την πνευματική αδυναμία, την κουφότητα ή την απειρία εκείνου που παίρνει την πίστωση, συνυπολογώντας ή παίρνοντας για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφέληματα, που με βάση τις ειδικές περιστάσεις είναι προφανώς δυσανάλογα προς την παροχή του υπαιτίου ή συνομολογεί ή παίρνει για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφέληματα που υπερβαίνουν το κατά τον νόμο θεμιτό ποσοστό τόκου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή. Αν η πράξη έχει τελεστεί με περισσότερους τρόπους αφορά όμως τα ίδια περιουσιακά ωφέληματα, στον υπαίτιο επιβάλλεται μία μόνο ποινή, κατά την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη η συνολική εγκληματική δράση του.

2. Αν ο υπαίτιος επιχειρεί κατ' επάγγελμα τις τοκογλυφικές πράξεις της παρ. 1 τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή.»

Άρθρο 99
Γενική διάταξη για την άσκηση της ποινικής δίωξης
κατ' έγκληση στο αδίκημα του άρθρου 394 ΠΚ -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 405 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 405 ΠΚ: α) στο πρώτο εδάφιο απαλείφεται η αναφορά στο άρθρο 394 και γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο και το άρθρο 405 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 405

1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 386, στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 386Α, στα άρθρα 387 και 389, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 και στα άρθρα 397 και 404 απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 390 παρ. 1 εδ. β' αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 394, απαιτείται έγκληση, αν το πράγμα προήλθε από πράξη, η οποία διώκεται κατ' έγκληση.

2. Το αξιόποιο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 386, 386Α, 386Β, 387, 389, 390, 394, 397 και 404 εξαιρείται αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν από την πρώτη εξέτασή του ως υπόπτου ή κατηγορουμένου ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου. Η μερική μόνο ικανοποίηση εξαιρείται το αξιόποιο κατά το αντίστοιχο μόνο μέρος.

3. Εάν ο υπαίτιος των εγκλημάτων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας, από την ημέρα τέλεσης του εγκλήματος, απαλλάσσεται από κάθε ποινή. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για τα πλημμελήματα που προβλέπονται στα ίδια άρθρα μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

«Άρθρο 100

**Δικαιώματα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου
στο πλαίσιο της ανώτατης εποπτείας στην ανάκριση -
Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου
του άρθρου 32 ΚΠΔ**

Στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 32 ΚΠΔ (ν. 4620/2019, Α' 96) προστίθενται τα κακουργήματα του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του ΠΚ και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 32

Ανώτατη εποπτεία στην ανάκριση

Η ανώτατη εποπτεία του ανακριτικού έργου ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγούμενης προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης ή επί κακουργημάτων του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα να διατάσσει την διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

«Άρθρο 101

**Προθεσμία περάτωσης προκαταρκτικής εξέτασης
και έλεγχος αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής -
Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 35 ΚΠΔ**

Στην αρχή της παρ. 4 του άρθρου 35 ΚΠΔ προστίθενται δύο νέα εδάφια και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 35

Καθήκοντα εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος

1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές

τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης μείζονος ποινικής απαξίας, κατά την κρίση του Προϊστάμενου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελομένοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α' του άρθρου 13 ΠΚ και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδιωτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ιδίων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

2. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος έχει την εποπτεία, καθοδήγηση και τον συντονισμό των ενεργειών των γενικών κατά την περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 31 και ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος (Δ.Ε.Ο.Ε.) και της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, σε σχέση με τις υποθέσεις, των οποίων οι ως άνω υπάλληλοι έχουν επιληφθεί ως ανακριτικοί υπάλληλοι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες ή πληροφορίες που περιέρχονται στις υπηρεσίες του προηγούμενου εδαφίου για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη σχετική είδηση που περιέρχεται σε γνώση του με οποιονδήποτε τρόπον και μέσο προτάσσοντας εκείνες τις υποθέσεις που βλάπτουν σοβαρά τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιλύοντας ζητήματα σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος και των κατά τόπους εισαγγελέων πλημμελειοδικών. Αν η καταγγελία, πληροφορία ή είδηση δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, τη θέτει στο αρχείο.

3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης παραγγέλλεται αποκλειστικά και μόνο στους τελωνειακούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων αν μόνο για υποθέσεις που εμπίπτουν στις ελεγκτικές τους αρμοδιότητες. Οι λοιποί υπάλληλοι της Α.Α.Δ.Ε. που έχουν προανακριτικά καθήκοντα σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας που εκδίδεται μόνο μετά από αίτημα της ελεγκτικής υπηρεσίας της Α.Α.Δ.Ε. στην οποία ανήκουν προς τον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος και οι

λοιποί εισαγγελείς δεν παραγγέλλουν στις υπηρεσίες και το προσωπικό της Α.Α.Δ.Ε. τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ούτε διαβιβάζουν με οποιαδήποτε διαδικασία εντολές ή αιτήματα διενέργειας φορολογικών ελέγχων. Η εκτέλεση των ανωτέρω εισαγγελικών παραγγέλων ανατίθεται σε υπηρεσία εκτός της Α.Α.Δ.Ε. με ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους, που εποπτεύονται από εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και με αρμοδιότητα την έρευνα τέλεσης εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή λοιπών οικονομικών αδικημάτων.

4. Οι εισαγγελείς οφείλουν να περατώσουν την προκαταρκτική εξέταση μέσα σε έξι (6) μήνες, αφότου η δικογραφία περιέλθει σε αυτούς, εκτός εάν η φύση της υπόθεσης ή των πράξεων που πρέπει να διερευνηθούν επιβάλλει την υπέρβαση της προθεσμίας αυτής. Αρμόδιος για να κρίνει το δικαιολογημένο της υπέρβασης της παραπάνω προθεσμίας είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, ο οποίος σε περίπτωση αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής εξετάζει, εάν συντρέχει περίπτωση ορισμού άλλου εισαγγελέα για τον χειρισμό της υπόθεσης. Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος είτε παραγγέλλει στον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών την κίνηση ποινικής δίωξης είτε αρχαιοθετεί την υπόθεση.

5. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος υποστηρίζονται στο έργο τους από αριθμό ειδικών επιστημόνων που κρίνεται αναγκαίος για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης. Οι ειδικοί αυτοί επιστήμονες συνεπικουρούν με κάθε πρόσφορο τρόπο τους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, καθώς και τους γενικούς και ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους για την ακριβέστερη διάγνωση και κρίση γεγονότων για τα οποία απαιτούνται ειδικές γνώσεις επιστήμης και τέχνης. Ο ορισμός των προσώπων αυτών γίνεται με πράξη του προϊσταμένου εισαγγελέα του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος μεταξύ αυτών που υπηρετούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις και από τον ιδιωτικό τομέα, εφόσον στο Δημόσιο δεν υπηρετούν πρόσωπα με τις γνώσεις αυτές, εφαρμόζονται δε αναλόγως ως προς αυτούς τα άρθρα 188 έως 193.»

Άρθρο 102

Κίνηση ποινικής δίωξης επί ανηλίκων για πράξεις που αν τις διέπραττε ο ανήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 43 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 43 ΚΠΔ προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, στο τέταρτο εδάφιο επικαιροποιούνται τα αρμόδια όργανα και το άρθρο 43 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 43

Έναρξη ποινικής δίωξης - Τρόποι κίνησης - Αρχαιοθέτηση

1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακούργηματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και επί ανηλίκων, για πράξεις που αν τις διέπραττε ανήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε. ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση

ελέγχου.

2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων του άρθρου 111 της παρ. 6, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού.

3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει υποχρέωση να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης.

4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 της παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης.

5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσεται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν αναφέρονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον μνηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.»

Άρθρο 103

Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος με πράξεις του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση του άρθρου 47 ΚΠΔ

Στο άρθρο 47 ΚΠΔ τροποποιούνται οι παρ. 1, 2 και 3 ως προς τα αρμόδια όργανα και το άρθρο 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 47

Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος

1. Σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόπινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α ΠΚ και τις συναφείς με αυτές πράξεις, είναι δυνατόν, μετά από έγκριση του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος να χαρακτηρίζεται ως μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος με πράξη των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος ή των αναπληρωτών τους ή των επικουρων εισαγγελέων του οικονομικού εγκλήματος όποιος, χωρίς να εμπλέκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στις εν λόγω

πράξεις και χωρίς να αποβλέπει σε ίδιον όφελος, συμβάλλει ουσιωδώς, με τις πληροφορίες που παρέχει στις δικτικές αρχές, στην αποκάλυψη και δίωξή τους. Η, κατά το προηγούμενο εδάφιο, πράξη του εισαγγελέα ανακαλείται με τον ίδιο τρόπο και σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης, αν ο εισαγγελέας ή ο προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος κρίνει ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι που τον οδήγησαν στην έκδοσή της.

2. Αν έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση για τα εγκλήματα της ψευδούς κατάθεσης, της ψευδούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμισης ή της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου του Ποινικού Κώδικα ή για τις πράξεις των παρ. 1 έως 3 του άρθρου 38 του ν. 4624/2019 (Α' 137) σε υπόθεση σχετική με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ο αρμόδιος για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια, ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος.

3. Αν ο προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος, κρίνει μετά από την κατά την προηγούμενη παράγραφο ενημέρωσή του ότι η ποινική δίωξη των εγκλημάτων της προηγούμενης παραγράφου δεν είναι απαραίτητη για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, μπορεί να παραγγείλει στον αρμόδιο για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέα την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις. Αν ανακληθεί η πράξη χαρακτηρισμού μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος ο αρμόδιος προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος ανακαλεί την παραγγελία του για την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη.»

Άρθρο 104

Κήρυξη απαράδεκτης νέας δίωξης για την ίδια πράξη λόγω εκκρεμοδικίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 57 ΚΠΔ

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 57 ΚΠΔ διαγράφεται η φράση «εφόσον δεν προηγούνται διαδικαστικά» και το άρθρο 57 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 57

Κώλυμα για νέα δίωξη

1. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει παύσει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σε αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός.

2. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 58, 81 παρ. 2, 525 και 527. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου.

3. Αν σε βάρος του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη ασκήθηκαν περισσότερες δίωξεις, κηρύσσονται απαράδεκτες λόγω εκκρεμοδικίας εκείνες οι οποίες ασκήθηκαν μεταγενέστερα.

4. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να απόσχει από τη δίωξη συγκεκριμένου προσώπου, εάν ύστερα από τη διενέργεια ευρωπαϊκής δικαστικής συνδρομής προκύψει ότι έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σε βάρος του για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Άρθρο 105

Αναβολή με πράξη του εισαγγελέα κάθε ενέργειας κατά του θύματος για την περίπτωση διάπραξης του εγκλήματος του άρθρου 351Α ΠΚ - Τροποποίηση των παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 59 ΚΠΔ

Στο άρθρο 59 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τις περιπτώσεις αναβολής κάθε ενέργειας κατά του θύματος, β) επικαιροποιείται η παρ. 3 ως προς τα αρμόδια όργανα, γ) το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 τροποποιείται ως προς την αντικατάσταση του εγκλήματος του άρθρου 351 ΠΚ με εκείνο του άρθρου 351Α ΠΚ και το άρθρο 59 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 59

Προδικαστικά ζητήματα στην ποινική δίκη

1. Όταν η απόφαση σε ποινική δίκη εξαρτάται από άλλη υπόθεση για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η πρώτη αναβάλλεται ωστόσο εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στη δεύτερη δίκη.

2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 ΠΚ, αν για το γεγονός για το οποίο εξετάστηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη ή διενεργείται προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση της παρ. 2 του άρθρου 245, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 243, 43 παρ. 1 εδ. Β'), αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.

3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλεται μήνυση ή έγκληση σε βάρος των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας για παράβαση των άρθρων 224, 229, 242, 259, 362, 363 ΠΚ, που τέλεσαν με πόρισμα, έκθεση ή κατάθεση κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή ελέγχου ή εξαιτίας αυτών, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την ένορκη διοικητική εξέταση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης που ασκήθηκε κατά του υπαίτιου με βάση την έκθεση, το πόρισμα ή την κατάθεση των ανωτέρω, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.

4. Στις περιπτώσεις οποιασδήποτε από τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης εισόδου στη χώρα και εξόδου από αυτή, της κατοχής και της χρήσης ταξιδιωτικών εγγράφων ή δελτίων ταυτοτήτων ή αδειών διαμονής ή άλλων εγγράφων πλαστών ή γνησίων, που εκδόθηκαν για άλλο πρόσωπο, της παράνομης εργασίας και της πορνείας ή άλλης πράξης διευκόλυνσής τους, που φέρεται ότι διαπράχθηκε από θύμα εγκλήματος των άρθρων 323Α, 348 παρ. 2, 348Α, 348Β, 348Γ, 349 και 351Α ΠΚ, του άρθρου 29 παρ. 5 και 6 και του άρθρου 30 του ν. 4251/2014, εξαιτίας της σε βάρος του συμπεριφοράς του δράστη των ανωτέρω πράξεων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την αυτεπάγγελτη προανάκριση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια κατά του θύματος έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιοδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, δεν ασκείται ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Ο εισαγγελέας, ωστόσο, μπορεί με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα εφετών να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη, ακόμα κι αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική ή αν η καταγγελία τεθεί στο αρχείο αγνώστων δραστών, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.

5. Αν έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του θύματος των αξιόποινων πράξεων της παρ. 4, το δικαστήριο αναστέλλει τη δίκη έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιοδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, παύει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Επίσης, το δικαστήριο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, ακόμα και αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.»

Άρθρο 106

Δικαίωμα παράστασης του κατηγορούμενου ανηλικού με συνήγορο - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ

Στην παρ. 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 99

Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου
με συνήγορο

1. Ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα στην απολογία του, ακόμη και σε αυτήν που γίνεται σε αντιπαράσταση με μάρτυρες ή άλλους κατηγορουμένους, να παρίσταται με συνήγορο. Για αυτόν το σκοπό καλείται είκοσι τέσσερις (24) ώρες πριν από κάθε ανακριτική ενέργεια.

2. Επιτρέπεται σύντμηση της προθεσμίας αυτής, αν από την αναβολή δημιουργείται κίνδυνος που η ύπαρξή του βεβαιώνεται ειδικά με έκθεση του ανακριτή ή του ανακριτικού υπαλλήλου.

3. Ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο στον κατηγορούμενο για κακούργημα, εκτός αν ο τελευταίος δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμά του αυτό. Την ίδια υποχρέωση έχει και στα πλημμελήματα, αν το ζητήσει ρητά ο κατηγορούμενος. Αν ο κατηγορούμενος για κακούργημα ή πλημμέλημα είναι ανήλικος, ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να του διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο, χωρίς τη δυνατότητα παραίτησης από το δικαίωμα αυτό.

4. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να απαγορευθεί η επικοινωνία του κατηγορουμένου με τον συνήγορό του. Η επικοινωνία αυτή είναι απολύτως απόρρητη.»

Άρθρο 107

**Αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου επί εγκλημάτων
του Δασικού Κώδικα και του νόμου περί προστασίας
των δασών - Τροποποίηση της περ. β'
του άρθρου 110 ΚΠΔ**

Η περ. β' του άρθρου 110 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη της αναφοράς σε δασικά κακούργηματα και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 110

Μονομελές εφετείο

Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν:

α) Η εκδίκαση των κακούρημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συναλλαγής ή διαπραγμάτευσης.

β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακούρημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μετανάστευσης (ν. 4251/2014), του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. 4139/2013), των περ. β' έως και ε' της παρ. 1 και της παρ. 3 του άρθρου 268 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α' 7), και της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979 «περί προστασίας δασών» (Α' 289), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου.

γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.»

Άρθρο 108

**Αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου επί κακούρημάτων
αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου - Τροποποίηση
των περ. 5 και 6 της παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ**

Στην παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ: α) στην περ. 5 απαλείφεται η αναφορά στο αδίκημα της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979, β) η περ. 6 τροποποιείται με την προσθήκη των κακούρημάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και το άρθρο 111 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 111

Τριμελές και πενταμελές εφετείο

Α. Το τριμελές εφετείο δικάζει:

1. Τα κακούργηματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακούργηματα της

ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ.

2. Τα κακούργηματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235, 236 και 237 ΠΚ καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 ΠΚ.

3. Τα κακούργηματα της πειρατείας και τα κακούργηματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους.

4. Τα κακούργηματα τα οποία τελούνται υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις και τα κακούργηματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακούργηματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους.

5. Τα κακούργηματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ, των άρθρων 66 του ν. 2121/1993, 52 του ν. 4002/2011, καθώς και τα κακούργηματα των ν. 4139/2013, 3028/2002, 2960/2001, 2725/1999, 4174/2013, 4251/2014 και 2168/1993 και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων.

6. Τα κακούργηματα αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και τα πλημμελήματα των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελών, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου.

Β. Το πενταμελές εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς εφετείου.»

Άρθρο 109

**Αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου
επί των αδικημάτων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1
του άρθρου 157 του ν. 2960/2001, του πρώτου εδαφίου
της παρ. 8 του άρθρου 7, του πρώτου εδαφίου
της παρ. 13 του άρθρου 10, της παρ. 2 του άρθρου 12
και του άρθρου 14 του ν. 2168/1993 και της παρ. 1
του άρθρου 372 ΠΚ - Τροποποίηση
του άρθρου 115 ΚΠΔ**

Στο άρθρο 115 ΚΠΔ: α) τροποποιούνται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη των λέξεων «Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει και η περ. δ' της παρ. 1 με την απαλοιφή των εγκλημάτων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 235 και της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ, β) στην παρ. 2 προστίθενται περ. η' και θ' και το άρθρο 115 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 115

Μονομελές πλημμελειοδικείο

1. Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στον νόμο φυλάκιση έως τριών (3) ετών ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή συνδυασμός των ανωτέρω ποινών, εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλικών, γ) εκείνα που τελούνται διά του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 167 παρ. 1, 172 παρ. 1, 173 παρ. 2 εδ. α', 224, 259 και 397 ΠΚ.

2. Τα δασικά, τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος, τα αγορανομικά αδικήματα, τα πλημμελήματα του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 (Α' 401) «περί επιταγής», β) του άρθρου 1 και 2 του α.ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως», γ) του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 (Α' 167) για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις, δ) των άρθρων 82 παρ. 4 και 83 παρ. 1 του ν. 3386/2005 (Α' 212) και του άρθρου 29 παρ. 7 του ν. 4251/2014 (Α' 80), ε) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43), στ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011 (Α' 170), ζ) τα πλημμελήματα του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 (Α' 170), η) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 157 του ν. 2960/2001 (Α' 265), θ) του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 7, του πρώτου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 10, της παρ. 2 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 του ν. 2168/1993 (Α' 147) και ι) του άρθρου 372 παρ. 1 ΠΚ.

Άρθρο 110

Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα περί Δικηγόρων επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου - Αντικατάσταση τίτλου και τροποποίηση του άρθρου 117 ΚΠΔ

Στο άρθρο 117 ΚΠΔ: α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 117 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 117

Δικαιοδοσία επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου

Αν το πλημμέλημα έχει τελεστεί σε βάρος μέλους του δικαστηρίου, η τυχόν απαιτούμενη κατά τον νόμο έγκληση από μέλους του υποβάλλεται με δήλωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν ο δράστης του πλημμελήματος είναι συνήγορος του διαδίκου, αφού ολοκληρωθεί η άσκηση των καθηκόντων του, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα περί δικηγόρων.»

Άρθρο 111

Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Τροποποίηση της περ. β' του άρθρου 119 ΚΠΔ

Στο τέλος της περ. β' του άρθρου 119 ΚΠΔ προστίθεται η φράση «και το δικαστήριο είναι ανώτερο από το καθ' ύλην αρμόδιο» και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 119

Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα

Το δικαστήριο είναι κατ' εξαίρεση αρμόδιο να δικάσει και: α) όταν προκύπτει από τη συζήτηση ότι το έγκλημα ανήκει στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου ή β) αν συντρέχει περίπτωση οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης ή κήρυξης της ποινικής δίωξης απαράδεκτης κατά το άρθρο 368 περ. β' και γ' και το δικαστήριο είναι ανώτερο από το καθ' ύλην αρμόδιο.»

Άρθρο 112

Εξαίρεση από την παραπομπή στον εισαγγελέα σε περίπτωση αναρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 120 ΚΠΔ

Στο άρθρο 120 ΚΠΔ προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 120 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 120

Αναρμοδιότητα

1. Το δικαστήριο οφείλει και αυτεπαγγέλτως να εξετάσει την καθ' ύλην αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης.

2. Το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αντίστοιχο αρμόδιο. Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυνητικά τις εξουσίες του άρθρου 315.

3. Κατ' εξαίρεση το δικαστήριο που χαρακτηρίζει εαυτό αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα, αν κρίνει ότι η πράξη, όπως χαρακτηρίζεται από αυτό, είναι κακούργημα. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας παραγγέλλει κυρία ανάκριση.

4. Παραπομπή στον εισαγγελέα δεν γίνεται εάν διενεργήθηκε κύρια ανάκριση ή ο χαρακτήρας της πράξης ως κακούργηματος προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο.»

Άρθρο 113

Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως - Αντικατάσταση του άρθρου 121 ΚΠΔ

Το άρθρο 121 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 121

Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως

Το δικαστήριο που δικάζει κατ' έφεση, αν κρίνει ότι το δικαστήριο που δίκασε σε πρώτο βαθμό ήταν αναρμόδιο, επειδή το έγκλημα υπαγόταν σε κατώτερο από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ακυρώνει την απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και δικάζει ανέκκλητα το ίδιο την υπόθεση στην ουσία (άρθρο 502 παρ. 3). Εάν το δευτεροβάθμιο είναι το αρμόδιο δικαστήριο σε πρώτο βαθμό, ακυρώνει την απόφαση, κρατεί και δικάζει την υπόθεση σε πρώτο βαθμό. Σε κάθε άλλη περίπτωση καθ' ύλην αναρμοδιότητας το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, ενεργώντας ταυτόχρονα όσα προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 120.»

Άρθρο 114

Αρμοδιότητα προϊσταμένου οικονομικού εγκλήματος επί της εποπτείας και του συντονισμού των εισαγγελικών οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ διαγράφεται και το άρθρο 132 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 132

Κανονισμός της αρμοδιότητας

1. Αν μεταξύ πολλών δικαστηρίων εξίσου αρμοδίων που δεν υπάγονται το ένα στο άλλο ή μεταξύ ανακριτικών υπαλλήλων αμφισβητείται η αρμοδιότητα για το ίδιο έγκλημα είτε για συναφή εγκλήματα, ή αν με βουλεύματα του ίδιου ή διαφορετικών συμβουλίων αποφασίστηκε η παραπομπή για το ίδιο έγκλημα στο ακροατήριο δύο ή περισσότερων εξίσου αρμοδίων δικαστηρίων, η αρμοδιότητα καθορίζεται ως εξής: Το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγονται τα δικαστήρια μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε αμφισβήτηση, ή ο Άρειος Πάγος, αν υπάγονται σε διαφορετικά εφετεία ή αν ένα από τα δικαστήρια αυτά είναι το εφετείο ή αν η σύγκρουση δημιουργήθηκε μεταξύ των κοινών ποινικών δικαστηρίων και των στρατιωτικών, προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο με αίτηση του κατηγορουμένου, του παριστάμενου για την υποστήριξη της κατηγορίας ή του εισαγγελέα ενός από τα πολλά αρμόδια δικαστήρια. Η αίτηση πρέπει να είναι νομότυπη και να απευθύνεται στον εισαγγελέα εφετών ή του Αρείου Πάγου. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει την αίτηση στο συμβούλιο εφετών ή στον Άρειο Πάγο που συνέρχεται σε συμβούλιο.

2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της αρμοδιότητας μεταξύ εισαγγελέων αυτή κανονίζεται από τον εισαγγελέα εφετών όταν η αμφισβήτηση ανακύπτει μεταξύ εισαγγελέων της περιφέρειάς του, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αν όσο διαρκεί η διαδικασία της παρ. 1 του άρθρου αυτού

ανακρίβουν ζητήματα που αφορούν μέτρα δικονομικού καταναγκασμού, επιλαμβάνεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου όπου διενεργήθηκε η κύρια ανάκριση.»

Άρθρο 115
Ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ως λόγος διόρθωσης και συμπλήρωσης της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 145 ΚΠΔ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 145 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς τους λόγους διόρθωσης και συμπλήρωσης και το άρθρο 145 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 145

Διόρθωση και συμπλήρωση της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών

1. Όταν στην απόφαση, στην ποινική διαταγή ή στην διάταξη υπάρχουν λάθη ή παραλείψεις που δεν δημιουργούν ακυρότητα ο δικαστής που τις εξέδωσε διατάσσει αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του εισαγγελέα ή κάποιου από τους διαδίκους τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή τους, εφόσον δεν επέρχεται ουσιώδης μεταβολή στην απόφαση ή στη διάταξη και δεν αλλοιώνεται η αληθινή εικόνα αυτών που πράγματι συνέβησαν στο ακροατήριο. Ουσιώδης μεταβολή υπάρχει ιδίως όταν εκφέρεται νέα δικαιοδοτική κρίση, επιβάλλεται κύρια ποινή, παρεπόμενη ποινή ή μέτρο ασφαλείας.

2. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση μπορεί να αφορά, εκτός από τις άλλες παραλείψεις και τα όσα αναφέρονται ως προς την ταυτότητα του κατηγορούμενου, την ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ιδίως όταν αυτή προκύπτει χωρίς αμφιβολία από τα στοιχεία του φακέλου, την απάλειψη προφανών παραδρομών του αιτιολογικού και τη διευκρίνιση του διατακτικού της απόφασης όταν αυτό έχει ασάφειες είναι διαφορετικό από εκείνο που απαγγέλθηκε στο ακροατήριο ή που σημειώθηκε στα πρακτικά. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση διατάσσεται με απόφαση ή διάταξη, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που εμφανίστηκαν. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, στην περίπτωση που έληξε η σύνοδος κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση, διατάσσεται από το δικαστήριο των εφετών στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το μικτό ορκωτό δικαστήριο. Αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ένδικο μέσο, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή της τη διατάσσει το δικαστήριο που την εξέδωσε, αν το ένδικο μέσο απορρίφθηκε ως अपαράδεκτο. Σε αντίθετη περίπτωση, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει το δικαστήριο που αποφασίζει για το ένδικο μέσο.

3. Μέσα σε είκοσι ημέρες από την, κατά το άρθρο 142 παρ. 2 εδάφιο τελευταίο, καταχώριση στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων των πρακτικών, είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διαδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή η διόρθωση λαθών, που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1. Τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που ήταν παρόντες, όποιος διευθύνει τη συνεδρίαση, και σε περίπτωση άρνησής του το δικαστήριο που δίκασε αποτελούμενο από τους ίδιους, αν είναι δυνατόν, δικαστές.»

Άρθρο 116
Ανάλυση DNA επί αυτοφώρων εγκλημάτων - Εποπτεία του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων - Καταστροφή στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 201 ΚΠΔ

Στο άρθρο 201 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη εξαίρεσης από την εφαρμοζόμενη διαδικασία ανάλυσης DNA των αυτόφωρων εγκλημάτων, β) τροποποιείται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 ως προς το εποπτευόμενο

όργανο επί του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο, γ) αντικαθίσταται η παρ. 3 και το άρθρο 201 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 201
Ανάλυση DNA

1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελήσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι δικαστικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεια του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος, είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για την διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση, πλην εκείνης που αφορά αυτόφωρα εγκλήματα, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208.

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό. Αυτό έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, εποπτευόμενο από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλευματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσης της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παρ. 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με αταυτοποίητα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στην διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν.

3. Στην καταστροφή ειδοποιείται με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά) να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο ελήφθη το γενετικό υλικό. Την ειδοποίηση ενεργεί ο αρμόδιος υπάλληλος της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών του αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από την καταστροφή, συντάσσοντας για αυτή σχετική βεβαίωση.

4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις DNA στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παρ. 2.»

Άρθρο 117
Μαρτυρία συγκατηγορουμένου ως μόνο αποδεικτικό μέσο - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΚΠΔ

Στο άρθρο 211 ΚΠΔ: α) διαγράφεται η λέξη «μόνη», β) μετά από τη λέξη «κατηγορουμένου» προστίθεται η αναφορά και σε άλλα ρητά κατονομαζόμενα στην απόφαση αποδεικτικά μέσα και το άρθρο 211 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 211

Μαρτυρία συγκατηγορουμένου

Η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατανομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.»

Άρθρο 118**Προστασία μαρτύρων μέσω μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 218 ΚΠΔ**

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 218 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη του μέτρου της μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα και το άρθρο 218 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 218

Προστασία μαρτύρων

1. Κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση της παρ. 1 του άρθρου 187Α ΠΚ ή σε τρομοκρατική οργάνωση της παρ. 2 του άρθρου 187Α ΠΚ και για συναφείς πράξεις, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιαστών μαρτύρων, των προσώπων που κατά το άρθρο 187Γ ΠΚ βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων ή των οικείων τους.

2. Κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις εμπόριων ανθρώπων κατά τα άρθρα 323Α και 348 παρ. 2 ΠΚ, καθώς και για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης διακίνησης μεταναστών κατά τα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014 (Α' 80), μπορεί να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό του θύματος αυτών των πράξεων, όπως αυτό χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περ. ι' και ια' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4251/2014 (Α' 80), των οικείων του θύματος ή των ουσιαστών μαρτύρων, ακόμη και όταν οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις δεν έχει τελεσθεί στο πλαίσιο οργανωμένου εγκλήματος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 ΠΚ.

3. Σε υποθέσεις σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α ΠΚ, ακόμα κι αν δεν τελέστηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ' άρθρο 47, στους ιδιώτες κατ' άρθρο 255 και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιαστικά στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποιούνων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη στην παρ. 4 προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης.

4. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας του, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητας, η μετεγκατάσταση σε άλλη χώρα, καθώς και η μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις από τους αρμόδιους Υπουργούς, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η υποσυγκριτική απόφαση μπορεί να προβλέπει τη μη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και άλλους τρόπους διασφάλισης της μυστικότητας της πράξης. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για

την επιτυχία τους.

5. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν τούτο ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο ή και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354.

6. Αν δεν έχουν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.»

Άρθρο 119**Κατάθεση μάρτυρα χωρίς αναφορά της πηγής πληροφοριών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 224 ΚΠΔ**

Η παρ. 2 του άρθρου 224 τροποποιείται με την προσθήκη ειδικής πρόβλεψης για την περίπτωση της ύπαρξης άλλου ρητά κατανομαζόμενου στην απόφαση αποδεικτικού μέσου και το άρθρο 224 ΚΠΔ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 224

Πώς έμαθε ο μάρτυρας όσα καταθέτει

1. Ο μάρτυρας πρέπει να αποκαλύπτει πώς έμαθε όσα καταθέτει. Αν πρόκειται για γεγονότα που άκουσε από άλλους, πρέπει σε κάθε περίπτωση να κατονομάσει ταυτόχρονα και εκείνους από τους οποίους τα άκουσε, εκτός αν στον νόμο ορίζεται διαφορετικά.

2. Αν ο μάρτυρας δεν κατονομάζει την πηγή των πληροφοριών του, η κατάθεση του δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατανομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.»

Άρθρο 120**Εξέταση ανήλικων μαρτύρων θυμάτων προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας - Τροποποίηση της παρ. 1 και αντικατάσταση της παρ. 7 του άρθρου 227 ΚΠΔ**

Στο άρθρο 227 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 ως προς τη διαδικασία διεξαγωγής της εξέτασης ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος, β) αντικαθίσταται η παρ. 7 και το άρθρο 227 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 227

Ανήλικοι μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας

1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3, 338, 339, 342, 343, 345, 348, 348Α, 348Β, 348Γ, 349, 351Α ΠΚ, καθώς και στα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ειδικά εκπαιδευμένος παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, που υπηρετεί στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων ή που περιλαμβάνεται στον πίνακα πραγματογνωμόνων, όπου αυτά δεν λειτουργούν. Η εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος διενεργείται στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων της Εφετειακής Περιφέρειας ή, όπου αυτά δεν λειτουργούν, σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για τον σκοπό αυτόν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και με όσο το δυνατόν περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων.

2. Ο παιδοψυχολόγος ή ο παιδοψυχίατρος προετοιμάζει τον ανήλικο για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και με τους τυχόν διορισμένους τεχνικούς συμβούλους του κατηγορουμένου, μη εφαρμοζόμενου κατά τα λοιπά του άρθρου 207 ως προς το θέμα της προσωπικής επαφής αυτών με τον ανήλικο. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνω-

στικές μεθόδους, αποφαινεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση, που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Η εξέταση του ανηλίκου διενεργείται από τους προανακριτικούς υπαλλήλους και τους δικαστικούς λειτουργούς διά του παρισταμένου παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου. Κατά την εξέταση ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφασή του για σπουδαίο λόγο, ιδίως, σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη.

3. Οι συνήγοροι των διαδίκων έχουν δικαίωμα να ζητήσουν να υποβληθούν στον ανήλικο από τον ανακρίνοντα ερωτήσεις, τις οποίες έχουν προηγουμένως διατυπώσει εγγράφως, εκτός αν κατά την κρίση του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου οι ερωτήσεις αυτές είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου.

4. Η κατάθεση του ανηλίκου συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας.

5. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου, η γραπτή κατάθεσή του αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο. Αν ο ανήλικος κατά την ακροαματική διαδικασία έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος, μπορεί να παρίσταται αυτοπροσώπως, εφόσον κρίνεται απολύτως αναγκαίο.

6. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του ανηλίκου, αν δεν έχει εξετασθεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξετασθεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του ανηλίκου γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. Οι ερωτήσεις τίθενται από το δικαστήριο μετά από ακρόαση του εισαγγελέα και των παριστάμενων διαδίκων και υποβάλλονται στον ανήλικο, εκτός αν κατά την κρίση του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου.

7. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 (Α' 91) εφαρμόζονται και στα ανήλικα θύματα των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων.»

Άρθρο 121

Μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής - Τροποποίηση των παρ. 1, 5 και 6 του άρθρου 228 ΚΠΔ

Στο άρθρο 228 ΚΠΔ: α) προστίθενται επιπλέον αδικήματα στην παρ. 1, β) τροποποιείται η παρ. 5 αναφορικά με τη δυνατότητα εξέτασης με φυσική παρουσία του ενήλικου παθόντα και γ) το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 τροποποιείται ως προς την αναφορά των εφαρμοζόμενων διατάξεων και το άρθρο 228 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 228

Μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων

1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α, 336, στην παρ. 4 του άρθρου 337, στα άρθρα 338, 343, 345 και στην παρ. 3 του άρθρου 349 ΠΚ διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, χωρίς να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά τα άρθρα 204 έως 208.

2. Ο ψυχολόγος ή ο ψυχίατρος προετοιμάζει τον παθόντα για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαινεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατά-

σταση του παθόντα και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Κατά την εξέταση παρίσταται ο ψυχίατρος ή ο ψυχολόγος και ο παθών μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφαση του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως.

3. Η κατάθεση του παθόντα συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο, όταν αυτό είναι δυνατόν. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του παθόντα αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας.

4. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της, η γραπτή κατάθεση του παθόντα αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο.

5. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του παθόντα, αν δεν έχει εξετασθεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξετασθεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του παθόντα γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Σε κάθε περίπτωση, στις αξιόποινες πράξεις της παρ. 1 πλην εκείνης του άρθρου 323Α ΠΚ, το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, μπορεί να ζητήσει την εξέταση με φυσική παρουσία του ενήλικου παθόντα, με την τήρηση των διατυπώσεων του άρθρου 330 ΚΠΔ, αν κρίνεται απολύτως αναγκαία για την ανεύρεση της αλήθειας. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές.

6. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 εφαρμόζονται αναλόγως και επί ενήλικων θυμάτων των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων. Στην περίπτωση αυτή η κοινωνική έρευνα μπορεί να διεξαχθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς δήμων ή περιφερειών.»

Άρθρο 122

Χωρισμός της υπόθεσης επί συναφών εγκλημάτων και εισαγωγή της στο δικαστικό συμβούλιο - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ προστίθεται νέο εδάφιο και το άρθρο 245 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 245

Πότε και από ποιον ενεργείται

1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του εδ. δ' της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 43 παρ. 2 εδ. β', 322 παρ. 3 εδ. α' περ. γ' και 323 εδ. γ' περ. γ'. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδ. α' είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγελλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Η προανάκριση περατώνεται: α) με

απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και επί συναφών εγκλημάτων, είτε πρόκειται για έναν είτε για περισσότερους κατηγορούμενους.

2. Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι τελέστηκε αδίκημα και από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος απώλειας των αποδεικτικών στοιχείων ή υπάρχει δυσχέρεια πραγματοποίησης συγκεκριμένης ανακριτικής πράξης ή κτήσης αποδεικτικού στοιχείου στο μέλλον ή αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, οι κατά το άρθρο 31 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις ανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονотριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε..

3. Αν από την προανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, η δικογραφία τίθεται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στο αρχείο. Το ίδιο μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας και αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά από προκαταρκτική εξέταση. Στην περίπτωση αυτήν η κατά το άρθρο 43 ποινική δίωξη θεωρείται ότι ασκήθηκε με την έκδοση της πιο πάνω πράξης του εισαγγελέα, η οποία πρέπει να περιέχει και τον χαρακτηρισμό του αδικήματος και τον χρόνο τέλεσής του. Αν ακολουθώς αποκαλυφθεί ο δράστης, η δικογραφία ανασύρεται από το αρχείο και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία. Αν οι κατηγορούμενοι είναι περισσότεροι, η αρχειοθέτηση γίνεται μόνον ως προς αυτόν που παρέμεινε άγνωστος.»

Άρθρο 123

Αρμοδιότητα για την άρση κατάσχεσης - Δυνατότητα προσφυγής κατά της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή - Τροποποίηση του τίτλου και της παρ. 3 του άρθρου 269 ΚΠΔ

Στο άρθρο 269 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας: α) συμπληρώνεται ο τίτλος με τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή β) αντικαθίστανται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παρ. 3 και το άρθρο 269 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 269

Αντίγραφα και φωτογραφίες των πραγμάτων που κατασχέθηκαν - Άρση της κατάσχεσης. Δυνατότητα προσφυγής κατά της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή

1. Εκείνος που ενεργεί την ανάκριση εφοδιάζεται, αν είναι δυνατό, με αντίγραφα των εγγράφων που κατασχέθηκαν και με φωτογραφίες ή άλλες αναπαραστάσεις των πραγμάτων που κατασχέθηκαν και μπορούν να αλλοιωθούν ή είναι δύσκολο να φυλαχθούν.

2. Για τα πράγματα που μπορούν να φθαρούν διατάσσεται από εκείνον που ενεργεί την ανάκριση η πώληση κατά προτίμηση με δημόσιο πλειστηριασμό ή η καταστροφή, αν ο νόμος απαγορεύει την κατοχή τους ή έχουν καταστεί επικίνδυνα για την δημόσια υγεία.

3. Σε κάθε περίπτωση το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να αρθεί η κατάσχεση, αν δεν είναι πιθανόν ότι από αυτό τον λόγο θα δημιουργηθούν δυσχέρειες στην εξακρί-

βωση της αλήθειας. Κατά την προκαταρκτική εξέταση και την προανάκριση και στις περιπτώσεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 43 και των παρ. 2 και 3 του άρθρου 51 η άρση της κατάσχεσης διατάσσεται μετά την υποβολή αίτησης από τον κύριο των κατασχεθέντων, από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και κατά την κύρια ανάκριση από τον ανακριτή. Εναντίον της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή επιτρέπεται προσφυγή στο συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που κοινοποιήθηκε η διάταξη σε εκείνον που αιτήθηκε την άρση της κατάσχεσης.»

Άρθρο 124

Λόγοι επιβολής περιοριστικών όρων - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 282 ΚΠΔ

Η παρ. 3 του άρθρου 282 ΚΠΔ τροποποιείται και το άρθρο 282 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 282

Σκοπός και γενικές προϋποθέσεις επιβολής προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων

1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι ή κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να επιβληθεί προσωρινή κράτηση, υπό τις προϋποθέσεις των επόμενων άρθρων.

2. Ο σκοπός των περιοριστικών όρων, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και της προσωρινής κράτησης είναι να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης.

3. Περιοριστικοί όροι επιβάλλονται εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι για την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 2 και αν αυτοί δεν επαρκούν επιβάλλεται κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση και αν αυτό το μέτρο κρίνεται ανεπαρκές τότε μόνο εκδίδεται ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης.»

Άρθρο 125

Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση - Διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση των παρ. 2 και 4 του άρθρου 284 ΚΠΔ

Στο άρθρο 284 ΚΠΔ: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 διαγράφεται η λέξη «άλλοι» πριν από τις λέξεις «περιοριστικοί όροι», β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 οι λέξεις «του περιοριστικού όρου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του κατ' οίκον περιορισμού» και το άρθρο 284 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 284

Ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Ως κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση νοείται η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο στην διάταξη του ανακριτή κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων, που αποδεδειγμένα συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Η διάταξη που επιβάλλει τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση μπορεί να ορίζει την ευρύτερη περιοχή γύρω από τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του κατηγορουμένου, στην οποία θα μπορεί αυτός να κινείται για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών του. Για τον σκοπό αυτόν ο κατηγορούμενος επιτρέπεται με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων. Ο κατηγορούμενος υποχρεούται να μην επεμβαίνει ή επιδρά καθ' οιονδήποτε τρόπο στα ηλεκτρονικά μέσα και στα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αρμόδια υπηρεσία παρακολουθεί και καταγράφει μέσω συστήματος γεωεντοπισμού, μόνο την γεωγραφική θέση του κατηγορουμένου και τηρεί σχετικό αρχείο.

2. Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση επιβάλλεται μόνον εφόσον προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα και κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν για την επίτευξη των σκοπών της παρ. 2 του άρθρου 282, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος έχει γνώστη διαμονή στην χώρα και

α) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγοδίκος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από την συνδρομή ενός εκ των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή β) κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του για ομοειδή αξιόποινη πράξη, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

3. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη ή αν το έγκλημα τελέσθηκε κατ' εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα.

4. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση του κατηγορουμένου και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην παρ. 2 και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 2. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο διάρκειάς του κατ' οίκον περιορισμού είναι έξι (6) μήνες.

5. Μόνο η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν διατάσσεται χωρίς να προηγηθεί σχετικό αίτημα του κατηγορουμένου. Μόνο το γεγονός της μη υποβολής τέτοιου αιτήματος από τον τελευταίο δεν τον καθιστά δίχως άλλο ύποπτο φυγής ή διάπραξης νέων εγκλημάτων και αυτό δεν αρκεί για την επιβολή της προσωρινής κράτησης.

6. Αν ο κατηγορούμενος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 296. Σε περίπτωση όμως τέλεσης από τον κατηγορούμενο του εγκλήματος του άρθρου 173Α ΠΚ, ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση αντικαθίσταται με προσωρινή κράτηση.

7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 294. Το αίτημα για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση υποβάλλεται σωρευτικά από τον ανήλικο κατηγορούμενο και από εκείνον που έχει την επιμέλειά του. Αν ο ανήλικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή τελέσει το έγκλημα του άρθρου 173Α ΠΚ, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση.»

Άρθρο 126

Ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης μετά από παραπεμπτικό βούλευμα επί του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση σε σχέση με τη διάρκεια, άρση, εξακολούθηση ή παράτασή του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ

Η παρ. 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη της αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 294 και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 285

Διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και προκαταβολή εξόδων

1. Ως προς τη διάρκεια ισχύος του μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τη διαδικασία άρσης, εξακολούθησης ή παράτασής του εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στα άρθρα 292, 293 και 294.

2. Το κόστος των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης φέρει ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3. Για τον σκοπό αυτόν με τη διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται η υποχρέωση προκαταβολής των εξόδων επιτήρησης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Σε περίπτωση παράτασης της διάρκειας του μέτρου κατά το άρθρο 292, επιβάλλεται με το σχετικό βούλευμα η προκαταβολή των επιπλέον εξόδων. Αν για οποιονδήποτε λόγο αρθεί ή αντικατασταθεί το μέτρο πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού διαστήματος για το οποίο έχουν προκαταβληθεί τα έξοδα, τότε με την σχετική απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσεται η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που τα προκατέβαλε. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί, καταδικασθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, εφαρμόζεται ως προς τη διαφορά αντίστοιχα το άρθρο 299.

3. Σε περίπτωση μη προκαταβολής των εξόδων εντός της χορηγηθείσας από τον ανακριτή προθεσμίας, ο τελευταίος, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, επιβάλλει προσωρινή κράτηση, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι ο κατηγορούμενος στερείται την οικονομική δυνατότητα να τα καταβάλει, οπότε τα έξοδα επιβάλλονται στο δημόσιο.

4. Εκείνος σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το μέτρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση κρατείται μέχρι να προκαταβληθούν τα σχετικά έξοδα που του επιβλήθηκαν. Αφού καταβληθούν αυτά, οδηγείται στο αρμόδιο όργανο για την προσαρμογή του τεχνικού μέσου επιτήρησης, μαζί με την σχετική διάταξη του ανακριτή. Αν στην δικαστική περιφέρεια, στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο, δεν είναι αυτό δυνατόν, ο κατηγορούμενος οδηγείται χωρίς αναβολή στην πλησιέστερη δικαστική περιφέρεια, στην οποία λειτουργεί αρμόδιο όργανο. Αφού προσαρμοσθεί και ενεργοποιηθεί ο τεχνικός εξοπλισμός για την ηλεκτρονική επιτήρηση, οδηγείται στο προκαθορισμένο κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων και συντάσσεται έκθεση, αντίγραφο της οποίας εντάσσεται στη δικογραφία. Η διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού αρχίζει από την ημέρα έκδοσης της διάταξης επιβολής του.»

Άρθρο 127

Η προσωρινή κράτηση ανήλικων - Τροποποίηση του άρθρου 287 ΚΠΔ

Στο άρθρο 287ΚΠΔ: α) η υφιστάμενη παρ. αριθμείται ως παρ. 1, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 287 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 287

Η προσωρινή κράτηση ανήλικων

1. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και σε ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, υπό τους όρους του προηγούμενου άρθρου και εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση. Το ένταλμα προσωρινής κράτησης πρέπει να περιέχει ειδική και εμπειριστωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανήλικου.

2. Εάν ο ανήλικος τέλεσε πράξη που για τον ανήλικο είναι κακούργημα, εκτός των περιπτώσεων της παρ. 1, ο ανακριτής μπορεί να επιβάλει αναμορφωτικά μέτρα των περ. α' έως ια' της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ.»

Άρθρο 128
Έναρξη υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης
προσφυγής του κατηγορούμενου - Δυνατότητα άρσης
των περιοριστικών όρων - Τροποποίηση του τίτλου
και των παρ. 1 και 4 του άρθρου 290 ΚΠΔ

Στο άρθρο 290 ΚΠΔ: α) στον τίτλο διαγράφεται η λέξη «προσωπινώς», β) στην παρ. 1 τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς την αφετηρία του χρόνου υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης της προσφυγής, γ) τροποποιείται η παρ. 4 με την προσθήκη της δυνατότητας άρσης των περιοριστικών όρων και το άρθρο 290 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 290
 Προσφυγή του κρατουμένου»

1. Κατά του εντάλματος για την προσωρινή κράτηση και της διάταξης του ανακριτή που επέβαλε περιοριστικούς όρους επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να προσφύγει στο συμβούλιο των πλημμελειοδικών. Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την έκδοση του εντάλματος προσωρινής κράτησης ή από την κοινοποίηση της διάταξης επιβολής περιοριστικών όρων και συντάσσεται έκθεση δήλωσης ή εγχείρισης δικογράφου από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1. Η προσφυγή διαβιβάζεται στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών και εισάγεται από αυτόν χωρίς χρονοτριβή μαζί με την πρότασή του στο συμβούλιο, το οποίο και αποφασίζει αμετάκλητα.

2. Η προσφυγή δεν έχει ανασταλτική δύναμη.

3. Αν το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκδόθηκε ύστερα από βούλευμα δικαστικού συμβουλίου που έκρινε σε σχετική διαφωνία του ανακριτή και του εισαγγελέα, δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Το Συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν ασχολείται με την προσφυγή μπορεί να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με τους περιοριστικούς όρους που επιβάλλονται κατά την κρίση του ή να άρει ή να αντικαταστήσει με άλλους τους όρους που έχουν τεθεί.

5. Και μετά την άσκηση της προσφυγής ο ανακριτής εξακολουθεί την ανάκριση χωρίς διακοπή.»

Άρθρο 129
Επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού
με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση
της παρ. 4 του άρθρου 292 ΚΠΔ

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 292 ΚΠΔ οι λέξεις «ή άλλων όρων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση» και το άρθρο 292 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 292
 Διάρκεια της προσωρινής κράτησης»

1. Αν η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι (6) μήνες, ή στην εντελώς εξαιρετική περίπτωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή τους τρεις μήνες, το δικαστικό συμβούλιο αποφαιίνεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, αν πρέπει να απολυθεί ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του. Για το σκοπό αυτόν:

α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει αμέσως στο συμβούλιο πλημμελειοδικών με έγγραφη αιτιολογημένη πρότασή του. Ο γραμματέας του συμβουλίου ειδοποιεί με οποιοδήποτε μέσο (έγγραφο, τηλεγράφημα, τηλετύπημα ή τηλεομοιοτυπία) τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του για να διατυπώσει τις απόψεις του με έγγραφο υπόμνημα, μέσα σε προθεσμία που καθορίζει ο πρόεδρος του συμβουλίου και η οποία

δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 48 ωρών από την υποβολή της πρότασης στο συμβούλιο. Ο κατηγορούμενος, έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης. Ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του δεν εμφανίζονται ενώπιον του συμβουλίου, μπορεί όμως το συμβούλιο, αν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, να διατάξει την ενώπιόν του εμφάνιση του κατηγορουμένου, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας. Μετά ταύτα, το συμβούλιο αποφαιίνεται αμετάκλητα αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος ή να εξακολουθήσει η προσωρινή του κράτηση. Αν η ανάκριση ενεργείται ακροατήριου, κατά το άρθρο 28, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο εφετών.

β) Αν η ανάκριση έχει περατωθεί, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου, στο οποίο θα δικαστεί η υπόθεση ή ο εισαγγελέας εφετών, αν έχει ασκηθεί έφεση κατά βουλεύματος, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρονικού διαστήματος εισάγει τη δικογραφία με αιτιολογημένη πρότασή του στο αρμόδιο κατά την επόμενη παρ. συμβούλιο. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη περίπτωση α' για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, τη μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.

2. Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα: α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετίου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση.

Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παρ. 1, ο ανακριτής τριάντα ημέρες πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτήν την παρ., διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, ο οποίος μέσα σε δεκαπέντε ημέρες την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, είκοσι πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτήν την παρ. ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, υποβάλλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης. Κατά τα λοιπά, ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παρ. για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.

3. Αν δεν διαταχθεί η εξακολούθηση της προσωρινής κράτησης μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών μετά τη συμπλήρωση των τριών (3) ή των έξι (6) μηνών που προβλέπονται στην παρ. 1, το ένταλμα ή το βούλευμα με το οποίο είχε διαταχθεί παύει να ισχύει και ο αρμόδιος εισαγγελέας διατάσσει την απόλυση του προσωρινώς κρατουμένου. Αν το βούλευμα με το οποίο παρατείνεται η προσωρινή κράτηση δεν εκδοθεί πριν την παρέλευση του έτους, ο κατηγορούμενος απολύεται.

4. Όσα αναφέρονται στην παρ. 5 του άρθρου 290 και στα άρθρα 283 και 284 για την επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού. Μετά την παύση ισχύος του εντάλματος ή του βουλεύματος, με το οποίο διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, μπορεί να του επιβληθούν περιοριστικοί όροι.

5. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση ως προς την παράταση ή τη συμπλήρωση των ανώτατων ορίων της προσωρινής κράτησης επιλύεται από το κατά την παρ. 2 αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, εφαρμόζονται δε και στην περίπτωση αυτήν όσα ορίζονται στην παρ. 1 στοιχ. α' για την ακρόαση του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα.»

Άρθρο 130
Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση
συρροής εγκλημάτων - Αντικατάσταση του τίτλου
του άρθρου 293 ΚΠΔ

Ο τίτλος του άρθρου 293 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 293
 Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης
 σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων»

Άρθρο 131
Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης,
κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων
μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου -
Αντικατάσταση του τίτλου και της παρ. 1
του άρθρου 294 ΚΠΔ

Ο τίτλος και η παρ. 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ αντικαθίστανται και το άρθρο 294 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 294
 Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης,
 κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων
 μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου

1. Αν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου συνεχίστηκε και μετά την παραπομπή του σε δίκη, το αρμόδιο συμβούλιο οποτεδήποτε, ή το δικαστήριο κατά την διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης ή σε περίπτωση που θα αναβληθεί για οποιονδήποτε λόγο η εκδίκαση, μπορεί ύστερα από αίτηση του κατηγορουμένου, του εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως να άρει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει τα προηγούμενα μέτρα με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους. Το δικαστήριο που αποφασίζει την αναβολή ή ακυρώνει την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο ή εκδικάζει την υπόθεση αποφαινεται και για την εξακολούθηση ή την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν στις επόμενες τριάντα (30) ημέρες συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος.

2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παρ. είναι το συμβούλιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλημμελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την προσωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο.

3. Για να γίνει τυπικά παραδεκτή η αίτηση, δεν χρειάζεται να υποβληθεί προηγουμένως ο αιτών στην εκτέλεση του βουλεύματος ή της απόφασης.»

Άρθρο 132
Προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης - Τροποποίηση
της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 299 ΚΠΔ

Στο άρθρο 299 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς τις προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης, β) προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 299 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 299
 Απόδοση της εγγύησης

1. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή δεν γίνει σε βάρος του κατηγορία ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, ή αυτή κηρυχθεί απαράδεκτη, η εγγύηση επιστρέφεται άμεσα, ανεξάρτητα αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ή του βουλεύματος ένδικο μέσο. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ή το συμβούλιο με το ίδιο βούλευμα.

2. Αν καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο διατάσσει την απόδοση της εγγύησης. Η απόδοση εκτελείται από τον εισαγγελέα, μόλις ο αμετάκλητα καταδικασμένος φυλακιστεί για να εκτίσει την ποινή του, εκτός αν διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Από το ποσό της εγγύησης που επιστρέφεται και όταν ακόμη έχει κατατεθεί από τρίτους, αφαιρούνται

τα δικαστικά έξοδα και οι χρηματικές ποινές.

3. Αν το δικαστήριο ή το συμβούλιο των παρ. 1 και 2 παρέλειψε να αποφανθεί, εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 145.»

Άρθρο 133
Περάτωση της κύριας ανάκρισης σε υποθέσεις
ανηλίκων κατηγορουμένων, πλημμελημάτων
και αγνώστου δράστη - Τροποποίηση των παρ. 1, 3
και 5 του άρθρου 308 ΚΠΔ

Στο άρθρο 308 ΚΠΔ: α) στην παρ. 1 διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο, β) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, γ) τροποποιείται η παρ. 5 ως προς τις αναλογικά εφαρμοζόμενες διατάξεις και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 308
 Περάτωση της κύριας ανάκρισης

1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για τον σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο (2) μήνες ή, αν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Ο εισαγγελέας, εφόσον στη δικογραφία που του διαβιβάστηκε από τον ανακριτή μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης υπάρχουν κατηγορούμενοι κατά των οποίων έχει εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης, οφείλει εντός μηνός να υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο, για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του.

2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας καταρτίσει τη σχετική πρόταση, πριν την υποβάλει στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφο της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους.

3. Η κύρια ανάκριση στα πλημμελήματα περατώνεται και με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου με διαταγή του εισαγγελέα, εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ανακριτή. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 322. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα, αν δεχτεί την προσφυγή, να διατάξει είτε να υποβληθεί η προσφυγή στο συμβούλιο είτε να συμπληρωθεί η ανάκριση, που περατώνεται με βούλευμα του συμβουλίου. Η παρ. 1 του άρθρου 245 εφαρμόζεται αναλόγως. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαινεται για την συνέχιση ή όχι της προσωρινής κράτησης, καθώς και για την διατήρηση ή όχι των περιοριστικών όρων.

4. Στην περίπτωση της παρ. 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 100, 107 και 108. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να διορίσουν αντίκλητο δικηγόρο από τους διορισμένους στην έδρα του ανακριτή, και σε αυτόν γίνεται η γνωστοποίηση. Αν όμως οι διάδικοι κατοικούν έξω από την έδρα του ανακριτή, η γνωστοποίηση γίνεται μόνο αν έχουν διορίσει αντίκλητο.

5. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια πρώτο, τέταρτο και πέμπτο της παρ. 3 του άρθρου 245.»

Άρθρο 134
Υποχρεωτικός διορισμός δικηγόρου
για πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί
ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 340 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 340 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το δεύτερο

εδάφιο ως προς τον υποχρεωτικό διορισμό συνηγόρου για πλημμελήματα που επισύρουν ποινή φυλάκισης τριών (3) τουλάχιστον ετών, β) στο τελευταίο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «του κακουργήματος» και το άρθρο 340 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 340

Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου

1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα και στα πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το δικαιοδικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανήλικων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για τον σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακρίβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνηγόρου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικάζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης χωρίς διορισμό συνηγόρου.

2. Σε δίκες για κακούργημα, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να έχουν μακρά διάρκεια, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει με την ίδια διαδικασία στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο δύο (2) ή τρεις (3) συνηγόρους από τον ίδιο πίνακα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός (1) μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από έναν. Σε δίκες για κακούργημα με μακρά διάρκεια ή μη εμφάνιση ή μη παράσταση ή με οποιονδήποτε τρόπο μη εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από πληρεξούσιο δικηγόρο στις επόμενες της εναρκτήριας συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Σε περίπτωση δικαιολογημένης παραίτησης του πληρεξουσίου δικηγόρου ή ανάκλησης της προς αυτόν εντολής εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια α' και β' της παρούσας παραγράφου.

3. Σε πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτήν ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

4. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη

εμφάνισης ή μη εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην.

Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό.

5. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης και τον καθορισμό συνολικής εκτιμίας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παρ. 3.

Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.»

Άρθρο 135

Ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν από την απόφαση για την ενοχή - Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 343 ΚΠΔ

Η παρ. 2 του άρθρου 343 ΚΠΔ αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 343

Θέση επί της κατηγορίας - Ενημέρωση του κατηγορουμένου

1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του ύστερα από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.

2. Εφόσον το δικαστήριο μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας και πριν από την απόφαση για την ενοχή, προσανατολίζεται σε βελτίωση της κατηγορίας ή ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, οφείλει να ενημερώσει τον παρόντα κατηγορούμενο και να του δώσει τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη βελτίωση της κατηγορίας ή ο ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός ουδέποτε συνιστούν λόγο αναβολής της δίκης.»

Άρθρο 136

Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης, εφόσον ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να ασκήσει έφεση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 430 ΚΠΔ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 430 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς την προϋπόθεση της άσκησης αίτησης ακύρωσης της απόφασης από τον κατηγορούμενο και το άρθρο 430 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 430

Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης

1. Ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από συνήγορο, εφόσον δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης, μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για τον λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαραδέκτη. Η αίτηση γίνεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία οκτώ ημερών από την εκτέλεση της απόφασης ή και πριν από αυτή, με έκθεση που συντάσσεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή του δικαστηρίου του τόπου εκτέλεσης. Στην έκθεση εκείνος που υπέβαλε την αίτηση οφείλει να δηλώσει την τωρινή διαμονή του και να ορίσει αντίκλητο στην έδρα του δικαστηρίου, προς τον οποίο θα γίνονται όλες οι επιδόσεις και οι κοινοποιήσεις που αφορούν τον κατηγορούμενο, διαφορετικά, η αίτησή του είναι απαραδέκτη. Η αίτηση εισάγεται για συζήτηση στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, την πρώτη δικάσιμο ύστερα από τρεις ημέρες από τη σύνταξη της σχετικής έκθεσης, χωρίς να προσκαλείται εκείνος που υπέβαλε την αίτηση. Ο αρμόδιος εισαγγελέας οφείλει να κλητεύσει, χωρίς να τηρήσει καμιά

προθεσμία, τους μάρτυρες που τυχόν του προτάθηκαν από εκείνον που υπέβαλε την αίτηση.

2. Η αίτηση ακύρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης. Μπορεί όμως ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μόλις πληροφορηθεί ότι ασκήθηκε η αίτηση ακύρωσης, να διατάξει την αναβολή ή την διακοπή της εκτέλεσης.»

Άρθρο 137

Ποια είναι τα ένδικα μέσα - Αντικατάσταση του άρθρου 462 ΚΠΔ

Το άρθρο 462 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 462
Ποια είναι τα ένδικα μέσα

Τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στην ποινική διαδικασία κατά των βουλευμάτων και των αποφάσεων, εκτός από όσα ορίζονται με ειδικές διατάξεις του Κώδικα, είναι: α) η έφεση και β) η αίτηση για αναίρεση.»

Άρθρο 138

Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα - Τροποποίηση του άρθρου 465 ΚΠΔ

Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 465 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη των λέξεων «σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας» και το άρθρο 465 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 465
Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα

Ο εισαγγελέας εφετών και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, σε όσες περιπτώσεις τους παρέχει ο νόμος ένδικα μέσα, μπορούν να τα ασκήσουν, οποιαδήποτε γνώμη ή πρόταση και αν είχαν διατυπώσει κατά τη συζήτηση ύστερα από την οποία εκδόθηκε η απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται, είτε οι ίδιοι είτε κατώτερος εκπρόσωπος της εισαγγελικής αρχής. Ο ανώτερος σε βαθμό εισαγγελέας έχει την ίδια δυνατότητα, ακόμη και αν ο κατώτερος αποδέχτηκε την απόφαση. Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.»

Άρθρο 139

Παραδεκτή άσκηση ενδίκου μέσου ως προϋπόθεση αναστολής - Χορήγηση αναστολής από το τριμελές ή πενταμελές εφετείο - Τροποποίηση του άρθρου 471 ΚΠΔ

Στο άρθρο 471 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 ως προς την αποτύπωση της άσκησης παραδεκτού ενδίκου μέσου, β) στην παρ. 2: βα) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, ββ) στην αρχή του τελευταίου εδαφίου η λέξη «δευτέρα» αντικαθίσταται από τη λέξη «νέα» και το άρθρο 471 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 471
Ανασταλτική δύναμη των ενδίκων μέσων

1. Το ένδικο μέσο που ασκήθηκε παραδεκτά, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Δεν αναστέλλεται όμως η διάταξη του βουλεύματος που αφορά τη σύλληψη και την προσωρινή κράτηση. Αν το βούλευμα αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές.

2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το

δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Αν το εκδόν δικαστήριο είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο ή το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, και εφόσον αυτό δεν συνεδριάζει κατά το άρθρο 377 ΚΠΔ, την αναστολή χορηγεί το Τριμελές ή Πενταμελές Εφετείο αντίστοιχα. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωστόσο εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Νέα αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.»

Άρθρο 140

Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων σε περίπτωση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης - Πότε άρχεται η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 473 ΚΠΔ

Στο άρθρο 473 ΚΠΔ: α) στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 1: αα) μετά τις λέξεις «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» προστίθεται η φράση «ή ζητήθηκε η έκδοση», αβ) οι λέξεις «σε εκτέλεση του εντάλματος» διαγράφονται, β) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1, γ) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2, δ) τροποποιείται το τρίτο εδάφιο της παρ. 3, ως προς την έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση αναίρεσης και προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο σχετικά με την καθaroγραφία της προσβαλλόμενης απόφασης και το άρθρο 473 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 473
Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων

1. Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα (10) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης, η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη, εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για την προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων. Για τον εισαγγελέα η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων είναι ενός μήνα από την έκδοση του βουλεύματος.

Σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, που εκδόθηκε ερήμην του κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να έχει εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιο του δικηγόρου ή να έχει κλητευθεί αυτοπροσώπως ή να έχει ενημερωθεί με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και με βάση την οποία εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή ζητήθηκε η έκδοση, η απόφαση επιδίδεται εκ νέου στον κατηγορούμενο αμέσως μετά την παράδοσή του στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός αν αυτή του επιδόθηκε ήδη αυτοπροσώπως ή έχει δηλωθεί ρητά από αυτόν η μη αμφισβήτησή της. Η νέα επίδοση αποτελεί την αφετηρία της ανωτέρω προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της αρχικής και της νέας επίδοσης αναστέλλεται η προθεσμία παραγραφής του εγκλήματος χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς της παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ.

2. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι (20) ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3.

3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθaroγραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Ειδικά για τον κατηγορούμενο, ο οποίος αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης γνωστοποίησε με δήλωση του ίδιου ή του συνηγόρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την

άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθυρογραμμένης. Η καταχώριση της καθυρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει την παραγραφή της ποινής, η οποία αρχίζει τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση. Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρίζονται καθυρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέλθηκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης, το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Στην περίπτωση αυτή η απόφαση καθυρογράφεται εντός του απολύτως αναγκαίου χρόνου. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει και στην περίπτωση αυτή, από την ως άνω καταχώριση.

4. Οι παραπάνω προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων καθώς και για την άσκηση οιονεί ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου.»

Άρθρο 141

Τρόπος άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 474 ΚΠΔ

Στο άρθρο 474 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την απαλοιφή της επιφύλαξης της παρ. 2 του άρθρου 473, β) προστίθεται νέα παρ. 2Α και το άρθρο 474 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 474

Τρόποι και λόγοι άσκησης ενδίκου μέσου

1. Το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (ή το βούλευμα) ή στον γραμματέα του ειρηνοδίκου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Αν αυτός κρατείται στη φυλακή, η δήλωση μπορεί να γίνει και σε εκείνον που τη διευθύνει. Για τη δήλωση συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από εκείνον που την υποβάλλει ή τον αντιπρόσωπό του (άρθρο 466 παρ. 1) και από κείνον που τη δέχεται. Ο εισαγγελέας μπορεί να δηλώσει την άσκηση του ενδίκου μέσου και με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονική αλληλογραφία, οπότε το ένδικο μέσο θεωρείται ότι ασκήθηκε με την αποδεδειγμένη αποστολή τους.

2. Το ένδικο μέσο μπορεί επίσης να ασκηθεί και με κατάθεση δικογράφου στα παραπάνω πρόσωπα, για την οποία συντάσσεται έκθεση εγχείρησης.

2Α. Η αναίρεση μπορεί να ασκηθεί από τον κατηγορούμενο και με δήλωση που περιέχει όσα ορίζονται στην παρ. 4 και επιδίδεται στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

3. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλον γραμματέα ή στον διευθυντή των φυλακών, αποστέλλεται αμέσως στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.

4. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται το ένδικο μέσο.»

Άρθρο 142

Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος - Άσκηση ενδίκου μέσου από κρατούμενο αναίρεσίνοντα - Παραδεκτό ενδίκου μέσου - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 και προσθήκη νέας παρ. 2Α στο άρθρο 476 ΚΠΔ

Στο άρθρο 476 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη της προϋπόθεσης έλλειψης εννόμου συμφέροντος για την κήρυξη απαράδεκτου του ενδίκου μέσου, β) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 αναφορικά με τη δυνατότητα συμπλήρωσης τυπικών διατυπώσεων που δεν έχουν τηρηθεί, γ) στην παρ. 1 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, δ) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τον ορισμό της έφεσης ως ενδίκου

μέσου, ε) προστίθεται νέα παρ. 2Α και το άρθρο 476 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 476

Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο

1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή δεν είχε έννομο συμφέρον ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νόμιμα παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον συνήγορο αντίκλητό του, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο, εκτός εάν η διατύπωση που δεν έχει τηρηθεί για την άσκησή του είναι τυπική και μπορεί να συμπληρωθεί. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον αντίκλητό του για να προσέλθει στο συμβούλιο και να εκθέσει τις απόψεις του ή να συμπληρώσει την τυπική διατύπωση που δεν έχει τηρηθεί, σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο). Αν ο αναίρεσίων κρατείται, δεν μεταγεται αλλά μπορεί να υποβάλλει υπόμνημα και να εκπροσωπηθεί από συνήγορο. Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά), η οποία αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωσή του που επισυνάπτεται στη δικογραφία.

2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο της έφεσης ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση.

2Α. Ελλείψεις και σφάλματα της έκθεσης που συντάσσεται κατά τη δήλωση άσκησης ενδίκου μέσου ή της έκθεσης εγχείρησης που συντάσσεται κατά την κατάθεση του σχετικού δικογράφου, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 474, τα οποία αποδίδονται χωρίς αμφιβολία στα αρμόδια για τη σύνταξη της έκθεσης πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 474 και αφορούν στον τύπο ή στο περιεχόμενο της έκθεσης, δεν συνιστούν λόγους απαραδέκτου του ενδίκου μέσου.

3. Αν το ένδικο μέσο κηρυχθεί απαράδεκτο, τα αποτελέσματά του παύουν αυτοδικαίως κατά το άρθρο 469.»

Άρθρο 143

Σε ποιους επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος - Τροποποίηση του άρθρου 477 ΚΠΔ

Στο άρθρο 477 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων» προστίθενται οι λέξεις «και για οποιονδήποτε λόγο» και το άρθρο 477 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 477

Σε ποιους επιτρέπεται

Έφεση κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα, στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων και για οποιονδήποτε λόγο σε όσες άλλες περιπτώσεις ειδικά ορίζει ο νόμος.»

Άρθρο 144

Άσκηση έφεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών από τον κατηγορούμενο για λόγους εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης - Τροποποίηση της παρ. β' της παρ. 1 του άρθρου 478 ΚΠΔ

Στην παρ. β' της παρ. 1 του άρθρου 478 ΚΠΔ διαγράφεται η λέξη «ευθείας» και το άρθρο 478 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 478

Πότε επιτρέπεται στον κατηγορούμενο

1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α) της απόλυτης ακυρότητας και β) της εσφαλμένης ερμηνείας ή εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης.

2. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται επίσης στον ανήλικο κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για έγκλημα που, αν το τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και για το οποίο επιβάλλεται η ποινή του περιορισμού σε ειδικό κατώτατο κράτησης ανήλικων, σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, και μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος.»

Άρθρο 145

**Προθεσμία άσκησης αίτησης αναίρεσης
κατά του βουλεύματος του συμβουλίου
πλημμελειοδικών - Τροποποίηση της παρ. 3
του άρθρου 483 ΚΠΔ**

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ αντικαθίσταται και το άρθρο 483 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 483

Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα

1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος, που αφορά κακούργημα, όταν αυτό παραπέμπει τον κατηγορούμενο ή αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη.

2. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας εφετών για τα βουλεύματα του συμβουλίου των εφετών.

3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί, εφόσον δεν έχει ήδη ασκήσει έφεση από τον εισαγγελέα εφετών, να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εκδίδονται αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 480, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει για τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης του εισαγγελέα εφετών και του κατηγορούμενου. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλέπονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

Άρθρο 146

**Παραδεκτό άσκησης αίτησης αναίρεσης
ως προϋπόθεση για την εξέτασή της - Τροποποίηση
της παρ. 2 του άρθρου 484 ΚΠΔ**

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 484 ΚΠΔ η φράση «είναι εμπρόθεσμη και νομότυπη» αντικαθίσταται από τη φράση «ασκήθηκε παραδεκτά» και το άρθρο 484 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 484

Λόγοι αναίρεσης

1. Λόγοι για να ανααιρεθεί το βούλευμα είναι μόνο: α) η απόλυτη ακυρότητα (άρθρο 171 αριθ. 1), β) η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόστηκε στο βούλευμα, γ) η παραβίαση του δεδικασμένου ή της εκκρεμοδικίας (άρθρο 57), δ) η έλλειψη ειδικής αιτιολογίας (άρθρο 139), ε) η παράνομη απόρριψη της έφεσης κατά του βουλεύματος ως απαράδεκτης (άρθρο 476) και στ) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει, όταν το συμβούλιο άσκησε δικαιοδοσία

που δεν του δίνει ο νόμος και ιδιαίτερα όταν αποφάνθηκε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του ή έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που με ρητή διάταξη του νόμου υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων ή αποφάνθηκε πέρα από την εξουσία του κατά τα άρθρα 307, 310 και 318 ή, τέλος, παρέπεμψε σε δίκη τον κατηγορούμενο για έγκλημα για τον οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη για την ποινική δίωξη αίτηση ή έγκληση (άρθρα 41 και 53) ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 56) ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητά η έκδοση (άρθρο 438).

2. Αν η αίτηση για αναίρεση ασκήθηκε παραδεκτά, ο Άρειος Πάγος εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τους πιο πάνω λόγους αναίρεσης. Το άρθρο 318 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτήν.»

Άρθρο 147

**Αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενα ζητήματα
επί παραδεκτής έφεσης κατά της απόφασης
που κηρύσσει αναρμοδιότητα - Τροποποίηση
του άρθρου 488 ΚΠΔ**

Στο άρθρο 488 ΚΠΔ: α) η υφιστάμενη παρ. αριθμείται ως παρ. 1, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 488 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 488

Έφεση κατά της απόφασης
που κηρύσσει αναρμοδιότητα

1. Στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα επιτρέπεται έφεση κατά της απόφασης με την οποία το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι είναι καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο ή στον εισαγγελέα (άρθρο 120), μόνο για παραβίαση των διατάξεων περί αρμοδιότητας.

2. Αν η έφεση είναι παραδεκτή, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του αυτεπαγγέλτως το δεδικασμένο, την εκκρεμοδικία, την παραγραφή του αξιοποίνου και την απόλυτη ακυρότητα.»

Άρθρο 148

**Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης τριμελούς
πλημμελειοδικείου και εφετείου για πλημμελήματα
από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα -
Τροποποίηση της περ. β' και κατάργηση
της περ. δ' του άρθρου 489 ΚΠΔ**

Στο άρθρο 489 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η περ. β' ως προς την ιδιότητα του κατηγορουμένου, β) καταργείται η περ. δ' και το άρθρο 489 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 489

Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης
από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα

Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από δύο μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από δύο (2) μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παρ. 6), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσδικίας ή συμμετοχος ή δράστης συναφούς πλημμελήματος, σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις (4) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα (480) ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις (4) μήνες, γ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανη-

λίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) (καταργείται), ε) κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στέρησης της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός (1) έτους για πλημμέλημα.»

Άρθρο 149

Έφεση στην περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής - Αντικατάσταση τίτλου και άρθρου 490 ΚΠΔ

Στον τίτλο του άρθρου 490 ΚΠΔ οι λέξεις «ειδικές περιπτώσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής», η φράση «της στέρησης της ελευθερίας ποινής ή» διαγράφεται και το άρθρο 490 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 490

Έφεση σε περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής

Στην περίπτωση του άρθρου 80 παρ. 6 του ΠΚ, το δικαίωμα για την άσκηση έφεσης ρυθμίζεται από το ύψος της χρηματικής ποινής που προσδιορίστηκε σύμφωνα με αυτό, αν εξαιτίας του ύψους αυτού μπορεί η απόφαση να προσβληθεί με έφεση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο.»

Άρθρο 150

Άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα εφετών κατά καταδικαστικής απόφασης του μονομελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 491 ΚΠΔ

Η παρ. 1 του άρθρου 491 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς το αντικείμενο της έφεσης κατά καταδικαστικής απόφασης που ασκείται από τον εισαγγελέα εφετών και το άρθρο 491 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 491

Ιδίως από τον εισαγγελέα

1. Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 489, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλει με έφεση κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών πλημμελειοδικείων της περιφέρειάς του και ο εισαγγελέας εφετών κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών και τριμελών πλημμελειοδικείων και των δικαστηρίων ανηλίκων, του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς και του τριμελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του, είτε υπέρ είτε εναντίον εκείνου που καταδικάστηκε.

2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατά τα άρθρα 489 και 490, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.»

Άρθρο 151

Ανασταλτική δύναμη της έφεσης - Τροποποίηση της παρ. 2, κατάργηση της παρ. 3 και αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 497 ΚΠΔ

Στο άρθρο 497 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η παρ. 2: αα) με την προσθήκη του μέτρου του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, αβ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής, αγ) τροποποιείται το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης σε περίπτωση αιτιολογημένης απόφασης του δικαστηρίου, β) καταργείται η παρ. 3, γ) αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 και το άρθρο 497 διαμορφώνεται ως εξής:

Άρθρο 497

Ανασταλτική δύναμη της έφεσης

1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της.

2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης ή περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα εκτός αν το δικαστήριο αιτιολογώντας, ειδικά την απόφασή του, κρίνει αλλιώς.

3. [Καταργείται].

4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση.

5. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την ανασταλτική δύναμη της έφεσης από την επιβολή περιοριστικών όρων. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε.

7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στέρησης της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παρ. 1 του τελευταίου άρθρου.

8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατούμενου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδικές του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένειά του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαινεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης.

9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό.

10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπνώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.»

Άρθρο 152

Επιδόσεις επί έφεσης σε περίπτωση μη διορισμού αντικλήτου ή μη ακριβούς δηλωθείσας διεύθυνσης - Τροποποίηση του άρθρου 498 ΚΠΔ

Στο άρθρο 498 ΚΠΔ προστίθεται νέο τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 498 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 498

Διατυπώσεις της έφεσης

Η έφεση ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 474. Ο διάδικος που ασκεί την έφεση οφείλει στην έκθεση αυτή να διορίσει αντίκλητο έναν από τους δικηγόρους που υπηρετούν στην έδρα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή που δικάζει σε δεύτερο βαθμό. Στον αντίκλητο αυτόν μπορούν να γίνουν οι επιδόσεις οι οποίες αφορούν τον διάδικο που τον διόρισε, εκτός από την κλήση για τη συζήτηση της έφεσης. Ο διάδικος αυτός οφείλει επίσης στην ίδια έκθεση να δηλώσει την κατοικία του, ορίζοντας ακριβώς τη διεύθυνσή του (πόλη, χωριό, οδό, αριθμό) και να δηλώνει κάθε μεταβολή της μέσα σε πέντε ημέρες στον εισαγγελέα εφετών. Αν δεν διοριστεί αντίκλητος ή αν δεν δηλωθεί με ακρίβεια η κατοικία ή κάθε μεταβολή αυτής, οι επιδόσεις γίνονται κατά την παρ. 4 του άρθρου 156 ΚΠΔ.»

Άρθρο 153

Παραδεκτό της έφεσης - Απουσία του εκκαλούντος κατά τη νέα συζήτηση μετά από διακοπή ή αναβολή - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 501 ΚΠΔ

Στο άρθρο 501 ΚΠΔ: α) στην παρ. 1 ο αριθμός 2 αντικαθίσταται από τον αριθμό 3, β) στην παρ. 2 η λέξη «προσώπου» αντικαθίσταται από τη λέξη «διαδίκου», γ) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της προϋπόθεσης του παραδεκτού της έφεσης, δ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 501 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 501

Κύρια συζήτηση α) Όταν απουσιάζει ο εκκαλών

1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή διά συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, εκτός αν έχει προηγηθεί παραίτηση, οπότε κηρύσσεται अपαράδεκτη. Διατάσσεται επίσης με την ίδια απόφαση του εφετείου να καταπέσει η εγγύηση η οποία δόθηκε κατά το άρθρο 497. Η απόφαση που απορρίπτει την έφεση μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση. Η διάταξη του άρθρου 349 για αναβολή της συζήτησης εφαρμόζεται και υπέρ του εκκαλούντος. Εφαρμόζονται επίσης ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 341 και 435.

2. Η απόρριψη της έφεσης εκείνου που την άσκησε και απουσιάζει δεν εμποδίζει την κατά το άρθρο 502 συζήτηση της έφεσης άλλου διαδίκου που εμφανίστηκε ή της έφεσης του εισαγγελέα.

3. Αν η έφεση ασκήθηκε παραδεκτά και συντρέχει περίπτωση του άρθρου 368 εδ. β' και γ' ή η πράξη κατέστη ανέγκλητη, το δικαστήριο παρά την απουσία του εκκαλούντος προχωρεί στην έκδοση σχετικής απόφασης.

4. Αν μετά την έναρξη της συζήτησης της έφεσης λάβει χώρα διακοπή ή αναβολή αυτής και κατά τη νέα συζήτηση ο εκκαλών κατηγορούμενος αν και κλητεύθηκε νομίμως, δεν εμφανιστεί όπως ορίζεται στη παρ. 1 δικάζεται σαν να ήταν παρών. Τα άρθρα 341 και 435 εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση αυτήν.»

Άρθρο 154

Αρμόδιο δικαστήριο για την τύχη της εγγύησης - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 503 ΚΠΔ

Η παρ. 2 του άρθρου 503 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς το αρμόδιο δικαστήριο και το άρθρο 503 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 503

Τύχη της εγγύησης

1. Με την απόφαση που εκδίδει για την έφεση, το δικαστήριο αποφασίζει ταυτόχρονα και για την απόδοση της εγγύησης που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497, αν η κατάπτωση της δεν έχει διαταχθεί σύμφωνα με τα άρθρα 501 και 298 παρ. 1.

2. Αν ο εκκαλών καταδικάστηκε χωρίς να είναι παρών όταν απαγγέλθηκε η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, προσκαλείται από τον εισαγγελέα αυτού, είτε ο ίδιος είτε με τον αντίκλητό του, να εμφανιστεί μέσα σε οκτώ ημέρες στον εισαγγελέα του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου που ορίζεται στην πρόσκληση και να υποβληθεί με την θέλησή του στην εκτέλεση της απόφασης. Αν δεν εμφανιστεί, η εγγύηση που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497 καταπίπτει με απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, στο οποίο κλητεύεται και ο κατηγορούμενος και εκείνος που έδωσε την εγγύηση, εκτός αν αυτή είχε προηγουμένως καταπέσει σύμφωνα με το άρθρο 501 παρ. 1.»

Άρθρο 155

Προθεσμία αναίρεσης για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 507 ΚΠΔ

Στο άρθρο 507 ΚΠΔ τροποποιείται η προθεσμία άσκησης αναίρεσης από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και το άρθρο 507 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 507

Προθεσμία αναίρεσης για τους εισαγγελείς

Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώριση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και για μεν τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι ενός (1) μηνός, για δε τους λοιπούς εισαγγελείς είκοσι (20) ημερών, από την καταχώριση αυτήν.»

Άρθρο 156

Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως - Αυτεπάγγελτη εφαρμογή του επεικέστερου νόμου που ισχύει μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 511 ΚΠΔ

Στο άρθρο 511 ΚΠΔ: α) στο τρίτο εδάφιο μετά από τη λέξη «δεδικασμένο» προστίθενται οι λέξεις «και την εκκρεμοδικία», β) στο τέλος του τελευταίου εδαφίου προστίθεται οι λέξεις «και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου» και το άρθρο 511 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 511

Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως

Αν εμφανιστεί ο ανααιρεσίων και κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, όλους τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 510, εκτός από τον προβλεπόμενο στο στοιχ. Β. Δεν επιτρέπεται όμως να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και την εκκρεμοδικία και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθαν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου.»

Άρθρο 157
Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση
σημειώματος - Αντικατάσταση του άρθρου 513 ΚΠΔ

Το άρθρο 513 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 513
Υποχρέωση του εισαγγελέα
για κατάθεση σημειώματος

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει σημείωμα στη γραμματεία του Αρείου Πάγου το αργότερο την προηγούμενη ημέρα της συζήτησης της αναίρεσης. Το ίδιο ισχύει και για τη μετ' αναβολή συζήτηση, αν ο εισαγγελέας της έδρας δεν υιοθετεί το προηγούμενο σημείωμα. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου του σημειώματος.»

Άρθρο 158
Μη δυνατότητα άσκησης δεύτερης αναίρεσης -
Τροποποίηση του άρθρου 514 ΚΠΔ

Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 514 ΚΠΔ διαγράφεται και το άρθρο 514 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 514
Συζήτηση α) Μη εμφάνιση του ανααιρεσείοντος

Αν δεν εμφανιστεί ο ανααιρεσείων, η αίτησή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη και μπορεί να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ. Κατά της απορριπτικής απόφασης του Αρείου Πάγου δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο. Κατ' εξαίρεση, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο ανααιρεσείων, ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως: α) παραθέτει το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου που εφαρμόστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, αν αυτό δεν έχει παρατεθεί σε αυτή ή έχει παρατεθεί εσφαλμένα και β) εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον επεικέτερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 511).»

Άρθρο 159
Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής -
Αντικατάσταση του άρθρου 522 ΚΠΔ

Το άρθρο 522 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 522
Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής

Στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση δεν επιτρέπεται να συμμετέχει ένορκος και δικαστής από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως.»

Άρθρο 160
Προθεσμία για την υποβολή της αίτησης
για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης -
Τροποποίηση του άρθρου 523 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 523 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς την προθεσμία άσκησης της αίτησης επανεξέτασης του προταθέντος λόγου αναίρεσης και το άρθρο 523 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 523
Επανεξέταση

Αν η αίτηση για αναίρεση απορρίφθηκε από παραδρομή ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή αν κάποιος προταθείς λόγος αναίρεσης δεν κρίθηκε, με αίτηση του ανααιρεσείοντα ή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή αυτεπαγγέλτως, ο Άρειος Πάγος επανέρχεται για αποκατάσταση της παραδρομής ή κρίση του μη εξετασθέντος λόγου. Η αίτηση για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε πρέπει να υποβληθεί, με ποινή

απαραδέκτου, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την καθαρογραφή της απόφασης του Αρείου Πάγου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται όσα ορίζει το άρθρο 512.»

Άρθρο 161
Δέσμευση των αποφάσεων της ολομέλειας
και των τμημάτων του Αρείου Πάγου κατά τη συζήτηση
στο δικαστήριο της παραπομπής - Προσθήκη εδαφίου
στην παρ. 1 του άρθρου 524 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 524 ΚΠΔ προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 524 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 524
Συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής

1. Η συζήτηση στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα. Επίσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 134. Οι αποφάσεις της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση, ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν.

2. Αν η νέα συζήτηση διατάχθηκε ύστερα από αναίρεση που ασκήθηκε μόνο από εκείνον που καταδικάστηκε ή σε όφελός του, το δικαστήριο της παραπομπής δεσμεύεται από την απαγόρευση του άρθρου 470.»

Άρθρο 162
Αίτηση και προϋποθέσεις για επανάληψη ποινικής
διαδικασίας σε όφελος του καταδικασμένου -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 525 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 525 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η περ. 6 με την προσθήκη της περίπτωσης αναγνώρισης της παραβίασης με μονομερή δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 525 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 525
Επανάληψη σε όφελος του καταδικασμένου

1. Η ποινική διαδικασία που περατώθηκε με αμετάκλητη απόφαση επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για πλημμέλημα ή κακούργημα, μόνο στις εξής περιπτώσεις: 1) αν δύο άνθρωποι καταδικάστηκαν για την ίδια πράξη με δύο διαφορετικές αποφάσεις και γίνεται αναμφισβήτητα φανερό από τη σύγκρισή τους ότι ένας από τους δύο είναι αθώος, 2) αν, ύστερα από την οριστική καταδίκη κάποιου, αποκαλύφθηκαν νέα - άγνωστα στους δικαστές που τον καταδίκασαν - γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προσκομιστεί προηγουμένως, κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε, 3) αν βεβαιωθεί ότι άσκησαν ουσιώδη επιρροή στην καταδίκη του κατηγορουμένου ψευδείς καταθέσεις μαρτύρων ή γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ή πλαστά αποδεικτικά έγγραφα ή πειστήρια, τα οποία είχαν προσαχθεί ή ληφθεί υπόψη στη διαδικασία του ακροατηρίου, 4) αν αποδείχθηκε δωροληψία δικαστή ή ενόρκου που μετείχε στο δικαστήριο που απήγγειλε την καταδίκη ή άλλη από πρόθεση παράβαση του δικαστικού τους καθήκοντος, 5) αν μετά την αμετάκλητη καταδίκη αποδείχθηκε ότι ο καταδικασμένος αθωώθηκε με άλλη αμετάκλητη απόφαση ή βούλευμα, 6) αν διαπιστώνεται με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) ή αναγνωρίζεται με μονομερή δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του Ε.Δ.Δ.Α., η οποία έγινε αποδεκτή με απόφασή του, παραβίαση δικαιώματος που αφορά στον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή στην ουσιαστική διάταξη που εφαρμόστηκε. Στη τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται η διαπιστωθείσα από το Ε.Δ.Δ.Α. δικονομική παραβίαση να επηρεάσει αρνητικά την κρίση του ποινικού δικαστηρίου. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών, που αρχίζει

από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή από την κοινοποίηση της απόφασης του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε αποδεκτή μονομερής δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του και διαγράφηκε η προσφυγή από το πινάκιο.

2. Οι κατά την παρ. 1 αριθ. 3 αξιόποινες πράξεις της ψευδούς κατάθεσης της πλαστογραφίας, της ψευδούς βεβαίωσης, της υπαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης, της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος πρέπει να αποδεικνύονται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκτός αν δεν εκδόθηκε τέτοια απόφαση επειδή υπήρχαν νόμιμοι λόγοι που εμπόδιζαν την εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της ή ανέσειλαν την ποινική δίωξη.»

Άρθρο 163

Αντικατάσταση τίτλου εβδομού βιβλίου ΚΠΔ

Ο τίτλος του ΕΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ» αντικαθίσταται ως εξής:

«ΕΒΔΟΜΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ»

Άρθρο 164

Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα - Τρόπος κλήτευσης του καταδικασθέντος στο αρμόδιο δικαστήριο - Τροποποίηση του άρθρου 550 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 550 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς την εφαρμοζόμενη διάταξη επί αμφιβολίας του δικαστηρίου και το άρθρο 550 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 550
Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα

Στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες αμετάκλητες αποφάσεις εναντίον του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη, εκτελείται μόνο εκείνη που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή. Αν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 563. Με την εκτέλεση της απόφασης που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή, ακυρώνονται αυτοδικαίως όλες οι άλλες αποφάσεις.»

Άρθρο 165

Αρμόδιο δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής επί καταδικών που απαγγέθηκαν από δικαστήρια ανηλίκων για διαφορετικά εγκλήματα - Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 2 του άρθρου 551 ΚΠΔ

Στην παρ. 2 του άρθρου 551 ΚΠΔ προστίθενται νέο δεύτερο και τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 551 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 551
Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για διαφορετικά εγκλήματα

1. Αν πρόκειται να εκτελεστούν κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν, εφαρμόζονται οι ορισμοί του ΠΚ για τη συρροή.

2. Αν στις καταδικές που απαγγέθηκαν η κατά την επόμενη παράγραφο ποινή βάσης επιβλήθηκε από το τριμελές ή μονομελές πλημμελειοδικείο, αρμόδιο για να καθορίσει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί είναι το μονομελές πλημμελειοδικείο. Αν οι καταδικές απαγγέθηκαν από το Μονομελές ή Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων ή και από το Μονομελές ή Τριμελές Πλημμελειοδικείο, αρμόδιο είναι το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων. Σε κάθε άλλη περίπτωση αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο. Το ανωτέρω κατά περίπτωση αρμόδιο Δικαστήριο για τον καθορι-

σμό της συνολικής ποινής έχει και τη δικαιοδοσία των παρ. 4 και 5 του άρθρου 80 ΠΚ.

3. Για τον καθορισμό της συνολικής ποινής, ως ποινή βάσης λαμβάνεται υπόψη η βαρύτερη από αυτές, σε περίπτωση δε ίσης διάρκειας αυτών λαμβάνεται υπόψη η νεότερη απόφαση. Αν με ταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική ποινή, αν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις. Στην περίπτωση αυτή για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παρ. αρμοδιότητας λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει την συνολική ποινή.

4. Η αίτηση για καθορισμό συνολικής ποινής υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική εντολή γι' αυτό. Εκείνος που καταδικάστηκε κλητεύεται και αν κρατείται, δεν προσάγεται στο δικαστήριο, μπορεί, όμως, να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο διοριζόμενο κατά τους όρους του άρθρου 42 παρ. 2.

5. Το δικαστήριο αποφαινεται αφού ακούσει τον καταδικασμένο ή τον συνήγορο του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα. Κατά της απόφασης επιτρέπεται αναίρεση στον καταδικασμένο και τον εισαγγελέα.»

Άρθρο 166

Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής επί περισσότερων καταδικαστικών αποφάσεων κατά του ίδιου προσώπου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 552 ΚΠΔ

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 552 ΚΠΔ προστίθεται νέο εδάφιο και το άρθρο 552 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 552
Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής και της δήμευσης

1. Η έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε με την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών νόμων για την εκτέλεση των ποινών. Για την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, προκειμένου να εκτίσει την στερητική της ελευθερίας ποινή, συντάσσεται έκθεση, υπογραφόμενη από το όργανο της δημόσιας δύναμης που τον παραδίδει και από τον διευθυντή της φυλακής που τον παραλαμβάνει. Η έκθεση επισυνάπτεται στη δικογραφία. Όταν εκτελούνται κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις, μέχρις ότου καθοριστεί συνολική ποινή θεωρείται ότι εκτίεται η βαρύτερη ποινή.

2. Αν ο καταδικασμένος σε ποινή στερητικής της ελευθερίας δεν κρατείται προσωρινά, είναι όμως παρών στην απαγγελία της απόφασης, εκείνος που φροντίζει για την εκτέλεση της απόφασης (άρθρο 549) διατάσσει και προφορικά ακόμη την εκτέλεσή της, όταν αυτή μπορεί να εκτελεστεί αμέσως. Διαφορετικά, μόλις η απόφαση γίνει αμετάκλητη διαβιβάζεται στην αρμόδια αστυνομική αρχή έγγραφη εντολή για εκτέλεση, που περιέχει το ονοματεπώνυμο και κάθε άλλο στοιχείο ταυτότητας του καταδικασμένου, τον αριθμό, τη χρονολογία της απόφασης και την ποινή που επιβλήθηκε.

3. Αν η δήμευση αφορά απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου φυλάκα, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά.

4. Αν η δήμευση αφορά ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, κοινοποιεί αντίγραφο τους στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.»

Άρθρο 167
Βεβαίωση χρηματικών ποινών -
Τροποποίηση του άρθρου 553 ΚΠΔ

Στο άρθρο 553 ΚΠΔ: α) στην παρ. 1 μετά τις λέξεις «οφείλουν να βεβαιώσουν» προστίθενται οι λέξεις «, μετά από παραγγελία του εισαγγελέα», β) στην παρ. 2 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, γ) η παρ. 3 καταργείται και το άρθρο 553 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 553
Βεβαίωση χρηματικών ποινών

1. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν να βεβαιώσουν, μετά από παραγγελία του εισαγγελέα, στην αρμόδια ΔΟΥ τα χρηματικά ποσά των χρηματικών ποινών, μαζί με τις υπόλοιπες προσαυξήσεις, μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που έγιναν αμετάκλητες οι αποφάσεις που τις επέβαλαν.

2. Οι σχετικές με την είσπραξη δημοσίων εσόδων διατάξεις εφαρμόζονται και στην προκειμένη περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται προσωπική κράτηση.

3. Καταργείται.»

Άρθρο 168
Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης - Τροποποίηση
του άρθρου 556 ΚΠΔ

Στο άρθρο 556 ΚΠΔ: α) στην παρ. 1: αα) στην περ. γ' διαγράφονται οι λέξεις «μόνο μία φορά», αβ) η περ. ε' καταργείται, αγ) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται, β) στην παρ. 2 μετά από τη λέξη «διατάσσει» προστίθεται η φράση «μέχρι την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή» και το άρθρο 556 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 556
Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης

1. Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής μπορεί να αναβληθεί: α) αν η γυναίκα που καταδικάστηκε έχει συμπληρώσει πάνω από τρεις μήνες εγκυμοσύνης ή γέννησε πρόσφατα, ωστόσο περάσουν έξι το πολύ μήνες από τον τοκετό, β) στην περίπτωση του άρθρου 430 παρ. 2, γ) αν η υπό εκτέλεση στερητική της ελευθερίας ποινή δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, για αποδεδειγμένες οικογενειακές ή επαγγελματικές ανάγκες και έως έξι το πολύ μήνες, δ) αν εκείνος που καταδικάστηκε πάσχει από σοβαρή ασθένεια και η άμεση εκτέλεση της ποινής εμφανίζεται ως υπέρμετρα σκληρή μεταχείριση. Η αναβολή για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα διατάσσεται, έστω και προφορικά, από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου σύλληψης.

2. Την κατά την προηγούμενη παρ. αναβολή διατάσσει, μέχρι την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, με αιτιολογημένη διάταξη του ο εισαγγελέας που έχει την επιμέλεια εκτέλεσης της ποινής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε με αίτηση του καταδίκου.»

Άρθρο 169
Μη εξαίρεση από την ιδιάζουσα δωσιδικία δικηγόρων
ή δικαστών για τα αδικήματα του α.ν. 86/1967
και του α.ν. 690/1945 -
Τροποποίηση του άρθρου 586 ΚΠΔ

Στο άρθρο 586 προστίθεται νέα περ. θ', η υφιστάμενη περ. θ' αναριθμείται σε περ. ι' και το άρθρο 586 ΚΠΔ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 586

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος ΚΠΔ καταργούνται: α) ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 1493/17.8.1950, όπως μεταγλωττίστηκε με το π.δ. 258/1986 και συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με μεταγενέστερους νόμους, β) οι παρ. 1 έως και 8 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997, όπως

ισχύουν, γ) το άρθρο 1, το άρθρο 2 παρ. 1, τα άρθρα 3, 4, 5 παρ. 2 και το άρθρο 7 του ν. 4022/2011, η παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4022/2011 καταργείται μόνο κατά το μέρος που αφορά στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, δ) κάθε άλλη διάταξη που υπάγει οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στην ιδιάζουσα δωσιδικία της παρ. 6 του άρθρου 111 του καταργούμενου κώδικα ποινικής δικονομίας, ε) το άρθρο μόνο της παρ. 3 του ν. 2243/1994, «, καθώς και το άρθρο 46 του ν. 5060/1931» στ) τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 111 του ν. 4055/2012 που αφορούν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών του Πειραιά για τα ποινικά αδικήματα ή εγκλήματα, που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές ή διαπράχθηκαν σε ελληνικά πλοία ή σε πλοία με ξένη σημαία στο εξωτερικό ή σε ανοικτή θάλασσα, ζ) τα άρθρα 1 έως 9 του ν. 4312/2014, η) το άρθρο 65 του ν. 4356/2015, θ) η παρ. 13 του άρθρου 5 του ν. 1738/1987 και ι) κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζει ο παρών Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.»

Άρθρο 170
Αναβολή εκτέλεσης επί ποινής που έχει μετατραπεί
σε χρηματική - Προσθήκη άρθρου 593 στον ΚΠΔ

Μετά από το άρθρο 592 ΚΠΔ προστίθεται άρθρο 593 ως εξής:
«Άρθρο 593

Εάν η ποινή έχει μετατραπεί σε χρηματική και δεν καθίσταται δυνατή από τον συλληφθέντα η καταβολή του ποσού της μετατροπής της, λόγω μη λειτουργίας της αρμόδιας προς είσπραξη δημόσιας υπηρεσίας, ο εισαγγελέας πρωτοδικών του τόπου σύλληψης διατάσσει, έστω και προφορικά, την αναβολή εκτέλεσης για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα.»

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 171
Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών
στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 7, 8 και 10
του άρθρου 42 του ν. 4557/2018

Στο άρθρο 42 του ν. 4557/2018 (Α' 139) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στην παρ. 7, αα) απαλείφεται το δεύτερο εδάφιο, αβ) στο τρίτο εδάφιο αποσαφηνίζονται τα έγγραφα που υποβάλλονται στην κατά περίπτωση αρμόδια δικαστική αρχή, β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 8, βα) τροποποιείται η αρμόδια αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση, ββ) η παραπομπή της παρ. 7 αντικαθίσταται από εκείνη της παρ. 6, γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10, γα) καταργείται η εναλλακτική δυνατότητα γνωστοποίησης των διατάξεων, βουλευμάτων ή δικαστικών αποφάσεων, γβ) τροποποιείται η αναφορά σε αρμόδιες εισαγγελικές αρχές που μεριμνούν για τις σχετικές επιδόσεις, γγ) απαλείφεται η δυνατότητα μεταβολής του βουλεύματος με διάταξη του Προέδρου της Αρχής και οι παρ. 7, 8 και 10 διαμορφώνονται ως εξής:

«7. Όταν διεξάγεται έρευνα από την Αρχή, η δέσμευση των λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων και του περιεχομένου των θυρίδων, καθώς και η απαγόρευση της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου μπορεί να διαταχθούν σε επείγουσες περιπτώσεις από τον Πρόεδρο της Αρχής, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3, εφόσον συντρέχουν βάσιμες υπόνοιες κατά την περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 48. Το αντίγραφο της διάταξης του Προέδρου της Αρχής διαβιβάζεται αμελλητί στον αρμόδιο εισαγγελέα, χωρίς αυτό να παρακωλύει την συνέχιση της έρευνας από την Αρχή. Τα πρόσωπα που βλάπτονται από την παραπάνω δέσμευση έχουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στις παρ. 4, 5 και 6. Τα χρονικά όρια διάρκειας των

μέτρων δέσμευσης που περιγράφονται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ ισχύουν και για τη δέσμευση ή απαγόρευση μεταβίβασης ή εκποίησης, η οποία διατάσσεται από τον Πρόεδρο της Αρχής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας. Για την εξακολούθηση της ισχύος της διάταξης του Προέδρου της Αρχής πέραν των χρονικών ορίων του προηγούμενου εδαφίου αποφαίνεται, πριν από την παρέλευση αυτών, ο ανακριτής με διάταξή του, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή το δικαστικό συμβούλιο σε κάθε άλλη περίπτωση, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις των παρ. 1 έως 3.»

«8. Κατά την έκδοση της διάταξης ή του βουλεύματος των παρ. 1, 3 και 7 εξαιρούνται τα ποσά που είναι αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας των ενδιαφερόμενων προσώπων ή των οικογενειών τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, με αίτησή τους που απευθύνεται στην αρμόδια δικαστική αρχή ενώπιον της οποίας εκκρεμεί η υπόθεση ή με την προσφυγή ή την αίτηση που προβλέπεται στις παρ. 4, 5 και 6, μπορούν να ζητούν την αποδέσμευση συγκεκριμένων ποσών για τους παραπάνω λόγους. Είναι δυνατόν, επίσης, να εξαιρεθούν από τη δέσμευση, ολικά ή μερικά, τραπεζικοί λογαριασμοί στους οποίους κατατίθενται μισθοί, συντάξεις ή ανάλογες πρόσοδοι εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση.»

«10. Κάθε διάταξη, βούλευμα ή δικαστική απόφαση με τα οποία τροποποιείται ή αίρεται επιβληθείσα δέσμευση ή εξακολουθεί η ισχύς της κατά την παρ. 7, καθώς και κάθε παραπεμπτικό βούλευμα με το οποίο διατηρείται η δέσμευση, επιδίδεται εντός είκοσι (20) ημερών από την έκδοσή του, με μέρημα των κατά περίπτωση αρμοδίων εισαγγελικών αρχών, στους αποδέκτες στους οποίους γνωστοποιείται ή επιδίδεται και η αντίστοιχη διάταξη ή το βούλευμα με τα οποία επιβάλλεται το μέτρο αυτό. Οι υπηρεσίες της παρ. 3 οφείλουν, στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, να προβούν σε σχετική σημείωση στα βιβλία τα οποία τηρούν. Οι τρίτοι συγκύριοι του περιουσιακού στοιχείου ή δικαιούχοι δικαιώματος επί αυτού, καθώς και οι παραπάνω αποδέκτες έχουν δικαίωμα να πληροφορούνται τις παραπάνω μεταβολές από τα στοιχεία της οικείας δικογραφίας και να λαμβάνουν αντίγραφα από τα σχετικά έγγραφα, κατόπιν εγκρίσεως του ανακριτή, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή του εισαγγελέα σε κάθε άλλη περίπτωση. Για κάθε αμφιβολία, ως προς την ισχύ, τη χρονική διάρκεια, την έκταση ή την άρση της δέσμευσης αποφαίνεται το αρμόδιο κατά τις περ. α' και β' του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 292 ΚΠΔ δικαστικό συμβούλιο, ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της εκδίκασης κατ' άρθρο 373 ΚΠΔ, κατόπιν αιτήσεως εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση, του τρίτου συγκύριου ή δικαιούχου επί του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου, καθώς και των παραπάνω αποδεκτών. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης άρσης της ισχύος της διάταξης, διαπιστώνεται η παρέλευση των χρονικών ορίων με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση και το αποτέλεσμα της γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο.»

Άρθρο 172
Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST -
Τροποποίηση του άρθρου 2 του ν. 3663/2008

Στο άρθρο 2 του ν. 3663/2008 (Α' 99): α) τροποποιείται η περ. β' της παρ. 1 ως προς τον Εθνικό Ανταποκριτή αρμόδιο για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των Κοινών Ομάδων Έρευνας, β) στην παρ. 2 διαγράφονται οι λέξεις «των περιφερειών της αρμοδιότητάς τους», γ) τροποποιείται η παρ. 3 σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1, δ) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και το άρθρο 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 2
Εθνικός Ανταποκριτής

1. Εθνικοί ανταποκριτές ορίζονται:

α. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα τρομοκρατίας, ο Εισαγγελέας ο οποίος έχει οριστεί Πρόεδρος του Συμβουλίου Συντονισμού Ανάλυσης και Ερευνών, ειδικά για τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187Α ΠΚ), που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2265/1994 (Α 209), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2622/1998 (Α' 138) και με το άρθρο 12 του ν. 3424/2005 (Α' 305).

β. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Έρευνας, ορίζεται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και ετήσια, ανανεώσιμη έως δύο (2) φορές, θητεία, ένας Αντεισαγγελέας Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, με αρμοδιότητα στο σύνολο των εφετειακών περιφερειών της Χώρας.

2. Οι Εθνικοί Ανταποκριτές συνεπικουρούν το Εθνικό Μέλος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και συνεργάζονται με τους Εισαγγελείς Εφετών για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Έρευνας και για θέματα τρομοκρατίας.

3. Θεσπίζεται Εθνικό Σύστημα Συντονισμού της EUROJUST, βάσει του άρθρου 20 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727, για τη λειτουργία του οποίου αρμόδιος είναι ο Εθνικός Ανταποκριτής της περ. β' της παρ. 1.

4. Ο Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST που αναφέρεται στην περ. β' της παρ. 1, πρέπει να διαθέτει την ανάλογη εμπειρία για την εκτέλεση των καθηκόντων του και ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.»

Άρθρο 173
Αρμόδια Αρχή για κοινή ομάδα έρευνας -
Τροποποίηση του άρθρου 15 του ν. 3663/2008

Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3663/2008 (Α' 99) τροποποιείται προκειμένου να εναρμονισθεί με το άρθρο 169 του παρόντος και το άρθρο 15 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 15
Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας

1. Ύστερα από αίτηση της αρμόδιας Αρχής της Ελλάδας, όπως αυτή ορίζεται στην παρ. 2 του παρόντος, ή άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτρέπεται να καταρτιστεί έγγραφη συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και άλλου ή άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας. Η ομάδα αυτή διενεργεί έρευνα για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 13 του παρόντος νόμου σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη μέλη, τα οποία τη συνιστούν.

2. Αρμόδια ελληνική Αρχή για την υποβολή ή την παραλαβή της ανωτέρω αίτησης και τη σύναψη της έγγραφης συμφωνίας είναι ο Εθνικός Ανταποκριτής που αναφέρεται στην περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 2

3. Η αίτηση για Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας πρέπει να περιλαμβάνει: α) την αρχή από την οποία προέρχεται, β) το αντικείμενο και το λόγο για τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση, καθώς και τη φύση των προς έρευνα θεμάτων, γ) την ταυτότητα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται και δ) πρόταση για τα πρόσωπα, τα οποία θα συγκροτήσουν την ομάδα.»

Άρθρο 174
Δυνατότητα άρσης του απορρήτου για τη διακρίβωση
των κακουργημάτων της βαριάς σκοπούμενης
σωματικής βλάβης, του εμπρησμού σε δάση,
κλοπής και απάτης - Τροποποίηση της παρ. 1
του άρθρου 4 του ν. 2225/1994

Στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 (Α' 121) προστίθεται η αναφορά στα άρθρα 265, 310 παρ. 2 εδ. β', 372 και 386 και το άρθρο 4 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 4

Άρση του απορρήτου για διακρίβωση εγκλημάτων

1. Η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των κακουρηγημάτων που προβλέπονται από:

- α) τα άρθρα 134, 135 παρ. 1, 2, 135Α, 137Α, 137Β, 138, 139, 140, 143, 144, 146, 148 παρ. 2, 150, 151, 157 παρ. 1, 159, 159Α, 168 παρ. 1, 187 παρ. 1, 2, 187Α παρ. 1 και 4, 207, 208 παρ. 1, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παρ. 2 και 3β', 264 παρ. β' και γ', 265, 270, 272, 275 παρ. β', 291 παρ. 1 παρ. β' και γ', 292Α παρ. 4 εδ. β' και παρ. 5, 299, 310 παρ. 2 εδ. β', 322, 323Α παρ. 1, 2, 4, 5 και 6, 324 παρ. 2 και 3, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 παρ. 1 σε βάρος ανηλίκου, 339 παρ. 1 παρ. α' και β', 342 παρ. 1 και 2, 348Α παρ. 4, 348Γ παρ. 1 παρ. α' και β', 349 παρ. 1 και 2, 351 παρ. 1, 2, 4 και 5, 351Α παρ. 1 παρ. α' και β' και 3, 370Α, 370Δ, 374, 380, 385 παρ. 1 παρ. α' και β' του Ποινικού Κώδικα,
- β) τα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 46, 47, 59, 140 και 144 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα,
- γ) το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 2168/1993,
- δ) τα άρθρα 20, 22 και 23 του ν. 4139/2013,
- ε) το άρθρο 157 παρ. 1γ του ν. 2960/2001,
- στ) το άρθρο 3 παρ. ιε' του ν. 3691/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο δεύτερο του ν. 2656/1998,
- ζ) το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2803/2000,
- η) το άρθρο 45 παρ. 1 παρ. α', β' και γ' του ν. 3691/2008,
- θ) το άρθρο 28 του ν. 1650/1986.

Επίσης, επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των προπαρασκευαστικών πράξεων για το έγκλημα της παραχάραξης νομίσματος κατά το άρθρο 211 του Ποινικού Κώδικα, καθώς επίσης και για τα εγκλήματα των παρ. 1, 2, 3, 4 εδ. α' και 6 του άρθρου 292Α, του άρθρου 292Β, του άρθρου 292Γ, των παρ. 1 παρ. γ' και 4 του άρθρου 339, της παρ. 3 του άρθρου 342, του άρθρου 348, των παρ. 1, 2 και 5 του άρθρου 348Α, του άρθρου 348Β, της παρ. 1 παρ. γ' και δ' του άρθρου 348Γ και της παρ. 1 παρ. γ' του άρθρου 351Α, των άρθρων 370Γ και 370Ε, του άρθρου 372, του άρθρου 381Α, του άρθρου 381Β, του άρθρου 386 και του άρθρου 386Α του Ποινικού Κώδικα.

Επιπλέον, η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των εγκλημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 11 του ν. 3917/2011, το άρθρο 15 του ν. 3471/2006 και το άρθρο 10 του ν. 3115/2003.

1α. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α' 112).

1β. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουρηγημάτων που προβλέπονται από το ν. 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (Α' 153), όπως ο νόμος αυτός εκάστοτε ισχύει.

1γ. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α' 250).

1δ. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που τελείται στο διαδίκτυο σε βαθμό κακουρηγίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στο ν. 2121/1993 (Α' 25).

2. Η άρση στις περιπτώσεις αυτές είναι επιτρεπτή μόνο αν αιτιολογημένα το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο διαπιστώσει ότι η διερεύνηση της υπόθεσης ή η εξακρίβωση του τύπου διαμονής του κατηγορουμένου είναι αδύνατη ή ουσιαστικά δυσχερής χωρίς αυτήν.

3. Η άρση στρέφεται μόνο κατά συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων που έχουν σχέση με την υπόθεση που ερευνάται ή για τα οποία, βάσει συγκεκριμένων περιστατικών, προκύπτει ότι λαμβάνουν ή μεταφέρουν συγκεκριμένα μηνύματα που αφορούν ή προέρχονται από τον κατηγορούμενο ή χρησιμοποιούνται ως σύνδεσμοί του.

4. Η άρση του απορρήτου στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου επιβάλλεται με διάταξη του Συμβουλίου Εφετών ή Πλημμελειοδικών στην καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η διακρίβωση του συγκεκριμένου εγκλήματος με το οποίο σχετίζεται η άρση.

5. Την αίτηση για την άρση υποβάλλει στο Συμβούλιο ο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιος εισαγγελέας, ο οποίος εποπτεύει ή ενεργεί προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής, ο οποίος ενεργεί τακτική ανάκριση για τα πιο πάνω εγκλήματα. Το Συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου, με διάταξη ή, στην οποία περιέχονται τα κατά την παρ. 2 του άρθρου 5 στοιχεία.

Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1α και 1γ την άρση μπορεί να ζητήσει και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, με απόφαση της Εκτελεστικής της Επιτροπής, η οποία υποβάλλεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών ή τον ανακριτή, οι οποίοι την υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εφετών.

6. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις την άρση μπορεί να διατάξει ο εισαγγελέας που ενεργεί την προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής που ενεργεί την τακτική ανάκριση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής υποχρεούνται να εισαγάγουν το ζήτημα με σχετική αίτηση τους στο Συμβούλιο μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών. Η ισχύς της διάταξης του Εισαγγελέα ή του ανακριτή για την άρση παύει αυτοδικαίως με τη λήξη της τριήμερης αυτής προθεσμίας ή, αν το ζήτημα εισαχθεί εμπροθέσμως, από την έκδοση της σχετικής διάταξης του Συμβουλίου.

7. Στις περιπτώσεις εγκλημάτων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των στρατιωτικών δικαστηρίων την άρση του απορρήτου επιβάλλει, με απόφασή του, το δικαστικό συμβούλιο του καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιου στρατιωτικού δικαστηρίου μετά από αίτηση του ασκούντος την ποινική δίωξη ή του ανακριτή που ενεργεί τακτική ανάκριση.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 175

Αρμόδιος Συμβολαιογράφος για την διενέργεια του πλειστηριασμού - Ακατάσχετες απαιτήσεις που προβλέπονται σε ειδικότερους νόμους - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 959, των παρ. 2 και 3 του άρθρου 982, της παρ. 1 του άρθρου 985 και της παρ. 1 του άρθρου 998 ΚΠολΔ

1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) προστίθεται η λέξη «εφετειακής» και η παρ. 1 του άρθρου 959 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον συμβολαιογράφου της εφετειακής περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του Κράτους. Ο πλειστηριασμός των κατασχεμένων διενεργείται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού από τον πιστοποιημένο, για το σκοπό αυτόν, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά και στην περίπτωση πολλαπλών κατασχέσεων.»

2. Στο άρθρο 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: α) στην παρ. 2 προστίθεται νέα παρ. ζ), β) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 οι λέξεις «της περίπτωσης δ'» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παρ. δ' και ζ'» και στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 οι λέξεις «την επόμενη ημέρα της καταβολής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «καί ένα μήνα μετά την καταβολή» και οι παρ. 2 και 3 διαμορφώνονται ως εξής:

«2. Εξαιρούνται από την κατάσχεση

α) πράγματα που μπορούν να υποστούν άμεση φθορά,

β) η εταιρική μερίδα σε προσωπικές εταιρίες,

γ) απαιτήσεις διατροφής που πηγάζουν από το νόμο ή από διάταξη τελευταίας βούλησης, καθώς και απαιτήσεις για συνεισφορά

των συζύγων στις ανάγκες της οικογένειας,

δ) απαιτήσεις μισθών, συντάξεων ή ασφαλιστικών παροχών, εκτός αν πρόκειται να ικανοποιηθεί απαίτηση για διατροφή που στηρίζεται στο νόμο ή σε διάταξη τελευταίας βούλησης ή για συνεισφορά στις ανάγκες της οικογένειας, οπότε επιτρέπεται να γίνει κατάσχεση έως το μισό, αφού ληφθούν υπόψη τα ποσά που επισπράττει ο υπόχρεος, το μέγεθος των υποχρεώσεων που του δημιουργεί ο γάμος του για αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών και ο αριθμός των δικαιούχων.

ε) κάθε είδους κοινοτικές ενισχύσεις ή επιδοτήσεις στα χέρια του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. ως τρίτου, μέχρι την κατάθεση τους στον τραπεζικό λογαριασμό των δικαιούχων ή την με άλλο τρόπο καταβολή τους σε αυτούς.

στ) απαιτήσεις που επιδικάζονται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, λόγω διαπίστωσης παραβιάσεων της Σύμβασης αυτής ή των Πρωτοκόλλων της, εξαιρουμένων των απαιτήσεων που επιδικάζονται για την παραπάνω αιτία προς αποκατάσταση υλικής ζημίας. Το εν λόγω ακατάσχετο ισχύει όταν η κατάσχεση επισπεύδεται για την ικανοποίηση απαίτησης δανειστή, που ανήκει στο δημόσιο τομέα, όπως ορίζεται στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις» (Α' 143).

ζ) απαιτήσεις που προβλέπονται σε ειδικότερους νόμους ως ακατάσχετες.

3. Η εξαίρεση των περ. δ' και ζ' της παρ. 2 ισχύει και όταν η καταβολή του ποσού γίνεται με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του οφειλέτη σε πιστωτικό ίδρυμα. Η εξαίρεση ισχύει μόνο στην έκταση που ο λογαριασμός παρουσιάζει υπόλοιπο που δεν υπερβαίνει, κατά το χρονικό διάστημα από την επιβολή της κατάσχεσης έως και έναν (1) μήνα μετά την καταβολή, το ποσό της εξαιρουμένης από την κατάσχεση απαίτησης.»

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 985 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται η αναφορά στις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 982, προκειμένου να προστεθεί και η περ. ζ' και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό. Όταν η κατάσχεση επιβάλλεται στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος, αυτό θα πρέπει να δηλώσει, αν υφίσταται στα χέρια του ακατάσχετη απαίτηση κατά την έννοια των περ. γ', δ' και ζ' της παρ. 2 του άρθρου 982.»

4. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η λέξη «εφεταιϊκής» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον του συμβολαιογράφου της εφεταιϊκής περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του Κράτους. Το άρθρο 959 εφαρμόζεται και στον πλειστηριασμό ακινήτων.»

Άρθρο 176

Μεταβατικές διατάξεις - Αντικατάσταση των περ. ζ', η', θ', ι', ια' και προσθήκη της περ. ιβ' της παρ. 6 του άρθρου 116 του ν. 4842/2021

Στην παρ. 6 του άρθρου 116 του ν. 4842/2021 (Α' 190) αντικαθίστανται οι περ. ζ), η), θ), ι) και ια), προστίθεται περ. ιβ) και η παρ. 6 του άρθρου 116 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. α) Το τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 933, όπως προστίθενται με το άρθρο 57 του παρόντος και το τρίτο εδά-

φιο της παρ. 2 του άρθρου 936 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστίθεται με το άρθρο 58 του παρόντος, εφαρμόζονται για όσες ανακοπές ασκηθούν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

β) Το άρθρο 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 59 του παρόντος, εφαρμόζεται για τις αποφάσεις που θα δημοσιευθούν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

γ) Το άρθρο 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστίθεται με το άρθρο 60 του παρόντος, εφαρμόζεται όταν η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση διενεργείται μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

δ) Η παρ. 2 του άρθρου 950 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 61 του παρόντος, εφαρμόζεται και για τις εκκρεμείς αγωγές.

ε) Η περ. ε' της παρ. 2 του άρθρου 954 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 63 του παρόντος νόμου και η περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 953 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 62 του παρόντος, εφαρμόζονται σε όσες κατασχέσεις κινητών επιβληθούν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

στ) Οι παρ. 4, 5 και 8 του άρθρου 959, η παρ. 2 του άρθρου 962, το τρίτο και έκτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 965, το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 965, η περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 972, οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 973, η παρ. 1 του άρθρου 997, η παρ. 1 του άρθρου 1004, το άρθρο 1009 και το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1018 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιούνται με τον παρόντα, εφαρμόζονται για όσους πλειστηριασμούς προσδιοριστούν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

ζ) Το άρθρο 966 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 67 του παρόντος, εφαρμόζεται σε πλειστηριασμούς, αρχικούς ή επαναληπτικούς, η διενέργεια των οποίων έχει οριστεί ή θα οριστεί σε χρόνο μεταγενέστερο της έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, ανεξάρτητα από τον χρόνο κατά τον οποίο έγινε ο προσδιορισμός του αρχικού πλειστηριασμού.

η) Η παρ. 6 του άρθρου 973, όπως τροποποιείται με το άρθρο 69 του παρόντος, εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς ανακοπές.

θ) Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1, το πρώτο, τρίτο και πέμπτο εδάφιο της περ. 3, η περ. 4 του άρθρου 975, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 977 και η παρ. 2 του άρθρου 977Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιούνται με τον παρόντα, εφαρμόζονται, όταν ο πίνακας κατάταξης αφορά σε πλειστηριασμό, που διενεργήθηκε μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

ι) Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 979 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστίθεται με το άρθρο 73 του παρόντος νόμου, καθώς και το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 985 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστίθενται με το άρθρο 74 του παρόντος, εφαρμόζονται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

ια) Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 986 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστίθεται με το άρθρο 75 του παρόντος, εφαρμόζεται σε όσες ανακοπές ασκηθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και σε όσες ανακοπές εκκρεμούν και έχουν εισαχθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών.

ιβ) Οι παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 995 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 77 του παρόντος, εφαρμόζονται για επιδόσεις που πρόκειται να γίνουν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 177

Ρυθμίσεις σχετικά με το Γραφείο Ευρωπαϊών Εντεταλμένων Εισαγγελέων (ΕΕΕ) - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 15 του ν. 4786/2021

Στο άρθρο 15 του ν. 4786/2021 (Α' 43) α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 ως προς τις συνιστώμενες θέσεις δικαστι-

κών υπαλλήλων, β) αντικαθίσταται η παρ. 2 και το άρθρο 15 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 15
Γραμματεία του Γραφείου Ευρωπαίων
Εντεταλμένων Εισαγγελέων (ΕΕΕ)

1. Στο Γραφείο Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων (ΕΕΕ) συστήνεται γραμματεία, που αποτελεί οργανική μονάδα επιπέδου τμήματος και υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Δικαιοσύνης για τη διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη του έργου τους. Στην ως άνω γραμματεία συνιστώνται οι εξής θέσεις δικαστικών υπαλλήλων: τρεις (3) θέσεις κατηγορίας ΠΕ (Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης) κλάδου Γραμματέων, δύο (2) θέσεις κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ κλάδου Πληροφορικής, μία (1) θέση κατηγορίας ΔΕ κλάδου διοικητικών - γραμματέων και δύο (2) θέσεις κατηγορίας ΥΕ (Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης) κλάδου Επιμελητών Δικαστηρίων.

2. Οι υπάλληλοι κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ της παρ. 1 πρέπει να έχουν πιστοποιημένα πολύ καλή γνώση της αγγλικής τουλάχιστον γλώσσας και άριστη γνώση χειρισμού ηλεκτρονικού υπολογιστή. Οι υπάλληλοι κατηγορίας ΔΕ και ΥΕ πρέπει να έχουν καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας και εμπειρία χειρισμού ηλεκτρονικού υπολογιστή.

3. Η στελέχωση της γραμματείας του Γραφείου ΕΕΕ γίνεται κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης με μετάθεση ή απόσπαση, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερόμενων δικαστικών υπαλλήλων και απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μετά από πρόταση του αρχαιότερου κατά την παρ. 4 του άρθρου 10 Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου και σύμφωνη γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου, για διάρκεια τριών (3) ετών, η οποία μπορεί να διακοπεί πρόωρα ή να ανανεωθεί για ίσο χρόνο με την ίδια διαδικασία, μέχρι τρεις (3) φορές. Οι αιτήσεις, μαζί με το βιογραφικό σημείωμα και τον φάκελο δικαιολογητικών, υποβάλλονται στο Γραφείο ΕΕΕ, ύστερα από πρόσκληση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, η οποία αναρτάται στην ιστοσελίδα του ανωτέρω Γραφείου.

4. Καθήκοντα προϊσταμένου της γραμματείας του Γραφείου ΕΕΕ ασκεί δικαστικός υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ, με βαθμό Α', απόφοιτος νομικών ή πολιτικών ή οικονομικών επιστημών, ο οποίος ορίζεται με πράξη του ανωτέρω Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

5. Ο χρόνος της απόσπασης των δικαστικών υπαλλήλων της γραμματείας του Γραφείου ΕΕΕ λογίζεται ως χρόνος συνεχούς και πραγματικής υπηρεσίας στη θέση από την οποία προέρχονται. Οι αποδοχές τους διέπονται από την παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 4354/2015 (Α' 176) και εξακολουθούν να καταβάλλονται από την υπηρεσία από την οποία προέρχονται.»

Άρθρο 178
Μεταβατική διάταξη για τις εκκρεμείς υποθέσεις
αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας -
Αντικατάσταση του άρθρου 42 του ν. 4786/2021

Το άρθρο 42 του ν. 4786/2021 (Α' 43) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 42
Μεταβατική διάταξη για τις εκκρεμείς υποθέσεις
αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

1. Κάθε εκκρεμής ποινική υπόθεση, που αφορά σε αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε μετά την έναρξη ισχύος του Κανονισμού 2017/1939 (L 283) και εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, αναζητείται και γνωστοποιείται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ίδιου Κανονισμού και η σχετική δικογραφία διαβιβάζεται στο Γραφείο Ευρωπαίων Εντεταλμένων Εισαγγελέων (ΕΕΕ) σε οποιοδήποτε στάδιο και αν βρίσκεται η ποινική διαδικασία εκτός εάν, σύμφωνα με την παρ. 7β του άρθρου 27 αυτού, έχει ήδη εισαχθεί στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου, κατά τα άρθρα 320 επ. του ΚΠΔ.

2. Κάθε αρμόδια ελληνική, διοικητική, ελεγκτική, αστυνομική και

εν γένει δικαστική, εισαγγελική ή δικαστική υπηρεσία ή αρχή, συμπεριλαμβανομένων των ανεξάρτητων αρχών, η οποία πληροφορείται ή επιλαμβάνεται οποιασδήποτε υπόθεσης, που πιθανόν να εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και αφορά σε αδίκημα που έχει διαπραχθεί μετά την έναρξη ισχύος του Κανονισμού 2017/1939, ενημερώνει χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, με ηλεκτρονική ή με έντυπη αλληλογραφία, το Γραφείο ΕΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 24 του Κανονισμού. Ύστερα από διαβούλευση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 25 του ίδιου Κανονισμού, εφόσον η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποφασίσει να ασκήσει την αρμοδιότητά της και ενημερώσει σχετικά, η υπόθεση παρέμπεται κατά το ποινικό της μέρος στο Γραφείο ΕΕΕ.

3. Το κύρος ανακριτικών και εν γένει διαδικαστικών πράξεων που έχουν γίνει από τις εθνικές αρχές πριν από την ανάληψη της υποθέσεως δεν θίγεται. Ποινικές διώξεις που έχουν ασκηθεί, εντάλματα, διατάξεις και παρεμπόδινα βουλεύματα που έχουν εκδοθεί από τις εθνικές αρχές διατηρούν το κύρος τους, αλλά δεν κωλύουν την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία από το να επαναλάβει, να καταργήσει ή να μεταρρυθμίσει τις πράξεις αυτές ασκώντας τις δικές της αρμοδιότητες.»

Άρθρο 179
Απόσπαση δικαστικών λειτουργών - Τροποποίηση
της παρ. 6 του άρθρου 51 Κώδικα Οργανισμού
Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 51 του ν. 1756/1988 (Α' 35) τροποποιείται ως προς την προσθήκη δυνατότητας απόσπασης δικαστικών λειτουργών στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Δικαστικοί λειτουργοί με βαθμό: εφέτη των πολιτικών και ποινικών και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, παρέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αντεισαγγελέα εφετών και ανωτέρων, καθώς και δικαστικοί λειτουργοί της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι δυνατόν να αποσπαστούν στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Η απόσπαση αυτή γίνεται για την εκτέλεση νομοπαρασκευαστικών έργων, καθώς και καθηκόντων σχετικών με την εκπαίδευση των δικαστικών λειτουργών, με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, και διαρκεί για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους, με δυνατότητα ισόχρονων παρατάσεων.»

Άρθρο 180
Απασχόληση δικαστικών λειτουργών στο εθνικό τμήμα
του συστήματος πληροφοριών της Σύμβασης
Εφαρμογής Σένγκεν - Τροποποίηση του δεύτερου
εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 2521/1997

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 2521/1997 (Α' 174) τροποποιείται ως προς την απασχόληση των εισαγγελέων και των δικαστών και η παρ. 4 διαμορφώνεται ως εξής:

«4. Σε δικαστικούς λειτουργούς από το βαθμό του Προέδρου Πρωτοδικών ή Εισαγγελέα Πρωτοδικών και άνω ανατίθεται ο έλεγχος της νομιμότητας των καταχωρήσεων στο εθνικό τμήμα του συστήματος πληροφοριών της Σύμβασης Εφαρμογής Σένγκεν. Η ανάθεση γίνεται κατ' αποκλειστική απασχόληση για τους εισαγγελείς και κατά μερική απασχόληση για τους δικαστές, ύστερα από απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης. Οι κατά τα ως άνω επιλεγόμενοι δικαστικοί λειτουργοί πρέπει να γνωρίζουν επαρκώς την αγγλική γλώσσα.»

Άρθρο 181
Ανακατανομή οργανικών θέσεων
δικαστικών υπαλλήλων

1. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών υπαλλή-

λων του κλάδου επιμελητών δικαστηρίων μειώνεται:

α) Για τον τομέα των υπαλλήλων του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά επτά (7) και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε δεκαπέντε (15).

β) Για τον τομέα υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των εισαγγελιών, κατά τριακόσιες εβδομήντα (370) και ο συνολικός αριθμός τους ορίζεται σε εννιακόσιες τριάντα τρεις (933).

γ) Για τον τομέα υπαλλήλων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, κατά εννέα (9) και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε ενενήντα τέσσερις (94).

2. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων της κατηγορίας ΔΕ Δακτυλογράφων - Χειριστών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών μειώνεται:

α) Για τον τομέα των υπαλλήλων του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά επτά (7) και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε δώδεκα (12).

β) Για τον τομέα υπαλλήλων των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των εισαγγελιών κατά εκατόν τριάντα εννέα (139) και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα οκτώ (68).

γ) Για τον τομέα υπαλλήλων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, κατά τριάντα οκτώ (38) και ορίζεται σε είκοσι επτά (27).

3. Από τις παραπάνω θέσεις που μειώνονται, μεταφέρονται:

α) Στον τομέα υπαλλήλων του Συμβουλίου της Επικρατείας:

αα) Δεκατέσσερις (14) θέσεις στον κλάδο Γραμματέων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε ογδόντα έξι (86).

αβ) Μία (1) θέση στον κλάδο ΠΕ Στατιστικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1).

αγ) Μία (1) θέση στον κλάδο ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1).

αδ) Μία (1) θέση στον κλάδο ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1).

αε) Μία (1) θέση στον κλάδο ΔΕ Οδηγών, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1).

β) Στον τομέα Υπαλλήλων των Πολιτικών και Ποινικών Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών:

βα) πενήντα επτά (57) θέσεις στον κλάδο Γραμματέων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε πέντε χιλιάδες εννιακόσιες εβδομήντα επτά (5977),

ββ) δέκα εννέα (19) στον κλάδο ΠΕ Πληροφορικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε ογδόντα οκτώ (88),

βγ) διακόσιες δώδεκα θέσεις (212) στον κλάδο ΤΕ Πληροφορικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε διακόσιες εβδομήντα οκτώ (278),

βδ) σαράντα θέσεις (40) στον κλάδο ΥΕ Φυλάκων -Νυχτοφυλάκων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε σαράντα τρεις (43),

βε) δεκαεπτά θέσεις (17) στον κλάδο ΠΕ Στατιστικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε δεκαεπτά (17),

βστ) μία (1) θέση στον κλάδο ΠΕ Βιβλιοθηκονόμων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1),

βζ) μία (1) θέση στον κλάδο ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1),

βη) είκοσι δύο (22) θέσεις στον κλάδο ΠΕ Οικονομολόγων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε είκοσι δύο (22),

βθ) δεκατρείς (13) θέσεις στον κλάδο ΠΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε δέκα τρεις (13),

βι) δέκα (10) θέσεις στον κλάδο ΔΕ οδηγών, του συνολικού

αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε δέκα (10),

βια) μία (1) θέση στον κλάδο ΠΕ Μηχανικών (Μηχανολόγων-Ηλεκτρολόγων), του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε μία (1).

γ) Στον τομέα υπαλλήλων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια:

γα) τριάντα τρεις (33) θέσεις στον κλάδο Γραμματέων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε οκτακόσιες σαράντα τέσσερις (844),

γβ) δύο (2) θέσεις στον κλάδο ΠΕ Πληροφορικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε δώδεκα (12),

γγ) εννέα (9) θέσεις στον κλάδο ΤΕ Πληροφορικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε είκοσι επτά (27),

γδ) δύο (2) στον κλάδο ΠΕ Οικονομολόγων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε δέκα (10),

γε) δέκα (10) στον κλάδο ΠΕ Στατιστικής, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε δέκα (10),

γστ) δύο (2) στον κλάδο ΠΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε πέντε (5),

γζ) τρεις (3) στον κλάδο ΥΕ Φυλάκων- Νυχτοφυλάκων, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε εννέα (9),

γη) τρεις (3) στον κλάδο ΔΕ Οδηγών, του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του κλάδου αυτού οριζόμενου σε τρεις (3).

Άρθρο 182

Περιορισμοί στο δικαίωμα της παραίτησης δικαστικού υπαλλήλου - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 214 του ν. 4798/2021

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 214 του ν. 4798/2021 (Α' 68) το στοιχείο «δ)» αντικαθίσταται από το στοιχείο «γ)» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Η παραίτηση θεωρείται ότι δεν έχει υποβληθεί, αν κατά την υποβολή της έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για κακούργημα ή για πλημμέλημα από εκείνα που αναφέρονται στις περ. α) και γ) της παρ. 1 του άρθρου 7 ή πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης ή αν η ποινική ή πειθαρχική δίωξη ασκηθεί μέσα σε δύο (2) μήνες από την υποβολή της παραίτησης. Αν δεν εκδοθεί οριστική απόφαση από το πειθαρχικό συμβούλιο μέσα σε ένα (1) έτος από την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης, ο δικαστικός υπάλληλος δικαιούται να υποβάλει νέα παραίτηση, εφόσον δεν εκκρεμεί ποινική δίωξη κατ' αυτού για τα παραπάνω εγκλήματα.»

Άρθρο 183

Κατάργηση αποκλεισμού του δικαιώματος παράστασης προς υποστήριξη κατηγορίας στο Ειδικό Δικαστήριο - Κατάργηση της παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 3126/2003

Η παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 3126/2003 (Α' 66), περί αποκλεισμού του δικαιώματος παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας στο Ειδικό Δικαστήριο, καταργείται.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 184

Μεταβατικές διατάξεις - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2, 3 και 4 στο άρθρο 465 ΠΚ

Στο άρθρο 465 ΠΚ: α) η ισχύουσα διάταξη τίθεται ως παρ. 1 και το δεύτερο εδάφιο αυτής τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, β) προστίθενται παρ. 2, 3 και 4 και το άρθρο 465 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 465

1. Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του προϊσχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν σχηματίζεται συνολική ποινή κατά το άρθρο 96 ΠΚ.

2. Για τους μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα [ν. 4619/2019 (Α' 95)] καταδικασθέντες αμετακλήτως σε πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, για τις οποίες καθορίστηκε, σύμφωνα με της παρ. 1 και 2 του άρθρου 94 ΠΚ, συνολική ποινή υπερβαίνουσα τα είκοσι (20) ή δεκαπέντε (15) έτη πρόσκαιρης κάθειρξης, καθώς και τα οχτώ (8) ή πέντε (5) έτη φυλάκισης αντίστοιχα, ως εκπίετα ποινή για την απόλυση υπό όρο αυτών λογίζονται τα είκοσι (20), δεκαπέντε (15), οχτώ (8) και πέντε (5) έτη, αντίστοιχα.

3. Τυχόν επιβληθείς μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος ποινικός σφραγισμός σε νεαρούς ενήλικες που δεν είχαν συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους μετατρέπεται με απόφαση του δικαστηρίου σε μειωμένη ποινή κατά το άρθρο 133.

4. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί.»

Άρθρο 185

Μεταβατική διάταξη για την αποδέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν από την Αρχή καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες

Εκκρεμείς αιτήσεις αποδέσμευσης περιουσιακών στοιχείων ενώπιον της Αρχής καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες του άρθρου 47 του ν. 4557/2018 (Α' 139) διαβιβάζονται στην αρμόδια δικαστική Αρχή.

**ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 186

Καταργούμενες διατάξεις

Το άρθρο 10 του ν. 2447/1996 (Α' 278) περί αξιόποινων πράξεων επί υιοθεσίας καταργείται.

**ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ
ΑΛΛΕΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ**

Άρθρο 187

Ρύθμιση για τη ναυπήγηση του Ταχέως Περιπολικού Κατευθυνόμενων Βλημάτων (ΤΠΚ) υπ' αριθμ. 7 του Πολεμικού Ναυτικού - Προσθήκη παρ. 16 στο στοιχείο Α' του άρθρου 32 του ν. 4361/2016

Στο στοιχείο Α' του άρθρου 32 του ν. 4361/2016 (Α' 10) προστίθεται παρ. 16 ως εξής:

«16. Επιπλέον ποσό μέχρι τρία εκατομμύρια τριακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες (3.375.000) ευρώ διατίθεται από πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (Εθνικό Σκέλος) του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την ομαλή εξέλιξη ναυπήγησης του Ταχέως Περιπολικού Κατευθυνόμενων Βλημάτων (ΤΠΚ) υπ' αριθμ. 7. Τα ποσά που θα διατεθούν από τις ανωτέρω χρηματοδοτήσεις και αφορούν στη συμβασιοποίηση προμήθειας υλικών

και ανάθεσης εργασιών - παροχής υπηρεσιών, που εκκρεμούν και αφορούν σε υλικά και υπηρεσίες για τη συνέχιση ναυπήγησης του ΤΠΚ υπ' αριθμ. 7 και στην πληρωμή της μισθοδοσίας, των λογαριασμών κοινής ωφέλειας (ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ) και των υπηρεσιών μετακίνησης προσωπικού, θα καταλογιστούν στην εταιρεία «Ναυπηγικές και Βιομηχανικές Επιχειρήσεις Ελευσίνας Α.Ε.» (NBEE Α.Ε.). Η καταβολή από το Πολεμικό Ναυτικό των μηνιαίων αμοιβών των εργαζομένων παρατείνεται εκ νέου για χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από την 1η Οκτωβρίου 2021, όσο και το χρονικό διάστημα παράτασης του προγράμματος ναυπήγησης. Η ισχύς των υπογραφιστών/συναφθεισών ατομικών δηλώσεων αποδοχής ενασχόλησης μεταξύ του Πολεμικού Ναυτικού και των εργαζομένων της NBEE Α.Ε., παρατείνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2021. Το ελληνικό Δημόσιο επιφυλάσσεται παντός νομίμου ή συμβατικού δικαιώματός του, είτε αυτό απορρέει από τη σύμβαση υπό στοιχεία 001B/2000, είτε από την κυρωθείσα τριμερή συμφωνία, η οποία παρατείνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2021. Επί των εγκριθεισών με το άρθρο 62 του ν. 4557/2018 (Α' 139), το άρθρο εικοστό τρίτο του ν. 4618/2019 (Α' 89), το άρθρο 216 του ν. 4635/2019 (Α' 167), το άρθρο 67 του ν. 4688/2020 (Α' 101), το άρθρο 80 του ν. 4712/2020 (Α' 146), το άρθρο 37 του ν. 4734/2020 (Α' 196), το άρθρο 151 του ν. 4764/2020 (Α' 256), το άρθρο 248 του ν. 4798/2021 (Α' 68) και το άρθρο 60 του ν. 4818/2021 (Α' 124) πιστώσεων, χορηγείται παράταση ανάληψης νομικών δεσμεύσεων δαπανών έως και τον Δεκέμβριο 2021.»

Άρθρο 188

Ρύθμιση για την ολοκλήρωση εργασιών σε υποβρύχια (Υ/Β) του Πολεμικού Ναυτικού - Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 5 του άρθρου 26 του ν. 4258/2014

Στην παρ. 5 του άρθρου 26 του ν. 4258/2014 (Α' 94), προστίθενται εδάφια εικοστό δεύτερο και εικοστό τρίτο ως εξής:

«Επιπλέον ποσό μέχρι δέκα εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες (10.300.000) ευρώ, διατίθεται από πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, για την ολοκλήρωση πρόσθετων εργασιών για την πλήρη επιχειρησιακή απόδοση των Υ/Β, την αντιμετώπιση βλαβών που προκύπτουν από τις εν εξελίξει δοκιμές, καθώς και για τη συντήρηση των συνοδών πλοίων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των δοκιμών των Υ/Β, κατ' εφαρμογή των αναγραφόμενων διαδικασιών στις παρ. 3 και 4. Επί των εγκριθεισών με το άρθρο 61 του ν. 4557/2018 (Α' 139), το άρθρο εικοστό δεύτερο του ν. 4618/2019 (Α' 89), το άρθρο 215 του ν. 4635/2019 (Α' 167), το άρθρο 66 του ν. 4688/2020 (Α' 101), το άρθρο 38 του ν. 4734/2020 (Α' 196), το άρθρο 152 του ν. 4764/2020 (Α' 256), το άρθρο 249 του ν. 4798/2021 (Α' 68) και το άρθρο 61 του ν. 4818/2021 (Α' 124) πιστώσεων, χορηγείται παράταση ανάληψης νομικών δεσμεύσεων δαπανών έως και τον Δεκέμβριο 2021.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

**ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ**

Άρθρο 189

Διάθεση ποσού από τα έσοδα του Ταμείου Ενεργειακής Μετάβασης για τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης και για παρεμφερείς σκοπούς - Τροποποίηση του άρθρου εξηκοστού πρώτου του ν. 4839/2021

Στο άρθρο εξηκοστό πρώτο του ν. 4839/2021 (Α' 181) προστίθεται παρ. 5, 6, 7 και 8 και το άρθρο εξηκοστό πρώτο διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο εξηκοστό πρώτο
Σύσταση Ειδικού Λογαριασμού με την ονομασία «Ταμείο Ενεργειακής Μετάβασης» - Χορήγηση επιδότησης λογαριασμού ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου σε καταναλωτές

1. Συστήνεται ειδικός λογαριασμός με την ονομασία «Ταμείο

Ενεργειακής Μετάβασης» και ως διαχειριστής του ειδικού λογαριασμού ορίζεται η Δ.Α.Π.Ε.Ε.Π. Α.Ε..

2. Ο ειδικός λογαριασμός της παρ. 1, πέρα από τα έσοδα που προβλέπονται στην υποπερ. (στ) της περ. Α.2.1 της παρ. Α.2. του άρθρου 25 του ν. 3468/2006 (Α' 129), δύναται να χρηματοδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθώς και κατόπιν απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και από τον Ειδικό Λογαριασμό Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) και Συμπαράγωγής Ηλεκτρισμού Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ) του άρθρου 143 του ν. 4001/2011 (Α' 179).

3. Παρέχεται από τον ειδικό λογαριασμό της παρ. 1 επιδότηση της τιμολογητέας κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας και πιστώνεται στους λογαριασμούς των δικαιούχων ως έκπτωση από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας. Δικαιούχοι της ανωτέρω επιδότησης είναι καταναλωτές χαμηλής τάσης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών καθορίζονται οι δικαιούχοι καταναλωτές, λαμβάνοντας υπόψη οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια, το ύψος επιδότησης σε ευρώ ανά μεγαβατώρα (MWh), η διαδικασία, ο τρόπος και ο χρόνος χορήγησής της, ο χρόνος εκκαθάρισης, η περίοδος κατανάλωσης, ανώτατα και κατώτατα όρια κατανάλωσης, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη χορήγηση της επιδότησης.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών δύναται να παρέχεται από τον ειδικό λογαριασμό της παρ. 1 επιδότηση της κατανάλωσης φυσικού αερίου και να πιστώνεται στους λογαριασμούς των δικαιούχων ως έκπτωση από τους προμηθευτές φυσικού αερίου. Δικαιούχοι της επιδότησης είναι οι οικιακοί καταναλωτές φυσικού αερίου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών καθορίζονται οι δικαιούχοι καταναλωτές, λαμβάνοντας υπόψη οικονομικά και κοινωνικά κριτήρια για τη χορήγηση της επιδότησης, το ύψος επιδότησης σε ευρώ ανά θερμική μεγαβατώρα (MWhth), η διαδικασία, ο τρόπος και ο χρόνος χορήγησής της, ο χρόνος εκκαθάρισης, η περίοδος κατανάλωσης, ανώτατα και κατώτατα όρια κατανάλωσης, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη χορήγηση της επιδότησης.

5. Από τα έσοδα του ειδικού λογαριασμού της παρ. 1 δύναται να επιδοτείται μέρος της δαπάνης για την χορήγηση επιδόματος θέρμανσης του άρθρου 79 του ν. 4756/2020 (Α' 235). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών καθορίζεται το ύψος του ποσού που διατίθεται κατ' έτος σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο. Το ποσό αυτό μεταφέρεται σε λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου και εμφανίζεται στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού με εγγραφή ισόποσων πιστώσεων στον ΑΛΕ 2250904001 «Επίδομα θέρμανσης» του Ειδικού Φορέα 1023-711-0000000 «Γενικές Κρατικές Δαπάνες» του Υπουργείου Οικονομικών για τις ανάγκες ενίσχυσης του επιδόματος θέρμανσης.

6. Ειδικά για την χορήγηση επιδόματος θέρμανσης χειμερινής περιόδου 2021-2022 η Δ.Α.Π.Ε.Ε.Π. Α.Ε. μεταφέρει στον λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου της παρ. 5, από τα έσοδα του ειδικού λογαριασμού της παρ. 1 ποσό έως ενενήντα εκατομμύρια (90.000.000) ευρώ, χωρίς να απαιτείται η έκδοση της κοινής απόφασης της παρ. 5, κατόπιν αιτήματος του Υπουργού Οικονομικών προς τη Δ.Α.Π.Ε.Ε.Π. Α.Ε..

7. Ειδικά για την κάλυψη του κόστους λειτουργίας της τηλεθέρμανσης του Δήμου Εορδαίας της Περιφερειακής Ενότητας Κοζάνης της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, και μέχρι τη σύνδεση της τηλεθέρμανσης του Δήμου με την υπό κατασκευή μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας «ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑ V», παρέχεται έκτακτη ενίσχυση στη Δημοτική Επιχείρηση Τηλεθέρμανσης Πτολεμαΐδας (Δ.Ε.ΤΗ.Π.), από τον ειδικό λογαριασμό της παρ. 1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών καθορίζεται το ύψος της ενίσχυσης, τηρουμένων των ενωσιακών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Οικονομικών δύναται να χρηματοδοτείται από τον ειδικό λογαριασμό της παρ. 1 ο ειδικός λογαριασμός για την επανασύνδεση παροχών ηλεκτρικού ρεύματος που έχει συσταθεί με το άρθρο 36 του ν. 4508/2017 (Α' 200).»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ COVID-19

Άρθρο 190 Υπηρεσία ενημέρωσης για την πρόληψη από τον κορωνοϊό COVID-19

1. Στο χρονικό διάστημα για το οποίο εξακολουθεί να υφίσταται άμεσος κίνδυνος δημόσιας υγείας από τη διασπορά του κορωνοϊού COVID-19, η απουσία του οποίου διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, και για τους σκοπούς της πρόληψης και της αντιμετώπισης της διασποράς του ιού, μέσω της επίτευξης επαρκούς επιπέδου ανοσίας στον γενικό πληθυσμό της χώρας, δύναται να αποστέλλονται, μέσω ειδικής υπηρεσίας που παρέχεται από την ανώνυμη εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με την επωνυμία «ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ Ανώνυμη Εταιρεία» και τον διακριτικό τίτλο «Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε.», γραπτά μηνύματα (SMS) ενημερωτικού ή υπομνηστικού χαρακτήρα σε κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει εγγραφεί στην υπηρεσία της άυλης συνταγογράφησης. Τα ανωτέρω μηνύματα αποστέλλονται στον αριθμό κινητού τηλεφώνου που έχει δηλώσει το φυσικό πρόσωπο κατά την εγγραφή του στην υπηρεσία της άυλης συνταγογράφησης.

2. Η Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε., η οποία διαχειρίζεται την υπηρεσία της παρ. 1, ορίζεται ως εκτελούσα την επεξεργασία που ορίζεται στην παρ. 1, για λογαριασμό του Υπουργείου Υγείας, που είναι υπεύθυνος επεξεργασίας, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 28 του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 2016 (L 119) (Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων - Γ.Κ.Π.Δ.). Στο πλαίσιο αυτό, η Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε. αναλαμβάνει, για λογαριασμό του Υπουργείου Υγείας, τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και τη συντήρηση της υπηρεσίας της παρ. 1 και έχει την υποχρέωση λήψης και διαρκούς τήρησης των κατάλληλων και αναγκαίων τεχνικών και οργανωτικών μέτρων ασφάλειας των δεδομένων που υπόκεινται σε επεξεργασία και, κατ' ελάχιστον, την καταγραφή και παρακολούθηση των προσβάσεων στη συγκεκριμένη υπηρεσία, και την προστασία των διακινούμενων δεδομένων από κάθε παραβίαση, όπως από σκόπιμη ή τυχαία καταστροφή, απώλεια, άνευ αδείας κοινοποίηση ή προσπέλαση, ενεργώντας σύμφωνα με το ενωσιακό και εθνικό δίκαιο και, ιδίως, σύμφωνα με τον Γ.Κ.Π.Δ. και τον ν. 4624/2019 (Α' 137).

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας διαπιστώνεται η αναγκαιότητα αποστολής γραπτών μηνυμάτων (SMS) σε συνάρτηση με την επιδημιολογική κατάσταση της χώρας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης ενεργοποιείται η υπηρεσία του παρόντος.

Άρθρο 191 Σύσταση Μητρώων εμβολιασμένων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 - Προσθήκη άρθρου 55Α στον ν. 4764/2020

Στον ν. 4764/2020 (Α' 256) προστίθεται νέο άρθρο 55Α ως εξής:

«Άρθρο 55 Α Σύσταση Μητρώων εμβολιασμένων εξωτερικού

1. Συστήνονται από το Υπουργείο Υγείας, ως υπεύθυνο επεξεργασίας υπό την έννοια της περ. (7) του άρθρου 4 του ΓΚΠΔ: α) Μητρώο εμβολιασμένων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό και β) Μητρώο εμβολιασμένων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με μη ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό με σκοπό τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας, μακροπρόθεσμης παραμονής και εργασίας στο έδαφος της ελληνικής Επικράτειας των ενδιαφερομένων προσώπων, που έχουν στην κατοχή τους πιστοποιητικά εμβολιασμού κατά του κορωνοϊού COVID-19, υπό την έννοια του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/953

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2021 (L 211), τα οποία έχουν εκδοθεί είτε από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. είτε από τρίτη χώρα.

2. Αντικείμενο του Μητρώου της περ. α) της παρ. 1 είναι η ακριβής καταγραφή των εμβολιασμών κατά του κορωνοϊού COVID-19 που έχουν διενεργηθεί: α) σε κράτος μέλος της Ε.Ε., ή β) σε τρίτη χώρα, για τα πιστοποιητικά COVID-19 της οποίας έχει εκδοθεί εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/953, ή γ) σε τρίτη χώρα, για τις βεβαιώσεις ή τα πιστοποιητικά της οποίας έχει εκδοθεί η κοινή υπουργική απόφαση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 7 του άρθρου πρώτου της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 87), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4806/2021 (Α' 95), εφόσον τα πιστοποιητικά ή οι βεβαιώσεις είναι ψηφιακά επαληθεύσιμα.

3. Για την καταχώριση στο Μητρώο της περ. α) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο υποβάλλει αίτηση σε ειδική πλατφόρμα που είναι προσβάσιμη μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (gov.gr-ΕΨΠ). Με την αίτηση συνοποβάλλονται τα σχετικά πιστοποιητικά ή οι βεβαιώσεις εμβολιασμού που έχει στην κατοχή του το φυσικό πρόσωπο και των οποίων η εγκυρότητα είναι ψηφιακά επαληθεύσιμη. Η υποβολή της αίτησης δύναται να πραγματοποιείται και με φυσική παρουσία στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.).

4. Αντικείμενο του Μητρώου της περ. β) της παρ. 1 είναι η ακριβής καταγραφή των εμβολιασμών κατά του κορωνοϊού COVID-19 που έχουν διενεργηθεί εκτός Ελλάδος με την επιφύλαξη της παρ. 2.

5. Για την καταχώριση στο Μητρώο της περ. β) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο υποβάλλει αίτηση σε ειδική πλατφόρμα που είναι προσβάσιμη μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (gov.gr-ΕΨΠ). Με την αίτηση συνοποβάλλονται τα σχετικά πιστοποιητικά ή οι βεβαιώσεις εμβολιασμού που έχει στην κατοχή του το φυσικό πρόσωπο. Η υποβολή της αίτησης δύναται να πραγματοποιείται και με φυσική παρουσία στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.).

6. Μετά την καταχώρισή του στο Μητρώο της περ. α) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτείται την έκδοση Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 της Ε.Ε. (EU Digital COVID Certificate - EUDDC) σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο πρώτο της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4806/2021. Μετά την καταχώρισή του στο Μητρώο της περ. β) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτείται την έκδοση της βεβαίωσης εμβολιασμού της παρ. 5 του άρθρου 55 του ν. 4764/2020 (Α' 256) ή την έκδοση Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 της Ε.Ε. (EU Digital COVID Certificate - EUDDC) εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, έχει προηγουμένως ολοκληρώσει τουλάχιστον μία (1) δόση εμβολιασμού κατά του κορωνοϊού COVID-19 στην Ελληνική Επικράτεια. Μετά από την ολοκλήρωση της καταχώρισής του στα ανωτέρω Μητρώα το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτηθεί τη διενέργεια εμβολιασμού του εντός της Ελληνικής Επικράτειας είτε πρόκειται για αναμνηστική δόση για τους ήδη εμβολιασθέντες σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή σε τρίτες χώρες, είτε πρόκειται για εμβολιασμό προσώπων που ανάρρωσαν από τον κορωνοϊό COVID-19, έχοντας νοσήσει σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή σε τρίτες χώρες. Ως προς τη διαδικασία προγραμματισμού των συνεδριών εμβολιασμού εφαρμόζεται το άρθρο 57 του ν. 4764/2020. Ως προς: α) το Μητρώο εμβολιασμένων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό και β) το Μητρώο εμβολιασμένων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με μη ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό εφαρμόζονται αναλογικά οι παρ. 2 έως 4 του άρθρου 55 του ν. 4764/2020.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης δύναται να καθορίζονται τα ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας των Μητρώων της παρ. 1 και τα στοιχεία που καταχωρίζονται σε αυτά, τα ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της πλατφόρμας των παρ. 3 και 5, τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η διαδικασία υποβολής αίτησης των παρ. 3 και 5, η

σύσταση ειδικής επιτροπής για τις περιπτώσεις εξέτασης των αιτήσεων που χρήζουν περαιτέρω αξιολόγησης, και κάθε αναγκαία, τεχνική ή άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 192

Σύσταση Μητρώων νοσησάντων εξωτερικού από τον κορωνοϊό COVID-19

1. Συστήνονται από το Υπουργείο Υγείας, ως υπεύθυνο επεξεργασίας υπό την έννοια της περ. (7) του άρθρου 4 του Γ.Κ.Π.Δ.: α) Μητρώο νοσησάντων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό και β) Μητρώο νοσησάντων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με μη ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό, με σκοπό τη διευκόλυνση της άσκησης των δικαιωμάτων ελεύθερης κυκλοφορίας, μακροπρόθεσμης παραμονής και εργασίας στο έδαφος της Ελληνικής Επικράτειας των ενδιαφερομένων προσώπων, που έχουν στην κατοχή τους Πιστοποιητικά ή βεβαιώσεις νόσησης από τον κορωνοϊό COVID-19, υπό την έννοια του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2021 (L 211), τα οποία έχουν εκδοθεί είτε από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. είτε από τρίτη χώρα.

2. Αντικείμενο του Μητρώου της περ. α) της παρ. 1 είναι η ακριβής καταγραφή των περιστατικών νόσησης από τον κορωνοϊό COVID-19 που έχουν λάβει χώρα: α) σε κράτος μέλος της Ε.Ε. ή β) σε τρίτη χώρα, για τα πιστοποιητικά COVID-19 της οποίας έχει εκδοθεί εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 ή γ) σε τρίτη χώρα, για τις βεβαιώσεις ή τα πιστοποιητικά της οποίας έχει εκδοθεί η κοινή υπουργική απόφαση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 7 του άρθρου πρώτου της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 87), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4806/2021 (Α' 95), εφόσον τα πιστοποιητικά ή οι βεβαιώσεις είναι ψηφιακά επαληθεύσιμα.

3. Για την καταχώριση στο Μητρώο της περ. α) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο υποβάλλει αίτηση σε ειδική πλατφόρμα που είναι προσβάσιμη μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (gov.gr-ΕΨΠ). Με την αίτηση συνοποβάλλονται τα σχετικά πιστοποιητικά ή οι βεβαιώσεις νόσησης που έχει στην κατοχή του το φυσικό πρόσωπο και των οποίων η εγκυρότητα είναι ψηφιακά επαληθεύσιμη. Η υποβολή της αίτησης δύναται να πραγματοποιείται και με φυσική παρουσία στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.).

4. Αντικείμενο του Μητρώου της περ. β) της παρ. 1 είναι η ακριβής καταγραφή των περιστατικών νόσησης κατά του κορωνοϊού COVID-19 που έχουν λάβει χώρα εκτός Ελλάδας, με την επιφύλαξη της παρ. 2.

5. Για την καταχώριση στο Μητρώο της περ. β) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο υποβάλλει αίτηση σε ειδική πλατφόρμα που είναι προσβάσιμη μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (gov.gr-ΕΨΠ). Με την αίτηση συνοποβάλλονται τα σχετικά πιστοποιητικά ή οι βεβαιώσεις εμβολιασμού που έχει στην κατοχή του το φυσικό πρόσωπο. Η υποβολή της αίτησης δύναται να πραγματοποιείται και με φυσική παρουσία στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.).

6. Μετά την καταχώρισή του στο Μητρώο της περ. α) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτείται την έκδοση Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 της Ε.Ε. (EU Digital COVID Certificate - EUDDC) σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο πρώτο της από 30.5.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4806/2021. Μετά την καταχώρισή του στο Μητρώο της περ. β) της παρ. 1, το φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτείται την έκδοση βεβαίωσης θετικού διαγνωστικού ελέγχου της παρ. 1 του άρθρου 5 της υπ' αριθμ. 2650/10.4.2020 (Β' 1298) κοινής απόφασης των Υπουργών Υγείας και Επικρατείας ή την έκδοση Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID-19 της Ε.Ε. (EU Digital COVID Certificate - EUDDC) εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, έχει προηγουμένως ολοκληρώσει τουλάχιστον μία (1) δόση εμβολιασμού κατά του κορωνοϊού COVID-19 στην Ελληνική Επικράτεια. Μετά από την ολοκλήρωση της καταχώρισής του στα ανωτέρω

Μητρώα το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτηθεί τη διενέργεια εμβολιασμού του εντός της Ελληνικής Επικράτειας είτε πρόκειται για αναμνηστική δόση για τους ήδη εμβολιασθέντες σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή σε τρίτες χώρες είτε πρόκειται για εμβολιασμό προσώπων που ανάρρωσαν από τον κορωνοϊό COVID-19, έχοντας νοσήσει σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή σε τρίτες χώρες. Ως προς τη διαδικασία προγραμματισμού των συνεδριών εμβολιασμού εφαρμόζεται το άρθρο 57 του ν. 4764/2020 (Α' 256). Για: α) το Μητρώο νοσησάντων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό και β) το Μητρώο νοσησάντων εξωτερικού κατά του κορωνοϊού COVID-19 με μη ψηφιακά επαληθεύσιμο πιστοποιητικό εφαρμόζονται αναλογικά οι παρ. 3 έως 8 και 10 έως 12 του άρθρου εικοστού ενάτου του ν. 4684/2020 (Α' 86).

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Ψηφιακής Διακυβέρνησης δύναται να καθορίζονται τα ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας των Μητρώων της παρ. 1 και τα στοιχεία που καταχωρίζονται σε αυτά, τα ειδικότερα ζητήματα λειτουργίας της πλατφόρμας των παρ. 3 και 5, τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η διαδικασία υποβολής αίτησης των παρ. 3 και 5, η σύσταση ειδικής επιτροπής για τις περιπτώσεις εξέτασης των αιτήσεων που χρήζουν περαιτέρω αξιολόγησης και κάθε αναγκαία, τεχνική ή άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 193

Ρυθμίσεις για την καταβολή επιχορήγησης προς τον σκοπό λήψης υποστηρικτικών μέτρων των εμβολιασθέντων ατόμων - Αντικατάσταση της παρ. 7 του άρθρου 34 του ν. 4816/2021

Η παρ. 7 του άρθρου 34 του ν. 4816/2021 (Α' 118), για την επιχορήγηση που καταβάλλει το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης προς την Κοινωνία της Πληροφορίας (Κ.τ.Π.) Μ.Α.Ε., αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Για την εξυπηρέτηση των σκοπών της παρ. 2 και την εφαρμογή του παρόντος, η Κ.τ.Π. Μ.Α.Ε. επιχορηγείται από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, κατόπιν ενίσχυσης των σχετικών πιστώσεων του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης από τις πιστώσεις του Ειδικού Φορέα 1023711-0000000 (Γενικές Κρατικές Δαπάνες) του Υπουργείου Οικονομικών.»

Άρθρο 194

Χορήγηση προσωρινού ΑΜΚΑ από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) - Τροποποίηση των παρ. 3 και 6 του άρθρου 248 του ν. 4782/2021

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 248 του ν. 4782/2021 (Α' 36): α) τροποποιείται ως προς τον κύκλο των δικαιούμενων προσώπων για τη χορήγηση προσωρινού ΑΜΚΑ από τα Κ.Ε.Π., β) διορθώνεται η παραπομπή στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου, ως προς το ορθό, σε παραπομπή στην παρ. 2 και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Κάθε φυσικό πρόσωπο δύναται να αιτείται τη χορήγηση προσωρινού Α.Μ.Κ.Α. και από τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) με τη γνωστοποίηση του Αριθμού Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.) ή με την προσκόμιση ενός από τα ακόλουθα έγγραφα: α) Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας, β) Ειδικού Δελτίου Ταυτότητας Ομογενούς, γ) ληξιαρχικής πράξης γέννησης, δ) διαβατηρίου, ε) προσωρινού ή οριστικού τίτλου διαμονής και στ) άλλου εγγράφου ταυτοποίησης και καταχωρούνται όσα από τα στοιχεία της παρ. 2 προκύπτουν από τα ανωτέρω έγγραφα ταυτοποίησης. Ο προσωρινός Α.Μ.Κ.Α. δύναται να χορηγείται και από τις κοινωνικές υπηρεσίες, τα Κέντρα Κοινότητας και τα Κέντρα Ένταξης Μεταναστών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) α' βαθμού, χωρίς απαίτηση αυτοπρόσωπης παρουσίας των ενδιαφερόμενων, καθώς και από άλλες διοικητικές δομές φορέων της Γενικής Κυβέρνησης κατά την έννοια της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), εκτός από αυτές του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.»

2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 248 του ν.

4782/2021 (Α' 36) προστίθεται ο Υπουργός Οικονομικών για την έκδοση της προβλεπόμενης κοινής απόφασης και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Εσωτερικών, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Μετανάστευσης και Ασύλου, δύναται να καθορίζονται οι ειδικότερες κατηγορίες δικαιούμενων προσώπων, ο χρόνος απενεργοποίησης του προσωρινού Α.Μ.Κ.Α. ή μετάπτωσης του σε περίπτωση έκδοσης Α.Μ.Κ.Α. ή Π.Α.Α.Υ.Π.Α., η διαδικασία που ακολουθείται στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) και να ρυθμίζεται κάθε συναφής τεχνική ή άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος. Με όμοια απόφαση, καθορίζονται οι ειδικότερες κατηγορίες δικαιούμενων προσώπων για τα οποία χορηγείται προσωρινός Α.Μ.Κ.Α. από τις κοινωνικές υπηρεσίες, τα Κέντρα Κοινότητας και τα Κέντρα Ένταξης Μεταναστών των Ο.Τ.Α. α' βαθμού, η διαδικασία που ακολουθείται, καθώς και κάθε άλλη ειδικότερη ή τεχνική λεπτομέρεια για την εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου της παρ. 3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών του πρώτου εδαφίου και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, δύναται να καθορίζεται η διοικητική δομή άλλου φορέα της Γενικής Κυβέρνησης κατά την έννοια της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 για τη χορήγηση του προσωρινού Α.Μ.Κ.Α., η διαδικασία που ακολουθείται, καθώς και κάθε άλλη, ειδικότερη ή τεχνική λεπτομέρεια για την εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου της παρ. 3.»

Άρθρο 195

Τροποποίηση καταργούμενων διατάξεων του ν. 4727/2020 - Αντικατάσταση της περ. 14 του άρθρου 108 του ν. 4727/2020

1. Στην περ. 14 του άρθρου 108 του ν. 4727/2020 (Α' 184) προστίθενται οι λέξεις «Οι παρ. 1, 2 και 3», διορθώνεται ο αριθμός ΦΕΚ της από 13.4.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου και η παρ. 14 αντικαθίσταται ως εξής:

«14. Οι παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου τριακοστού όγδοου της από 13.4.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 84), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4690/2020 (Α' 104).»

2. Οι παρ. 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου τριακοστού όγδοου της από 13.4.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4690/2020 εξακολουθούν να ισχύουν από 23.9.2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Άρθρο 196

Ανοικτό πρόγραμμα νέων θέσεων εργασίας για την πρώτη πρόσληψη νέων ηλικίας 18-29 ετών - «ΠΡΩΤΟ ΕΝΣΗΜΟ»

1. Θεσπίζεται ανοικτό πρόγραμμα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων για την πρώτη ένταξη στην αγορά εργασίας νέων ηλικίας δεκαοκτώ (18) έως και είκοσι εννέα (29) ετών και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, με την ονομασία «Πρώτο Ένσημο».

2. Σκοπός του προγράμματος είναι η διευκόλυνση των νέων για την είσοδό τους στην αγορά εργασίας και η ομαλή ένταξή τους σε αυτή, με στόχο την καταπολέμηση της νεανικής ανεργίας.

3. Ωφελούμενοι του προγράμματος είναι νέοι, ηλικίας δεκαοκτώ (18) έως και είκοσι εννέα (29) ετών, οι οποίοι δεν διαθέτουν καμιά προηγούμενη προϋπηρεσία εξαρτημένης εργασίας σε επιχειρήσεις-εργοδότες του ιδιωτικού τομέα ή του δημοσίου τομέα υπό την έννοια της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), συμπεριλαμβανομένων και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου τομέα που δεν περιλαμβάνονται στη Γενική Κυβέρνηση, όπως αυτή ορίζεται στο ανωτέρω άρθρο.

4. α) Κάθε νέα θέση εξαρτημένης εργασίας, πλήρους απασχό-

λησης, αορίστου ή ορισμένου χρόνου, που δημιουργείται σύμφωνα με το παρόν πρόγραμμα, σε εργοδότες του ιδιωτικού τομέα, ανεξαρτήτως του κλάδου που αυτοί δραστηριοποιούνται, επιδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό με χίλια διακόσια (1.200) ευρώ για χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών.

β) Αν η νέα πρόσληψη αφορά σύμβαση εξαρτημένης εργασίας μερικής απασχόλησης, η επιδότηση της υποπαρ. α) μειώνεται στο ήμισυ.

γ) Αν η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας είναι ορισμένου χρόνου διάρκειας μικρότερης των έξι (6) μηνών, η νέα θέση εργασίας επιδοτείται αναλογικά με τον χρόνο απασχόλησης και το είδος της σύμβασης (πλήρους ή μερικής).

5. α) Το ποσό της επιδότησης των χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ καταβάλλεται ως εξής:

αα) Ποσό εξακοσίων (600) ευρώ καταβάλλεται απευθείας στον νεοπροσλαμβανόμενο νέο, επιμεριζόμενο σε έξι (6) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, επιπλέον του μηνιαίου μισθού του και ανεξαρτήτως του ύψους αυτού.

αβ) Ποσό εξακοσίων (600) ευρώ καταβάλλεται απευθείας στον εργοδότη του νεοπροσλαμβανόμενου νέου, για την κάλυψη μέρους της μισθολογικής δαπάνης.

β) Σε περίπτωση σύμβασης εργασίας μερικής απασχόλησης, για την καταβολή της επιδότησης της υποπαρ. β) της παρ. 4 εφαρμόζεται αναλογικά η υποπαρ. α) της παρούσας παραγράφου.

6. Για την καταβολή του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών, υπόχρεος είναι ο εργοδότης σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Για την καταβολή του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών εφαρμόζονται, για κάθε κατηγορία εργαζομένων, οι κείμενες διατάξεις της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας.

7. Η επιχείρηση μπορεί να εντάξει ταυτόχρονα τον ωφελούμενο στο ανοιχτό πρόγραμμα νέων επιδοτούμενων θέσεων εργασίας του άρθρου 28 του ν. 4726/2020 (Α' 181) με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται σε αυτό.

8. Οι ωφελούμενοι που τοποθετούνται στις νέες θέσεις εργασίας του παρόντος, δεν μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ». Οι συμβάσεις εργασίας των ανωτέρω δεν μπορούν να τεθούν σε αναστολή, εκτός εάν η επιχειρηματική δραστηριότητα των επιχειρήσεων στις οποίες προσλαμβάνονται αναστέλλεται με εντολή δημόσιας αρχής.

9. Οι θέσεις εργασίας που επιδοτούνται με το παρόν είναι επιπρόσθετες σε σχέση προς τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας.

10. Για την ένταξή τους στο παρόν πρόγραμμα οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα υποβάλλουν σχετική δήλωση στο Πληροφοριακό Σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» (Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ») του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Η επιχείρηση που προβαίνει σε νέα πρόσληψη ή νέες προσλήψεις μία ή περισσότερες φορές, πρέπει υπευθύνως να δηλώνει ότι θα διατηρήσει κατά μέσο όρο τον ίδιο αριθμό εργαζομένων για το διάστημα επιδότησης της νέας θέσης εργασίας, προσαυξημένο κατά τον αριθμό των νέων επιδοτούμενων συμβάσεων εργασίας, σύμφωνα με το πρόγραμμα. Αν διαπιστωθεί ότι η επιχείρηση δεν πληροί τον ανωτέρω όρο, η επιχείρηση δεν λαμβάνει την επιδότηση και αν αυτή έχει καταβληθεί, αναζητείται με τη διαδικασία των αχρεωστήτως καταβληθέντων.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων προβλέπονται ειδικότερες προϋποθέσεις ένταξης, οι όροι συνδυασμού με άλλα προγράμματα, και κάθε όρος και αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

12. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ορίζεται το ειδικό έντυπο αίτησης-υπεύθυνης δήλωσης ένταξης της επιχείρησης στο πρόγραμμα του παρόντος άρθρου, καθώς και το ειδικό έντυπο αίτησης-υπεύθυνης δήλωσης αποδοχής του νεοπροσλαμβανόμενου νέου στο Π.Σ. ΕΡΓΑΝΗ και ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα και αναγκαία λεπτομέρεια σε σχέση με τα ανωτέρω έντυπα.

13. Το πρόγραμμα ισχύει από 1.1.2022 έως 31.12.2022.

Άρθρο 197
Επέκταση του ανοιχτού προγράμματος
εκατό χιλιάδων (100.000) επιδοτούμενων θέσεων
εργασίας - Τροποποίηση των παρ. 1 και 12
του άρθρου 28 του ν. 4726/2020

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4726/2020 (Α' 181), περί της θέσπισης ανοιχτού προγράμματος εκατό χιλιάδων (100.000) νέων επιδοτούμενων θέσεων εργασίας, προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Θεσπίζεται ανοιχτό πρόγραμμα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων για τη δημιουργία εκατό χιλιάδων (100.000) νέων θέσεων εργασίας. Από 1η.1.2022 οι νέες θέσεις εργασίας του πρώτου εδαφίου αυξάνονται κατά πενήντα χιλιάδες (50.000).»

2. Στην παρ. 12 του άρθρου 28 του ν. 4726/2020, στην οποία περιέχεται εξουσιοδοτική διάταξη, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο, ως προς το αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδότησης, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η παρ. 12 του άρθρου 28 διαμορφώνεται ως εξής:

«12. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η ημερομηνία βάσει της οποίας οι νέες θέσεις εργασίας είναι επιπρόσθετες των υφιστάμενων θέσεων εργασίας, το ύψος της επιδότησης, η περαιτέρω επέκταση του προγράμματος και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος. Με την ίδια ή όμοια απόφαση, για ειδικότερες κατηγορίες επιχειρήσεων και ωφελουμένων, όπως βάσει χωρικής οριοθέτησης, επιχειρηματικής δραστηριότητας ή εξαιτίας έκτακτου φαινομένου φυσικών καταστροφών δύνανται να καθορίζονται ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις για την ένταξή τους στο πρόγραμμα, καθώς και το ύψος της επιδότησης, η χρονική διάρκεια των συμβάσεων εργασίας των ωφελουμένων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.»

Άρθρο 198
Αύξηση του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος
για τον μήνα Δεκέμβριο 2021

Για τον μήνα Δεκέμβριο 2021, η μηνιαία εισοδηματική ενίσχυση των ωφελουμένων μονάδων του άρθρου 2 της υπό στοιχεία Δ13/οικ.53923/23.7.2021 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Εσωτερικών, Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Επικρατείας (Β' 3359), υπέρ των οποίων είναι σε ισχύ, κατά την 30ή.11.2021, εγκριτική απόφαση χορήγησής της, προσαυξάνεται στο διπλάσιο. Η προσαύξηση αυτή θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο των αιτήσεων, επί των οποίων εκδόθηκαν οι εγκριτικές αποφάσεις χορήγησης της εισοδηματικής ενίσχυσης του πρώτου εδαφίου και καταβάλλεται άπαξ και κατά παρέκκλιση του ανώτατου μηνιαίου ορίου του εγγυημένου ποσού και των ανώτατων μηνιαίων ορίων ανά ωφελούμενη μονάδα, όπως τα όρια αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 της ως άνω κοινής υπουργικής απόφασης. Η καταβολή της προσαύξησης προηγείται της τακτικής καταβολής της μηνιαίας εισοδηματικής ενίσχυσης και πραγματοποιείται την 15η.12.2021.

Άρθρο 199
Επέκταση ρύθμισης ασφαλιστικών εισφορών -
Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 32
του ν. 4756/2020

Στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 4756/2020 (Α' 235), περί ρύθμισης των ασφαλιστικών εισφορών προστίθεται τέταρτο εδάφιο, και η παρ. 1 του άρθρου 32 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Η προθεσμία καταβολής οφειλών από ασφαλιστικές εισφορές εργοδοτών, αυτοαπασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών, η οποία παρατάθηκε μέχρι την 30ή Απριλίου 2021 στο πλαίσιο των μέτρων αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού COVID-19, σύμφωνα με το άρθρο 3 της από 11.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 55), η οποία

κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 4682/2020 (Α' 76), το άρθρο 23 της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 75), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4684/2020 (Α' 86), το άρθρο όγδοο της από 20.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 68), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020 (Α' 83), τα άρθρα εικοστό τρίτο και εικοστό πέμπτο της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4684/2020 (Α' 86), το άρθρο 10 του ν. 4684/2020 και το άρθρο πέμπτο της από 1.5.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 90), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 2 του ν. 4690/2020 (Α' 104), παρατείνεται εκ νέου μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2021.

Οι ανωτέρω ασφαλιστικές οφειλές, μετά τη λήξη της παράτασης της προθεσμίας καταβολής, δύνανται να υπαχθούν σε ρύθμιση τμηματικής καταβολής έως και εβδομήντα δύο (72) μηνιαίων δόσεων.

Στη ρύθμιση του προηγούμενου εδαφίου δύνανται να υπαχθούν, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη, και οφειλές ασφαλιστικών εισφορών περιόδων απασχόλησης Φεβρουαρίου 2020 έως Ιουνίου 2021, απαιτητών από 1ης.3.2020 έως 31.7.2021, που δεν τελούν σε καθεστώς ρύθμισης, εφόσον πρόκειται για εργοδότες ή για αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες που επλήγησαν λόγω των μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας COVID-19 και έχουν κύριο ΚΑΔ δραστηριότητας που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Κατ' εξαίρεση, εφόσον πρόκειται για εργοδότες, αυτοαπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες, στους οποίους επιβλήθηκε το μέτρο της προσωρινής απαγόρευσης λειτουργίας οποτεδήποτε στο διάστημα από 27.10.2020 έως 31.7.2021, επιτρέπεται να εντάσσονται στη ρύθμιση, μετά από επιλογή του οφειλέτη, οφειλές ασφαλιστικών εισφορών περιόδων απασχόλησης Φεβρουαρίου 2020 έως Ιουνίου 2021, απαιτητών από 1ης.3.2020 έως 31.7.2021, που έχουν υπαχθεί ή θα υπαχθούν σε καθεστώς ρύθμισης της υποπαρ. ΙΑ.1 της παρ. ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), από 27.10.2020 έως τη δημοσίευση του παρόντος.»

Άρθρο 200

Παράταση συμβάσεων καθαριότητας e-ΕΦΚΑ

1. Οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών καθαριότητας με αναδόχους που έχουν συνάψει οι ανεξάρτητες επιχειρησιακές διοικητικές ομάδες του άρθρου 6 του ν. 4412/2016 (Α' 147), που υπάγονται στον Ηλεκτρονικό Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), όπως αυτές ορίζονται ε την υπ. αριθμ. 59679/12.3.2020 διαπιστωτική πράξη του Διοικητή του e-ΕΦΚΑ (Β' 831), καθώς και η Κεντρική Υπηρεσία του e-ΕΦΚΑ, παρατείνονται αυτοδίκαια, από τη λήξη τους, μέχρι την ολοκλήρωση των εν εξελίξει διαγωνιστικών διαδικασιών και, σε κάθε περίπτωση, για χρονικό διάστημα όχι πέραν των έξι (6) μηνών από τη λήξη τους, οπότε και λύνονται αυτοδίκαια.

2. Η παρ. 1 ισχύει από 31.10.2021.

Άρθρο 201

Έκτακτα και επείγοντα μέτρα για την προστασία των θέσεων εργασίας στις περιοχές της Περιφέρειας Κρήτης που επλήγησαν από τον σεισμό της 27ης.9.2021

1. Οι επιχειρήσεις - εργοδότες του ιδιωτικού τομέα, ανεξαρτήτως κλάδου και επιχειρηματικής δραστηριότητας σε περιοχές που ανήκουν στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας Κρήτης που έπληξε ο σεισμός της 27ης.9.2021 και υπέστησαν υλικές ζημιές, όπως αυτές βεβαιώνονται από Δελτίο Επανελέγχου με το οποίο το κτίριο έχει κριθεί επικίνδυνο για χρήση ή προσωρινά ακατάλληλο για χρήση ή Δελτίο Ταχείας Αυτοψίας με την οποία το κτίριο έχει κριθεί μη κατοικήσιμο ή Πρωτόκολλο Αυτοψίας Επικινδύνως Ετοιμόρροπου Κτιρίου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, μπορούν να θέτουν σε αναστολή τις συμβάσεις εργασίας μέρους ή όλων των εργαζομένων τους, οι οποίοι είχαν προσληφθεί μέχρι και την 26η.9.2021, από την ημερομηνία εκδήλωσης του σεισμού και κατ' ανώτατο χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών.

2. Οι επιχειρήσεις - εργοδότες της παρ. 1 υποχρεούνται να μην

προβούν σε μειώσεις προσωπικού με καταγγελία των συμβάσεων εργασίας, για το χρονικό διάστημα για το οποίο θέτουν τις συμβάσεις εργασίας των εργαζομένων τους σε αναστολή, σύμφωνα με την παρ. 1. Αν προβούν σε μειώσεις προσωπικού με καταγγελία συμβάσεων εργασίας, οι καταγγελίες αυτές είναι άκυρες.

3. Οι επιχειρήσεις - εργοδότες της παρ. 1 που κάνουν χρήση της παρούσας ρύθμισης υποχρεούνται μετά από τη λήξη του χρόνου της αναστολής των συμβάσεων εργασίας του προσωπικού τους, να διατηρήσουν τον ίδιο αριθμό θέσεων εργασίας και με το ίδιο είδος σύμβασης για χρονικό διάστημα ίσο με εκείνο της αναστολής.

4. Οι εργαζόμενοι, των οποίων η σύμβαση εργασίας τελεί σε αναστολή, σύμφωνα με την παρ. 1, είναι δικαιούχοι έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης, ως αποζημίωσης ειδικού σκοπού του άρθρου δέκατου τρίτου της από 14.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α' 64), η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4682/2020 (Α' 76). Η αποζημίωση ειδικού σκοπού ανέρχεται σε ποσό ύψους πεντακοσίων τριάντα τεσσάρων (534) ευρώ ανά μήνα, που αντιστοιχεί σε τριάντα (30) ημέρες, κατ' αναλογία των ημερών διάρκειας της αναστολής των συμβάσεων εργασίας τους, καθώς και αναλογίας δώρου Χριστουγέννων. Στους εργαζόμενους των οποίων οι συμβάσεις εργασίας τελούν σε αναστολή, παρέχεται πλήρης ασφαλιστική κάλυψη. Οι ασφαλιστικές εισφορές για το χρονικό διάστημα αναστολής της σύμβασης εργασίας, καθώς και για το δώρο Χριστουγέννων που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα αυτό, υπολογίζονται επί του ονομαστικού τους μισθού. Οι Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις των εργαζομένων, των οποίων οι συμβάσεις εργασίας τελούν σε αναστολή, υποβάλλονται από τον εργοδότη.

5. Οι εργαζόμενοι σε επιχειρήσεις - εργοδότες της παρ. 1, των οποίων η σύμβαση εργασίας έχει λυθεί με καταγγελία κατά το χρονικό διάστημα από την 27η.9.2021 μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος, καθίστανται δικαιούχοι της έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης, ως αποζημίωσης ειδικού σκοπού του άρθρου δέκατου τρίτου της από 14.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4682/2020, από την ημερομηνία λύσης της εργασιακής σχέσης τους και για χρονικό διάστημα όχι πέραν των τριών (3) μηνών. Η αποζημίωση ειδικού σκοπού ανέρχεται σε ποσό ύψους πεντακοσίων τριάντα τεσσάρων (534) ευρώ ανά μήνα, ποσό που αντιστοιχεί σε τριάντα (30) ημέρες, εφόσον δεν έχουν σύμβαση εξαρτημένης εργασίας με άλλον εργοδότη ή δεν λαμβάνουν τακτική επιδότηση ανεργίας από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ). Στους εργαζόμενους του πρώτου εδαφίου παρέχεται πλήρης ασφαλιστική κάλυψη επί του ποσού των πεντακοσίων τριάντα τεσσάρων (534) ευρώ. Η Αναλυτική Περιοδική Δήλωση παράγεται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

6. Η αποζημίωση των παρ. 4 και 5 είναι αφορολόγητη, ανεκχώρητη και ακατάσχετη στα χέρια του Δημοσίου ή τρίτων, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης, δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε κράτηση, τέλος ή εισφορά, συμπεριλαμβανομένης και της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43 Α του ν. 4172/2013 (Α' 167), δεν δεσμεύεται και δεν συμψηφίζεται με βεβαιωμένα χρέη προς τη Φορολογική Διοίκηση και το Δημόσιο εν γένει, τους δήμους, τις περιφέρειες, τα ασφαλιστικά ταμεία ή τα πιστωτικά ιδρύματα.

7. Η δαπάνη για την αποζημίωση ειδικού σκοπού και την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων των παρ. 4 και 5, καθώς και η αναλογία του δώρου Χριστουγέννων των εργαζομένων της παρ. 4 καλύπτονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

8. Για τη λήψη της αποζημίωσης ειδικού σκοπού από τους εργαζόμενους της παρ. 4, η επιχείρηση - εργοδότης υποχρεούται να υποβάλει υπεύθυνη δήλωση στο Πληροφοριακό Σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» (Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ») του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με την οποία δηλώνει τους εργαζόμενους των οποίων οι συμβάσεις εργασίας τελούν σε αναστολή. Η επιχείρηση - εργοδότης υποχρεούται να γνωστοποιήσει την ανωτέρω υπεύθυνη δήλωση, εγγράφως ή ηλεκτρονικά, στον εργαζόμενο, δηλώνοντάς του και τον αριθμό πρωτοκόλλου καταχώρισης της πράξης του στο Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

9. Προκειμένου για τη λήψη της αποζημίωσης ειδικού σκοπού, οι δικαιούχοι εργαζόμενοι της παρ. 4, μετά από την γνωστοποίηση της παρ. 8, καθώς και οι δικαιούχοι της παρ. 5 υποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση, η οποία επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α' 75), στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του ειδικού μηχανισμού στήριξης των εργαζομένων (supportemployees.services.gov.gr), μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης (gov.gr-ΕΨΠ) του άρθρου 22 του ν. 4727/2020 (Α' 184), η οποία τηρείται στη Γενική Διεύθυνση Εργασιακών Σχέσεων, Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία και Ένταξης στην Εργασία της Γενικής Γραμματείας Εργασίας, του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Για την είσοδο του αιτούντος στην ανωτέρω πλατφόρμα απαιτείται η προηγούμενη αυθεντικοποίησή του με τη χρήση των κωδικών διαπιστευτηρίων της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 24 του ν. 4727/2020.

Στην υπεύθυνη δήλωση των δικαιούχων συμπεριλαμβάνονται, εκτός των προσωπικών τους στοιχείων, τα οποία αντλούνται αυτόματα από το Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ», τα στοιχεία του προσωπικού τους τραπεζικού λογαριασμού IBAN, τα οποία διασταυρώνονται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 4557/2018 (Α' 139), μέσω του Κέντρου Διαλειτουργικότητας της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Ειδικά για την περίπτωση των εργαζομένων της παρ. 4, στην υπεύθυνη δήλωση των δικαιούχων συμπεριλαμβάνεται και ο αριθμός πρωτοκόλλου καταχώρισης της υπεύθυνης δήλωσης του εργοδότη στο Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ».

10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, εξειδικεύεται η χωρική οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής του παρόντος, δύναται να τροποποιείται η ημερομηνία έναρξης της ένταξης στο μέτρο της αναστολής συμβάσεων εργασίας εργαζομένων και καταβολής αποζημίωσης ειδικού σκοπού, καθώς και το απώτατο χρονικό όριο της αναστολής, να ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις ένταξης των επιχειρήσεων στο μέτρο της αναστολής, οι όροι, οι προϋποθέσεις χορήγησης, το ύψος και η διαδικασία καταβολής της αποζημίωσης ειδικού σκοπού, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα και αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

11. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων δύναται να καθορίζονται οι όροι και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια ειδικώς για την εφαρμογή του παρόντος μέσω του Π.Σ. «ΕΡΓΑΝΗ» και της ηλεκτρονικής πλατφόρμας που τηρείται για τον σκοπό αυτόν στη Γενική Διεύθυνση Εργασιακών Σχέσεων, Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία και Ένταξης στην Εργασία της Γενικής Γραμματείας Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Άρθρο 202

Δελτία ειδήσεων στη νοηματική γλώσσα - Τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 8 του ν. 4339/2015

Στην παρ. 6 του άρθρου 8 του ν. 4339/2015 (Α' 133), περί του περιεχομένου του εκπεμπόμενου προγράμματος, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο, ως προς την ώρα έναρξης του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου οι πάροχοι γενικού ενημερωτικού περιεχομένου υποχρεούνται να μεταδίδουν δελτία ειδήσεων στη νοηματική γλώσσα, με ταυτόχρονη αναγραφή υποτίτλων, διάρκειας τουλάχιστον επτά (7) λεπτών της ώρας, β) προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο, γ) τροποποιείται το νέο τρίτο εδάφιο, ώστε οι παρουσιαστές της ελληνικής νοηματικής γλώσσας να επιλέγονται από τους παρόχους περιεχομένου όχι μετά από γνώμη, αλλά μετά από πρόταση της Ομοσπονδίας Κωφών Ελλάδος, και η παρ. 6 του άρθρου 8 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Η μετάδοση δελτίων ειδήσεων στη νοηματική γλώσσα, με

ταυτόχρονη αναγραφή υποτίτλων, διάρκειας τουλάχιστον επτά (7) λεπτών της ώρας μεταξύ των ωρών 13:00 έως 23:00 είναι υποχρεωτική για τους παρόχους γενικού ενημερωτικού περιεχομένου. Επιπρόσθετα οι πάροχοι γενικού ενημερωτικού περιεχομένου οφείλουν να διαθέτουν ως κατ' αίτηση περιεχόμενο (video on demand) μέσω του επίσημου ιστοτόπου τους χωρίς χρέωση για τον χρήστη τα δελτία ειδήσεων του πρώτου εδαφίου για περίοδο τουλάχιστον μιας εβδομάδας από την ημερομηνία μετάδοσής τους. Οι παρουσιαστές της ελληνικής νοηματικής γλώσσας επιλέγονται από τους παρόχους περιεχομένου μετά από πρόταση της Ομοσπονδίας Κωφών Ελλάδος. Οι παραπάνω ελάχιστες υποχρεώσεις δεν εμποδίζουν τους παρόχους περιεχομένου στην ανάληψη πρόσθετων πρωτοβουλιών προς εξυπηρέτηση των κωφών και βαρύνων ατόμων, σύμφωνα με το άρθρο 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2010/13, όπως έχει ενσωματωθεί στην εθνική έννομη τάξη.»

ΜΕΡΟΣ ΕΒΔΟΜΟ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 203 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα,.....2021

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	2. ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ
3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	4. ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
5. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	6. ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
7. ΥΓΕΙΑΣ	8. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
9. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ	10. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
11. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	12. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ
13. ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	14. ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
15. ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	16. ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
17. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	18. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
19. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	20. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
21. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	22. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.44' λύεται η συνεδρίαση για αύριο,

ημέρα Παρασκευή 12 Νοεμβρίου 2021 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: ειδική ημερήσια διάταξη: συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τα άρθρα 68 παρ. 2 του Συντάγματος και 144 παράγραφος 5 εδάφιο β' του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως που κατέθεσαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Προοδευτική Συμμαχία κ. Αλέξης Τσίπρας και οι Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, για τη διερεύνηση της επιχείρησης πολιτικής χειραγώγησης της κοινής γνώμης, ευτελισμό των θεσμών και κατασπατάληση δημοσίου χρήματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ